

សាសនវិទ្យា និងសេចក្តីជំនឿ របស់ការស្ថាបនាឡើងវិញ នៃ រូបឆ្លុះរបស់ព្រះ [Book I]

(The Theology and its Faith Of Restoration of the Image of God)

2018

២០១៧ លោកគ្រូបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុងចុន

White Young Jeon

CRFI

សាសនវិទ្យា និងសេចក្តីជំនឿ របស់ការស្ថាបនាឡើងវិញ នៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ
(The Theology and its Faith Of Restoration of the Image of God)

២០១៧ លោកគ្រូបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុងចុន

Author: White Young Jeon

Translator: Sokhen Chea

Sreleak Kohn

Editor: Charany Yeoun

I. អារម្ភកថា

ជំពូកទី១

សេចក្តីផ្តើម

1. គោលបំណង នៃការសិក្សា
2. វិធីសាស្ត្រ នៃការសិក្សា
3. ដំបន់ នៃការសិក្សា

ជំពូកទី២ និយមន័យរបស់អត្ថបទព្រះគម្ពីរ នៃការស្តារឡើងវិញ នូវបន្ទះរបស់ព្រះ

1. រូបឆ្លុះ របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
2. ការយកតំរាប់តាមព្រះគ្រីស្ទ
3. ជីវិតដែលថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះ ហើយមានអំណរក្នុងទ្រង់ជារៀងរហូតទៅ
 - 1) ការស្តារឡើងវិញ នៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ-ព្រះវរបិតា
 - 2) ការស្តារឡើងវិញ នៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ-ព្រះរាជបុត្រា
 - 3) ការស្តារឡើងវិញ នៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ-ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
4. គោលបំណងតែមួយ នៃការបង្កើតមនុស្ស (អេភេសូរ៣:១៨)

ជំពូកទី៣ ការស្វែងយល់ពីប្រវត្តិសាស្ត្រ នៃការស្តារឡើងវិញ នូវបន្ទះរបស់ព្រះ (ការសិក្សាពីមនុស្ស និងសិក្សាពីផ្ទាំងរបស់មនុស្ស)

ជំពូកទី៤ និយមន័យ នៃការស្ថាបនាឡើងវិញ នៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ

- 1) តាមរយៈភាពដឹកនាំរបស់ព្រះ
- 2) តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
- 3) តាមរយៈការទទួលរងទុក្ខ
- 4) តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ជំពូកទី៥ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ នៅក្នុងប្រវត្តិសេចក្តីសង្គ្រោះ

1. ការស្តារឡើងវិញ ដែលបានបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
 - 1) សៀវភៅ លោកម៉ូសេ
 - 2) សៀវភៅ ប្រវត្តិសាស្ត្រ

- 3) សៀវភៅ កំណាព្យ
- 4) សៀវភៅ ពួកហោរា
2. ការស្តារឡើងវិញ ដែលបានបើកសំដែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
 - 1) ដំណឹងល្អ-ការអធិប្បាយ នៅលើភ្នំ
 - 2) ព្រះគម្ពីរប្រវត្តិសាស្ត្រ-ព្រះគម្ពីរ កិច្ចការ
 - 3) សំបុត្រ របស់សាវ័កប៉ូល -ទីក្រុងរ៉ូម
 - 4) សំបុត្រទូទៅ
 - 5) ការបើកសំដែង

ជំពូកទី៦ ការស្តារឡើងវិញ នៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ ជាគោលបំណងរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ

1. ការចាប់ផ្តើម នៃការសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួន និងរូបឆ្លុះរបស់វា
2. កំណើនរបស់វា និងរូបភាពរបស់វា
3. ភាពពេញវ័យ និងរូបឆ្លុះរបស់វា
4. កត្តាទាំងនេះ បានស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ
 - 1) ជីវិតសីលធម៌ នៃសេចក្តីប្រោសលោះ
 - 2) កត្តាទាំងបី នៃក្រមសីលធម៌របស់ព្រះគម្ពីរ
 - A. សេចក្តីសុចរិត
 - B. សេចក្តីមេត្តាករុណា
 - C. សេចក្តីជំនឿ
 - 3) គោលបំណងនៃក្រឹត្យវិន័យ ជាលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ព្រះ និងផលផ្លែ របស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
5. ទិសដៅជីវិតប្រាំយ៉ាង នៃការស្តារឡើងវិញ នូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះមានដូចជា៖
 - 1) ការស្តាប់បង្គាប់ដោយបន្ទាបខ្លួន
 - 2) ការលះកាត់ចិត្ត
 - 3) ការស្វ័ទ្រាំដោយលីឈើផ្កាង

- 4) ជីវិតដែលគ្រប់គ្រងលើខ្លួនឯង
- 5) វិភាគជាមួយ នឹងព្រះគុណទូទៅ

ជំពូកទី 7 ព័ន្ធកិច្ចប្រាំមួយយ៉ាងរបស់ក្រុមជំនុំ ដើម្បីទទួលបានការស្ដារឡើងវិញ នៃរូបឆ្មុះរបស់ព្រះ

- 1) ត្រូវមានគំនិតដែលពឹងលើ ការបើកសំដែង លេខ២ ពីដង
- 2) ជីវិតដែលពឹងលើ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
- 2) ជីវិតដែលការងារ នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
- 3) ជីវិតដែលទង្វើរ នៃការអធិស្ឋាន
- 4) ជីវិតដែលទង្វើរ នៃការថ្វាយបង្គំ
- 5) ជីវិតដែលទង្វើរ នៃអប់រំ
- 6) ជីវិតដែលទង្វើរ នៃការបម្រើ

ជំពូកទី 8 គោលបំណងនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់គ្រូគង្វាល គឺដើម្បីស្ដារឡើងវិញនូវរូបឆ្មុះរបស់ព្រះ

- 1) ការរស់ស្ដារឡើងវិញ នៃក្រុមជំនុំអេភេស្ទរ គឺដើម្បីស្ដារឡើងវិញនៃរូបឆ្មុះរបស់ព្រះ
- 2) អ្នកពិសោធន៍និយម របស់ព្រះគម្ពីរ - ទស្សនៈបទគម្ពីរ របស់ព្រះគម្ពីរ និងការបកស្រាយអត្ថបទព្រះគម្ពីរ
- 3) គោលបំណង នៃព័ន្ធកិច្ចអធិប្បាយ
- 4) ការសំរេចបំពេញនូវគោលបំណង របស់ក្រុមជំនុំដំបូង កិច្ចការ -2: 42-54
- 5) ការអនុវត្តន៍ នៃគំរូប្រវត្តិសាស្ត្រ, គំរូពួកបរិសុទ្ធនិយម - គំរូពួកចលនានៃការកែឡើងវិញ

ជំពូកទី 9 កម្មវិធីសិក្សាព្រះគម្ពីរ

- 1) កម្មវិធីមូលដ្ឋានគ្រឹះ
- 2) កម្មវិធីគោលលទ្ធិសិក្សា របស់លោកខាល់វីន
- 3) កម្មវិធីជីវិតរបស់លោកខាល់វីន

ជំពូកទី 10 សេចក្តីបញ្ចប់:

**ការស្តារឡើងវិញ នៃរូបឆ្មុះរបស់ព្រះ ត្រូវបានលើកសម្តែងនៅក្នុងចលនានៃការរស់ឡើងវិញ
របស់ក្រុមជំនុំ និងការកែប្រែសាសនា តាមរយៈការលះបង់ជីវិត និងព័ន្ធកិច្ចជំនឿស្មោះត្រង់ដោយ
ការប្រយុទ្ធជាមួយសាច់ឈាម។(Sarks)**

សេចក្តីយោង

សេចក្តីបន្ថែម

អារម្មណ៍កថា

តាំងពីខ្ញុំបានទទួលជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះសង្គ្រោះ និងជាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំមក ខ្ញុំក៏បាន
បំរើទ្រង់នៅក្នុងព្រះវិហារ និងស្តាប់បង្ហាត់បង្ហាញពីរបស់ទ្រង់អស់រយៈពេល៥០ឆ្នាំមកហើយ
(ដោយធ្វើព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាល៣០ឆ្នាំ ព័ន្ធកិច្ចនៃការអប់រំ និងព័ន្ធកិច្ចបេសកជនចំនួន២០ឆ្នាំ)។ ខ្ញុំ
ចង់បង្ហាញពីការអះអាងរបស់ខ្ញុំថា “សាសនាវិទ្យា នៃការស្តារឡើងវិញ នូវរូបឆ្មុះរបស់ព្រះ និង
សេចក្តីជំនឿរបស់វា ពីព្រោះវាជាការធានារបស់ខ្ញុំថា ដូចដែលខ្ញុំបានដើរក្នុងពេលយប់នៃការ
រងទុក្ខវេទនាជ័យរ នោះព្រះបានដាំសេចក្តីពិតនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមជីវិតនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ ក្នុងនាមជាអ្នកដែលមានចំណង់ចំណូលចិត្ត
ខាងមេតូឌីសដែលស្ថិតនៅក្រោមខ្សែផ្សាយដំណឹងល្អ តាមរយៈការដឹកនាំរបស់ព្រះ ខ្ញុំបាន
ធ្វើការសិក្សាលើទ្រឹស្តីសាសនាវិទ្យាកំណែទំរង់ពួកបរិសុទ្ធនិយម និងសេចក្តីជំនឿនៅក្នុង
ប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង នៅសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយខ្ញុំក៏បានបម្រើព្រះនៅក្នុងព្រះវិហារនៅកូរ៉េ
ខាងត្បូង សហរដ្ឋអាមេរិក និងកម្ពុជា។ រហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំបានជួបសាសនាវិទូជំនឿស្មោះ
ត្រង់ជាច្រើន និងគ្រូគង្វាលជាច្រើន អ្នកទាំងនោះមាន លោកគ្រូ យុន សាន់ ជាក (Yun Sun
Park), ហាក់ កុង កាំង (Hak Kun Kang) នៅកូរ៉េខាងត្បូង,អ៊ីម ជី ក្លាយ (MG Kline), ក្លោន
ណេ(Clowney) ចេ អាដាម (Jay Adams) ហ្គតហ្វ្រែ (Godfrey),ហ្វ្រែម (Frame) ។ ល។ និង
គ្រូបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ ដែលជាបណ្ឌិតផ្នែកព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ យ៉ូសេបបីប៉ា (Joseph Pipa) បានធ្វើ
ឱ្យខ្ញុំជឿសាសនាវិទ្យា និងសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ និងប្រធានបទរបស់ខ្ញុំឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅ។
បន្ទាប់ពីនោះខ្ញុំបានរៀបចំប្រធានបទរបស់ខ្ញុំដោយប្រើប្រាស់វាសំរាប់សាស្ត្រាចារ្យ និងសិស្ស
និស្សិត តាមរយៈការបង្រៀនមុខវិជ្ជាមួយចំនួនដូចជា ការអធិប្បាយ ភាពបរិសុទ្ធ និងព្រះគម្ពីរ
សញ្ញាចាស់ និងព្រះគម្ពីរសាសនាវិទ្យានិងម៉ាកគីនលីនហើយខ្ញុំត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដោយ

ក្រសួងអប់រំយុវជននិងក្រសួងកិច្ចការក្រសួងដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេដើម្បីបង្កើត
នគរ ព្រះនៅកម្ពុជា។

អារម្ភកថា

(១ ខ្ញុំចង់បង្ហាញពីការអះអាងរបស់ខ្ញុំថា«ទេវសាស្ត្រនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ
និងជំនឿរបស់វាពីព្រោះវាជាការធានារបស់ខ្ញុំថាដូចដែលខ្ញុំបានដើរក្នុងយប់នៃការរងទុក្ខ
វេទនាជំនួយព្រះបានដាំសេចក្តីពិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ។

ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមជីវិតសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំក្នុងនាមជាអ្នកដែលមានចំណង់ចំណូលចិត្តខាង
មេតូឌីសដែលស្ថិតនៅក្រោមស្រ្ទីមផ្សាយដំណឹងល្អដោយយោងតាមការណែនាំរបស់ព្រះខ្ញុំ
បានធ្វើការសិក្សាលើទ្រឹស្តីសាសនា Puritan Reformed និងជំនឿលើប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង
សហរដ្ឋអាមេរិកហើយខ្ញុំក៏បានបម្រើសាសនាចក្រនៅកូរ៉េខាងត្បូងអាមេរិក។ និងកម្ពុជា។
រហូតមកដល់ពេលនេះខ្ញុំបានជួបសាសនាវិទូស្មោះត្រង់ជាច្រើននិងគ្រូគង្វាលទាំងនោះ។ Yun
Sun Park, Hak Kun Kang នៅកូរ៉េខាងត្បូង, MG Kline, Clowney ។ Jay Adams, Godfrey,
Frame ។ ល។ និងគ្រូបង្រៀនរបស់ខ្ញុំនៃគ្រូពេទ្យរបស់ខ្ញុំ, យ៉ូសែបភីប៉ាបានធ្វើឱ្យខ្ញុំពង្រឹង
ទ្រឹស្តីនិងជំនឿរបស់ខ្ញុំ, ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅ។ បន្ទាប់ពីនោះខ្ញុំបានរៀបចំខ្ញុំ
ដោយប្រើប្រាស់សាស្ត្រាចារ្យនិងសិស្សនិស្សិតតាមរយៈការបង្រៀនមុខវិជ្ជាមួយចំនួនដូចជា
អធិប្បាយពីភាពបរិសុទ្ធនិងសញ្ញាចាស់និងទេវវិទ្យាព្រះគម្ពីរនិងម៉ាកគីនលីនហើយខ្ញុំត្រូវបាន
លើកទឹកចិត្តដោយក្រសួងអប់រំយុវជននិងក្រសួងកិច្ចការក្រសួងដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់
ពួកគេដើម្បីបង្កើតនគរ ព្រះនៅកម្ពុជា។

សៀវភៅនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អដល់ខេត្តចំនួន 26
សៀវភៅនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អដល់ខេត្តចំនួន 26 នៃប្រទេសកម្ពុជានិង
បង្កើតព្រះវិហារសាខានៃព្រះវិហារ Peniel Presbyterian ដោយការស្តារឡើងវិញនូវចលនា
រស់ឡើងវិញនៃក្រុមជំនុំអេភេសូរនិងការជួយខ្លួនឯងនៃក្រសួងគ្រូគង្វាល។ គោលដៅនេះ
ចេញមកពីចក្ខុវិស័យរបស់ខ្ញុំដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់ឱ្យក្នុងដំណើរការនៃការអប់រំរបស់ខ្ញុំ

តិចតួចដើម្បីចែកចាយព្រះគម្ពីរព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ប្រទេសកម្ពុជាដែលជាទឹកដីនៃ
ប្រទេសអាស៊ានធាតុក្តៅនិងប្រទេសបែតងស្មៅប៉ុន្តែប្រទេស មានប្រវត្តិនៃទុក្ខព្រួយ សំលាប់
វាលរហូតដល់ការបង្កើតនគរបស់ព្រះ។

។ ខ្ញុំយល់ពីអត្ថន័យនៃការឈឺចាប់របស់ខ្ញុំអស់រយៈពេល 13 ឆ្នាំនៅក្នុងជីវិតខ្ញុំបន្តិចបន្តួច
ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ ទ្រង់បានធ្វើតាមសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់«ទ្រង់បាន
ធ្វើឱ្យជើងទូលបង្គំដូចជាសត្វក្តាន់ហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យទូលបង្គំបានអាននៅទីខ្ពស់»។ (ហាប
3:18) តាមរយៈកិច្ចការនេះខ្ញុំបានព្យាយាមបង្ហាញពីព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ដល់លោកីយ។

ខ្លឹមសារនេះមានទ្រឹស្តីប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះទស្សនវិជ្ជាបង្រៀនរបស់ខ្ញុំវិធីសាស្ត្រ
បរិសុទ្ធនៃលោកវិល្យាហើយដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំយ៉ាងជ្រាលជ្រៅហើយ
ថែមទាំងសិក្សាសម្ភារៈសិក្សាព្រះគម្ពីរជាច្រើនអត្ថបទចលនាប៉ារ៉ា និងការបង្រៀនគោលគំនិត
គ្រីស្ទសាសនារបស់ខ្ញុំ ព្រះគម្ពីរនៅលើការងារជាក់ស្តែងក្រសួងអប់រំនៅក្នុងសិក្ខាសាលា
ទ្រឹស្តីសាសនានៅសហរដ្ឋអាមេរិកមហាវិទ្យាល័យទេវសាស្ត្រអន្តរជាតិនិងសិក្ខាសាលា
CBPCP និង KAPC និងអ្នកនិពន្ធការគោរពគ្រួសារសម្រាប់សារព័ត៌មានគ្រីស្ទានអាមេរិកាំង
ដែលឥឡូវជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនានៅប្រទេសកម្ពុជាដើម្បីបង្កើតសាសនាកែប្រែកែប្រែ
Puritanហើយវាមានជំនឿលើបេះដូងរបស់ពួកគេ។ ខេត្តចំនួន26នៃប្រទេសកម្ពុជា។

វាពិតជារំភើបណាស់សម្រាប់ជំហានទីមួយរបស់ខ្ញុំក្នុងការសាងសង់ទេវសាស្ត្រដែលមាន
លក្ខណៈបរិសុទ្ធហើយវាជាជំនឿលើមជ្ឈមណ្ឌលនៃអាស៊ីអាគ្នេយ៍ដែលខ្ញុំបានអធិស្ឋានអស់
រយៈពេលជាយូរមកហើយនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះមិត្តរួមការងារទាំងអស់របស់ខ្ញុំសាស្ត្រាចារ្យមិត្តភក្តិ ITCS និង
បុគ្គលិក CPPC របស់ខ្ញុំនិងក្រុមជំនុំក្រុមជំនុំ Peniel Presbyterian និងព្រះវិហារ Peniel
Presbyterian របស់ប្រទេសកម្ពុជានិងសាខា Peniel សម្រាប់ការអធិស្ឋានដឹកកំព្រៅនិងការ
បម្រើស្មោះត្រង់របស់ពួកគេគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនិងការលើកទឹកចិត្តដ៏ស្មោះត្រង់ចំពោះខ្ញុំ។ ក្រ

ស្វង។ លើសពីនេះទៅទៀតប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំគឺមីលី, កូនស្រីបីនាក់របស់ខ្ញុំអេសធើរសារ៉ុននិង ម៉ារ៉ាបានថ្វាយយញ្ញបូជាជាច្រើនដល់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំជឿថាព្រះនឹងប្រទានព្រះគុណដ៏ អស្ចារ្យដល់ពួកគេជាបន្តបន្ទាប់

ខ្ញុំបានចំណាយពេលជាច្រើននៅលើកុំព្យូទ័ររបស់ខ្ញុំដើម្បីសរសេរនិងកែសម្រួលដើម្បីបញ្ចប់ ការងាររបស់ខ្ញុំដើម្បីចែករំលែកពួកគេទៅកាន់ពិភពកូរ៉េអង់គ្លេសនិងខ្មែរតាមកន្លែងរបស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំចាំថាពួកបរិសុទ្ធជាច្រើនអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំហើយគាំទ្រអំណោយទានដ៏មានតម្លៃ របស់ពួកគេចំពោះបេសកកម្មបេសកកម្មរបស់ខ្ញុំហើយខ្ញុំថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះដែលមានព្រះ ជន្មរស់ខ្ញុំ។

នៅខែធ្នូឆ្នាំ 1961 ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ«ព្រះអម្ចាស់អើយសូមប្រោសខ្ញុំឱ្យស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយធ្វើឱ្យខ្ញុំប្រកាសយ៉ាងត្រឹមត្រូវទៅកាន់ពិភពលោក»។ លុតជង្គង់នៅលើភ្នំទឹកកកនៃរដូវរ ងាត្រជាក់ដែលបានបំពេញដោយដៃស្មោះត្រង់របស់ព្រះបន្តិចម្តងៗនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះខ្ញុំគួរតែស្មោះត្រង់នឹងពាក្យបញ្ជារបស់គាត់នៅក្នុងក្រសួងអប់រំយុវជនកម្ពុជានៅពេលខ្ញុំ នៅរស់។ «ព្រះអម្ចាស់អើយសូមឱ្យទូលបង្គំសង់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់នៅលើវាលពិឃាត! (ម៉ា ថាយ 16:18) »

1.ការស្រាវជ្រាវ:

ប្រធានបទដែលជាការស្តារឡើងវិញនៃរូបន្តរបស់ព្រះគឺជាគោលបំណងចុងក្រោយ គឺសេចក្តីជំនឿ និងជាសាសនាវិទ្យានដែលខ្ញុំបានបន្តពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ការបើកសំដែងនៃ ប្រធានបទនេះ ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងដំណើរការនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលខ្ញុំជា សិស្សសាលានៅវិទ្យាល័យ។ ខ្ញុំបានទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរ ហើយចូលរួមក្នុងព្រះវិហារដោយមានមោទនភាព។ នៅគ្រានោះខ្ញុំបានជួបនឹងចំណុចដែលបានកំណត់ពិតប្រាកដមួយក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់ ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច តើខ្ញុំមានបទពិសោធន៍នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ឬទេ? ដូច្នេះក្នុងនាមខ្ញុំដែលបានចូលរួមក្នុងព្រះវិហារមេតូឌីសនៅខេត្តរ៉ុន (Kangwon) នៅ

ប្រទេសក្នុងតំបន់ខាងត្បូង ហើយបានព្យាយាមឱ្យមានអានុភាពលើបទពិសោធន៍នៃព្រះគុណ។

1. ការស្រាវជ្រាវ:

ប្រធានបទដែលជាការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្មុះរបស់ព្រះគឺជាគោលបំណងចុងក្រោយ គឺសេចក្តីជំនឿ និងជាសាសនវិទ្យានដែលខ្ញុំបានបន្តពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ការបើកសំដែងនៃប្រធានបទនេះ ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងដំណើរការនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលខ្ញុំជាសិស្សសាលានៅវិទ្យាល័យ។ ខ្ញុំបានទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានខ្ញុំបានអានព្រះគម្ពីរ ហើយចូលរួមក្នុងព្រះវិហារដោយមានមោទនភាព។ នៅគ្រានោះខ្ញុំបានជួបនឹងចំណុចដែលបានកំណត់ពិតប្រាកដមួយក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច តើខ្ញុំមានបទពិសោធន៍នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំឬទេ? ដូច្នេះក្នុងនាមខ្ញុំដែលបានចូលរួមក្នុងព្រះវិហារមេតូឌីសនៅខេងវ៉ុន (Kangwon) នៅប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង ហើយបានព្យាយាមឱ្យមានអានុភាពលើបទពិសោធន៍នៃព្រះគុណ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យខ្ញុំស្ថិតនៅក្រោមការពិសោធន៍អារម្មណ៍ដែលបានឃើញ ហើយពេលខ្លះមានអារម្មណ៍នៅក្នុងជីវិតសាសនាដែលត្រូវបានវាយតម្លៃថាជាក្រុមខាងវិញ្ញាណដោយអ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំព្រោះខ្ញុំបានយល់អំពីអត្ថន័យជីវិតដ៏មានពររបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ សេចក្តីប្រាថ្នាបែបនេះប្រហែលជាខិតទៅជិតការសិក្សាព្រះគម្ពីរហើយ។ ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានសួរទៅបញ្ហារបស់ខ្ញុំថា តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច? ទៅធ្វើជាអ្នកផ្សះផ្សារម្នាក់ដែលបានអធិស្ឋានជារៀងរាល់ពេលព្រឹកនៅព្រះវិហារ ហើយអាចទទួលបាននូវចម្លើយដ៏ច្បាស់លាស់ថា អ្នកគួរតែអានព្រះគម្ពីរអោយបានច្រើន។ "បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលខ្ញុំបានសំរេចចិត្តអានព្រះគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃហើយខ្ញុំស្រឡាញ់អានខ្លឹមសារព្រះគម្ពីរដូចដែលខ្ញុំបានសិក្សាមុខវិជ្ជាសិក្សាទូទៅ។ ខ្ញុំចង់ចាំថាការងារនេះបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវក្តីអំណរ ក្តីសង្ឃឹម និងចំណាប់អារម្មណ៍បរិសុទ្ធដល់ខ្ញុំ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការព្រួយបារម្ភរបស់ខ្ញុំគឺត្រូវពិសោធនូវវត្ថុខ្លះដែលជាអព្វតហេតុបាតុភូតចក្ខុវិស័យរបស់ខ្ញុំគឺចង់ក្លាយទៅជាគ្រូជ្រាបដ៏ណឹងល្អរស់ឡើងវិញនៅក្នុងអនាគតរបស់ខ្ញុំ។ ថ្ងៃមួយពេលដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយទំនុកដំកើងនៅពេលព្រឹកខ្ញុំបានរកឃើញថាបទគម្ពីរគឺចម្លែកណាស់។ ខ្ញុំមានចំណង់ចំណូលចិត្តថាព្រះគម្ពីរមានភាពផ្អែមល្អនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ

ហើយការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាការផ្ដោតអារម្មណ៍ពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់ពី ខ្ញុំបានជួប Jung Am Rev. Yoon Sun Park ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំផ្ដោតលើបទគម្ពីរ ដោយខ្លួនឯងខ្លាំងជាងនៅក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំដោយសារតែជីវិតដ៏ទេវភាពនិងការអធិប្បាយដ៏មាន អំណាចរបស់គាត់។ ហើយក៏មានលោក Rev.Kang Hack Kun ជាគ្រូគង្វាលជាន់ខ្ពស់របស់ខ្ញុំ និងអ្នកណែនាំរបស់ខ្ញុំបានមានឥទ្ធិពលមកលើខ្ញុំចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះព្រះ គម្ពីរនិងក្រសួងគ្រូគង្វាលរបស់គាត់តាមរយៈការអធិប្បាយរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ បានព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលស្ថិតនៅក្នុងលោកនេះនៅឡើយ។

ក្នុងអំឡុងពេល 30 ឆ្នាំខ្ញុំបានសិក្សាព្រះគម្ពីរហើយបានបង្រៀននិងបង្រៀនដល់ក្រុមជំនុំ របស់ខ្ញុំជារៀងរាល់ថ្ងៃហើយបានរកឃើញថាការស្ដារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាគោល ដៅនៃកិច្ចការគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំនិងការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំមាន ជំងឺជាចំសរសៃឈាមខួរក្បាលនៅឆ្នាំ 2004 ដែលជាជំងឺធ្ងន់ធ្ងរណាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំខ្ញុំ ដឹងថាប្រធានបទនេះកាន់តែច្បាស់នៅក្នុងការរងទុក្ខរបស់ខ្ញុំ។ ផ្ទុយទៅវិញការស្ថាបនាឡើង វិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះធ្វើឱ្យខ្ញុំមានសុភមង្គលក្នុងការស្វែងរកអត្ថន័យនៃការរងទុក្ខ។ ការពិត នេះត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងបេសកកម្មអប់រំរបស់ខ្ញុំនៅក្រសួងមហាផ្ទៃនៅ ITCS ។

2. វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីបញ្ជាក់ថាការស្ដារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាគោលដៅចុងក្រោយបំផុតក្នុង ចំណោមក្រសួងទាំងអស់ខ្ញុំនឹងព្យាយាមតំបន់ជាច្រើន។ ខ្ញុំនឹងពិនិត្យមើលនូវឧទាហរណ៍ ដែលបានប្រើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរហើយនឹងបង្ហាញពីការពិតដោយការបកស្រាយនិមិត្តរូបនិងវិធី សាស្ត្រដើម្បីដឹងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍ។ ហើយយើងក៏នឹងដឹងពីរបៀបដែលការស្ដារឡើង វិញត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនិងភ្ជាប់ទៅនឹងគោលបំណងនៃសាសនាចក្របច្ចុប្បន្ន និងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយចុងក្រោយខ្ញុំនឹងបង្ហាញពីជីវិតលម្អិតតាមរយៈការដឹកនាំរបស់ ការិយាល័យជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។

3. ការចាំបាច់

ហេតុអ្វីយើងត្រូវការការយល់ដឹង RGI ជាគោលបំណងនៃគ្រប់ក្រសួងទាំងអស់?

- 1) វាគឺជាគោលបំណងនៃជីវិតរបស់ពួកជំនុំ។
- 2) សម្រាប់វាគឺជាគោលបំណងនៃក្រសួងគ្រួសារ។
- 3) ពីព្រោះវាជាគោលបំណងចុងក្រោយនៃសកម្មភាពបេសកកម្ម។
- 4) គោលបំណងនៃសេចក្តីអធិប្បាយ
- 5) គោលបំណងនៃទ្រឹស្តី
- 6) គោលបំណងនៃសីលធម៌គ្រីស្ទាននិងការចូលរួមក្នុងសង្គម
- 7) សម្រាប់វាគឺជាវិធីសាស្ត្រលម្អិតនៃការព្យាបាលក្រសួង។ សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានសម្តែងនៅកន្លែងដែលព្រះគុណជាទូទៅ។

ការស្តារនៃការបកប្រែរបស់ Imago Dei-centered Interpretation

4. វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីបញ្ជាក់ថាការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាគោលដៅចុងក្រោយបំផុតក្នុងចំណោមក្រសួងទាំងអស់ខ្ញុំនឹងព្យាបាលតំបន់ជាច្រើន។ ខ្ញុំនឹងពិនិត្យមើលនូវឧទាហរណ៍ដែលបានប្រើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរហើយនឹងបង្ហាញពីការពិតដោយការបកស្រាយនិមិត្តរូបនិងវិធីសាស្ត្រដើម្បីដឹងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍ។ ហើយយើងក៏នឹងដឹងពីរបៀបដែលការស្តារឡើងវិញត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនិងភ្ជាប់ទៅនឹងគោលបំណងនៃសាសនាចក្របច្ចុប្បន្ននិងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយចុងក្រោយខ្ញុំនឹងបង្ហាញពីជីវិតលម្អិតតាមរយៈការដឹកនាំរបស់ការិនអំពីជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។

1. ហេតុអ្វីយើងត្រូវការការយល់ដឹង RGI ជាគោលបំណងនៃគ្រប់ក្រសួងទាំងអស់?

- 1) វាគឺជាគោលបំណងនៃជីវិតរបស់ពួកជំនុំ។
- 2) សម្រាប់វាគឺជាគោលបំណងនៃក្រសួងគ្រូគង្វាល។
- 3) ពីព្រោះវាជាគោលបំណងចុងក្រោយនៃសកម្មភាពបេសកកម្ម។
- 4) គោលបំណងនៃសេចក្តីអធិប្បាយ
- 5) គោលបំណងនៃទ្រឹស្តី
- 6) គោលបំណងនៃសីលធម៌គ្រីស្ទាននិងការចូលរួមក្នុងសង្គម
- 7) សម្រាប់វាគឺជាវិធីសាស្ត្រលម្អិតនៃការព្យាបាលក្រសួង។ សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានសម្តែងនៅកន្លែងដែលព្រះគុណជាទូទៅ។

ការស្តារនៃការបកប្រែរបស់ Imago Dei-centered Interpretation

សេចក្តីណែនាំ

ការរករកឃើញ នៃរូបភាពរបស់ព្រះ (Imago Dei) គឺជាគោលបំណងចុងក្រោយនៃសាសនាវិទ្យា និងព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ។ វាមានមូលដ្ឋានលើបទគម្ពីរ និងសាសនាវិទ្យានៃកំណែទំរង់។ នៅពេលខ្ញុំជាសិស្សថ្នាក់សិក្ខាសាលា ខ្ញុំត្រូវបានទទួលឥទ្ធិពលដោយការបកស្រាយដែលបានកែទម្រង់នៅក្នុងសាលា វ៉ិសម៉ែសស្ទើ ហ្គត ខាមេលីសស៊ីម (Westminster Short Catechism) ដែលសរសេរដោយលោក (ជី អាយ វៀរលៀមសាន់ (G. I. Williamson) ។ លើសពីនេះទៀតខ្ញុំត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយការបង្រៀនរបស់សៀវភៅរបស់លោក អ៊ីមជីក្លាញ (MG Kline) ដែលជាបុរសម្នាក់ នៃសិរីល្អរបស់ព្រះនិងសៀវភៅមួយចំនួនរបស់លោក អែតមុន ខ្លោណេរី (Edmond Clownery) លោកហ្គេរីដាន់ ភយវ៉ែតស (Sheridan Poythress) និងក្រុមអ្នកអធិប្បាយ បរិសុទ្ធនិយម ។ ជាលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់ខ្ញុំចុងបង្រៀននិងអធិប្បាយ។ អំពើទស្សនវិស័យនៃការងើបឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះខ្ញុំនឹងខិតទៅរកបែបប្រពៃណីដែលបានកែទម្រង់ដោយទស្សនៈបែបនេះ។ ដំបូងយើងត្រូវយល់ពីទ្រឹស្តី។

I. តើការងើបឡើងនៃរូបភាពរបស់ព្រះជាអ្វីទៅ?

ការសង្គ្រោះមានន័យថាការប្រោសលោះការស្ដារឡើងវិញនិងការសម្រេចនៃសេចក្ដីសញ្ញា។
រូបភាពរបស់ព្រះចង្អុលបង្ហាញពីរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។(អេភេសូរ៤:23)

អំពើបាបបានធ្វើឱ្យខូចរូបភាពរបស់ព្រះប៉ុន្តែព្រះគុណរបស់ព្រះបានរកឃើញរូបភាពខូចវិញ។

ការស្ដារឡើងវិញនៃ Imago Dei រួមបញ្ចូលគ្រប់គំនិតទាំងអស់ទ្រឹស្ដីគ្រប់ជីវិតនិងគ្រប់កិច្ចការដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះនិងទទួលបានទ្រង់ជារៀងរហូតស្របតាមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។ សរុបសេចក្ដីវាគឺជាការសម្រេចនៃភាពពេញលេញរបស់ព្រះ អេហ្វ) 3:20) ។

II ការអភិវឌ្ឍនៃការសង្គ្រោះនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

(1)នៅក្នុងការបង្កើតមុន

ការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងព្រះត្រីឯក។ រូបភាពនៃព្រះវរបិតារូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រានិងរូបភាពនៃព្រះវិញ្ញាណគឺជាការបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ គុណសម្បត្តិជាទូទៅនៃព្រះនៅក្នុងការសាសាពរបស់ Westminster ត្រូវបានពន្យល់ជាលក្ខណៈប្រាំមួយ។ យើងអាចសង្ខេបពួកគេជាលក្ខណៈបីគឺសុចរិតសេចក្ដីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់ដែលជាលក្ខណៈសំខាន់នៃបទគម្ពីរ ខ)5) ។ ម៉ាថាយ 23:23) ។ បុរសដំបូងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្លង់មេនៃព្រះត្រីឯក លោកុប្បត្តិ)1: 27-28) ទៅជាមនុស្សដែលមានធាតុទាំងបីនេះ។ នេះគឺដើម្បីបំពេញអ្វីគ្រប់យ៉ាងជាមួយនឹងរូបភាពនៃព្រះ។ វាអាចត្រូវបានបកប្រែថាជាព្រះដែលចង់បំពេញសត្វទាំងអស់ជាមួយនឹងគុណលក្ខណៈរបស់ទ្រង់។ ការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei គឺធ្វើតាមឆន្ទៈដាច់ខាតនៃព្រះត្រីឯក។

(2)ក្នុងការបង្កើត

ការបង្កើតគឺជាការបង្ហាញខ្លួនដំបូងនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។ អស់រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃព្រះបានបង្កើតពិភពលោកជាស្នាដៃដែលព្រះត្រងកបានរីករាយពេញទំហឹងជារៀងរហូត។

ហេតុផលមិនមែនសម្រាប់ភាពសម្បូរបែបប្រៅធំទូលាយនិងយូរអង្វែងដែលសត្វទាំងនោះ មាននោះទេប៉ុន្តែសម្រាប់រូបរាងដ៏សម្បូរហូរហៀរនៃ Imago Dei ដែលបានដាំនៅក្នុងពួកគេ។

លក្ខណៈដ៏ទេវភាពពេញលេញនៃសត្វដែលបានកើតចេញពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រឹងក។ ដូច្នេះព្រះបន្ទូលនៃអ្នកបង្កើតខ្លួនឯងគឺជាការបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ យោងតាមការ សង្កេតរបស់លោកគូថេសថាព្រះបន្ទូលមានបីចំណុចគឺមានន័យថាការគ្រប់គ្រងនិងវត្តមាន។ ព្រះវរបិតាគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់ព្រះរាជបុត្រាគឺជាអត្ថន័យរបស់វាហើយព្រះវិញ្ញាណមាន វត្តមាននៅក្នុងគ្រប់យ៉ាង។ សត្វទាំងអស់មានពេញដោយរូបរបស់ព្រះ (រ៉ូម)1: 21) ។

(3) ក្នុងអំឡុងពេល

បុរសទី 1 អំឡុងពេលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរូបព្រះដើម្បីគ្រប់គ្រងលើគ្រប់ទាំងអស់ដើម្បីសិរី ល្អនៃព្រះដ៏ជាអ្នកបង្កើតដោយរូបរាងនៃតួអង្គទ្រង់។ បុរសរូបនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូប របស់ព្រះតាមការសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សានៃព្រះត្រឹងក។ ម៉ាថាយ)1: 27-28) ។ អាដាមទី មួយមុនពេលមិនស្តាប់បង្គាប់មានរចនាសម្ព័ន្ធនិងមុខងារដែលពោរពេញទៅដោយសេចក្តី សុចរិតមេត្តាករុណានិងភាពពិតនៅក្នុងភាពរបស់គាត់។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយតួអង្គទាំងនេះឆាប់ប្រែទៅជារដ្ឋធម៌ដោយសារតែអំពើបាបរបស់ គាត់។ ដូចជាផែនដីមានភាពឯងឯងនិងភាពរីករវៃនៃភាពប្រៅជ្រះមនុស្សបានផ្លាស់ប្តូរពន្លឺទៅ ក្នុងភាពឯងឯងនៃរូបភាពស្នាមប្រឡាក់។

ព្រះបានបង្កើតអាដាមតាមរូបរបស់ទ្រង់ដូច្នេះយើងអាចរកឃើញនូវរូបភាពនៃរូបភាពរបស់ ព្រះនៅក្នុងអំឡុងពេល។ យើងទាយថាព្រះមានផែនការអស់កល្បជានិច្ចដែលទ្រង់មានមនុស្ស ជាតិដែលមានរូបព្រះសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ រូបភាពរបស់ព្រះត្រូវបានសម្តែងនៅក្នុងតួ អង្គរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីស្មោះត្រង់និងសេចក្តីមេត្តាករុណា។ វារួម បញ្ចូលទាំងបីទិដ្ឋភាពនៃបញ្ញាស្មារតីនិងចិត្តសប្បុរស, ដែលត្រូវបានគេអង្គុយនៅក្នុងបេះដូង ។ (ព្រាលីង) រូបភាពរបស់ព្រះរួមបញ្ចូលចិត្តសេរីដើម្បីសរសើរតម្កើងព្រះនិងរីករាយនឹងព្រះជា រៀងរហូត។

(4) បន្ទាប់ពីអំពើពុករលួយរបស់អ័ដាម

ភ្លាមអ័ដាមបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអំពើបាបព្រះបានចាប់ផ្តើមសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណជាមួយអ័ដាមក្នុងគោលបំណងដើម្បីយក Imago Dei ។ សេចក្តីសង្គ្រោះដែលលោកុប្បត្តិ 3:15 បង្ហាញយើងរួមបញ្ចូល អ្វីដែលជាការងើបឡើងវិញនៃ "Imago Dei និងវិធីសាស្ត្ររបស់ព្រះដើម្បីសង្គ្រោះ Imago Dei គឺជា " នៅក្នុងគ្រាប់ពូជទី 1 យើងអាចសង្កេតឃើញថាការស្តារឡើងវិញនៃ Imago Dei មានន័យថាការរួបរួមជាមួយព្រះ (អេម៉ាញុអែល)2) ព្រះទ្រង់នឹងសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដោយព្រះចេស្ដាដ៏មានមហិទ្ធិបូជនីរបស់ទ្រង់ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញនៃពូជនៃ ស្រ្តី និង (ព្រះគ្រីស្ទ)3) ការងើបឡើងវិញគឺតាមរយៈព្រឹត្តិការណ៍ eschatological បញ្ចប់តាមរយៈសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។

បន្ទាប់ពីនោះប្រវត្តិនៃមនុស្សជាតិបានដើរតាមស្រ្តីនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ។ អំប្រាហាំដែលជាប្រភពទឹកនៃសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណហើយអ៊ីស្រាអែលដែលជាគំរូនៃមនុស្សនៃសេចក្តីសញ្ញាត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយរូបភាពនៃការបើកបង្ហាញនិងការពន្យល់ដើម្បីឆ្ពោះទៅរកការស្តារឡើងវិញនៃ Imago Dei ... ដូច្នេះយើងអាចស្វែងរកយុត្តិកម្ម, ការរាប់ជាបរិសុទ្ធនិងសិរីរុងរឿងជាការពិតនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei នៅក្នុងជីវិតនៃអយ្យកោរបស់ Torah និងផ្លែឈើសម្បូរបែបតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ យើងអាចស្តាប់បទចម្រៀងខាងវិញ្ញាណតាមរយៈបទទំនុកជំកើងនិងសុភាសិតអ៊ីស្រាអែលហើយយើងអាចស្រែកជាមួយពួកព្យាករិសម្រាប់សេចក្តីសង្ឃឹម eschatological នៅក្នុងរូបភាពពេញលេញនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ។ ក្រមសីលធម៌ព្រះគម្ពីរមានន័យថាការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ផ្លែនៃសេចក្តីជំនឿ។

(5) ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

ដោយការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទក្នុងលោកីយ៍នេះរូបភាពនៃព្រះបានចាំងចែងជាង O.T. អាយុសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទខ្លួនឯងគឺជារូបភាពនៃព្រះ ខ)1 15) ។ ដូច្នេះពេលយើងឃើញព្រះគ្រីស្ទយើងអាចឃើញរូបភាពពិតដែលជាគុណលក្ខណៈរបស់ព្រះ យ៉ា)1: 1-

14) ។ ចនបានដាស់តឿនយើងឱ្យជួបគាត់ដើម្បីប៉ះគាត់ហើយឱ្យមានការប្រកបគ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ នៅ)1: 1-4) ។

(6) តួនាទីនៃព្រះវិញ្ញាណ

ការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទគឺជាប្រភពតែមួយគត់ដែលបានលុបរូបភាពអាក្រក់របស់យើងហើយបានបង្កើតវាឡើងវិញជារូបព្រះ។ គ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ៗដែលជឿលើទ្រង់បានទទួលនូវការងើបឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងពួកគេតាមរយៈតួនាទីនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប៉ុលនិយាយថាយើងបានប្រែក្លាយទៅជារូបភាពនៃព្រះដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (2 កូរិនថូស 3:18) ។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតវាមានន័យថាយើងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈការងារកំសាន្តនៃព្រះគ្រីស្ទ (II 5:17, អេភេសូរ 2:10) ។ រឿងនេះត្រូវបានបំពេញដោយក្រសួងនៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះវិញ្ញាណ ភីលីពី)1: 7) ។

សុិនបានធ្វើឱ្យខូចរូបភាពរបស់ព្រះ។ សេចក្តីសុចរិតបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាអំពើទុច្ចរិតសេចក្តីស្មោះត្រង់បានចូលជាភ្លែងក្លាយនិងភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងលោកលន់។ រូបភាពរបស់ព្រះបានប្រែទៅជារូបរបស់អាក្ស ។ វាត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែលជាអ្នកសម្រុះសម្រួលពិស្តារ) II COR 5:17 អេភេសូរ 4:14) ។

នៅពេលមនុស្សដំបូងបានធ្លាក់ខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងព្រះបានសន្យាថានឹងបានជាឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះហើយបានបង្ហាញឱ្យឃើញនិមិត្តរូបជាច្រើនក្នុងលក្ខណៈជាច្រើនចំពោះយើង។ ការបើកសម្តែងការប្រោសលោះជាលើកដំបូងគឺលោកុប្បត្តិ 3:15 ដែលជាសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈពូជរបស់ស្រ្តី។ ហើយនៅពេលដែលបុរសនិងស្រ្តីត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីសួនច្បារអេដែនដោយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានបណ្តេញពួកគេចេញពីសំលៀកបំពាក់របស់ពួកវាហើយយកសម្លៀកបំពាក់ស្បែករបស់ពួកវា។ នេះគឺជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីសង្គ្រោះហើយបានសង្កត់ធ្ងន់លើសេចក្តីសង្គ្រោះនៃការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (យ៉ូហាន 1:14, កូរ៉េណា 1:17) ។

III. កម្មវិធីនៃអត្ថន័យនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei នេះ

នៅពេលយើងព្យាបាលនិមិត្តសញ្ញានិងសីលធម៌នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយើងត្រូវឆ្លងកាត់កញ្ចក់របស់ព្រះគ្រីស្ទជាលើកដំបូង។ បន្ទាប់មកយើងអាចរកឃើញភាពសម្បូរបែបនៃការងើបឡើងវិញរបស់ Imago Dei ។ នៅក្នុងតំបន់អ្វីដែលព្រះបានបង្ហាញពីការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei នេះ?

(1) តំណែងបីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

មុខតំណែងបីរបស់បូជាចារ្យស្តេចនិងព្យាការីត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទម្តងទៀត។ គ្រីស្ទបរិស័ទគឺជាហោរាម្នាក់ជាសង្ឃហើយជាស្តេចនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អេភេសូ)2: 9) ។

បូជាចារ្យគួរផ្តោតលើមេត្តាករុណា, ព្យាការីនៅលើសេចក្តីស្មោះត្រង់និងស្តេចនៅលើសេចក្តីសុចរិត។ ព្រះវិញ្ញាណបានយាងចុះមកដើម្បីបង្ហាញតួអង្គបីនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ការសុគតការរស់ឡើងវិញនិងការធំធាត់របស់ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញពីមុខតំណែងទាំងនេះជាមជ្ឈមណ្ឌលគំរូនិងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

(2) មានក្រមសីលធម៌បីតាមរូបភាពរបស់ព្រះ

មុខតំណែងបីត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រមសីលធម៌នៃជីវិតពួកគេជាសុចរិតភាពស្មោះត្រង់និងមេត្តាករុណា (សូមមើលអត្ថបទនៃក្រមសីលធម៌ដែលសរសេរដោយ MGK) ។ នៅទីបំផុតក្រមសីលធម៌គឺជាខ្លឹមសារនៃរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងជាផ្កានៃគោលលទ្ធិដ៏ល្អ។ ប៉ុលបានពន្យល់ថាទាំងនេះជាផលផ្លែនៃពន្លឺ អេភេសូ)5: 9) ។ សរុបសេចក្តីមានសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់សេចក្តីសុចរិតសេចក្តីស្រឡាញ់និងការទុកចិត្ត។ នៅក្នុង O.T. ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញជាសេចក្តីស្រឡាញ់សេចក្តីស្មោះត្រង់ឬសេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណា ទំនុកដំកើង)136) ។ គ្រីស្ទបរិស័ទមានឋានៈបីជាស្តេចបូជាចារ្យនិងព្យាការីដើម្បីបង្ហាញពីដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោក។

(3) រូបភាពរបស់ព្រះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូល (ធាតុបី)

ព្រះបន្ទូលនៃការបង្កើតមានធាតុបីដែលអាចធ្វើឱ្យផ្លែឈើបីជាខ្សែបន្ទាត់នៃការបង្កើត។

ពេលយើងសង្ខេបគិតអំពីបទគម្ពីរយើងអាចមើលឃើញនូវរូបភាពនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ គ្រីស្ទបរិស័ទដែលបានកើតជាថ្មីម្តងទៀតតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ (1 ពេត្រុស 1:23) ត្រូវតែចម្លើងឡើងនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ)។ ពេត្រុស 2: 1 ដើម្បីថេ 3: 16-18) ។ បើសិនជានរណាម្នាក់មិនពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះគេមិនអាចសង្គ្រោះពីអំពើបាបរបស់គាត់បានទេ។ មនុស្សដែលមានពរជ័យពិតប្រាកដត្រូវតែជាបុរសម្នាក់ដែលពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (លោកពូទីនបានសង្កេតឃើញថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានធាតុបីនៃរូបភាពរបស់ព្រះមានន័យថាការត្រួតពិនិត្យនិងវត្តមាន (។ ស៊ុមប្រាប់យើងថាវាជាអំណាចត្រួតត្រា និងវត្តមាន។ (

(4) រូបភាពរបស់ព្រះមានតួនាទីបីនៅក្នុងសាសនាចក្រ

សេចក្តីសុចរិតភាពស្មោះត្រង់និងភាពបរិសុទ្ធលក្ខណៈទាំងបីនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាប់ទាក់ទងនឹងតំណែងបី (សង្ឃរាជរាជ្យក្រមព្រហ្មចារី/ នៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែលដូចជាក្រុមជំនុំនៃសញ្ញាចាស់បានរក្សាទុកនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ភាពបរិសុទ្ធគឺជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃតំណែងបញ្ចូលនិងភាពស្មោះត្រង់គឺជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃពួកព្យាករិហើយសេចក្តីសុចរិតគឺជាកណ្តាលនៃស្តេច។ ទោះបីជាស៊ុនបានធ្វើឱ្យមុខងារទាំងបីនេះងងឹតក៏ដោយព្រះគ្រីស្ទដែលជាអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំបានធ្វើឱ្យពួកគេមានសកម្មភាពឡើងវិញតាមរយៈសកម្មភាពនៃតំណែងទាំងបីនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ នេះគឺដោយសារពួកគេជាមុខតំណែងរបស់មេស៊ីនិងតួអក្សរនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

គ្រូគង្វាលអែលឌើរនិងឌីកុនដែលត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងសាសនាតាមបែបថ្មីនៃសាសនាចក្រគឺជាការបន្តតំណែងបីនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ។ គ្រូគង្វាលត្រូវតែស្មោះត្រង់ក្នុងនាមជាហោរាម្នាក់ដែលជាអ្នកដឹកនាំត្រូវមានសេចក្តីសុចរិតជាស្តេចរាជ្យទាបហើយឌីកុនត្រូវតែមានចិត្តមេត្តាករុណាជាសង្ឃនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេជាគំរូនៃរូបភាពរបស់ព្រះដើម្បីឱ្យសមាជិកក្នុងក្រុមជំនុំស្រដៀងនឹងពួកគេ។

នេះគឺជាការអនុវត្តនៃរូបភាពរបស់ព្រះទៅព្រះវិហារ។ ដូច្នេះហើយក្រុមជំនុំបន្តរូបភាពនៃព្រះដែលពោរពេញទៅដោយតួអង្គដ៏ទេវភាពដែលព្រះទ្រង់ផ្ទាល់មានតាំងពីកំណើត (សំដៅ

ទៅលើការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំនៅលើសំបុត្រដ៏ម៉ូថេ ។ (

(5) ផ្លែឈើសីលធម៌បីនៅក្នុងសាសនាចក្រ ។ (Three ethical fruit in the Church)

វិហារ Eschatological គួរបង្ហាញធាតុសីលធម៌ជាការបង្ហាញពីរូបភាពរបស់ព្រះ ។ ការងើបឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតគឺជាការបាត់បង់របស់គ្រប់ក្រសួងទាំងអស់ ។ ការបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់និងសាវ័កបានសង្កត់ធ្ងន់លើចំណុចនេះ ។ ក្រមសីលធម៌នៃសាសនាចក្រត្រូវតែជាការងើបឡើងនៃរូបភាពរបស់ព្រះ ។ ក្រមសីលធម៌ទាំងនេះគឺជាសេចក្តីសុចរិតភាពស្មោះត្រង់និងមេត្តាករុណា ។ នេះគឺជាជីវិតនៃវិវរណៈជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងជីវិតនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតពួកគេគឺជាព្រះដ៏វិសុទ្ធនិងសិរីរុងរឿង)Vos) ។ តាមរយៈជីវិតរបស់ព្រះបានទទួលសិរីរុងរឿងហើយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់រីករាយនឹងព្រះគុណដើម្បីទទួលបានគោលដៅចុងក្រោយក្នុងការធ្វើដំណើរតាមចេញពីព្រះបន្ទូល ។ ដ្យាក្រាមខាងក្រោមបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងនេះ ។

(6) ការសម្រេចនៃរូបភាពរបស់ព្រះ

Parousia នៃព្រះគ្រីស្ទនឹងក្លាយជាការសម្រេចនៃរូបភាពរបស់ព្រះ ។ Parousia នឹងត្រូវបានបំពេញនៃការដែលមាននៅក្នុងសិរីរុងរឿងនៃវត្តមានរបស់ព្រះពោរពេញទៅដោយពេញលេញនៃ yada (ginosko) ។ ព្រះវិញ្ញាណនឹងបង្ហាញរូបភាពនៃព្រះវិញ្ញាណជាប្រភពនៃភាពបរិសុទ្ធនិងសិរីល្អ ។

នៅពេលយើងខិតទៅរកមរតកដោយការយល់ដឹងពីការងើបឡើងនៃរូបភាពរបស់ព្រះនោះយើងនឹងរៀនពីការបកស្រាយព្រះគម្ពីរដែលអាស្រ័យលើវិវរណៈប្រោសលោះ ។ លើសពីនេះទៀតយើងអាចរៀនអនុវត្តការនេះដើម្បីផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅក្រុមជំនុំនាពេលបច្ចុប្បន្ន ។

IV. អនុវត្តការស្តារឡើងវិញនៃការបកស្រាយរបស់មជ្ឈដ្ឋាន Imago Dei

(1)គោលការណ៍

1) វាគឺជាការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ (fusing នៃការយល់ដឹងពីរ) ។ ការកែតម្រូវការបកស្រាយពន្យល់ពីព្រះគម្ពីរបីប។ ការបកស្រាយបទគម្ពីរវាត្រូវបានប្រើជាចម្បងដោយសកម្មភាពវិទ្យាសាស្ត្រដែលខនិងខ្សែច្រកទៀត។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែយល់ថាមានពីរប្រភេទនៃការបកស្រាយយ៉ាងទូលំទូលាយគឺ "ខគម្ពីរជាមួយខគម្ពីរមួយផ្សេងទៀត" និងខគម្ពីរជាមួយនឹងសៀវភៅទាំងមូល។ (Augustine) សកម្មភាពដ៏ល្អបំផុតនៃការបកស្រាយមានន័យថាទំនាក់ទំនង ចំនុចផ្សេងគ្នារវាងទស្សនៈនៃព្រះគម្ពីរនិងការយល់ដឹងរបស់អ្នកបកប្រែមានន័យថាអ្នកបកប្រែទាក់ទងនឹងខគម្ពីរទៅនឹងជីវិតរបស់គាត់។ នេះគឺជាការបកស្រាយ។ លើសពីនេះទៅទៀតអ្នកបកប្រែត្រូវតែធ្វើតាមខ្សែស្រឡាយទាំងមូល ។ (ទិដ្ឋភាពប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះ)

2) វាសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការបកស្រាយដែលអាស្រ័យលើទស្សនៈខាងប្រវត្តិសាស្ត្រខាងប្រោសលោះ។ (ទេវកថាព្រះគម្ពីរទិដ្ឋភាពប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃទ្រឹស្តី - (ដែលបានកែប្រែ។ វាចាប់ផ្តើមពីការជឿថាព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះអ្នកបកប្រែគួរយល់ដឹងពីទ្រឹស្តីព្រះគម្ពីរ។

3) វាគឺជាការបកស្រាយកណ្តាលព្រះ)Poythress) - ព្រះចង្អុលទៅព្រះត្រីឯកដែលជាព្រះវរបិតាព្រះរាជបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណ។ ដោយសារព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលព្រះត្រីឯកបានបំផុសគំនិតយើងត្រូវការការបកស្រាយដែលមានមូលដ្ឋានលើព្រះត្រីឯក។ ដោយសារតែការបង្កើតនិងការប្រោសលោះនៃព្រះត្រីឯកនៅក្នុងអ្នកបកប្រែគាត់អាចបកប្រែអត្ថបទដោយត្រឹមត្រូវវាអាចធ្វើទៅបានដើម្បីធ្វើការបកស្រាយដែលមានមូលដ្ឋានលើព្រះ។ លោកពយធិតបានសង្កត់ធ្ងន់លើចំណុចនេះក្នុងសៀវភៅថ្មីរបស់គាត់ដែលមានចំណងជើងថា ។ "យដែលផ្តោតលើព្រះភាសាជាវិធីសាស្ត្រមួយ" នៅទីនោះគាត់បានស្នើនូវទស្សនវិស័យចំនួនបីគឺៈអត្ថន័យការគ្រប់គ្រងនិងវត្តមានដែលមាននៅក្នុងភាសាខ្លួនឯង។

4) វាគឺជាការបកស្រាយសម្រាប់ការអធិប្បាយតាមខគម្ពីរពន្យល់ដើម្បីកសាងព្រះវិហារ។

គោលបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺឱ្យគេផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ការបកស្រាយព្រះគម្ពីរគួរតែទៅតាមការអធិប្បាយដើម្បីទទួលបានការផ្លាស់ប្តូរជីវិត។ នៅពេលការបកស្រាយសម្រេចទៅតាមគោលបំណងនៃសេចក្តីអធិប្បាយទីបំផុតផលផ្លែនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង។ នៅក្នុងន័យបែបនេះ telos នៃការផ្សព្វផ្សាយគឺការងើបឡើងវិញនៃរូបភាព-Dei ។ ហើយក៏ telos នៃការបកប្រែគឺជាការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ។

5) វាគឺជាការបកស្រាយសម្រាប់ការសង្គ្រោះដែលពិតជាអាស្រ័យលើវិវរណៈ។ វិវរណៈគឺជាព្រះគម្ពីរ។ សេចក្តីសង្គ្រោះពិតប្រាកដគឺអាស្រ័យលើវិវរណៈ ដែលការប៉ាន់ស្មាន (ព្រះគម្ពីរ) នេះរួមបញ្ចូលទាំងផ្នែកទាំងមូលនៃជីវិត។

(2) វិធីសាស្ត្រ មើលគោលការណ៍និងវិធីសាស្ត្រនៃ)Poythress p121)

ជំហានទី 1. ពេលវេលាដើមនិងបរិបទ

មួយ។ យល់អំពីបុគ្គលដែលជាអ្នកនាំពាក្យរបស់ព្រះ (ទស្សនវិស័យផ្ទាល់ខ្លួន)

ខ។ យល់ដឹងពីអត្ថបទខ្លួនឯង (នទស្សនវិស័យបទដ្ឋា)

គ។ យល់អំពីកាលៈទេសៈរបស់ទស្សនិកជន ទស្សនវិស័យស្ថានភាព(

យ។ យល់ដឹងអំពីការនាំចូលសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ជំហានទី2. ការបញ្ជូននិងបរិបទរបស់វា

មួយ។ យល់អំពីមនុស្សដែលបានបញ្ជូនពាក្យអ្នកកាន់សាសនាជាផ្លូវការហើយទូលំទូលាយ : ព្រះបាទរបស់ព្រះ។

ខ។ យល់ដឹងពីការបញ្ជូនអត្ថបទនិងសាររបស់វា ។ (ទស្សនវិស័យបទដ្ឋាន) ទាំងការរិះគន់អត្ថបទនិងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការបកស្រាយត្រូវបានពាក់ព័ន្ធ។

គ។ យល់ពីស្ថានភាពនៃការឆ្លង។ យល់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅពីកង្វល់របស់ពួកស្រែបនិងផែនការទូលំទូលាយរបស់ព្រះសម្រាប់ប្រវត្តិសាស្ត្រ។

យ។ យល់ពីការនាំចូលសរុបនៃការនិយាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងមូលតាមរយៈ

យៈព្រះគម្ពីរ។

(1) យល់ពីចំណុចផ្សេងៗ។

a) យល់ពីការប្រើចុងក្រោយនៃការអនុម័ត ការផ្តោត) តាមអរម្មណ៍exegetical)
ខទ្រីស្តព្រះគម្ពីរ) លំពីរបៀបដែលខគម្ពីរចូលក្នុងរូបកាយវិវរណៈដែលរីកលូតលាស់ (គ(ស្វែងយល់ពីរបៀបដែលខគម្ពីរចូលទៅក្នុងរូបកាយទាំងមូលនៃការបង្រៀនលើប្រធានបទ និងបញ្ហាជាច្រើន (ទ្រឹស្តីប្រព័ន្ធនិងការរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទ

(2)យល់ដឹងពីអាការរោគផ្លូវភេទ។

(កតើព្រះគ្រីស្ទបានសម្រេចការអនុម័តដោយលើកដំកើងសេចក្តីពិតហើយប្រើប្រាជ្ញា (សុចរិតនិងភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់យ៉ាងណា(សេចក្តី?

(ខ(តើព្រះគ្រីស្ទបានសម្រេចការពិតនៃខគម្ពីរដោយបំពេញតាមការសន្យានិងការព្យាករណ៍ របស់គេហើយនាំទៅដល់ការតស៊ូខាងប្រវត្តិសាស្ត្រដើម្បីដាស់តឿនអត្ថបទនោះយ៉ាងដូច ម្តេច?

(គឺជាអ្នកព្យាករ) តើព្រះគ្រីស្ទបំពេញតាមទិដ្ឋភាពផ្ទាល់ខ្លួននៃការទំនាក់ទំនង (យ៉ាងដូចម្តេច (សម្រុះសម្រួល?

ជំហាន3 .អត្ថបទទំនើប

មួយ។ យល់អ្វីដែលព្រះកំពុងនិយាយនៅពេលនេះតាមរយៈអត្ថបទនិងបរិបទធំជាងនៃទ្រឹស្តី ព្រះគម្ពីរនិងប្រព័ន្ធ។

ខ។ យល់ដឹងពីស្ថានភាពដំណើរកម្សាន្តដែលគ្រប់គ្រងដោយព្រះ។

គ។ យល់ពីអំណោយនិងសមត្ថភាពរបស់អ្នកនិងអ្នកដែលជាអ្នកស្តាប់ឬអ្នកស្តាប់ដែលអ្នក កំពុងទំនាក់ទំនង។

ឃ។ យល់ពីការនាំចូលសរុបនៃការហៅរបស់ព្រះទៅអ្នកថាជាវាគ្មិននិង ឬអ្នកស្តាប់។ /

សេចក្តីបញ្ចប់

ការស្តារឡើងវិញនៃការបកស្រាយរបស់ Imago Dei centered ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ ការបកស្រាយកណ្តាលរបស់ព្រះដើម្បីបង្រៀននិងបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ហើយវាចង្អុល បង្ហាញពីការសម្រេចនៃចិត្តលក្ខណៈរបស់ព្រះតាមការបកស្រាយខគម្ពីរក្នុងការសម្រេចនៃ រដ្ឋបាលរបស់ព្រះ។ ការប្រកាសពាក្យដែលបានបកប្រែនោះនឹងដឹងថាគម្ពីរព្រះស្ថិតនៅក្នុង បេះដូងគ្រួសារនិងការងារ។ នេះគឺជាការរស់ឡើងវិញនិងកំណែទម្រង់។

Chapter 2/ ជំពូក 2 អត្ថន័យនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ

ទីមូយជាការងារគ្រឹះដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរបស់យើងវាជាការសំខាន់ក្នុងការកំណត់ គំនិតនៃគម្ពីរបឋមពីការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ។ ការស្តារឡើងវិញនៅទីនេះអាច ប្រែប្រួលបានតាមរយៈការសង្គ្រោះឬការប្រោសលោះ។ ការស្តារឡើងវិញគឺមិនមែនដើម្បីត្រឡប់ទៅរដ្ឋដើមអាដាមទេប៉ុន្តែដើម្បីឈានទៅដល់វិមាត្រខ្ពស់ជាងនេះ។ និយាយម្យ៉ាងទៀត វាគឺជារដ្ឋដែលថាការប្រកបអស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះចំពោះអាដាមដែលជារដ្ឋដែលរូបរាង ជាមួយព្រះជាបុរសដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចគឺជាស្ថានភាពរបស់មនុស្សដែលនឹងពោរ ពេញទៅដោយភាពពេញលេញរបស់ព្រះ។ (អេភេសូរ 3:18) ទោះបីជាវាងាយខ្លះយល់ ច្រឡំថាបុរសនេះបានវិលត្រឡប់ទៅផ្នែកអវិជ្ជមានលើកលែងតែផ្នែកវិជ្ជមាននៃការប្រោស លោះនៅទីនេះការស្តារឡើងវិញមានន័យថាត្រឡប់ទៅផែនការដើមនៃសេដ្ឋកិច្ចដ៏ទេវភាព ពោលគឺសហភាពពេញលេញជាមួយព្រះយោងតាម ក្រុមប្រឹក្សាត្រីមាស។ នៅក្នុងពាក្យខ្លីការ សង្គ្រោះរបស់យើងចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការស្តារឡើងវិញពីអំពើបាបរបស់យើងហើយទៅ កាន់កន្លែងនៃការរូបរាងជាមួយព្រះ។

ដូច្នេះមនុស្សម្នាក់ដែលបានសង្គ្រោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទក្លាយជាបុរសម្នាក់ដែលបានរូបរាង ជាមួយព្រះនៅក្នុងព្រលឹងរបស់គាត់ដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាបុរសដែលមាន ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែលពោរពេញទៅដោយភាពពេញលេញរបស់ព្រះ។

ដូច្នេះយើងគួរតែកំណត់«រូបព្រះ»យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ព្រលឹងរបស់យើងដែលគួរតែត្រូវបានស្តារ ឡើងវិញដោយព្រះគឺជាព្រលឹងពិតរបស់យើង, រូបភាពនៃព្រះ,

តើអ្វីទៅជាស្ថានភាពនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ?

យោងទៅតាមលោកគីលដែលជាពិភពនៃភាពងឺតភាពវិករនិងការយល់ច្រឡំដែលព្រះវិញ្ញាណនៃសិរីល្អរបស់ព្រះបានដាក់បញ្ចាំងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះរូបភាពនៃព្រះចង្អុលទៅរដ្ឋដ៏ស្រស់ស្អាតបំផុតដែលជាការពិតដ៏ស្រស់ស្អាតដែលព្រះបានឃើញ។ កិច្ចការដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សនៅក្នុងរូបរបស់គាត់តាមរយៈក្រុមប្រឹក្សាទ្រីណុសបានស្នើគោលបំណងនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

អំពីចំណុចនេះ Kline បានចង្អុលបង្ហាញពីការពិតពីរគឺចង់ធ្វើឱ្យបុរសម្នាក់នេះក្លាយជាកូនរបស់ព្រះដើម្បីធ្វើឱ្យគាត់ជាទីសក្តារបូជាដែលគាត់រស់នៅក្នុងគាត់។ បុរសដែលបានបង្កើតពីរូបនៃព្រះមានន័យថារដ្ឋដែលពោរពេញទៅដោយចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ដោយសេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់បាននាំទ្រង់ចូលទៅក្នុងសួនច្បារអេដែន។ នេះមានន័យថាវាជាទីសក្តារបូជារបស់ព្រះ។ ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទានម្នាក់នឹងត្រូវបានរក្សាទុកពីអំពើបាបវេទនាគាត់នឹងក្លាយជាទីបរិសុទ្ធមួយព្រះគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច។

ដូច្នេះការស្ថាបនាឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាជីវិតដើម្បីរីករាយនឹងជីវិតរបស់ព្រះហើយនិងរដ្ឋដែលគង់នៅក្នុងដំណាក់នៃព្រះជារៀងរហូត។

ដូចដែលយើងបានកំណត់ពីខាងលើការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស់កល្បនៃព្រះគោលបំណងដែលពិភពលោកមានហើយជាគោលដៅដែលរាស្ត្ររបស់ព្រះគួរទទួលបាន។ នៅក្នុងសំនួរសាស្ត្រាចារ្យនៃការសារភាពរបស់ Westminster ខ្លីសំណួរទីមួយគឺថា "តើអ្វីទៅជាគោលដៅចុងក្រោយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក?" ចម្លើយនៃសំនួរនោះគឺ "ខ្ញុំលើកតម្កើងព្រះហើយរីករាយនឹងទ្រង់យ៉ាងពេញលេញ។ " វាគឺជាការអនុវត្តន៍នៃការស្តារឡើងវិញ។ តាមការពិតការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះមានន័យថាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងដែលបានចាប់ផ្តើមជាមួយព្រះត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងហើយបន្ទាប់មកយើងត្រូវតែរួមរស់ដែលយើងគួរតែទទួលព្រះគុណខាងវិញ្ញាណ។

ដូច្នេះយើងអាចគិតពីវាដោយបែងចែកវាជា 3 ផ្នែក។ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះមានន័យថាដើម្បីយកល្អៗភាពស្និទ្ធស្នាលនៃបិតារបស់ព្រះ - ដើម្បីចូលរួមក្នុងការប្រោសលោះនៃព្រះបុត្រា (រ៉ូម)8: 10-11) ហើយដើម្បីចូលរួមក្នុងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

2.ទំនាក់ទំនងរវាងការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះនិងការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

រូបភាពនៃឪពុក ព្រះមានទំនាក់ទំនងគ្នាហើយមាន - ព្រះព្រះបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ - ទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក។

ព្រះអម្ចាស់បានពិពណ៌នាថាការពិតដែលឪពុកត្រូវបានបើកសម្តែងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ មានន័យថាព្រះបុត្រា - ព្រះបានចេញមកពីឪពុក - ព្រះនោះគឺពួកគេមានទំនាក់ទំនងគ្នាជំនួសគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់បានសង្កត់ធ្ងន់ថាអ្នកដែលឃើញខ្ញុំបានឃើញឪពុកជាព្រះ។ (Jn 14: 9) អ្នកណាដែលឃើញព្រះគ្រីស្ទឃើញព្រះវរបិតា។ នៅពេលអ្នកណាម្នាក់ទំនាក់ទំនងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទអាចឃើញតម្លៃនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវរបិតា។ អ្នកណាស្គាល់សេចក្តីសុចរិតអ្នកនោះមានសុភមង្គលហើយ, ព្រោះគេបានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយអ្នកដែលទាក់ទងនឹងភាពស្មោះត្រង់របស់កូនប្រុស ដឹងព្រះទ្រង់ - ថាភាពស្មោះត្រង់របស់ឪពុកមិនមែនជាការផ្លាស់ប្តូរព្រះ។ ដូច្នេះព្រះវរបិតា - ព្រះចង់បង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈរបស់ទ្រង់តាមរយៈបុរសម្នាក់ទៅលោកីយព្រោះអំពើបាបបានចូលមកក្នុងលោកីយនេះទ្រង់សព្វព្រះទ័យបង្ហាញពីលក្ខណៈដ៏ទេវភាពតាមរយៈកូនប្រុសរបស់គាត់ជាក់ស្តែង។ ដូច្នេះព្រះបុត្រា ព្រះរូបរួមគ្នា - ព្រះជាបុត្រាបង្កើតរបស់ឪពុក -, ជាប់នៅក្នុងទ្រង់របស់គាត់។ ដូច្នេះអ្នកណាដែលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគាត់មិនដែលស្គាល់ព្រះវរបិតាឡើយ។ ដូច្នេះរូបភាពនៃកូនប្រុស ព្រះ។ - ព្រះគឺរូបរួមរូបភាពនៃព្រះវរបិតា - ដូចដែលប៉ុលបានពណ៌នាអំពីការសម្តែងពីការសង្គ្រោះជាច្រើនរបស់គ្រីស្ទបរិសុទ្ធដើម្បីយកតម្រាប់តាមរូបរាងនៃកូនប្រុសរបស់គាត់គឺដូចគ្នាក្នុងការយកតម្រាប់តាមរូបភាពនៃព្រះវរបិតា។

3.ទំនាក់ទំនងរវាងរូបភាពនៃព្រះវិញ្ញាណនិងរូបភាពនៃព្រះវរបិតាព្រះ -

នៅក្នុងអេសេគាល 1:28 "សិរីល្អនៃព្រះ)demot kabod adonai) សំដៅលើសិរីរុងរឿងនៃព្រះវិញ្ញាណនិងរូបអង្គរបស់ទ្រង់។ វាបង្ហាញថាក្រសួងនៃព្រះវរបិតា - ព្រះនិងព្រះរាជបុត្រា - ព្រះ

មិនត្រូវបានញែកចេញនិងរូបរាងគ្នាទេពីព្រោះការងាររបស់ព្រះវរបិតា - និងព្រះនៃព្រះវិញ្ញាណ - ព្រះត្រូវបានបង្ហាញតាមរបៀបសាមគ្គីភាពនិងភាពសុខដុមរមនា។ ដូច្នេះបទគម្ពីរបង្ហាញថា សិរីរុងរឿងនៃវិញ្ញាណគឺជាវត្តមាននៃព្រះ។ វិញ្ញាណប្រាំពីរនៅក្នុងវិវរណៈរបស់លោកយ៉ូហាន បានសង្កត់ធ្ងន់ត្រង់ចំណុចនេះ។ ហើយភ្នែកទាំងប្រាំពីរពេញនៅក្នុងពួកគេមានន័យថារូបភាព នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានលេចចេញមកក្នុងពិភពលោកយ៉ាងពេញលេញ។

4. ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះបង្ហាញពីសិរីល្អនៃព្រះ

យោងទៅតាមអ្នកក្បត់ជំនឿ Puritan រូបភាពនៃព្រះ មានន័យថាសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះដូច្នេះ មានន័យថាចូលទៅក្នុងទម្ងន់។" និង "ដុកសា" ដូច្នេះព្រះជាបង្គំរបស់ព្រះតូអង្គរបស់ព្រះ វត្តមានរបស់ព្រះការគ្រប់គ្រងនិងអំណាចគួរតែជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃគ្រប់ទាំងអស់។ ក្នុង ចំណោមពួកគេរូបភាពនៃព្រះចង្អុលសិរីល្អនៃព្រះ។ ក្នុងនាមជារូបភាពនៃព្រះត្រូវបានស្តារ ឡើងវិញវាជាសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាកណ្តាលនៃសិរីល្អរបស់ព្រះមានន័យថារូប ភាពនៃព្រះសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់គឺជាមជ្ឈមណ្ឌល។

5. សង្ខេបជាចុងក្រោយរូបភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មនុស្សម្នាក់នៃព្រះត្រឹងកត្រូវបានភ្ជាប់គ្នា។ : វា មានន័យថាលក្ខណៈដ៏ទេវភាពនៃព្រះត្រឹងកត្តជាតូអង្គដ៏ទេវភាពដូចគ្នាដែលមិនអាចបំបែក បាន។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យស្គាល់ពីលក្ខណៈរបស់ព្រះនោះគាត់មិន មែនជាព្រះគម្ពីរបីបទដូច្នេះការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺដើម្បីបង្ហាញពីចរិតលក្ខ ណៈរបស់ព្រះហើយនិងបង្ហាញពីរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានចេញពីរូបកាយព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាការស្តារឡើងវិញនៃចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះ។

នេះគឺដើម្បីបង្ហាញពីផ្លែឈើសីលធម៌ខាងវិញ្ញាណចំនួនបីសេចក្តីពិតសុចរិតនិងភាព បរិសុទ្ធនៅក្នុងអេភេសូរ 4: 23-24 ។ «ហើយឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រែចិត្តជាថ្មីក្នុងចិត្តគំនិតរបស់ អ្នករាល់គ្នាហើយត្រូវពាក់សេចក្តីថ្មីដែលបានត្រូវបង្កើតមកដោយមានភាពដូចព្រះដោយ សេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីបរិសុទ្ធ។ និយាយម្យ៉ាងទៀតវាគឺជាតូអង្គថ្មីដែលត្រូវបានដាំនៅក្នុង មនុស្សជាគ្រីស្ទាន។ តូអង្គថ្មីនេះគឺជាតូអក្សរដើមដែលព្រះវិញ្ញាណគ្រប់គ្រងលើដែលពេត្រុស បានសម្តែងការចូលរួមក្នុងតូអក្សរដ៏ទេវភាព។ (2 ពេត្រុស 1: 4) នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតវាគឺ

ដើម្បីបង្ហាញតួអក្សរដ៏ទេវភាពដែលបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងទំនាក់ទំនងសីលធម៌។ ការបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈដ៏ទេវភាពតាមរយៈធម្មជាតិត្រូវបានលាក់កំបាំងដោយអំពើបាបដែលបានបង្ហាញតាមរយៈព្រលឹងឡើងវិញភាពស្មោះត្រង់ភាពបរិសុទ្ធនិងសេចក្តីមេត្តាករុណា។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតវាមានន័យថាដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បរបស់គាត់យុត្តិធម៌ឬភាពស្មោះត្រង់

យើងគួរតែប្រាកដថាការពិនិត្យមើលទំនាក់ទំនងរវាងតួអង្គទាំងបីយើងត្រូវតែដោះស្រាយតួអង្គបីគឺតួអង្គតំណាងនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ គំនិតបីនៃយុត្តិធម៌ សេចក្តីសុចរិត(NIV) សេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់ដែលអ្នកនិពន្ធប្រើគឺពឹងផ្អែកលើម៉ាថាយ 23:23 ។ "ពួកអាចារ្យនិងពួកផាស៊ីស៊ីមានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាយកជីវិតអង្គារជីវិតរវាងនិងម្ហូបភាគដប់មកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាលះបង់ក្រឹត្យវិន័យសំខាន់ៗចោលមានសេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណាធម៌និងជំនឿស្មោះត្រង់ជាដើម។ អ្នកត្រូវធ្វើបែបនេះដោយមិនខ្វះអ្នកដទៃឡើយ»។ ហើយយុត្តិធម៌និងសេចក្តីស្រឡាញ់គឺអាស្រ័យលើលូកា 11:42 ។ ហើយភាពល្អសេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីស្មោះត្រង់ចេញពីអេភេសូរ 4: 9, ផលផ្លែនៃពន្លឺត្រូវបានបកប្រែដោយសាវក។ មូលហេតុដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ប្រើធាតុបីសុចរិតភាពសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់ជារូបភាពនៃព្រះគឺអាស្រ័យលើការបង្រៀនរបស់ព្រះអម្ចាស់និងសាវករបស់ទ្រង់ដោយស្មោះត្រង់។

ឥឡូវនេះសូមពិនិត្យឡើងវិញនូវធាតុទាំងបីនិងទំនាក់ទំនងរបស់ពួកគេ។

1) ទីមួយតួអក្សរនៃសេចក្តីសុចរិត ទោះបីជាសេចក្តីសុចរិតមិនមែនជាតំណាងនៃតួអង្គរបស់ - ព្រះក៏ដោយក៏វាជាប់ទាក់ទងនឹងភាពបរិសុទ្ធដែរ។ ការពិតដែលថាដោយគ្មានការនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីសុចរិតនោះគ្មានសេចក្តីស្លាប់ចំពោះសេចក្តីសង្គ្រោះទេមានន័យថាសេចក្តីសុចរិតគឺជាលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃអ្វីៗទាំងអស់។

អ្នកបានពន្យល់ថាសេចក្តីសុចរិតព្រះគម្ពីរគឺត្រូវបានបែងចែកជារឿងជាច្រើនដែលរួមមាន :1) សេចក្តីសុចរិតនៃការយល់ដឹង។ (ការគិតអំពីការប្រព្រឹត្តសីលធម៌ទាំងអស់ (ហូសេ 5: 4, 6, 14, យេមោ 28:17) 2) សេចក្តីសុចរិតនៃការដាក់ទណ្ឌកម្ម (ព្រះយេហូវ៉ាជាមនុស្សសុចរិតដែលទ្រង់ដាក់ទោសបាប (3) (4 រោក្យក្រ 12: 6 អែស៉ា 9:15 លេវី 9:33 លេវីវិន័យ 1:18 ដានីយ៉ៃ

ល 9:14) 5) សេចក្តីសុចរិតនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា។ (Dan 4:27 ទំនុកដំកើង 112: 3,9 ព្រហ្មស្បត្តិ10:2)របស់អ្នកp251)

ពេលយើងពិចារណាបទគម្ពីរទាំងនោះពេលខ្លះយើងបានពិភាក្សាគ្នាចំពោះហើយយើងគិតថា គ្រឹះនៃសេចក្តីសុចរិតគឺជាភាពស្មោះត្រង់។ សេចក្តីសុចរិតដោយគ្មានសេចក្តីពិតនោះគឺជាការ ពិតគឺមិនពិត។ ដូច្នេះយើងទទួលស្គាល់ថាយុត្តិធម៌របស់យើងសុចរិតនិងស្មោះត្រង់គឺជាកម្ម សិទ្ធិរបស់សេចក្តីសុចរិត។

2) ទីពីរគូអង្គនៃសេចក្តីមេត្តាករុណា សេចក្តីមេត្តាករុណាត្រូវបានសម្តែងដោយសេចក្តី - មេត្តាករុណាឬសេចក្តីស្រឡាញ់។ នៅទីនេះសេចក្តីមេត្តាករុណាបង្ហាញសេចក្តី ស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ សេចក្តីមេត្តាករុណាដោយគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់សេចក្តីស្រឡាញ់គ្មាន សេចក្តីមេត្តាគឺមិនពិត។ កន្លែងដែលសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងបទគម្ពីរត្រូវបានសម្តែងភាគច្រើន ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបរបស់បុរសជនជាតិសាម៉ាវីម្នាក់។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេង ទៀតគាត់មានអាណិតនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ខណៈដែលគាត់បានមើលឃើញថាជាមនុស្ស វេទនា ប៉ុន្តែជាសាសន៍សាម៉ាវីមួយ"; (លូកា 1033) នៅទីនេះ ការអាណិតអាសូរ"

)ἐσπλαγχνισθή-esplanchnisthe)" មានន័យថាបេះដូងដែលនាងមានដូចជាសត្វស្លាបមួយ មើលកូនរបស់នាងដែលកំពុងស្លាប់។ បេះដូងនេះត្រូវបានបង្ហាញដោយការឆ្លើយតបស្ម័គ្រ ចិត្តដែលទទួលយកសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យបំផុត។ ជាការពិតនៅក្នុងពាក្យប្រៀបធៀប នេះសាម៉ាវីដ៏ល្អគឺជាព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់។ សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់បង្ហាញពីសេចក្តីមេត្តា ករុណាដែលបានសម្តែងនៅលើឈើឆ្កាង សេចក្តីមេត្តាករុណាកើតចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ ធំធេងនៃព្រះវរបិតា - ជាព្រះដែលជាសេចក្តីស្រឡាញ់ស្ម័គ្រចិត្តរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះនិង សេចក្តីទូញសោកដែលមិនអាចនិយាយបាននៃព្រះវិញ្ញាណព្រះ។ ដូច្នេះសារកប៉ុលនិយាយ ថា«ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមមិនធ្វើឱ្យយើងអាម៉ាស់ឡើយពីព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបាន ចាក់ចូលក្នុងចិត្តយើងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលទ្រង់ប្រទានមកយើង» (រ៉ូម 5: 5) ទោះបីជាច្បាប់បានបង្ហាញពីសេចក្តីសុចរិតពិតប្រាកដក៏ដោយ ខណៈដែលកាំបិតមុតស្រួច កាត់ផ្តាច់អ្វីមួយប៉ុន្តែនៅពេលជាមួយគ្នានេះនៅឯគ្រឹះក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីមេត្តាករុណារួម

មានតួអង្គគ្មានកំណត់ពីលើពួកគេ។

តួអង្គរបស់ព្រះដែលត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងប្រភេទនៃសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជារូបភាពនៃព្រះ ដែលពួកគេស្មានគួរឃើញបង្ហាញ។

3) ទីបីលក្ខណៈនៃភាពស្មោះត្រង់ ភាពស្មោះត្រង់គឺជាការជឿទុកចិត្តដែលជាគ្រឹះមូលដ្ឋាន - គ្រឹះនិងជាឫសគល់នៃតួអង្គទាំងអស់។ បើគ្មានការបង្ហាញពីការងារដ៏ស្មោះត្រង់សេចក្តី សុចរិតនិងសេចក្តីមេត្តាករុណាទាំងអស់នឹងក្លាយជាការពិត។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជា ម្ចាស់ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យស្មោះស្ម័គ្រហើយព្រះអង្គប្រោសប្រទានអោយមនុស្សម្នាបាន ឃើញគំរោងការដ៏លាក់កំបាំងនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ តើភាពស្មោះត្រង់កើតចេញពី ណា? វាចេញមកពីព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយបទគម្ពីរនេះគឺជាការបង្ហាញពីការ ទុកចិត្តទាំងអស់របស់ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ហើយដូចជាគ្រប់កិច្ចការនៃការបង្កើតការឧបត្ថម្ភការ ប្រោសលោះនិងការបំពេញសម្រេចត្រូវបានអាស្រ័យលើវាជារឿងស្មោះត្រង់។ ភាពស្មោះ ត្រង់នេះគួរតែជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សនិងការបម្រើរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះសាររបស់ទ្រង់ទាំងអស់ចាប់ផ្តើមដោយភាពស្មោះត្រង់និងដំណើរការដោយស្មោះ ត្រង់ហើយបំពេញដោយភាពស្មោះត្រង់។ ដូច្នេះអ្នកធ្វើការព្រះគម្ពីរគឺត្រូវបានហៅសម្រាប់ បុរសស្មោះត្រង់។ សាសនាចក្រត្រូវបានហៅសម្រាប់សសរស្តម្ភនិងគ្រឹះនៃសេចក្តីពិត។ ច្បាប់នេះដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់និងដំណឹងល្អដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់ត្រូវបានគេចាត់ ទុកថាមិនដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាអ្នកដទៃ។ ភាពស្មោះត្រង់នេះគឺជាគោលបំណង គោលបំណងនិងការបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។ លើកលែងតែទស្សនៈទាំងនេះនៅក្នុង ទស្សនវិស័យនៃគោលលទ្ធិរបស់ព្រះលក្ខណៈនៃព្រះនិងគុណលក្ខណៈមិនទូទៅនិងគុណ សម្បត្តិជាទូទៅជាច្រើន។ Herman Bavinck បានរៀបចំវាដូចខាងក្រោមថា ... ព្រះកំពិតនិង គួរឱ្យទុកចិត្តដែរ ... គុណសម្បត្តិដ៏បូរនៃគុណធម៌របស់ព្រះគឺជាភាពល្អរបស់ទ្រង់។ នេះមិនត្រូវ បានគេយល់នៅក្នុងន័យលីក្របអត្ថប្រយោជន៍ទេប៉ុន្តែពិត។ សេចក្តីល្អរបស់ព្រះគឺជាភាពល្អ ឥតខ្ចោះដែលជាផលបូកនៃភាពល្អទាំងអស់។ ព្រះក៏ជាឧត្តុង្គឧត្តមនៃសត្វទាំងអស់ជាបំណង

នៃបំណងប្រាថ្នារបស់សត្វទាំងអស់ ... ។ ព្រះជាបរិសុទ្ធក៏ដូចជាល្អល្អឥតខ្ចោះខាងសីលធម៌ មាំ ... ការជាប់ទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងភាពបរិសុទ្ធគឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះដែល ទ្រង់សម្រេចនិងយុត្តិធម៌សុចរិត vindicates សុចរិតនិងផ្តោលទោសមនុស្សអាក្រក់ ... ។

"(Herman Bavinck, កំណែទម្រង់ Dogmatic p180)" ។ ជាពិសេសគាត់បានកត់សម្គាល់តួអង្គ បីជាតួអក្សរសំខាន់នៃព្រះ។ ក្នុងចំណោមពួកគេខ្ញុំចូលចិត្តរៀបចំពួកគេជាតួអង្គបីដោយសារ តែការតាំងទីលំនៅរបស់ព្រះអម្ចាស់និងពួកសាវក។ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះ ភាពសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់អាស្រ័យលើគម្ពីរម៉ាថាយ 23:23 ។

3) ទីបីលក្ខណៈនៃភាពស្មោះត្រង់ ភាពស្មោះត្រង់គឺជាការជឿទុកចិត្តដែលជាគ្រឹះមូលដ្ឋាន - គ្រឹះនិងជាឫសគល់នៃតួអង្គទាំងអស់។ បើគ្មានការបង្ហាញពីការងារដ៏ស្មោះត្រង់សេចក្តី សុចរិតនិងសេចក្តីមេត្តាករុណាទាំងអស់នឹងក្លាយជាការពិត។ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជា ម្ចាស់ប្រកបដោយព្រះហឫទ័យស្មោះស្ម័គ្រហើយព្រះអង្គប្រោសប្រទានអោយមនុស្សម្នាបាន ឃើញគំរោងការដ៏លាក់កំបាំងនៃព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ តើភាពស្មោះត្រង់កើតចេញពី ណា? វាចេញមកពីព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយបទគម្ពីរនេះគឺជាការបង្ហាញពីការ ទុកចិត្តទាំងអស់របស់ព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ហើយដូចជាគ្រប់កិច្ចការនៃការបង្កើតការឧបត្ថម្ភការ ប្រោសលោះនិងការបំពេញសម្រេចត្រូវបានអាស្រ័យលើវាជារឿងស្មោះត្រង់។ ភាពស្មោះ ត្រង់នេះគួរតែជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សនិងការបម្រើរបស់ទ្រង់ ពីព្រោះសាររបស់ទ្រង់ទាំងអស់ចាប់ផ្តើមដោយភាពស្មោះត្រង់និងដំណើរការដោយស្មោះ ត្រង់ហើយបំពេញដោយភាពស្មោះត្រង់។ ដូច្នេះអ្នកធ្វើការព្រះគម្ពីរគឺត្រូវបានហៅសម្រាប់ បុរសស្មោះត្រង់។ សាសនាចក្រត្រូវបានហៅសម្រាប់សសរស្តម្ភនិងគ្រឹះនៃសេចក្តីពិត។ ច្បាប់នេះដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់និងដំណឹងល្អដោយគ្មានភាពស្មោះត្រង់ត្រូវបានគេចាត់ ទុកថាមិនដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាអ្នកដទៃ។ ភាពស្មោះត្រង់នេះគឺជាគោលបំណង គោលបំណងនិងការបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ពួកបរិសុទ្ធ។

លើកលែងតែទស្សនៈទាំងនេះនៅក្នុងទស្សនវិស័យនៃគោលលទ្ធិរបស់ព្រះលក្ខណៈនៃព្រះ និងគុណលក្ខណៈមិនទូទៅនិងគុណសម្បត្តិជាទូទៅជាច្រើន។ Herman Bavinck បានរៀបចំ

វាដូចខាងក្រោមថា គុណសម្បត្តិដ៏បូរនៃគុណធម៌របស់ ... ព្រះក៏ពិតនិងគួរឱ្យទុកចិត្តដែរ ... ព្រះគឺភាពល្អរបស់ទ្រង់។ នេះមិនត្រូវបានគេយល់នៅក្នុងន័យលីត្របូអត្ថប្រយោជន៍នោះទេ ប៉ុន្តែពិតជា។ សេចក្តីល្អរបស់ព្រះគឺជាភាពល្អឥតខ្ចោះដែលជាផលបូកនៃភាពល្អទាំងអស់។ ព្រះក៏ជាឧត្តុង្គឧត្តមនៃសត្វទាំងអស់ជាបំណងនៃបំណងប្រាថ្នារបស់សត្វទាំងអស់ ។ ... ព្រះជាបរិសុទ្ធក៏ដូចជាល្អឥតខ្ចោះខាងសីលធម៌។ ... ការជាប់ទាក់ទងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅនឹងភាពបរិសុទ្ធគឺជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះដែលទ្រង់សមធម៌និងយុត្តិធម៌សុចរិត vindicates សុចរិតនិងថ្កោលទោសមនុស្សអាក្រក់)" ។ ...Herman Babinck, កំណែទម្រង់ Dogmatic p180)" ។ ជាពិសេសគាត់បានកត់សម្គាល់តួអង្គបីជាតួអក្សរសំខាន់នៃព្រះ។ ក្នុងចំណោមពួកគេខ្ញុំចូលចិត្តរៀបចំពួកគេជាតួអង្គបីដោយសារតែការតាំងទីលំនៅរបស់ព្រះអម្ចាស់និងពួកសាវ័ក។ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះភាពសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់អាស្រ័យលើគម្ពីរម៉ាថាយ 23:23 ។

លើសពីនេះទៀតដើម្បីពង្រឹងតួអង្គទាំងបីជារូបភាពនៃព្រះយើងត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវពាក្យផ្សេងគ្នាចេញមកពីការបញ្ចេញមតិផ្សេងទៀតរបស់ម៉ាថាយនិងលូកាតាមគោលបំណងនីមួយៗ។ ព្រះគម្ពីរលូកា 11:42 ចែងថា "តែពួកផារីស៊ីអើយអ្នករាល់គ្នាវេទនាណាស់" អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខានព្រោះអ្នករាល់គ្នាយកជីវិតអង្គាមជីវនាងរងនិងម្តងមួយភាគដប់មកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនជឿលើយុត្តិធម៌ទេ។ អ្នកគួរតែធ្វើដូច្នេះដោយមិនខ្វល់ពីអ្នកដទៃ។ (ទំនុកតម្កើង 33: 5 យេរេមា 5: 1 ម៉ាថាយ 6: 8 សាភាវី 7: 9) ហើយទំនុកតម្កើងរបស់ដាវីឌបានសរសើរតម្កើងព្រះយេហូវ៉ាដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បនិងភាពស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។ នៅពេលយើងរៀបចំជំនិតទាំងនេះយើងឃើញថាការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាធាតុសំខាន់បំផុតនៃការបង្កើតនិងពួកធិបតេយ្យហើយវាក៏ជាកង់ដែលពួកគេបានជម្រុញប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃការប្រោសលោះ។ បន្ទាប់ពីដំណឹងល្អចេញមកពីព្រះការខ្វល់ខ្វាយចំបងរបស់ព្រះអម្ចាស់និងសាវ័កត្រូវបានដាក់លើការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះដែលជាសារៈសំខាន់នៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយតួ

អក្សរនៃការបន្តរវាងគម្ពីរសញ្ញាចាស់និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

តម្រូវការនៃច្បាប់នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់មិនត្រូវបានបំផ្លាញនោះទេប៉ុន្តែបានបន្តនៅក្នុងដំណឹងល្អហើយត្រូវបានបង្ហាញឱ្យកាន់តែស្រស់ស្អាតហើយចុងក្រោយការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញថាជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។

ហើយការពិតដែលបានបង្ហាញឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់ដោយសារតែវាគឺជាគោលដៅចុងក្រោយនៅក្នុងខ្សែប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះ។ ថ្វីបើសារវកបានប្រើពាក្យផ្សេងទៀតសម្រាប់ពួកគេក៏ដោយពួកគេបានខិតខំឆ្ពោះទៅរកចក្ខុវិស័យនៃការស្ថាបនាឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះបន្តិចម្តងៗ។

ជំពូក 3 មានវិធីបួនដើម្បីស្តាររូបភាពរបស់ព្រះ chapter 3

ព្រះគម្ពីរបង្ហាញថាព្រះបានធ្វើការឆ្ពោះទៅរកការស្ថាបនាឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះដែលជាភាពពេញលេញនៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៅមុំជាច្រើនជាបួនយ៉ាងយ៉ាងហោចណាស់។ ដោយព្រះអម្ចាស់

តើនរណានឹងនាំមកនូវការស្តារឡើងវិញនេះ? ព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញថាមានតែព្រះទេដែលអាចធ្វើវាយ៉ាងច្បាស់ដោយគ្មានការធ្វើសម្បទានជាមួយបុរសនោះ។ នៅក្នុងដំណឹងល្អដើមដំបូងលោកុប្បត្តិ 3:15 «អញនឹងធ្វើឱ្យឯងហើយនិងស្រ្តីគឺពូជនាងនិងកូនចៅរបស់អញ។ វានឹងកិនក្បាលរបស់អ្នកហើយអ្នកនឹងកិនកែងជើងរបស់គាត់»។ វាគឺជាការពិតពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់នឹងត្រូវបានសម្រេចដោយបំបែកចេញពីសាតាំងហើយរួបរួមជាមួយព្រះដោយអធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ។ គោលការណ៍អធិបតេយ្យភាពនេះបានបើកសម្តែងរួចហើយថាព្រះធ្វើការឆ្ពោះទៅរកការស្តារឡើងវិញនៃព្រះ រូបភាពនោះគឺការប្រោសលោះត្រូវបានសម្រេចដោយរបៀបជាច្រើននិងវិធីសាស្ត្រជាច្រើនក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់។

លោក John Frame ដែលរក្សានិកាយនៃ Lordship ដឹងថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើការតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ហើយគួរតែត្រូវបានបំពេញដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់សំរាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះការសារភាពនៃការហៅថា«ព្រះអម្ចាស់»មានន័យថាមានតែព្រះទេដែលអាចធ្វើវាបាន។

ដូច្នេះការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះមានន័យថាទទួលយកអធិបតេយ្យភាពនិងឆ្លើយតបដោយបន្ទាបខ្លួនចំពោះព្រះអម្ចាស់។

2.តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ

ការសម្តែងមួយទៀតនៃកិច្ចការដែលព្រះបានសម្រេចដោយអធិបតេយ្យរបស់ទ្រង់គឺដើម្បីសម្រេចតាមបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តាមរយៈវិវរណៈពិសេសនេះមនុស្សមានបាបត្រូវបានប្រែចិត្តហើយត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយសេចក្តីជំនឿនិងបានផ្លាស់ប្តូរទៅជារូបភាពរបស់គាត់។

ការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះមិនដែលសម្រេចបានដោយគ្មានការងារនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទេពីព្រោះពាក្យនោះមានអំណាចដែលធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ។ មនុស្សមានបាបដែលមានរូបភាពរបស់សាតាំងកែប្រែតាមពាក្យនិងបទពិសោធន៍នៃការផ្លាស់ប្តូរចិត្តដោយទទួលយកកុសលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះកិច្ចការនៃដំណឹងល្អនៃកិច្ចការនេះបានកើតឡើងតាមរយៈការទាក់ទងនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ថ្វីបើគាត់ជឿឬមិនជឿក៏ដោយក៏វាបានចេញមកដោយការស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលពីព្រោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះគឺជាឧបករណ៍ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រើហើយវាក៏ជាម្រាមដៃនៃព្រះចេស្តារបស់ព្រះអម្ចាស់ដែរ។ អំពើទុច្ចរិតនឹងក្លាយទៅជាអំពើសុចរិតនិងអំពើទុច្ចរិតទៅជាសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ។

3.ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះត្រូវបានសម្រេចដោយកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាគឺជារឿងធម្មតាដែលនៅកន្លែងដែលព្រះបន្ទូលចេញនោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើការនេះគឺជាគោលការណ៍នៃកិច្ចការរបស់ព្រះ។ កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមិនបានរៀបចំដោយព្រះបន្ទូលអាចនឹងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងសាច់ឈាម។

ដូច្នេះនៅជំនាន់ចាស់និងពេលថ្មីតែងតែក្រុមជំនុំផ្ដោតលើការងារនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឧទាហរណ៍ក្នុងចំណោមព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនក្នុងកិច្ចការនៅអាស៊ីតូចដែលកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណត្រូវបានបញ្ឈប់សារកម្មបានផ្លាស់ទីលំនៅទៅទ្វីបអឺរ៉ុបដោយព្រោះគាត់បានឃើញការដឹកនាំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការបើកបង្ហាញពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងការបង្កើតបានធ្វើការនៅក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់នៅសម័យអយ្យកោហើយក៏ជាយូរយារណាស់មកហើយនៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែលជូនកាលដោយសំងាត់ពេលខ្លះនៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញាព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើការនៅក្នុងមនុស្សរបស់គាត់។ នៅក្នុងកូរិនថូសទី 1 10: 1-5

"ឱបងម្ចាស់អើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថាបុព្វបុរសរបស់យើងទាំងអស់នៅក្រោមពពកហើយគ្រប់គ្នាបានឆ្លងកាត់សមុទ្រហើយទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទៅក្នុងម៉ូសេក្នុងពពកនិងក្នុង សមុទ្រនិងអ្វីៗទាំងអស់បានបរិភោគអាហារខាងវិញ្ញាណហើយពួកគេទាំងអស់បានដឹកនាំរកស៊ីខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា។ ពួកគេបានដឹកពីថ្មដាដែលដើរតាមពួកគេហើយថ្មនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែមានបុព្វបុរសមួយចំនួនធំស្លាប់នៅវាលរេហោស្ថានព្រោះពួកលោកមិនបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ទេ។" តើការពិតមានកំណត់ចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ Rebedeem មែនទេ? ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើការយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់និងព្រឹត្តិការណ៍នៅព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏យូរលង់នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតវាមានន័យថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើការនៅក្នុងពួកគេ។ នៅក្នុងចំណោមពួកគេវាគឺជាតួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណដែលតាមរយៈបង្គោលពពកនិងបង្គោលភ្លើងដែលព្រះបានការពារចង្អុលដឹកនាំនិងបន្សុទ្ធពួកគេ។ ការស្ដារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះបានសម្រេចដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលការប្រោសលោះនៃព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងជាក់ស្ដែង។

3. ដោយការឈឺចាប់

ការស្ដារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះដែលជាតួអង្គពេញលេញនៃសេចក្ដីប្រោសលោះសេចក្ដីសញ្ញាថា«អញជាព្រះនៃឯងជាកូនអញហើយឯងរាល់គ្នាជាកូនអញ

ជាស្តេចរបស់ឯង»ត្រូវបានបំពេញដោយមធ្យោបាយជាច្រើន។ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងការរងទុក្ខនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ស្រ្តីមនៃការប្រោសលោះគឺជាច្រវាក់នៃការរងទុក្ខ។ ថ្វីបើការរងទុក្ខវេទនាគឺជាលទ្ធផលនៃអំពើបាបក៏ដោយព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យវាដូចជាខ្សែរយៈនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបព្រះការប្រោសលោះ។ ដូច្នេះលុះត្រាតែយល់ពីអត្ថន័យនៃការរងទុក្ខវេទនាគាត់មិនអាចទទួលបានជីវិតដែលកោតខ្លាចព្រះ។ ជំនឿរបស់មនុស្សជាច្រើននៃព្រះចាត់ទុកថាជំនឿរបស់ពួកគេមានតម្លៃវិសេសជាងមាសដែលត្រូវពិន័យដោយសារតែឆ្អឹងពីព្រោះពួកគេដើរឆ្លងកាត់ទុក្ខវេទនា។

ព្រះបានប្រកាសថាបុរសដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបបានរងទុក្ខវេទនាប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មានព្រះបានបង្ហាញថាការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានបំផ្លាញក្បាលសាតាំងដែលជាមេនៃការឈឺចាប់ដោយវិធីសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យហើយទ្រង់ក៏បានបើកសម្តែងដើម្បីសម្រេចការប្រោសលោះដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដោយវិធីសាស្ត្រជំនួសផងដែរ។

ដូច្នេះការរងទុក្ខវេទនាត្រូវបានសំលាប់ដោយការរងទុក្ខវេទនាមួយផ្សេងទៀតឈឺឆ្អាងព្រះគ្រីស្ទបានបំពេញនូវការប្រោសលោះអស់កល្បរបស់ទ្រង់ម្តងទៀត។ ដូចដែលលោក John Owen បាននិយាយថា "ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាសេចក្តីស្លាប់ដែលសំលាប់សេចក្តីស្លាប់" ការសោយទិវង្គតរបស់ទ្រង់បានឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ ...

តួអង្គជំនួសនៃសេចក្តីសង្គ្រោះម្តងទៀតត្រូវបានបង្ហាញដោយព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនដែលជាការពិតដែលនៅរស់រានមានជីវិតនៅពេលដែលជនជាតិអឺរ៉ុបអាស៊ីត្រូវបានសម្លាប់ដោយការខាំនៃពស់ឆ្អឹងព្រះបានបញ្ជាឱ្យព្យួរពស់សំរិទ្ធដូចជារូបរាងដូចគ្នានៃឆ្អឹងពស់នៅទីរហោស្ថាន។ ដោយសារតួលេខដូចគ្នានៃពស់មិនបានផ្លាស់ប្តូរផ្សេងទៀតទេតែគ្រាន់តែបានផ្លាស់ប្តូរពស់ឆ្អឹងចូលទៅក្នុងពស់លង្ហិនមួយ។ ព្រះអម្ចាស់បានបង្រៀនថាការស្លាប់ជាលទ្ធផលនៃអំពើបាបនឹងត្រូវបំផ្លាញដោយការសុគតជំនួសរបស់ទ្រង់នៅលើឈឺឆ្អាងសំរាប់មនុស្សរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ (យ៉ាកុប 3:14)

ដូច្នេះការសង្គ្រោះរបស់ពួកគ្រីស្ទសាសនិកនឹងត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ វាមានន័យថាការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានសម្រេចដោយការ

រងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះយើងត្រូវយល់ពីអត្ថន័យនៃការរងទុក្ខវេទនាបច្ចុប្បន្ននិងដើម្បី
ស៊ូទ្រាំដើម្បីសម្រេចគោលបំណង។

ជំពូក៦ ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងបទគម្ពីរ

នៅពេលយើងពិនិត្យមើលឡើងវិញពីតួនាទីនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសម្រាប់ការស្តារឡើង
វិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងប្រវត្តិប្រោសលោះនោះការបង្រៀនសំខាន់ៗនៃបទគម្ពីរច្បាស់
ជាច្បាស់។ លើសពីនេះទៅទៀតយើងគួរតែធ្វើឱ្យប្រាកដថាគ្រាប់ពូជនៃការប្រោសលោះនៅ
ក្នុងសៀវភៅទាំងអស់ជាទ្រឹស្តីព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញដល់យើងបន្ថែមទៀត។ ទីមួយយើងគិត
ថាស្រ្ទីមនៃការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះបានបង្ហាញនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់និងទីពីរ
ស្រ្ទីមនៃរូបភាពរបស់ព្រះបានបង្ហាញនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដើម្បីធ្វើឱ្យប្រធានបទរបស់យើង
កាន់តែច្បាស់។

ក១ RGI (ការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះ បានបង្ហាញនៅក្នុង (Pentateuch

1. ពិភពលោកលោកុប្បត្តិ

ព្រះគម្ពីរគឺជាវិវរណៈពិសេស។ វិវរណៈបានបង្ហាញដោយលាតសន្ធឹងរវាងនគរបដិណ្ឌប្ប។
ដូច្នេះនៅពេលដែលយើងរៀនពីនិមិត្តសញ្ញានិង NT យើងគួរតែសារភាពថាសៀវភៅទាំង
អស់ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងស្រ្ទីមជាប់គ្នាដូចជាទំនាក់ទំនងរវាងដើមឈើនិងឫសរបស់វា
ឬទំនាក់ទំនងដែលបានរៀបចំរវាងសរីរាង្គខាងក្នុងនិងសរីរាង្គខាងក្រៅក្នុងកាយវិភាគសាស្ត្រ
មនុស្ស - ស្រ្ទីម ជីវិត។ នេះរាប់បញ្ចូលទាំងច្បាប់នៃវិទ្យាសាស្ត្រប៉ុន្តែច្រើនជាងនេះទៅទៀត 1)
យើងគួរតែបកស្រាយព្រះគម្ពីរជាមួយបទគម្ពីរ 2) ហើយព្រះគម្ពីរជាមួយពន្លឺប្រោសលោះតាម
គោលការណ៍របស់អ្នកកែទម្រង់។ ដូច្នេះនៅពេលយើងមើលវិវរណៈដោយប្រុងប្រយ័ត្ន - វិវរ
ណៈរូបភាពនិងវិវរណៈពន្យល់យើងអាចឃើញពន្លឺក្នុងកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយ

បកប្រែរូបភាពដោយការពន្យល់ឬការពន្យល់ជាមួយរូបភាព។ វិវរណៈប្រោសលោះត្រូវបាន
យល់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទឬត្រូវបានរួមនិងពង្រីក។ នៅក្នុងចំណោមពួកគេវិវរណៈលោកុប្បត្តិ
គឺជាគន្លឹះដើម្បីបើកវិវរណៈផ្សេងទៀត។ ជាឧទាហរណ៍ការបើកសម្តែងលោកុប្បត្តិត្រូវបាន
សម្រេចដោយការបើកសម្តែងរបស់លោកយ៉ូហាន។

ការស្វែងមតិលោកុប្បត្តិ

- 1) ព្រះជាអ្នកបង្កើត លោកុ)1: 1-18)
- 2) សូនច្បារអេដែន លោកុប្បត្តិ)2: 1-3: 24)
- 3) ការថ្វាយបង្គំពិត លោកុប្បត្តិ)4: 1-6)
- 4) សេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណជាមួយលោកណូអេ លោកុប្បត្តិ)6: 1-8: 22)
- 5) ព្រះគុណនៃធម្មជាតិ លោកុ)9: 1-17)
- 6) ប៉មបាបិល ប្បត្តិលោកុ)9: 18-11: 32)
- 7) សេចក្តីសញ្ញានៃអំប្រាហាំ លោកុប្បត្តិ)12: 1-15: 21)
- 8) ទីសំគាល់នៃការកាត់ស្បែក លោកុប្បត្តិ)16: 1-17: 27)
- 9) ការធានារបស់អាប្រាហាំនិងសាវ៉ា លោកុ)18: 1-19: 18)
- 10) ព្យាករិយ្យអំប្រាហាំ លោកុប្បត្តិ)20: 1-21: 18)
- 11) ភាពស្រស់ស្អាតរបស់ព្រះអាប្រាហាំ លោកុប្បត្តិ)22: 1-23: 20)
- 12) ភាពទន់ភ្លន់នៃអ៊ីសាក លោកុ)25: 19-27: 46)
- 13) អេសាវនិងយ៉ាកុប លោកុ)25: 19-27: 46)
- 14) បទពិសោធន៍បេតអែលរបស់យ៉ាកុប លោកុប្បត្តិ)28: 1-31: 56)
- 15) ការញែកជាបរិសុទ្ធនៃយ៉ាកុប លោកុប្បត្តិ)32: 1-35: 29)
- 16) ការហ្វឹកហាត់របស់យ៉ូសែប លោកុប្បត្តិ)36: 1-41: 57)
- 17) សិរីរុងរឿងរបស់យ៉ូសែប លោកុប្បត្តិ)42: 1-50: 26)

1.សាវតារនិងការស្ទង់មតិ

លោកុប្បត្តិបានចាប់ផ្តើមដោយ«ហើយនៅដើមដំបូង» (Breshit) ។ ជំពូកទាំង 50 បានបង្ហាញប្រវត្តិសាស្ត្រពីការបង្កើតរហូតដល់ប៉មបាឡែល)1-11) ហើយក៏បង្ហាញប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សពីអំប្រាហាំដល់យ៉ូសែប)12-50) ផងដែរ។ ជំពូក 11 ដំបូងណែនាំអំពីការបង្កើតព្រះដែលជាការចាប់ផ្តើមនៃជីវិតការចាប់ផ្តើមនៃអំពើបាបការផ្តើមនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មការចាប់ផ្តើមនៃក្រុមគ្រួសារការចាប់ផ្តើមនៃការថ្វាយបង្គំព្រះពេញវ័យនិងការចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ផ្នែកដែលនៅសល់គឺផ្ដោតលើអយ្យកោបួននាក់គឺអាប្រាហាំអ៊ីសាកយ៉ាកុបនិងយ៉ូសែបដែលជាឪពុកនៃសេចក្តីជំនឿ។ ពីពួកគេប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅលើផែនដីហើយព្រះត្រីសូដាព្រះអម្ចាស់របស់យើងបានចេញពីពួកគេមកក្នុងលោកីយនេះ គោលបំណងៈ សៀវភៅនេះផ្ដោតលើការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះតាមរយៈដំណើរការរៀបចំការប្រោសលោះដែលនោះគឺអ៊ីស្រាអែលបានចុះចាញ់អេស៊ីបដើម្បីសម្រេចសញ្ញាតិ។

ការពន្យល់

1)ការស្ទង់មតិនៃមាតិកា

(1)ការបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី)1: 1-2: 3)

Elohim - ព្រះជាប្រភពនៃអំណាច

លោកុប្បត្តិជំពូកទី 1 មិនមែនជាការបង្កកំណើតរបស់ទេវកថាទេ។

(2) ប្រភពដើមនៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី 2: 4-4: 26

(3) ពង្សាវតារអាដាម 5: 1-6: 8

(4) ពង្សាវតារណូអេ 6: 9-9: 29

- 1] មូលហេតុនៃទឹកជំនន់គឺការបំពេញនូវអំពើបាបរបស់មនុស្សនៅក្នុងលោកីយនេះ។
- 2] គោលបំណងនៃទឹកជំនន់គឺដើម្បីបំផ្លាញមនុស្សជាតិ។
- 3] ចំណុចសំខាន់នៅក្នុងអត្ថបទគឺការសង្គ្រោះដល់អ្នកសំណល់។
- 4] ការស្តាប់បង្គាប់របស់ណូអេ

ទឹកជំនន់បានកើតឡើងនៅលើពិភពលោកទាំងមូល។

6] ព្រះបានអះអាងថាគាត់នឹងមិនវិនិច្ឆ័យពិភពលោកដោយទឹកជាថ្មីម្តងទៀតហើយពិភពលោកនឹងត្រូវបានប្រទានពរដោយសិរី។

(5) ពូជពង្សនៃកូនប្រុសរបស់ល្វាអេ 10: 1-11: 9

(6) ពង្សាវតារក្សត្រីជំពូក 11: 10-26

1] វាស្រដៀងគ្នានឹងជំពូកទី 5 ដែលជាវង្សត្រកូលរបស់មនុស្សដែលបានជ្រើសរើស។

(7) ពង្សាវតារក្សត្រីនៃថេរ៉ា

1] ជីវិតអំប្រាហាំអយ្យកោ

(8) ពង្សាវតារអ៊ីស្លាអែល 25: 12-18

(9) ពង្សាវតារនៃអ៊ីសាក 25: 12-18

(10) ពង្សាវតារអេសាវ 36: 1-37: 1

(11) ពង្សាវតារនៃយ៉ាកុប 37: 2-50: 26

2) ព្រះនៃការបង្កើត

សេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយក្រុមប្រឹក្សាដ៏ទេវភាពនៃព្រះត្រឹងកបានបង្ហាញពីសិរីល្អនៃព្រះ។ សេដ្ឋកិច្ចមានផែនការដើម្បីបង្ហាញពីសិរីរុងរឿងនៃព្រះរាជាណាចក្រដែលនឹងត្រូវបានបំពេញដោយលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ សេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់។ ទាំងនេះគឺជារូបភាពនៃព្រះនៅក្នុងការចាប់ផ្តើមនៅក្នុងដំណើរការនិងនៅក្នុងការបំពេញបេសកកម្មដោយព្រះផ្ទាល់។ ហើយកិច្ចការនៃការបង្កើតបានឆ្លុះបញ្ចាំងពីការងារនៃការប្រោសលោះដែលគាត់បានចាប់ផ្តើមអនុវត្តនិងសម្រេចតាមរបៀបដូចគ្នា។ ព្រះវរបិតាបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ហើយព្រះវរបិតាព្រះរាជបុត្រាបានសោយរាជ្យហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបំពេញវាដោយការថែរក្សាពួកគេនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ វិវរណៈនៃការ

បង្កើតនៅក្នុងបទគម្ពីរបានចាប់ផ្តើមដោយមានបន្ទូលសាមញ្ញថា «កាលដើមដំបូងព្រះបាន
បង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដី» (1: 1) ។ នៅក្នុងនោះយើងរៀនថាអ្នកណាជាអ្នកបង្កើតអ្វីដែលគូ
អង្គនៃសត្វនេះនិងបុរសម្នាក់ដែលបានធ្វើនៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះគឺជាស្នាដៃនៃការបង្កើត។

ការពន្យល់:

នៅក្នុងពន្លឺនៃការប្រោសលោះយើងច្បាស់ជាដឹងពីអត្ថន័យនៃលោកុប្បត្តិជំពូក 1 ។

1. ព្រះនៃការបង្កើត លោកុប្បត្តិ(1: 1-5)

បុរសនោះចូលចិត្តរកចម្លើយចំពោះគ្រប់បញ្ហានៅក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិពីព្រោះសៀវភៅនេះ
អនុវត្តទៅគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់៖ ពិភពលោកសត្វស្លាប់អេដែនអំពើបាបការងារមនុស្សជាតិជាតិ
អ៊ីស្រាអែលនិងសេចក្តីសង្គ្រោះជាដើម។ បញ្ហាចម្បងនៃការបង្កើតនិងវិវត្តន៍ ត្រូវបានដោះ
ស្រាយដោយលោកុប្បត្តិ 1: 1 នៅក្នុងលក្ខណៈជាក់ស្តែងមួយ។

ខគម្ពីរមួយគឺគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីណែនាំព្រះដ៏អស្ចារ្យអស្ចារ្យដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ចេញ
ពី nihil (គ្មានអ្វីឬ។ (ហេតុដូច្នេះទស្សនវិជ្ជាបូព៌ាដែលមនុស្សទាំងអស់មានមកពីប្រភព
(Chabda) ហើយនិងការវិវត្តដែលអាម៉ាស់បាត្រូវបានអភិវឌ្ឍទៅជាបុរសតាមរយៈដំណើរដ៏
វែងឆ្ងាយត្រូវបានបដិសេធថាជាសម្មតិកម្ម។ ផ្ទុយទៅវិញខគម្ពីរបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់នៃ
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះដែលបានធ្វើការអស្ចារ្យក្នុងការផ្លាស់ប្តូរពិភពលោកដែលរីករទេទេជ្រៅនិង
ច្រឡំចូលទៅក្នុងពិភពលោកដ៏ស្រស់ស្អាត។ (1: 2) «ផែនដីគ្មានរូបរាងនិងគ្មានទីពឹងហើយ
ភាពងងឹតស្ថិតនៅលើផ្ទៃមេឃ។

ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានដាក់នៅលើផ្ទៃទឹក "។ នៅទីនេះម៉ារ៉ាហេគឺមានន័យថាដាក់ប
ព្រាសគឺជាពាក្យប្រោសលោះមួយដែលទាក់ទងនឹងការសរសេរបស់លោកម៉ូសេ។ គាត់

បានប្រើការរំដោះរបស់អ៊ីស្រាអែលដោយប្រៀបធៀបវាទៅនឹងសកម្មភាពរបស់សត្វឥន្ទ្រី ដែលដាក់កូនរបស់វានៅលើខ្នងរបស់គាត់និងហ្វឹកហាត់ពួកគេដោយធ្វើអោយមានការច្រលំនៅក្នុងសំបុករបស់ពួកគេ។ «ដូចឥន្ទ្រីដែលរង្គោះរង្គើកូនក្មេងរបស់វាដែលហើរលើកូនក្មេងរបស់វាហើយលាតសន្ធឹងស្លាបរបស់វាហើយចាប់វានៅលើចង្កេះវាមានតែព្រះយេស៊ូវទេ ដែលដឹកនាំគាត់ហើយគ្មានព្រះឈណ្ឌទៀតនៅជាមួយនឹងគាត់ទេ។ (និក្ខមនំ 32: 11-12) «ដូចជាមេមាន់ដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិសំរាប់ពងរបស់នាងដែរពេលដែលនាងទន្ទឹងរង់ចាំឮញ័រពួកគេនោះព្រះជាម្ចាស់នៃអ្វីៗទាំងអស់មានសេចក្តីស្រឡាញ់ដូចគ្នាចំពោះលោកីយ៍ដែលទ្រង់បានធ្វើ។ នៅក្នុងបេះដូងដឹកកំភ្លៅតែមួយគត់នៃព្រះត្រីឯកដែលជាព្រះជាព្រះវរបិតាព្រះបុត្រា និងព្រះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិភពលោកនៃភាពរីករវើរនិងភាពឯងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាពិភពលំដាប់នៃជីវិតនិងពន្លឺ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះលោកីយ៍នៃពេលវេលានិងលំហត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយតួនាទីរបស់មនុស្សបីនាក់នៅក្នុងព្រះតែមួយ។

2. ការបង្កើតដែលពោរពេញទៅដោយភាពល្អ (លោ)1: 6-23)

ដោយសារព្រះជាមនុស្សល្អលោកីយ៍ពោរពេញដោយភាពល្អ។ នៅថ្ងៃដំបូងព្រះបានបង្កើតពន្លឺ។ នៅថ្ងៃទីពីរស្ថានសួគ៌ពពកសមុទ្រ។ នៅថ្ងៃទីបីផែនដី។ នៅថ្ងៃទីបួនព្រះអាទិត្យព្រះចន្ទផ្កាយ។ ហើយនៅថ្ងៃទី 5 មានត្រីនិងបក្សីជាច្រើនប្រភេទ។ នៅថ្ងៃទីប្រាំមួយគាត់បង្កើតគោនិងចៀម។ នៅពេលដែលគាត់បានបង្កើតជារៀងរាល់ថ្ងៃគាត់មានសេចក្តីរីករាយយ៉ាងខ្លាំងហើយបានសម្តែងការនេះដោយនិយាយថា "វាល្អ។ ចំពោះការបង្កើតចុងក្រោយគាត់បាននិយាយ "វាល្អណាស់" ថា ដែលជាភស្តុតាងនៃការបង្កើតដ៏ល្អ។ ដោយសារតែអត្តសញ្ញាណនៃព្រះភាពល្អសេចក្តីស្រឡាញ់និងភាពស្មោះត្រង់ត្រូវបានដាំនៅក្នុងគ្រប់សត្វទាំងអស់។ ការបង្កើតបានពោរពេញដោយភាពល្អរបស់ព្រះ។ ដូចអ្នកតែងទំនុកដំកើងទំនុកដំកើងជំពូក 19 បានសង្កេតឃើញសត្វទាំងឡាយនៃលោកីយ៍បានពេញទៅដោយភាពរុងរឿងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស់កល្បនិងភាពស្មោះត្រង់។ ថ្ងៃនិយាយទៅថ្ងៃយប់ដល់យប់ទោះបីជាគ្មានការនិយាយក៏

ដោយហើយគ្មានសំឡេងនៅទីនោះទេហើយពួកគេបង្ហាញពីកិច្ចការរបស់ព្រះនៅក្នុងសកលលោក។ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់មិនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះពួកគេអាចមានអារម្មណ៍ពីសេចក្តីស្រឡាញ់និងភាពស្មោះត្រង់របស់ព្រះភ្លាមៗនិងរីករាយនឹងចរិតលក្ខណៈដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ហើយទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជារូបថ្មីជារៀងរាល់ថ្ងៃ។

តើការងារប្រាំមួយថ្ងៃនៃការបង្កើតនឹងតម្រូវឱ្យមានការងារប្រោសលោះដែលជាការកំសាន្តយ៉ាងដូចម្តេច? លោក John និងលោក Paul បានឃើញការប្រោសលោះដែលជាផ្ទៃខាងក្រោយនៃការបង្កើតដែលធ្វើការនៅក្នុងវា។ យើងអាចរកឃើញនិមិត្តសញ្ញានៃការប្រោសលោះនៅលោកុប្បត្តិជំពូក 1 ។

1) ពន្លឺ លោកុប្បត្តិ1: 1-5) - ការបង្កើតដំបូងនៃព្រះគឺជាពន្លឺ។ ពន្លឺ ជាភាសាហេព្រើរ "ហោម" (យ៉ូប) គឺជាពន្លឺដើមដែលញែកចេញពីព្រះអាទិត្យ38: 19-20, អេភេសូរ 30:26, ច្បាប់ 26:13) ។ ទីមួយពន្លឺគឺជាពន្លឺពិតដែលចង្អុលទៅព្រះគ្រីស្ទជាប្រភពនៃគ្រប់ទាំងអស់ កូល៉ុស)1:17) ។ ដូច្នេះពួកគេគ្រឿងមានការពិតនៃពន្លឺហើយក្លាយជាពន្លឺនៃពិភពលោកដែលរុញពួកគេចូលទៅក្នុងជីវិតចេញពីភាពងងឹត។ ទីពីរអេឡូហ៊ីមព្រះដែលចង្អុលទៅភាពអស្ចារ្យបានបង្កើតពន្លឺ។ អ្វីដែលម៉ូសេប្រើអេឡូហ៊ីមជាជាងព្រះយេហូវ៉ាបានសង្កត់លើបុគ្គលដែលមិនអាចប្រៀបធៀបជាមួយនឹងរូបព្រះបាន? ទ្រង់ជាព្រះដែលមានបុគ្គលិកលក្ខណៈជាព្រះវរបិតាព្រះរាជបុត្រានិងព្រះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវរបិតាព្រះរាជបុត្រានិយាយព្រះរាជបុត្រាព្រះគឺជាព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលហើយព្រះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្នកប្រតិបត្តិដែលប្រើពាក្យនិយាយទៅគ្រប់យ៉ាងហើយធ្វើឱ្យពួកគេជាប់ទាក់ទង។ នេះអាស្រ័យលើព្រះគ្រីស្ទដែលបានក្លាយទៅជាពេលវេលានិងចន្លោះប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ដូចពួកហោរាបានឃើញផ្កាយដ៏អស្ចារ្យនោះពួកគេគ្រឿងដែលមានពន្លឺពិតប្រាកដមានពរជ័យពិតប្រាកដមួយដោយសារតែពួកគេរស់នៅដោយមធ្យោបាយនៃអំណាច។

2) ការបង្កើតនៃការពង្រីក លោកុប្បត្តិ1: 6-8) - តើការបង្កើតការពង្រីកនៅថ្ងៃទីពីរមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? ទីមួយការរីកដុះដាលគឺជាចន្លោះដែលអាចបែងចែករវាងស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ ពាក្យថា ឬទឹកកក។ ជាភាសាហេព្រើរមានន័យថាកំទេចឬបំបែកដែក "សម្បូរបែប" វាមាន

ន័យថាចន្លោះទេត្រូវបានបំពេញដោយអ្វីមួយ។ សកម្មភាពនេះដែលបែងចែកនិងសម្របសម្រួលការរីកដុះដាលគឺជាវិនិច្ឆ័យមួយដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃសេចក្តីសង្គ្រោះព្រះគម្ពីរ។ នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទចូលចូលគ្នាការញែកចេញនិងការរូបរួមគ្នាគួរតែត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ លោក១)3:15 យ៉ូហាន 5:24) ។ ទីពីរលំហាអាសាដែលបែងចែកទឹកខាងលើ ពពក - មហាសមុទ្រជាផ្ទៃខាងក្រោយដែលប្រភេទត្រីនិងប្រភេទសត្វប - និងទឹកទាបក្បាបក្បីអាចរស់បាន 20-21) ។ វាបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏លំអិតរបស់ព្រះដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះសម្លៀកបំពាក់ការចិញ្ចឹមនិងការស្នាក់នៅរបស់សត្វទាំងឡាយរបស់ទ្រង់។ វាក៏បង្ហាញពីសារៈសំខាន់ដ៏ជ្រាលជ្រៅមួយដែលព្រះព្រមានប្រឆាំងនឹងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះនៃវត្ថុធាតុដើមហើយធ្វើឱ្យពួកគេស្វែងរកអាហារប្រចាំថ្ងៃដោយរស់នៅក្នុងជីវិតដែលផ្តោតលើព្រះ។

3) រូបរាងនៃដី លោក១)1: 9-13) - ការបង្កើតទ្វីបដែលអណ្តែតចេញពីទឹកជ្រៅក៏មានអត្ថន័យនៃការប្រោសលោះផងដែរ។ ទីមួយទឹកជ្រៅតំណាងឱ្យពិភពលោកនិងអំពើអាក្រក់របស់វា។ វាជាការបង្កើតដែលទាញដីចេញពីទឹកពីភាពច្រលំនិងភាពទទេ។ វាហាក់ដូចជាវិនិច្ឆ័យដាក់ស្តែងដែលព្រះបានជួយសង្គ្រោះយើងពីទីជ្រៅនៃសេចក្តីស្លាប់និងបណ្តាសាដោយសារតែអំពើបាបរបស់យើងផ្ទាល់។ ព្រះដែលបានជួយសង្គ្រោះយើងចេញពីទឹកនៃអំពើបាបដ៏អាក្រក់គឺជាអ្នកបង្កើតដែលអាចជួយយើងឱ្យរួចផុតពីបញ្ហាផ្សេងៗ។ ទីពីរទ្រង់បានសង្គ្រោះយើងដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលដែលព្រះបានមានបន្ទូលគឺជាឧបករណ៍សំខាន់នៃព្រះត្រីឯក។ តាមរយៈបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ព្រះបានបង្កើតរុក្ខជាតិគ្រប់ប្រភេទនៅលើផែនដី។ នៅទីនេះគ្រប់ប្រភេទនិងប្រភេទទាំងអស់សំដៅទៅលើភេទ។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែលបង្កើតហ្វែននៃរុក្ខជាតិទាំងអស់គឺជាពូជនៃធម្មជាតិនិងមនសិការនិងការបើកសម្តែងពីសេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាព្រះគម្ពីរ។ ពាក្យនេះគឺជាជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ ទីបីព្រះដែលបង្កើតផែនដីដែលបានក្លាយទៅជាផ្ទៃខាងក្រោយនៃរុក្ខជាតិទាំងអស់បានធ្វើឱ្យដីនោះអាចរីករាយនឹងជីវិតដ៏សំបូរបែបដោយការប្រោសបេះដូងរបស់យើងដែលបានស្លាប់ដោយសារអំពើបាបនិងអំពើពុករលួយ។ ដូច្នេះយើងគួរតែអនុញ្ញាតឱ្យព្រះគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងលើចិត្តរបស់យើង។

4) ពន្លឺនៅលើមេឃ លោក១)1: 14-19) - ការបង្កើតដែលត្រូវបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទីបួនគឺជាពន្លឺនៅលើមេឃ។ ដោយភ្លើងទាំងនេះបួនរូបត្រូវបានគ្រប់គ្រងនិងកើតឡើងដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

ទីមួយព្រះអាទិត្យព្រះចន្ទនិងផ្កាយគ្មានតួអង្គដ៏ទេវភាព។ តាមប្រវត្តិសាស្ត្រការថ្វាយបង្គំព្រះ
 ព្រះអាទិត្យព្រះចន្ទនិងផ្កាយបានចេញពីភាពល្ងង់ខ្លៅចំពោះគោលបំណងដើមរបស់ពួកគេ
 ដែលពួកគេគ្រប់គ្រងចង្វាក់នៃជីវិត។ ពួកគេគ្រាន់តែជាសត្វដ៏សាមញ្ញរបស់ព្រះ)14) ។ ពន្លឺ
 របស់ពួកគេផ្ដោតលើផែនដីហើយគ្រប់គ្រងពេលវេលា)15) ។ វាជាការគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលដែល
 ការប្រោសលោះរបស់យើងត្រូវបានសម្រេចក្នុងការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយភាពរាប
 សា។ ទី 2 ភាពស្ងប់ស្ងាត់នៃតួនាទីរបស់ផ្កាយធ្វើឱ្យយើងមានទំនោរទៅរកអ្នកបង្កើត)16) ។
 ទ្រង់បានធ្វើឱ្យយើងរស់នៅតាមក្រិត្យវិន័យខាងវិញ្ញាណដែលព្រះអាទិត្យក៏អាចត្រូវបានដាក់
 ស្មើសម្រាប់ការរំដោះរបស់យើងដែរ (យ៉ូស្វេ 10:13, Is.88) ។ គ្រីស្ទបរិសុទ្ធដែលបានសង្គ្រោះ
 ដោយសារអំពើបាបដោយសេចក្តីជំនឿរស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែលជាពន្លឺក្លឺជាងពន្លឺនៃការបង្កើត
 ត។

5) ការបង្កើតប្រភេទត្រីនិងប្រភេទបក្សី (លោកុ)1: 20-23) - ការបង្កើតថ្ងៃទីប្រាំដែលត្រូវបាន
 ទាក់ទងទៅនឹងការបង្កើតថ្ងៃទីពីរគឺប្រភេទត្រីនិងប្រភេទនៃសត្វស្លាប។ នៅទីនេះតើការ
 បង្កើតគឺជាអ្វី? ទីមួយសរីរៈសរីរាង្គដទៃទៀតដែលផ្ទុយពីអាយុជីវិតរបស់រុក្ខជាតិត្រូវបាន
 បង្កើតឡើង)20) ។ ការរកឃើញព្រះគុណដែលព្រះបានរៀបចំបានធ្វើឱ្យយើងផ្ដោតអារម្មណ៍
 លើការប្រោសលោះដ៏សម្បូរបែប (អេសេគាល)47:12) ។ ទីពីរការបង្កើតរំពឹងថាការបង្កើតថ្មី
 ចំពោះយើងដោយសារបាបនៅក្នុងខ 1 នឹងត្រូវបានបើកបង្ហាញម្តងទៀតនៅទីនេះ)21) ។
 ការអភិវឌ្ឍជឿនលឿនចង្អុលទៅតួនាទីនៃនិមិត្តរូបតំណាងឱ្យការបន្តការប្រោសលោះ (កូរិនថូ)
 សទី2 4:16) ។ ទីបីព្រះប្រទានពរដ៏យូររបស់ទ្រង់ជាលើកដំបូងបានបង្ហាញខ្លួននៅទីនេះ)22)
 ។ ព្រះទ្រង់ផ្ទាល់បានប្រទានពរដល់ពួកគេឱ្យបង្អាក់គំនិតដែលថាសត្វដែលមានជីវិតមានមុខ
 ងារគាំទ្រខ្លួននៅក្នុងខ្លួនគេ។ បុរសដែលមានប្រាជ្ញាពិតបានផ្ដោតលើការងាររបស់គាត់នៃការ
 បង្កើតនិងរៀនពួកគេនៅក្នុងភាពរាបទាបនៅក្នុងទស្សនវិជ្ជាទេវនៃការវិវត្ត។

3. រូបភាពរបស់ព្រះ (លោ)1: 26-31)

ជាទូទៅបុរសនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងជារូបរាងតែមួយគត់ដែលផ្ទុយពីសត្វដទៃទៀត
 ដោយសារបុរសត្រូវបានបង្កើតឡើងស្រដៀងនឹងរូបភាពនៃព្រះ។ អត្ថន័យនៃការបង្កើតរូប

ភាពរបស់ព្រះគឺមិនមែនដោយធាតុខាងក្រៅទេតែជាផ្នែកខាងក្នុងនៃតួអក្សរនៃព្រះ។ សេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់ អេភេសូរ(4:24) ។ ដូច្នេះព្រះបានបង្ហាញតួអង្គរបស់គាត់នៅក្នុងសត្វទាំងអស់ឬពិភពលោកហើយជាពិសេសបានបង្ហាញឆន្ទៈរបស់គាត់តាមរយៈបុរស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយបុរសដែលពុករលួយមិនអាចប្រាប់ពីរូបភាពនៃព្រះបានទេប៉ុន្តែវាបង្ហាញពីរូបភាពនៃសាតាំង។ ដូច្នេះអ្នកដែលងងឹតជាមួយនឹងអំពើបាបនឹងត្រូវបានស្ដារឡើងវិញដោយការជឿលើព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈសេចក្តីជំនឿហើយពួកគេនឹងផ្លាស់ប្តូរបន្តិចម្តងៗ នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

សព្វថ្ងៃនេះការផ្លាស់ប្តូរបុណ្យធម៌និងកំណែទម្រង់សង្គមដោយគ្មានការស្ដារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះអាចជាពាក្យលេងពិតប្រាកដមួយ។ កំណែទម្រង់ពិតនិងការផ្លាស់ប្តូរថ្មីគួរតែអាស្រ័យលើការស្ដារឡើងវិញនៃរូបភាពដែលបាត់បង់របស់ព្រះ។

នៅពេលដែលយើងបង្ហាញពីរូបភាពនៃព្រះដោយម្នាក់ៗក្នុងគោលបំណងរបស់យើងនិងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងវានឹងក្លាយជាវិធីជោគជ័យ។ ព្រះជាអ្នកបង្កើតដែលបានបង្កើតរបស់សព្វសារពើទាំងអស់ចង់បង្ហាញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះដោយបង្ហាញរូបរបស់ទ្រង់។ ក្នុងចំណោមពួកគេការបង្កើតរូបភាពដែលស្រដៀងនឹងព្រះគឺមានគោលបំណងដើម្បីរីករាយនឹងចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះហើយត្រូវបានបំពេញដោយចរិតលក្ខណៈរបស់គាត់នៅក្នុងពិភពលោក។ ព្រះគម្ពីរពន្យល់ពីហេតុផលដែលមនុស្សគួរតែតាមរករូបភាពនៃព្រះ។ ទីមូយវាជាឧទាហរណ៍នៃជីវិត លោ(1:26) ។ ការបង្កើតក្នុងរូបរបស់គាត់មានន័យថាធ្វើឱ្យពួកគេមានលក្ខណៈដូចជាសេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់។ ទាំងនេះគឺជានិមិត្តរូបនៃទ្រព្យសម្បត្តិដែលលោកយ៉ូហានបានឃើញកូនមនុស្សនៅលើបល្ល័ង្កបានបង្ហាញថាៈ jasper ចង្កុលទៅភាពបរិសុទ្ធរបស់គាត់, carnelian សេចក្តីសុចរិតរបស់គាត់និង emerald ភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ វិវរណៈ(4: 2) ។

ទីពីរវាគឺជាអំណាចដើម្បីសម្រេចគោលបំណង។ បេសកកម្មបីៈ កំណើតនិងភាពចម្រង់ចម្រើនក្នុងការកាន់កាប់លើផែនដីនិងអំណាចដើម្បីគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 1:27 មិនមកពីមនុស្សទេតែមកពីតួអក្សររបស់ព្រះ។ ដូច្នេះយើងគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរូបភាពនៃព្រះនៅក្នុងខ្លួនយើងនៅក្នុងគ្រួសារគ្រួសារនិងពិភពលោកដោយសេចក្តីជំនឿ។

ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកធ្វើការលើបេសកកម្មនេះនៅលើពិភពលោក។ ទីបីវាគឺជាពរ ដ៏យ៉ាងល្អបំផុតចំពោះយើង។ បន្ទាប់ពីគាត់បានបញ្ចប់ការបង្កើតរបស់ទាំងអស់ការប្រសិទ្ធិពរ លើកដំបូងគឺដើម្បីដាស់តឿនបុរសនោះ។ ដូច្នេះបុរសទទួលបាន តំណែងជាអ្នកកាន់អំណាចគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់។ ដូច្នេះយើងគួរគោរពទីតាំងដែលដើរតួ ក្នុងចរិតលក្ខណៈដ៏ទេវភាពហើយទ្រទ្រង់វាដោយស្មោះត្រង់។

សេចក្តីសន្និដ្ឋានៈ

បន្ទាប់ពីការបង្កើតអ្នកបង្កើតបានធ្វើអ្វីដើម្បីឱ្យកោតសរសើរដល់សត្វនេះ (លោក)1: 28-31)? រហូតមកដល់ពេលនេះពាក្យ លេចឡើង "ល្អ"7 ដងប៉ុន្តែនៅទីនេះពាក្យថា ខ្លា "រំលោភ" ត្រូវបានបញ្ចូល។ ហើយតើអ្នកដែលទទួលយកបានរៀនអ្វី? ទីមួយគាត់រៀនចេះបន្ទាបខ្លួន។ នៅពេលដែលនរណាម្នាក់មានទំនាក់ទំនងជាមួយធម្មជាតិដ៏អស្ចារ្យមហាក្នុងដំណឹងពិភព លោករស់នៅអាចកំបាំងពួកគេរៀនពីភាពរាបទាប។ លើសពីនេះទៀតនៅពេលយើងគិតពី អ្នកបង្កើតដែលបានបង្កើតពួកគេដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នោះយើងនឹងបន្ទាបខ្លួន។ ទីពីរ យើងរៀនអរព្រះគុណ។ គោលបំណងដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សចុងក្រោយក្រោយពីគាត់ បានបញ្ចប់ការធ្វើរបស់ទាំងអស់គឺដើម្បីបង្រៀនការដឹងគុណ។ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំមិនមែន ជារបស់ខ្ញុំទេតែមកពីព្រះវិញ។ តាមរយៈសំណើរបស់យើងព្រះបានសន្យាថាទ្រង់នឹងប្រទាន របស់ល្អបំផុតដល់យើងដូច្នេះយើងត្រូវតែអរព្រះគុណនិងសរសើរ។ ទីបីយើងរៀនពីសេចក្តី ស្រឡាញ់។ លោកបានបង្កើតការបង្កើតឱ្យឃើញសិរីរុងរឿងរបស់អ្នកបង្កើតដោយបំបែករឿង ខ្លះដោយមានលក្ខណៈសមស្របជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមកហើយទាក់ទងគ្នាដើម្បីបង្កើតឆន្ទៈ របស់ព្រះ។ បុរសដែលជឿលើការបង្កើតអាចរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ស្រស់ស្អាត។

3) The Garden of Eden

3) សួនច្បារអេដេន

លោកប្បវត្តិជំពូក 1 ផ្ដោតលើការបង្កើតរឿងទាំងអស់ហើយជំពូក 2 ផ្ដោតលើការបង្កើតបុរស។

ហើយជំពូកទី 3 បង្ហាញពីភាពមិនស្អាតស្អំនិងការដាក់ទណ្ឌកម្មរបស់អ័ដាមនិងសេចក្តីសញ្ញា
នៃព្រះគុណដែលបានបើកបង្ហាញជាលើកដំបូង។ មេរៀននេះពន្យល់អំពីរបៀបដែលរូបភាព
នៃព្រះបានចាប់ផ្តើមហើយអ្វីដែលអំពើបាបត្រូវបានបំផ្លាញនិងរបៀបដែលវាត្រូវបានស្តារ
ឡើងវិញ។ នៅក្នុងលោកុប្បត្តិជំពូកទី 2 យើងឃើញការបង្កើតថ្ងៃឈប់សម្រាកការបង្កើតសួន
ច្បារអេដែនជាបញ្ញត្តិទីមួយនិងក្រុមគ្រួសារដំបូងដែលចេញមកពីការបង្កើតអេវ៉ា។

1. The Day God blessed (Gen2:1-3)

1. ថ្ងៃដែលព្រះបានប្រទានពរ លោកុប្បត្តិ(2: 1-3)

ដើម្បីដោះស្រាយបទបញ្ជាដែលថាថ្ងៃឈប់សម្រាកជាថ្ងៃនៃការប្រសិទ្ធពរដើម្បីរក្សាថ្ងៃនៃ
ការប្រសិទ្ធពរដោយបង្ហាញពីគំរូរបស់ព្រះ។ នៅពេលបុរសនោះបំពានច្បាប់គាត់នឹងគេចផុត
ពីភាពងងឹតហើយសំរាកពិតប្រាកដដោយការហាមឃាត់កិច្ចការផ្ទាល់ខ្លួនការកំសាន្តការងារ
និងការគោរពថ្ងៃហើយរក្សាវាទុកជាថ្ងៃរបស់ព្រះយេហូវ៉ា (Is 58:13) ។ សំខាន់ជាងនេះទៅ
ទៀតថ្ងៃនោះគឺជាថ្ងៃដែលយើងត្រូវជួបជុំគ្នានៅក្នុងព្រះវិហារ។ ការងារដែលត្រូវបានធ្វើក្នុង
រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃគួរតែត្រូវបានហាមឃាត់ហើយទ្វារនៃបេះដូងគួរតែត្រូវបានបើកឡើង
ដោយអរគុណព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងការចងចាំនៃការបង្កើតនិងការកំសាន្ត។ (KHSV) «អ្នករាល់
គ្នានឹងសប្បាយរីករាយនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ហើយធ្វើឱ្យអ្នកជិះនៅលើផែនដី។ អញនឹង
ចិញ្ចឹមឯងដោយកេរមរតកនៃឃ៌កុបជាបិតាឯងដ្បិតព្រះឱវាទរបស់ព្រះយេហូវ៉ាបានមាន
បន្ទូល អេភេសូរ)"58:14) ។

តើមានគោលបំណងអ្វីក្នុងការបង្កើតថ្ងៃឈប់សម្រាក? ទីមួយគឺជាថ្ងៃដែលត្រូវចាំពីការ
បង្កើតរបស់ព្រះ។ ពាក្យថា«ថ្ងៃទីប្រាំពីរ»ដែលមានប្រាំពីរដងត្រូវបានសម្គាល់ពីរយៈពេល
ប្រាំមួយថ្ងៃដែលមានតែបីដងប៉ុណ្ណោះ។

ព្រះបានសម្រេចបំពេញគ្រប់ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីដោយក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់
ទ្រង់។ ក្នុងនាមជាព្រះបានរៀបចំអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងកន្លែងត្រឹមត្រូវព្រះបានរៀបចំគ្រប់ព្រះ
គុណដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ការប្រោសលោះរបស់ពួកគេ។ ទីពីរវាផ្ដោតលើការសម្រាកខាងវិញ្ញា
ណ។ បញ្ហាក្នុងស្ថានភាពខាងវិញ្ញាណនៃកម្រិតរបស់ព្រះក្នុងកំឡុងពេលប្រាំមួយថ្ងៃធ្វើការត្រូវ

បានដោះស្រាយដោយការប្រមូលផ្តុំលើការថ្វាយបង្គំដែលជាទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ។ នៅថ្ងៃ ឈប់សម្រាកការសំរាកគឺសំខាន់ជាងថ្ងៃ។

ម៉ូសេប្រើជំពូកទី 2 ដើម្បីបង្ហាញពីរបៀបដែលព្រះបានបង្កើតមនុស្សដាក់ពូលនៃការបង្កើត។ ទីមួយព្រះត្រូវការបុរសនោះ។ ចំណុចនេះដែលបានសម្តែងការនេះ - "ដូច្នេះព្រះបាន បង្កើតមនុស្សនៅក្នុងរូបភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់នៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះដែលគាត់បានបង្កើត គាត់; បុរសនិងស្រ្តីដែលទ្រង់បានបង្កើតពួកគេ)"1:27) - ធ្វើឱ្យយើងគិតពីការបង្កើតមនុស្ស។ ព្រះត្រូវការអ្នកគ្រប់គ្រងដែលមើលថែរក្សាគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់ហើយអ្នកដែលគួរបង្ហាញពីរូប របស់ទ្រង់ដល់លោកីយ។ គាត់គឺជាព្រះដ៏មានព្រះទ័យរាបទាបដែលត្រូវការបុរសម្នាក់ដើម្បី លើកដំកើងខ្លួនឯង។ ទីពីរបុរសនោះគឺជាមនុស្សដែលគ្មានប្រភព។ នៅពេលដែលព្រះបាន បង្កើតបុរសម្នាក់ជាមួយនឹងដីវាបង្ហាញថាគាត់មិនមានអ្វីនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ហើយថាគាត់ ជាអ្នកដែលពឹងពាក់មិនមែនជាអ្នកឯករាជ្យម្នាក់។ ការសារភាពរបស់ប៉ូលបង្រៀនយើងពីអត្ថ ន័យនៃការបង្កើតក្នុងភាពស្ងៀមស្ងាត់: «ប៉ុន្តែដោយសារព្រះគុណនៃព្រះខ្ញុំជាអ្វីដែលខ្ញុំមាន ហើយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ចំពោះខ្ញុំមិនមែនជាការឥតប្រយោជន៍ទេ។ ផ្ទុយទៅវិញខ្ញុំបានធ្វើ ការនឿយហត់ច្រើនជាងអ្នកទាំងនោះទៅទៀតក៏ប៉ុន្តែមិនមែនខ្ញុំទេតែគឺជាគុណដ៏វិសេស លើសលប់របស់ព្រះដែលនៅជាមួយនឹងខ្ញុំ» (កូរិនថូសទី 1 15:10) ។ ហេតុដូច្នេះស្វ័យភាព ត្រូវបានលំអៀងឆ្ពោះទៅរកមធ្យោបាយនៃការបំផ្លាញ។

ទីបីគាត់គឺជាព្រលឹងរស់។ ព្រះបានដាក់ដង្ហើមជីវិតនៅក្នុងនូវច្រមុះរបស់ទ្រង់។ ព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះដែលកំពុងដាក់លើផ្ទៃដីធម្មតាទទេនិងភាពច្របូកច្របល់បានគ្របដណ្តប់គាត់ដោយ ក្តីស្រឡាញ់ដែលបានបង្ហាញពីការបង្កើតរបស់ទ្រង់។ ដូចកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែល បង្ហាញពីការបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ (លោក 1 1: 2) ហើយនិងសកម្មភាពនៃការសរសេរព្រះគម្ពីរ) 2 ជីម៉ូថេ 16) ការបង្កើតបុរសនេះបានដើរតាមបន្ទាត់ដូចគ្នាដើម្បីតានតឹង ថាមានតែការទំនាក់ ទំនងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះអាចធ្វើបាន។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះចំពោះបុរសគួរ តែត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់ដោយការបង្កើតសួនច្បារអេដែន។

2. Fellowship of the Garden of Eden (Gen2:4-14)

2. អាហារូបករណ៍នៃសួនច្បារអេដែន លោកុប្បត្តិ)2: 4-14)

ជាពេលដែលថ្ងៃដែលត្រូវបានប្រទានពរគឺជាថ្ងៃឈប់សម្រាក។ ដោយកន្លែងសួនច្បារអេដែន។ គោលបំណងនៃព្រះដែលបង្កើតសួនច្បារអេដែនគឺត្រូវដាក់អ្នកចាត់ការម្នាក់ដែលគួរតែថែរក្សាអ្វីៗទាំងអស់ជាកណ្តាលនៃរបស់ទាំងអស់។ ដោយសារន័យបែបនេះអេដែនជាបល្ល័ង្កនៃបល្ល័ង្ករបស់ព្រះហើយជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធនិងទីជម្រកដែលពោរពេញដោយវត្ថុមានរបស់ព្រះ)4-8) ។

ម្យ៉ាងទៀតអេដែនត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីប្រកបជាមួយព្រះ។ ខ 8 ចែងថាព្រះជាម្ចាស់ហើយបុរសនោះគឺជាអតិថិជន។ អេម៉ាញុអែលមានន័យថាគង់នៅជាមួយនឹងព្រះហើយក៏ជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែលស្គាល់ព្រះដោយពិសោធន៍ យ៉ុន)17: 3) ។ តាមធម្មតាកន្លែងដែលត្រូវការការប្រកបគ្នាឆ្ងាយជាសួននៃក្តីរីករាយ វិវរណៈ)28:14) ។ ទោះបីជាវាសំខាន់ណាស់ដែលបរិយាកាសដ៏ល្អនៃអេដែននាំមកនូវសេចក្តីរីករាយ (វិវរណៈ 28:13) វាសំខាន់ជាងដើម្បីទទួលបានភាពពេញលេញនៃព្រះគុណនិងសេចក្តីពិតដែលបានមកពីការប្រកបជាមួយព្រះ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគ្រួសាររបស់យើងបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងស្ថានភាពដ៏ខ្មោចឆឺតមួយប្រសិនបើយើងត្រូវបានស្តារឡើងវិញដោយការអធិស្ឋាននិងពាក្យយើងអាចរីករាយនឹងភាពសប្បាយរីករាយពេញលេញនៃអេដែន។

ហើយតើទន្លេទាំងបួននេះមានអត្ថន័យអ្វីដល់ពួកយើងដូចជា Bison គឺហុនឃីយេលនិងអ៊ីតបុតដែលមកពីភ្នំដំបូរសុទ្ធរបស់ព្រះហើយពោរពេញទៅដោយសិរីល្អរបស់ស្ត្រីគឺណា? ទីមួយវាបង្ហាញពីការសង្គ្រោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូចជាទន្លេដែលចេញពីទន្លេអេដែន)10) មានតែព្រះគ្រីស្ទតែមួយគត់ដែលជាសេចក្តីសង្គ្រោះហើយបានបញ្ចប់វា យ៉ាកុប)4:14 14: 6) ។ ទីពីរវាធ្វើឱ្យកំរិតនៃការរស់នៅតាមទន្លេនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ)16) ។ វាបង្ហាញថាអ្នកណាដែលជឿលើព្រះគ្រីស្ទមានទីកន្លែងដែលចង្អុលបង្ហាញពីទីកន្លែងសម្បូរបែបនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ុន 7: 38-39) ។ នេះគឺជានិមិត្តរូបនៃជីវិត វិវរណៈ)21: 1-2) ។ ទីបីវាបង្ហាញពីការអភិវឌ្ឍនៃអារ្យធម៌ដែលបានធ្វើទ្រង់ទ្រាយនៅក្នុងវប្បធម៌មតិកណ្តាលបល្ល័ង្ក។ ដូច្នេះយើងគួរតែទទួលបានផលផ្លែប្រយោជន៍តាមភាពស្មោះ

ត្រង់ក្នុងរឿងបច្ចុប្បន្នព្រោះនេះជាប់ទាក់ទងនឹងពរជ័យបច្ចុប្បន្ននិងរង្វាន់នៅស្ថានសួគ៌។ (ម៉ាថាយ 25: 14-30)

បន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះព្រះបានបង្កើតស្រ្តី។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះបង្កើតស្រ្តីម្នាក់ដែលមានរូបព្រះដូចអាដាម? ទីមួយទ្រង់មិនផ្តាច់ចិត្តឯកការរបស់គាត់ទេ។ (18) ដូចជាអ័ដាមដែលមានរូបដូចព្រះបិតាគឺដូចមនុស្សបីនាក់ដែរហើយត្រូវរៀនអំពីសហជីព។ ភាពតែមួយជាមួយព្រះនិងប្រពន្ធពីរនាក់បង្ហាញពីអ្វីដែលល្អបំផុតដល់យើង។ (18) ទីពីរវាបង្រៀនពីសារៈសំខាន់នៃសហជីពតាមរយៈគូស្វាមីភរិយាដើម្បីជួយ)20-22) ។ រូបភាពរបស់ព្រះចាប់ផ្តើមដោយបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សហើយត្រូវបានសម្តែងតាមរយៈសហជីពជាមួយអ្នកជិតខាង។ សេចក្តីសង្គ្រោះបំបែកសហជីពជាមួយអំពើបាបប៉ុន្តែបង្កើតឱ្យមានសហជីពជាមួយព្រះ។ វាជាឧទាហរណ៍មួយដែលសាសនាចក្រគួររៀនរូបរួមគ្នារវាងនារីនិងបុរស។ ទីបីវាបង្រៀនពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ អ័ដាមបានមើលអេវ៉ាហើយសារភាពថា«រូចបុរសនោះនិយាយថា នេះជាឆ្អឹងពីឆ្អឹងរបស់ខ្ញុំហើយជាសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ។ គេហៅនាងថាជាភរិយាព្រោះនាងត្រូវបានគេនាំចេញពីបុរស»(23) ។ វាគឺជាការសារភាពនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ពិត។ ការពិតដែលថាព្រះបានបង្កើតអេវ៉ាជាមួយនឹងអ្វីដែលល្អបំផុតសម្រាប់អាដាមដែលបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ សេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះក្នុងការបង្កើតត្រូវបានបង្ហាញឱ្យកាន់តែច្បាស់នៅក្នុងការប្រោសលោះដែលព្រះបានបញ្ជូនបុត្រាបង្កើតរបស់ទ្រង់មកលោកីយ។

3. The first commandment (Gen.2:15-17)

3. បញ្ញត្តិទី 1 (លោកុប្បត្តិ 2: 15-17)

ដើម្បីឱ្យព្រះរក្សាឱ្យបរិយាកាសដ៏មានពរជ័យរៀងរហូតនិងមានពិភពលោកល្អប្រសើរជាង - ដែលមានមនុស្សជាតិដែលមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច - ព្រះបានប្រទានបញ្ញត្តិមួយដល់ពួកគេដំបូង)16-17) ។ បញ្ញត្តិនេះគឺដូចវិធានច្រើនដែលរួមបញ្ចូលច្បាប់និងបញ្ជាទាំងអស់។ តើបទបញ្ញត្តិជាអ្វី? ទីមួយវាជាសេចក្តីបង្គាប់ឱ្យស្រឡាញ់តែព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថាវាហូតមកទល់សព្វថ្ងៃអ្នកពុំបានសួរយោបល់អ្វីសោះ។ : សូមសួរហើយអ្នកនឹងទទួលបាន

ដើម្បីឱ្យអ្នកមានអំណរពេញបរិបូរណ៍ យ៉ូហាន) "16:24) ។ លោកប៉ូលក៏បានធ្វើឱ្យក្រុមជំនុំអេភេសូរទៅព្រះនិងពាក្យសំដីទន់ភ្លន់ (កិច្ចការ 20:32) ព្រោះលោកបានធានាថាការស្រឡាញ់ពាក្យមានន័យថាស្រឡាញ់ព្រះ។ ទីពីរវាគឺជាបញ្ញត្តិដែលទាមទារការគោរពប្រតិបត្តិដាច់ខាត។ ដោយសារកម្រិតនៃការគោរពប្រតិបត្តិគឺអាស្រ័យលើកម្មវត្ថុនៃការគោរពប្រតិបត្តិដូចអ្នកបង្កើតឱ្យបញ្ញត្តិដល់យើងយើងត្រូវតែឆ្លើយតបដោយការគោរពប្រតិបត្តិទាំងស្រុង។ លើសពីនេះទៅទៀតបទបញ្ជាត្រូវបានពិពណ៌នាថាជាដើមឈើនៃជីវិតដែលបង្ហាញពីរបៀបដើម្បីទទួលបានប្រភពនៃពរជ័យដោយជ្រើសរើសព្រះនិងឆន្ទៈរបស់ទ្រង់។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយអ័ដាមបានបាត់បង់ឱកាសដ៏ល្អហើយបានធ្លាក់លើផែនដីហើយគ្មានសង្ឃឹមអ្វីឡើយ។ អ័ដាមទី 2 គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានចាប់ផ្តើមឡើងវិញ។ យើងដែលគោរពតាមដំណឹងល្អទទួលពរជ័យបែបនេះ។

4. The First family (Gen 2:18-25)

4. គ្រួសារទីមួយ លោកុ)2: 18-25)

នៅក្នុងពិភពលោកព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតវិទ្យាស្ថានចំនួនពីរគឺវិហារគ្រីស្ទនិងផ្ទះ។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះបានរៀបចំប្រព័ន្ធនៃប្តីប្រពន្ធមួយគូ? ទីមួយបុរសនោះរៀនពីសេចក្តីស្រឡាញ់និងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះតាមរយៈជីវិតប្តីប្រពន្ធ អេភេសូរ)5: 22-25) ។ ព្រះបានប្រទានប្រពន្ធឱ្យស្វាមីជាអ្នកជួយនិងជាស្វាមីជាមេដឹកនាំដើម្បីគ្រប់គ្រងលើប្រពន្ធក្នុងការប្រាថ្នាចង់បានស្វាមីនិងការកាន់អំណាចលើប្រពន្ធរបស់គាត់។ (16)

នេះជាពរជ័យដែលព្រះអម្ចាស់ប្រទាន។ ផ្ទះគឺជាបរិយាកាសកំណត់ពិតប្រាកដដើម្បីរៀនពីសេចក្តីស្រឡាញ់និងការស្តាប់បង្គាប់នៃជីវិតនៅស្ថានសួគ៌នាពេលអនាគត។ ទីពីរតាមរយៈការរួបរួមនៃប្តីប្រពន្ធពួកគេអាចរៀនពីសហជីពរវាងព្រះគ្រីស្ទនិងពួកជំនុំ។ «ដូច្នេះបុរសត្រូវចាកចេញពីឪពុកម្តាយរបស់គាត់ហើយកាន់ជាប់នឹងប្រពន្ធរបស់គាត់ហើយពួកគេនឹងក្លាយជាសាច់តែមួយ »(24) ។ នៅពេលដែលយើងមានជម្លោះប្តីប្រពន្ធគួស្វាមីភរិយាអាចមានសង្ឃឹមនៅពេលយើងត្រលប់ទៅស្នេហានិងការគោរពប្រតិបត្តិរបស់គូស្នេហ៍ដំបូង។

ម៉ូសេបានរៀបរាប់យ៉ាងច្បាស់អំពីការកម្សាន្តដែលបានលាក់ទុកក្នុងស្រមោលនៃការបង្កើត

នៅជំពូកទីបី។ គាត់បានពិពណ៌នាអំពីនិមិត្តរូបជាច្រើនអំពីរបៀបដែលមនុស្សបាត់បង់រូបភាព
នៃព្រះលទ្ធផលលទ្ធផលអ្វីដែលបានកើតមានឡើងហើយរបៀបដែលពួកគេបានជួសជុលរូប
ភាពរបស់ព្រះ។

5. The first Sin (Gen3:1-7)

5. អំពើបាបដំបូង)Gen3: 1-7)

តើភាពខុសឆ្គងបានកើតមានឡើងចំពោះបុរសនោះយ៉ាងដូចម្តេច? មានដំណាក់កាលជា
ច្រើន។ ទីមួយមេល្បែងពស់បានចាប់ផ្តើមដោយសំណួរមួយដែលធ្វើឱ្យពួកគេសង្ស័យ។ សត្វ
ពស់នោះមានរូបរាងគួរស្វែងខ្លាចជាងសត្វផ្សេងៗទៀតដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតមក។ ព្រះ
អង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ស្រ្តីថា :«តើព្រះជាម្ចាស់ពិតជាមានព្រះបន្ទូលថា ដើមឈើនេះមិន»
ដែលមានផ្លែនៅក្នុងសួនច្បារទេឬអី?» ។ វាគឺជាសំណួរអវិជ្ជមានមួយដែលលើកទឹកចិត្តដល់
ពាក្យបណ្តឹងនិងការអាក់អន់ចិត្ត។ ទោះជាសំណួរអវិជ្ជមានទាំងអស់មិនមែនជាការមិនជឿក្តី
តែការមិនជឿភាគច្រើនលេចឡើងជាអវិជ្ជមាន។ ការសង្ស័យបែបនេះគឺជាឧបករណ៍ចម្បង
របស់សាតាំង។ នៅដំបូងបន្ទាប់គាត់បានវាយប្រហារពួកគេដោយនិយាយកុហក។ ប៉ុន្តែ
ពស់បាននិយាយទៅកាន់ស្រ្តីនោះថាអ្នកនឹងមិនស្លាប់ទេ)4) ។ អារក្សបានប្រឈមមុខនឹង
ពួកគេដើម្បីប្រឆាំងនឹងបញ្ញត្តិទីមួយ។ គាត់បានល្បួងពួកគេដោយនិយាយផ្អែមល្អែមដើម្បី
បង្វែរពួកគេចេញពីទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះហើយត្រូវបានជ្រើសរើសដោយនាងអេវ៉ា។ នៅទី
បំផុតអេវ៉ាបានជ្រើសរើសស្វយ័តហើយបានបរិភោគផ្លែឈើហើយបាននាំប្តីរបស់នាងចូលរួម
ក្នុងរឿងនេះ។

ដំណាក់កាលដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើបាបតាមយើងតាមវិធីដូចគ្នា។ មធ្យោបាយតែមួយគត់ដើម្បី
យកឈ្នះលើការល្បួងបែបនេះគឺត្រូវភ្ជាប់នឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

តើអំពើបាបដំបូងបានចាប់ផ្តើមយ៉ាងដូចម្តេចហើយតើវាបាននាំឱ្យមានលទ្ធផលអ្វីដល់ពួកគេ?
ទីមួយវាចាប់ផ្តើមដោយការល្បួងរបស់សាតាំង)1) ។ សាតាំងដែលបានបាត់បង់ឋានៈរបស់
គាត់ហើយត្រូវបានបង្ខំចក្រភ័យនោះបានធ្វើឱ្យពួកគេបោះបង់ចំណង់មិត្តភាពរបស់ពួកគេ

ជាមួយព្រះ។ គាត់បានមកដល់អេវ៉ាដែលខ្សោយ។ ទីពីរវាជានាំមកនូវបញ្ហាក្នុងការស្តាប់ព្រះ បន្ទូលរបស់ព្រះ)1-3) ។ សាតាំងបានវាយប្រហារនាងដោយមានសំណួរអវិជ្ជមានហើយធ្វើឱ្យនាងមានការសង្ស័យចំពោះការស្តាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ដើម្បីភ្ជាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាពរ។ ទីបីគោលបំណងរបស់សាតាំងគឺឱ្យមនុស្សធ្លាក់ខ្លួនទៅជាស្វ័យភាព)6) ។ នាងបានជ្រើសរើសយកផ្លែឈើហាមឃាត់នេះបើយោងទៅតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់នាងដែលពុករលួយយ៉ាងខ្លាំង។ សកម្មភាពតូចតាចនេះបាននាំមនុស្សទាំងអស់ឱ្យធ្លាក់ចូលក្នុងសេចក្តីស្លាប់។

ហើយតើវាជានាំឱ្យមានលទ្ធផលអ្វី? ទី 1 ការភ័យខ្លាចនៃការស្តាប់បានកើតឡើង)10) ។ នេះគឺជាភាពភ័យរន្ធត់នៃសេចក្តីស្លាប់ដោយគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ពីព្រះដោយសារព្រះដែលចូលទៅជិតមនុស្សមានបាបគឺជាចៅក្រម។ ទីពីរពួកគេបានរត់ចេញពីព្រះ។ (8-10) សកម្មភាពដែលលាក់បំបាត់ការអាម៉ាស់របស់គាត់នៅក្រោមស្លឹកឈូងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរដោយលាក់ខ្លួននៅពីក្រោយភ្នំខ្ពស់ (វិវរណៈ 6: 16) ។

អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតរត់គេចពីព្រះកត្រូវបស់ព្រះអម្ចាស់ហើយនៅក្នុងទីងងឹត។ ទីបីពួកគេត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបន្ទុកនៃកំហុស។ ចំពោះសំណួររបស់ព្រះ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកលាក់?» អាដាមមិនបានទទួលខុសត្រូវទេតែបានចង្អុលបង្ហាញការល្ងង់របស់អេវ៉ាដោយសារតែមនសិការរបស់គាត់ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបន្ទុកខ្លះៗ យើងត្រូវតែសរសើរតម្កើងព្រះដោយព្រោះព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

6. Where are you, Adam? (Gen3:8-13)

6 ។ អូនអើយនៅឯណា? (លោកុ 3: 8-13)

នេះមិនមែនជាទីបញ្ចប់ទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ដែលបង្កើតពួកគេមកដោយសេចក្តីសុចរិតនិងសេចក្តីស្រឡាញ់។ ទីមួយតើសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះបានត្រូវបង្ហាញយ៉ាងណា? «ហើយគេបានឮសម្លេងព្រះអម្ចាស់ជាព្រះយាងដើរចូលក្នុងសួនច្បារពេលព្រលឹមហើយបុរសនិងភរិយាបានលាក់ខ្លួនពីវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៅកណ្តាលដើមឈើនៅក្នុងសួនច្បារ» (8) ។ វាចង្អុលបង្ហាញថាព្រះមិនបានដើរនៅក្នុងសួនច្បារអេដែនដោយស្ងៀមស្ងាត់នោះទេប៉ុន្តែដូចជាសម្លេងនៃស៊ីរ៉េន។ ព្រះបានចូលទៅជិតពួកគេដូចជាព្រះដ៏សុចរិតហើយវិនិច្ឆ័យព្រះ។

ដូច្នេះពួកគេលាក់បាំងដោយស្លឹកវឹតដែលមានការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង។ អំពើបាបទាំងអស់
នឹងឈរយ៉ាងរឹងមាំនៅមុខកន្លែងជំនុំជំរះរបស់ព្រះ។ ប៉ុន្តែទោះជាគាត់ជាព្រះដែលកោតខ្លាច
ក៏ដោយក៏គាត់ជាព្រះប្រកបដោយព្រះគុណហើយមានព្រះទ័យមេត្តាករុណាដោយព្រះគុណ
និងសេចក្តីស្រឡាញ់។

ព្រះបានផ្តល់ឱកាសឱ្យមានការអត់ទោសដល់មនុស្ស (9) ។ សំណួរថា «ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ជា
ព្រះបានហៅបុរសម្នាក់នេះនិងបាននិយាយទៅគាត់ថា តើអ្នកនៅឯណា?» គឺជាឱកាសនៃ
ការអភ័យទោសមួយ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានឆ្លើយតបតែដើម្បីគេចចេញពីការទទួលខុសត្រូវ (12-
13) ។ អ្នកដែលទទួលខុសត្រូវនិងស្វែងរកការអត់ទោសអាចទទួលបានព្រះគុណពីព្រះដ្បិត
វាគឺជាការប្រែចិត្តពិត ចូរការកិ(2:21) ។

ព្រះបានដាក់ទោសអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ ទីមួយចំពោះសត្វពស់ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់
ទណ្ឌកម្មគាត់ឱ្យត្រូវបណ្តាសាដើម្បីរស់នៅលើផែនដីមិនដូចសត្វដទៃទៀតទេព្រោះគាត់បាន
ធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់សាតាំងទោះបីជាគាត់ត្រូវបានបង្កើតឲ្យពីព្រះក៏ដោយ។ នេះបង្ហាញពីការ
ប្រកាសបំផ្លាញអារក្សសាតាំង (15) ។ សាតាំងនិងកិច្ចការរបស់គាត់ត្រូវបានបំផ្លាញដោយការ
សុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ទីពីរព្រះបានបន្ថែមនូវការឈឺចាប់ដែលកើតមកអេវ៉ា (16) ។ ថ្វីបើ
កំណើតដោយផ្ទាល់គឺជាពរក៏ដោយការឈឺចាប់រំលោភពួកគេអំពីអំពើបាបដែលពួកគេបាន
ប្រព្រឹត្ត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យបេសកកម្មដើមរបស់ពួកគេត្រូវ
ប្រហារជីវិត។ ទីបីព្រះបានប្រទានដល់អ័ដាមឱ្យធ្វើការធ្ងន់ (17-19) ។ ការងារខ្លួនឯងគឺជាពរ
មួយប៉ុន្តែព្រះបានបន្ថែមលើសនិងការឈឺចាប់។ នៅទីបំផុតគាត់បានដាក់ទណ្ឌកម្មនឹង
សេចក្តីស្លាប់។ ប៉ុន្តែការស្លាប់នេះនឹងត្រូវបានកាន់កាប់ដោយការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
យើងត្រូវតែលើកឡើងនូវការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាសេចក្តីស្លាប់នៃសេចក្តីស្លាប់ទាំង
អស់។

1) The first salvation gospel (Gen3:14-19)

1) ដំណឹងល្អការសង្គ្រោះដំបូង លោកុ(3: 14-19)

ជាទូទៅលោកុប្បត្តិ 3:15 ត្រូវបានគេហៅថាដំណឹងល្អដើមព្រោះវាបង្ហាញពីការបំផ្លាញសាតាំងនិងអំពើបាបនិងវិធីសាស្ត្រនៃសេចក្តីសង្គ្រោះចេញពីអំពើបាប។ វាបង្រៀនតួអក្សរនៃដំណឹងល្អទៅយើងតាមលក្ខណៈជាក់ស្តែងមួយ។ ទីមួយសេចក្តីសង្គ្រោះគឺដើម្បីបង្កើតឱ្យមានសត្រូវចំពោះសាតាំងនិងដើម្បីប្រមូលជាមួយនឹងព្រះ។ «អញនឹងធ្វើឱ្យឯងហើយនឹងស្រ្តីគឺទាំងពូជឯងនិងពូជនាងមានសេចក្តីខ្មាំងនឹងគ្នា។ គាត់នឹងកិនក្បាលឯងហើយឯងនឹងចឹកកែងជើងរបស់គាត់ »(3:15) ។ ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើឱ្យយើងស្អប់អារក្សសាតាំងហើយបានធ្វើឱ្យយើងរួបរួមជាមួយព្រះ យ៉ាកុប(5:24) ។ ទីពីរសេចក្តីសង្គ្រោះនេះគួរតែត្រូវបានសម្រេចដោយពូជរបស់ស្រ្តីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះលោកប៉ូលបានសង្កត់ធ្ងន់ថា«ព្រះគ្រីស្ទបានប្រសូតពីស្រ្តី» (កាឡាទី 4: 4) ។ ទីបីមានតែព្រះជាម្ចាស់ទេដែលបានសង្គ្រោះសេចក្តីសង្គ្រោះនេះដោយមិនចាំបាច់និយាយជាមួយយើងទេ។ ដោយសារព្រះបានបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់ខ្លួនដោយនិយាយថា អញនឹងធ្វើឱ្យមានខ្មាំង"សត្រូវ។ "

តើព្រះបានធ្វើអ្វីដើម្បីបង្ហាញសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់? ទីមួយអ្នកដឹកនាំដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើបាបនិងអ្នកបំរើរបស់គាត់ត្រូវបានដាក់ទណ្ឌកម្ម។ ព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យកិច្ចព្រមព្រៀងការងារកិច្ចសន្យាជាមួយអាដាម)2: 16-17) បានសម្រេច។ នៅពេលដែលពួកគេបានដួលរលាយភ្លាមៗនោះព្រះទ្រង់បានប្រទានផ្លូវនៃសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈពូជរបស់ស្រ្តីគឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវនៅក្នុងការសន្យានៃការអះអាងឯករាជ្យរបស់ព្រះ។ ក្រោយមកប៉ូលបានយល់ពីការពិតដ៏អស្ចារ្យនេះហើយបានប្រកាសថាព្រះជាម្ចាស់នឹងកំទេចសាតាំងក្រោមជើងរបស់ពួកបរិសុទ្ធ រ៉ូម 16:20) ។

2) Type of salvation (Gen3:20-24)

2) ប្រភេទនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ លោកុ(3: 20-24)

វិវរណៈនៃការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះមកជាលើកដំបូងថាជា ឬ "ប្រភេទ" នៃសេចក្តីសង្គ្រោះលម្អិត។ "ស្រមោល" ពាក្យនេះនិយាយថា «ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបង្កើតអាដាមនិងភរិយារបស់គាត់សម្រាប់សម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ហើយស្លៀកពាក់ឱ្យពួកគេ»។ វាបង្ហាញពីការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារតែសម្លៀក (យ៉ូណាថានអេដវីតស៍) បំពាក់ស្បែកកើតចេញពីការស្លាប់របស់សត្វ។ ហើយគ្របដណ្តប់ដោយវាសំដៅទៅលើគម្រប

នៃភាពអាម៉ាស់របស់ពួកគេ។ មានតែការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង ប៉ុណ្ណោះដែលអាចគ្របបាំងភាពអាម៉ាស់នៃអំពើបាបរបស់យើង។ ដូច្នេះយើងដែលស្ថិតនៅ ជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទគ្មានការផ្តោតទោសទេ (រ៉ូម)8: 1) ។ វាមានន័យថាយើងត្រូវបានលើកលែង ទោសដោយសារគុណសម្បត្តិរបស់គាត់ (ហេ)10:17) ។ យើងទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះមិន មែនដោយស្រមោលនោះទេប៉ុន្តែដោយការពិតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ មានតែការ សុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបានរុញច្រានយើងពីសេចក្តីស្លាប់ទៅដល់ជីវិតប៉ុណ្ណោះ។ វាបាន រុញច្រានយើងពីអំណាចនៃអារក្សសាតាំងទៅកាន់អំណាចនៃព្រះដោយគ្មានការវិនិច្ឆ័យ។ នៅទីនេះនិមិត្តរូបនៃសេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានបើកបង្ហាញម្តងទៀត។ ព្រះសន្យានឹង សេចក្តីសង្គ្រោះប៉ុន្តែវាបានបង្កើតវាជាដំណើរនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ ទីមួយគាត់បានហាមឃាត់ ពួកគេពីដើមឈើដោយផ្លែឈើនៃជីវិត (22) ។ ព្រះបានកំណត់ការរីករាលដាលយ៉ាងឆាប់ រហ័សនៃអំពើបាបអាក្រក់រហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទដើមឈើនៃជីវិតបានមកផែនដី។ ទីពីរព្រះបាន បណ្តេញពួកគេចេញពីសួនអេដែន (23) ។ ដោយដាក់ទោសមនុស្សដែលបំពុលដល់ចំណង មិត្តភាពរបស់ពួកគេនោះព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេយល់ពីទុក្ខវេទនានៃអំពើបាបនិងព្រះគុណនៃ សេចក្តីសង្គ្រោះ។ ហើយដោយការអនុញ្ញាតឱ្យមានការស្ថាបនាវប្បធម៌ព្រះបានធ្វើឱ្យពួកគេ រៀនពីអត្ថន័យនៃសេរីភាពពិតប្រាកដហើយត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់វិញ។ ទីបីព្រះបង្គាប់ថា ទេវតាត្រូវការពារផ្លូវចូលក្នុងសួនច្បារអេដែន។ នេះមានន័យថាមនុស្សមានបាបមិនអាចទៅ ជិតសួនច្បារ (24) ។ វាបានលើកឡើងថាមានតែព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលអាចឱ្យ យើងចូលទៅកាន់បល្ល័ង្ក (ហេប្រើរ)10: 11-14) ។ យើងគួរតែជឿទុកចិត្តលើព្រះគ្រីស្ទនិងឈើ ឆ្កាងរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ។

Conclusion:

សេចក្តីបញ្ចប់

បុរសដែលបាត់បង់រូបភាពនៃព្រះអាចមានវិធីនៃការស្តារឡើងវិញតាមរយៈកូនស្រីរបស់ព្រះ គ្រីស្ទ។ ទោះបីជាគាត់បាត់បង់សិរីល្អនៃសួនច្បារអេដែនដែលគាត់ពោរពេញដោយវត្ថុមាន របស់ព្រះគាត់អាចត្រឡប់ទៅព្រះវិញតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ។ លោកម៉ូសេបានមើលទៅសិរីល្អនៃ

សេចក្តីសង្គ្រោះនិងព្រះគុណនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះវិវរណៈនៃការកំសាន្ត និងបានសរសេរ Torah នេះ; ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប៉ុលដែលបានឃើញព្រះភក្ត្ររបស់ ទ្រង់នៅក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះ - ដែលនឹងត្រូវបានសម្រេចដោយការយាងមកជាលើកដំបូង របស់ព្រះបុត្រា ៣ - ២០៖ - ត្រូវបានស្វែងរកដោយការមើលឃើញការផ្លាស់ប្តូរនៃរូបភាព របស់ព្រះ កូរិនថូសទី 2 3:18) ។ ប៉ុន្តែវាខុសគ្នាពីការផ្លាស់ប្តូរដែលលោកម៉ូសេមានជាមួយ នឹងកន្សែងដែលគ្របដណ្តប់ប៉ុន្តែវាគឺជារូបភាពដែលបានផ្លាស់ប្តូរដូច្នេះយើងអាចមើលឃើញ មុខរបស់គាត់ដោយផ្ទាល់ (2 កូរិនថូស 3: 1-14) ។

2. Exodus

2 ។ និក្ខមនំ

មូលហេតុដែលយើងមើលសៀវភៅនិក្ខមនំទាក់ទងនឹងការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ ជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃការប្រោសលោះគឺដើម្បីសង្កេតមើលថាតើតួអង្គរបស់ព្រះត្រូវបានបើក សម្តែងជាផ្នែកនៃសេចក្តីប្រោសលោះដែលផ្តល់ឱ្យយើងនូវអត្ថប្រយោជន៍ជាច្រើន។ វាធ្វើឱ្យ យើងយល់អំពីវិវរណៈព្រះគ្រីស្ទហើយឃើញការពិតនៃវិវរណៈប្រោសលោះដែលមាននិមិត្តរូប និងគំរូក្នុងនិក្ខមនំហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវប្រាជ្ញាខ្លះនៃការអនុវត្តសេចក្តីពិតនៅសម័យសហស ម័យ។ និក្ខមនំបង្ហាញពីរបៀបដែលសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណបានមកតាមរយៈលោកម៉ូសេ និងរបៀបដែលព្រះបានសម្រេចព្រះធិបតេយ្យនៅអ៊ីស្រាអែល។ វាក៏បង្ហាញពីនិមិត្តរូបដូច អព្វគហេតុនៃការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមដែលជាហេតុការណ៍កាយសម្បទាដែលផ្តល់ឱ្យយើង នូវការយល់ដឹងអំពីរោងឧបោសថដែលបានបើកបង្ហាញនៅក្នុងដំណឹងល្អ។ នៅក្នុងនេះយើង មើលឃើញការសង្គ្រោះនៃព្រះ។ ថ្វីបើវិវរណៈនៃចោទិយកថាគួរតែត្រូវបានចាត់ទុកជាទ្រឹស្តី នៃ Pentateuch ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (នៃការប្រោសលោះស្នូល) គឺជាការពិតនៃការបើក សម្តែងនៃនិក្ខមនំ។ យើងនឹងមើលឃើញថាអំណាចដើមនៃជីវិតរបស់មនុស្សដែលបាន សង្គ្រោះបន្ទាប់ពីការសង្គ្រោះត្រូវបានផ្តល់ពីព្រះជាបន្ត។

ដូចពួកដែលខ្មើរចិតសិបនាក់បានចែកនំម៉ាណាជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមកនៅចំពោះមុខព្រះ វត្តមានរបស់ព្រះតាមរយៈសំណូមពរអព្យាក្រឹតរបស់លោកម៉ូសេសូមឱ្យយើងចូលទៅកាន់ ពិភពលោកនៃនិក្ខមនំតាមរបៀបដូចគ្នា!

Introduction

សេចក្តីណែនាំ

បន្ទាប់ពីការពិនិត្យមើលពិភពលោកលោកប្បត្តិរួចមកយើងបានបើកសៀវភៅនិក្ខមនំទីពីរ របស់លោកម៉ូសេហើយព្យាយាមសង្កេតមើលវិវរណៈនៃការប្រោសលោះដែលត្រូវបានដក ចេញនៅនិក្ខមនំដើម្បីយល់ពីរបៀបដែលសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រេច ។ យើងយល់ពីឈ្មោះនិងសិទ្ធិអំណាចរបស់អ្នកនិពន្ធដែលជាការងារគ្រឹះដើម្បីដឹងពីនិក្ខមនំ និងគំនិតប្រោសលោះ៖ ការប្រោសលោះចេញពីការភ្ញប់សង្កត់លើដីបរទេសការសង្គ្រោះពី អំពើបាបការលាតត្រដាងនៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូកការបង្ហាញពីព្រះគុណអធិបតេយ្យព្រះនាម របស់ព្រះយេស៊ូវពិធីបុណ្យរំលងកិច្ចបំរើច្បាប់និងច្បាប់ហើយនិងរោងឧបោសថ។

1. Name:

The title of Exodus in Hebrew in the original book is “*Elesemot*” which means “Israelite names are following.” It is “*Chulanubki*” in Korean. The name of Exodus came out of LXX and Vulgate, meaning “the released book out of Egypt”.

2. Author:

Moses, who was a unique person as a means of revelation, was distinguished from the other prophets since he was revealed as a type of Christ. He was the head of the old covenant which was compared to Christ, the head of the New Testament. He initiated the redemption of his people as he wrote the revelation of redemption.

3. The contents of redemptive revelation in Exodus

Gerrhardus Vos who was a scholar of Biblical Theology pointed out the redemptive revelation concepts in Exodus as the following:

ឈ្មោះ:

ចំណងជើងនៃនិក្ខមនំជាភាសាហេព្រើរនៅក្នុងសៀវភៅដើមគឺ "អេឡេសមុតដែល " "ដូណូបតី" វាគឺជា " ឈ្មោះអ៊ីស្រាអែលកំពុងតាម។" មានន័យថា ជាភាសាកូរ៉េ។ ឈ្មោះនិក្ខមនំបានចេញមកពី LXX និង Vulgate មានន័យថា "សៀវភៅដែលចេញមកពីអេស៊ីប"

អ្នកនិពន្ធ:

លោកម៉ូសេដែលជាមនុស្សតែម្នាក់ដែលជាវិវរណៈត្រូវបានសម្គាល់ពីពួកព្យាករដៃទៃទៀតចាប់តាំងពីគាត់ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងថាជាប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទ។ គាត់គឺជាមេដឹកនាំនៃកិច្ចព្រមព្រៀងចាស់ដែលត្រូវបានប្រៀបធៀបជាមួយព្រះគ្រីស្ទដែលជាមេដឹកនាំនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ គាត់បានផ្ដើមការប្រោសលោះនៃប្រជាជនរបស់គាត់នៅពេលគាត់បានសរសេរវិវរណៈនៃការប្រោសលោះ។

3. មាតិកានៃវិវរណៈប្រោសលោះនៅក្នុងនិក្ខមនំ Gerrhardus Vos ដែលជាអ្នកប្រាជ្ញនៃទ្រឹស្តីព្រះគម្ពីរបានចង្អុលបង្ហាញពីទស្សនៈវិវរណៈប្រោសលោះនៅក្នុងនិក្ខមនំដូចតទៅ:

- 1) ការប្រោសលោះចេញពីការគៀបសង្កត់ពីមហាអំណាចបរទេស - សេចក្តីសង្គ្រោះនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចេញពីកណ្តាប់ដៃនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីបគឺជាហេតុផលនៃនិក្ខមនំ។ ជាព័ន្ធដែលមិនស្គាល់យូរស័យបានកើនឡើងដើម្បីធ្វើបាបជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដោយសារតែពួកគេភ័យខ្លាចចំនួនកើនឡើងរបស់ពួកគេ។ នៅពេលដែលកម្រិតនៃការរងទុក្ខវេទនាបានកើនឡើងពួកគេបានស្រែកយំហើយព្រះចងចាំសេចក្តីសញ្ញាដែលទ្រង់បានធ្វើដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេ។ ដូច្នេះទ្រង់បានហៅ

លោកម៉ូសេចេញពីកេរមរតករបស់គាត់។ នៅទីនេះការជិះជាន់របស់វាជាព័ន្ធ
តំណាងឱ្យអំណាចរបស់សាតាំង។ វាមិនមែនជាការផ្ទេរធម្មជាតិនៃប្រជាជាតិមួយ
ដោយសារតែការរីករាលដាលនៃប្រជាជននោះទេប៉ុន្តែវាគឺជារូបភាពប្រោសលោះ
ដែលបង្ហាញពីការសង្គ្រោះពីសាតាំង។ នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នេះ, និក្ខមនំបង្ហាញពី
ការប្រោសលោះនៃចាស់ព្យាករណ៍។ ដូចដែលយើងដឹងស្រាប់ហើយសេចក្តីផ្តើមនៃ
សៀវភៅ Decalogue (និក្ខមនំ 20: 1-2)

2) ការជំនុំជំរះដល់ព្រះអេហ្ស៊ីប នៅពេលយើងយល់ពីអត្ថន័យនៃជំពូក -៩: 33-
36 និងរ៉ូម ៩: 20-27 នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីយើងឃើញថាព្រះអម្ចាស់របស់យើង
បានបកប្រែពួកគេនៅក្នុងបរិបទនៃរូបព្រះអេស៊ីប។ ព្រះអម្ចាស់បង្ហាញយើងពី
របៀបដែលការគៀបសង្កត់របស់អេហ្ស៊ីបនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជានិមិត្តរូបនៃ
ការគាបសង្កត់របស់អារក្សសាតាំង។ លោកប៉ូលក៏បានបកប្រែវាដោយទស្សនវិស័យ
នោះ។ ដូច្នេះយើងគួរតែពន្យល់ពីអំណាចនយោបាយរបស់ស្តេចជាព័ន្ធដែល
បានសង្កត់សង្កិនជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងនិក្ខមនំ 12:12 នៅក្នុងទស្សនៈនៃការ
បង្ហាញពីអំណាចអារក្សហើយការបញ្ចប់វាដោយអំណាចនៃព្រះ។

2) ការជំនុំជំរះដល់ព្រះអេហ្ស៊ីប នៅពេលយើងយល់ពីអត្ថន័យនៃជំពូក -៩: 33-
36 និងរ៉ូម ៩: 20-27 នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីយើងឃើញថាព្រះអម្ចាស់របស់យើង
បានបកប្រែពួកគេនៅក្នុងបរិបទនៃរូបព្រះអេស៊ីប។ ព្រះអម្ចាស់បង្ហាញយើងពី
របៀបដែលការគៀបសង្កត់របស់អេហ្ស៊ីបនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់គឺជានិមិត្តរូបនៃ
ការគាបសង្កត់របស់អារក្សសាតាំង។ លោកប៉ូលក៏បានបកប្រែវាដោយទស្សនវិស័យ
នោះ។ ដូច្នេះយើងគួរតែពន្យល់ពីអំណាចនយោបាយរបស់ស្តេចជាព័ន្ធដែល
បានសង្កត់សង្កិនជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងនិក្ខមនំ 12:12 នៅក្នុងទស្សនៈនៃការ
បង្ហាញពីអំណាចអារក្សហើយការបញ្ចប់វាដោយអំណាចនៃព្រះ។

4) គូអក្សរនៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូជ្ជ ព្រះបានបង្ហាញពីការសង្គ្រោះនៃអ៊ីស្រាអែលពី ការយល់ច្រឡំនិងភាពងងឹតដោយដៃដ៏មហិមារបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងនិក្ខមនំជំពូក 15 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានច្រៀងបទចំរៀងរបស់លោកម៉ូសេដែលមិនបានផ្ដោតទៅ លើអំណាចអប្រិយចេញតាមរយៈអព្វគហេតុមួយចំនួនប៉ុន្តែដោយអំណាចនៃព្រះដ៏ មានមហិទ្ធិបូជ្ជ (6, 17) ។ គោលការណ៍នេះត្រូវបានបើកសម្ដែងនៅក្នុងដំណឹងល្អ ដើមគឺលោកុប្បត្តិ 3:15 ហើយក៏បានបង្ហាញយើងពីការអភិវឌ្ឍន៍តាមរយៈប្រភេទ ជាច្រើននៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រលោកុប្បត្តិ។ ទោះជាយ៉ាងណាវាត្រូវបានបង្ហាញនៅទី នេះនៅក្នុងគូលេខដំបូងដែលអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាសហគមន៍សម្ព័ន្ធ មេត្រីរបស់ព្រះ។ វាត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈព្រះដោយខ្លួនឯងដែលបំផ្លាញអេស៊ីប ដោយព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ និក្ខមនំ)3:20) ។

5) សេចក្ដីសុចរិតពេញលេញ ការប្រោសលោះបង្ហាញការផ្ដន្ទាទោសសាតាំង - ដើម្បីឱ្យសេចក្ដីសុចរិតរបស់ព្រះអាចត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងពិភពលោក។ ព្រះ បានលាតត្រដាងនូវសេចក្ដីយុត្តិធម៌និងសេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់ដោយបញ្ជូននូវ សេចក្ដីវេទនាទាំង 10 ប្រការដែលមានន័យថាពេញលេញនិងចុងក្រោយ។ ការជំនុំ ជំរះមិនត្រូវបានប្រហារជីវិតក្នុងពេលតែមួយនោះទេប៉ុន្តែត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈ ការវិវត្ត។ ព្រះបានប្រាប់ពួកគេថាទ្រង់នឹងជំនុំជំរះពួកគេដោយមានអំណាចខ្លាំង ជាងតាមរយៈលោកម៉ូសេហើយវាបានសម្រេចទាំងស្រុង (6: 6,7: 3) ។ នេះបាន បង្ហាញថាការសំរេចបានទាំងស្រុងនៃអាយុ *eschatological* កំពុងរីកចម្រើននៅក្នុង ពន្លឺនៃការវិនិច្ឆ័យនេះ។

6) ព្រះគុណនៃការស្គាល់ខុសស្គាល់ត្រូវ ដូចដែលយើងបានឃើញសេចក្ដី - សង្គ្រោះរបស់មនុស្សត្រូវបានបង្ហាញដោយការបែងចែកច្បាស់នៅក្នុងប្រជាជន។

តួអង្គនៃការប្រោសលោះត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់ដូចជាលក្ខណៈនៃការប្រោសលោះដែលបានបង្ហាញថាជាប្រភេទនៃការញែកចេញពីគ្នានិងការបំពេញនៅក្នុងការបង្កើត។ ការពិតដែលថាព្រះបានបង្កើតភាពខុសគ្នារវាងអេស៊ីបនិងអ៊ីស្រាអែល (*Ex 8:23, 11: 7*) បានកំណត់ព្រះគុណអធិបតេយ្យនិងការប្រោសលោះដោយឥតលក្ខខ័ណ្ឌដោយបង្ហាញថាពួកគេមិនបានទទួលបានដោយគុណធម៌របស់ពួកគេ។

7) ការប្រោសលោះបានទទួលយក - សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះគុណនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងការបង្ហាញពីគំនិតនៃការទទួលយកនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 6: 2 (*ឧ. 4:22, Deut 32: 6*) ។ ប្រជាជននៃសេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានបង្ហាញដោយសហភាពជានិមិត្តរូបនៃទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកនិងកូន។ ពួកគេបានចូលក្នុងចំណេះដឹងអំពីព្រះដែលជាទំនាក់ទំនងដើម្បីរីករាយនឹងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច (*សុភាសិត 2: 24,25, Deut 7: 6, 7 14: 2*) និងអត្ថន័យនៃការប្រោសលោះបានមកពីនេះ ហាស)6: 6 15:13 *Deut 7: 8 9:26, 13: 5 21: 8*) ។

8) នាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ាជាអាទិភាពនៃការប្រោសលោះដែលបង្ហាញពីនិក្ខមន៍ដែលបានលេចមកដោយនាមព្រះយេហូវ៉ាដើម្បីបង្ហាញលក្ខណៈពិសេសនៃវិវរណៈនៅសម័យលោកម៉ូសេ (និក្ខមន៍ 6: 3) ។ ព្រះយេហូវ៉ាបានលាតត្រដាងនូវសារៈសំខាន់នៃចំណេះអំពីព្រះដោយសម្គាល់ទំនាក់ទំនងរវាងការស្គាល់ព្រះយេហូវ៉ានិងកិច្ចព្រមព្រៀង។ «ត្រូវដឹង»នៅក្នុងនិក្ខមន៍ 6: 7 ចង្អុលទៅចំណេះដឹងពិសោធន៍ជាក់ស្តែងពីទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះដែលមិនគ្រាន់តែស្គាល់ទ្រង់ទេ។ នៅក្នុងការបង្ហាញខាងទេវសាស្ត្រវាជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយព្រះនាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ាឬលោកម៉ូសេបានបង្ហាញថាជា *Adonai* ជាភាសាហេព្រើរមានន័យថា«ជា

អ្នកដែលនៅតែឯង»ហើយទាក់ទងនឹងភាពស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ (Dan 7: 9 អេសាយ 26: 4 យ៉ូហាន 2:20 ម៉ា 3: 6) ។ អ៊ីស្រាអែលដែលស្មោះត្រង់បានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណនៃព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ដើម្បីបម្រើព្រះយេស៊ូ រ៉ាដ៏ស្មោះត្រង់។ ភាពស្មោះត្រង់នេះគឺជាសារភាពនិងគ្រឹះនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

9) ពិធីបុណ្យនៃបុណ្យរំលង - គំនិតប្រោសលោះមួយផ្សេងទៀតត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញកាន់តែជ្រៅដោយព្រឹត្តិការណ៍នៃបុណ្យរំលងពីព្រោះព្រះគុណត្រូវបានផ្តល់តាមរយៈដំណើរការនៃដង្វាយធូន។ នៅទីនេះ *pasach* មានន័យថាដើម្បីលោត, ដើម្បីលោតនិងដើម្បីទំនេរ។ និក្ខមនំ 12:27 និយាយអំពីការថ្វាយដង្វាយនៃបុណ្យរំលងរបស់ព្រះយេស៊ូរ៉ា និក្ខមនំ 34:25, យេរេមា 9: 7-10, កូរិនថូស 5: 7) ។ យើងសង្កេតឃើញវាមានន័យថាប្រសិនបើការកាត់ស្បែកចេញមកពីអំប្រាហាំពិធីបុណ្យរំលងកើតចេញពីម៉ូសេជានិមិត្តរូបប្រោសលោះ។

10) ឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម - ការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមដែលបង្ហាញនៅក្នុងនិក្ខមនំគឺជានិមិត្តរូបដែលចង្អុលបង្ហាញពីការស្តារឡើងវិញនិងការរាប់ជាបរិសុទ្ធជាដំណើរប្រោសលោះ។ ព្រឹត្តិការណ៍នៃការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមក្រោមពពកត្រូវបានពន្យល់ដោយសារកប្បុរស កូរិនថូសទី 10: 1-3) ។ រាល់ទំលាប់និងអំពើបាបពីស្រុកអេស៊ីរូតត្រូវបានគេកប់ហើយពួកគេបានចាប់ផ្តើមជីវិតថ្មីរបស់ពួកគេនៅស្រុកកាណានដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (ចាស់បានទៅហើយថ្មីត្រូវបានកើតជាថ្មី។ (ទោះបីជាឥន្ទធនរបស់លោកណូអេនិងការអនុវត្តការកាត់ស្បែកគឺជានិមិត្តរូបនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករួចហើយឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមបង្ហាញពីចំណុចនេះយ៉ាងជាក់ស្តែង។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមបានទទួលការកែប្រែដ៏អស្ចារ្យជាការស្តាររបស់ព្រះ។ អ៊ីស្រាអែលដែលត្រូវបានសង្កត់សង្កិនដោយ

អំណាចជាពាន់អេស៊ីបដែលជានិមិត្តរូបនៃអារក្ស ដែលមានអំណាចលើទំនៀមទម្លាប់
ឃុំស្រុកកាណានឥឡូវកំពុងតែរីករាយនឹងទឹកដោះគោនិងទឹក(លាបនិងពិភពលោក
ក្រោមអំណាចរបស់លោកម៉ូសេ។

11) មុខងារនៃច្បាប់និងបទបញ្ជា -

ធិបតេយ្យត្រូវការមនុស្សផែនដីនិងច្បាប់។ ដូច្នេះព្រះបានប្រទានច្បាប់និងបញ្ញត្តិដល់
ប្រការ។ យើងជាមនុស្សដែលត្រូវគោរពតាមអតីត។ ច្បាប់មាន 637 ផ្នែកហើយ
លម្អិតអំពីគំរូនៃជីវិតសីលធម៌តាមរយៈគោលការណ៍សុចរិតភាពមេត្តាករុណានិង
ភាពស្មោះត្រង់។ គំនិតទាំងនេះមានគោលបំណងដើម្បីតំណាងឱ្យរូបភាពរបស់
ព្រះ។ ច្បាប់ដែលមានច្បាប់វេជ្ជសាស្ត្រច្បាប់រដ្ឋប្បវេណីនិងច្បាប់ពិធីបុណ្យត្រូវបាន
ទាក់ទងនឹងការបង្ហាញពីចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះដែលមានពីរផ្នែកគឺសេចក្តីបង្គាប់
ព្រះនិងបទបញ្ញត្តិដល់មនុស្សជាតិ។

12) រោងឧបោសថ គោលគំនិតនៃការប្រោសលោះដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ -
គឺរោងឧបោសថ។ សូលនៃរោងឧបោសថគឺជាកន្លែងកណ្តាលនៃសម្ពន្ធមេត្រីដល់
ប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល; នេះគឺជាបង្គន់នៃព្រះគុណនិងបង្គន់នៃព្រះ។ ព្រះហស្ត
របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងចំណោមមនុស្សបានបំពេញនិមិត្តរូបមួយ
ដើម្បីបង្ហាញពីភាពពេញលេញនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។

4• Sequence of the book of Exodus

4 ។ លំដាប់នៃសៀវភៅនិក្ខមនំ

ការស្ទង់មតិពីនិក្ខមនំ

ផ្នែកទី 1 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅអេស៊ីប និក្ខមនំ)1: 1-18: 16)

ព្រះបានរៀបចំការប្រោសលោះ និក្ខមនំ)1: 1- 2)

ការហៅរបស់លោកម៉ូសេនិងផែនការនៃការសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ និក្ខមនំ)3: 1-30)

3· លោកម៉ូសេដែលជាព្យាករិតែមួយគត់ និក្ខមនំ)4: 1-31)

4· ព្រះបន្ទូលដែលផ្ទុយនឹងពិភពលោក ឧ)5: 1-6)

5· គ្រោះកាចដប់ប្រការខ្ញុំ ឧ)7: 1-8: 32)

6· គ្រោះកាចទី 10 (ឧ)9: 1-10: 29)

កូនចៀមនៃពិធីបុណ្យរំលង)Ex 11: 1-12: 51)

ផ្នែកទី 2 ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅទីរហោស្ថាន និក្ខមនំ)13:17-18: 27)

ព្រះដែលដឹកនាំសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និក្ខមនំ)13: 17-15: 21)

2· ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានប្រទាន)Ex15: 22-17: 16)

3 ប្រាជ្ញារបស់លោកយេត្រូ)Ex18: 1-27)

ផ្នែកទី 3 អ៊ីស្រាអែលនៅ Mt· ស៊ីណាយ និក្ខមនំ)19: 1-40: 38)

1· វត្តមានរបស់ព្រះយេហូវ៉ា និក្ខមនំ)19: 1-25)

2· បទបញ្ជាដប់ប្រការ 1 (និក្ខមនំ 20: 1-11)

បទបញ្ជាដប់ប្រការទី 2 (និក្ខមនំ 20: 12-17)

4· ច្បាប់ដែលខ្ញុំ ឧ)21: 12-23: 8)

5· ច្បាប់ទី 2 (ឧ 23: 9-24: 18)

6 - រោងឧបោសថ 1 (និក្ខមនំ 25: 1- 26:37)

8 - រោងឧបោសថទី 2 (និក្ខមនំ 27: 21-30: 38)

កិច្ចការរបស់ការទូលអង្គរបស់មូសេ និក្ខមនំ)31: 1-32: 16)

10· សិរីល្អដែលបានលាក់ទុកពីលោកម៉ូសេ)Ex 32: 15-34: 35)

ការបម្រើតាមសាសនាគ្រឹះ ឧ)36: 2-29)

រោងឧបោសថដែលពោរពេញទៅដោយសិរីល្អ)Ex 40: 1-38)

សេចក្តីបញ្ចប់៖ បើជីវិតរបស់អយ្យកាក្នុងគម្ពីរលោកុប្បត្តិគឺជានិមិត្តរូបដែលបង្ហាញពីលក្ខណៈប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិក្ខមនំបង្ហាញពីតួលេខដ៏អស្ចារ្យនៃការប្រោសលោះតាមរយៈការរត់ចេញរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលពីស្រុកអេស៊ីប។ ពួកព្យាការីចូលចិត្តប្រើព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះជាផ្ទៃខាងក្រោយនៃការយល់ដឹងប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើការប្រោសលោះនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីត្រូវបានយល់ច្បាស់ជាងមុននិងកាន់តែទូលំទូលាយនៅពេលយើងយល់ពីតួលេខនៅជុំវិញព្រឹត្តិការណ៍នៃនិក្ខមនំនោះគំនិតនៃការប្រោសលោះរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញជាលំដាប់តាមរយៈនិមិត្តសញ្ញាជាច្រើននៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ដើម្បីឱ្យមនុស្សរបស់ទ្រង់អាចធ្វើបាន យល់ហើយអាស្រ័យលើការប្រោសលោះពេញលេញនៃព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

2 ។ លេវីវិន័យ

យើងដែលត្រូវបានទាក់ទងជាមួយព្រះនៃការបង្កើតនៅលោកុប្បត្តិនិងទាក់ទងនឹងព្រះនៃការប្រោសលោះឥឡូវនេះយើងជួបព្រះត្រឹងកទីបរិសុទ្ធដែលអង្គុយនៅបល្ល័ង្កនៅស្ថានសួគ៌ជាអាសនៈនៃព្រះគុណនៅទីបរិសុទ្ធនៃភាពបរិសុទ្ធ។ វិវរណៈនៃលេវីវិន័យបានបង្ហាញម្តងហើយម្តងទៀតតាមរយៈការបង្ហាញព្រះលោហិតនៃព្រះរាជបុត្រា - ព្រះក្រោមសេចក្តីត្រូវការនៃសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះវរបិតា - និងតាមរយៈការពន្លាតការអនុវត្តនៃព្រះវិញ្ញាណតាមរយៈការច្រៀងជាច្រើន។

ព្រះយេស៊ូដែលបានតាំងកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះដែលបានចុះមកលើភ្នំ។ ស៊ីណាយដើម្បីបញ្ចប់សេដ្ឋកិច្ចនៃការប្រោសលោះតាមរយៈការងារអន្តរជាតិរបស់លោកម៉ូសេដើម្បីបើកទ្វារនៃពិភពដើមដំបូងដែលជាទ្វារនៃបល្ល័ង្ករបស់ព្រះហើយធ្វើឱ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់បានចូលរួមក្នុងព្រះគុណពីព្រោះគម្ពីរលេវីវិន័យបង្ហាញពីវិវរណៈនៃការជំនួសដែលអាច

ស្ដារឡើងវិញ តួអក្សរនៃភាពបរិសុទ្ធដែលនឹងអាចទាក់ទងជាមួយព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់
ដោយដកចេញនូវអំពើបាបតាមរយៈការបង្ហូរឈាម។

ព្រះយេស៊ូវបានបើកសម្ដែងអំពីលក្ខណៈខុសឆ្គងនៃបាបក្នុងសៀវភៅលោកុប្បត្តិ។ ហើយ
ជួនកាលទ្រង់បានចាំឮពន្លឺប្រោសលោះហើយនៅក្នុងនិក្ខមនាំត្រូវបានសម្រេចដោយការ
ជំនួសដង្ហាយនៃការប្រោសលោះពីអ្នកសម្រុះសម្រួលតាមរយៈនិមិត្តរូបនិងនិមិត្តរូបជាច្រើន។
នៅក្នុងលេវីវិន័យព្រះបានប្រើព្រះគុណដោយប្រើប្រព័ន្ធរោងឧបោសថដល់ប្រជាជននៃ
សេចក្ដីសញ្ញារបស់ទ្រង់ដោយផ្ទាល់។ នេះគឺជាវិវរណៈដើមដែលពន្យល់ពីវិធីសាស្ត្រនិង
ប្រសិទ្ធភាពនៃដង្ហាយធូនរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងសៀវភៅហេព្រើរដែលបានបកប្រែយ៉ាងច្បាស់។

ទោះបីជាយើងហាក់ដូចជាមានការធុញទ្រាន់ក្នុងការអានលេវីវិន័យក៏ដោយក៏ប្រធានបទផ្ដោត
លើរបៀបពិតប្រាកដដើម្បីស្ដារឡើងវិញនូវភាពបរិសុទ្ធនៃមនុស្សដែលជាសម្ពន្ធមេត្រីរបស់
ព្រះដែលជាវិធីនៃការអត់ទោសតាមរយៈការបង្ហូរឈាមដូច្នេះយើងអាចរីករាយនឹងព្រះគុណ
ស្វ័យរបស់ព្រះដោយសារតែ ប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះកំពុងហូរតាមរយៈឈាមនេះការ
សុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ជាការពិតណាស់ការប្រោសលោះដ៏ស្រស់ស្អាតដ៏អស្ចារ្យនេះបង្ហាញ
ពីផ្លែឈើដ៏មានអានុភាពនៅក្នុងលេវីវិន័យដោយនិមិត្តរូបនិងគំរូ។ ដូច្នេះអ្នកសរសេរសៀវភៅ
ហេព្រើរពន្យល់ថា «ហើយដោយសារយើងមានសង្ស័យខ្ពង់ខ្ពស់ជាងផ្ទះនៃព្រះសូមឱ្យយើង
ចូលទៅជិតដោយចិត្តស្មោះត្រង់ក្នុងជំនឿទាំងស្រុងពីជំនឿដោយដួងព្រលឹងរបស់យើងបាន
ស្អាតស្អំដោយមនសិការជ្រុលហើយរូបកាយរបស់យើងបានលាង ទឹកបរិសុទ្ធ។ » (ហេព្រើរ
10: 21-22)

បុរសម្នាក់ដែលបានឃើញការពិតនៃលេវីវិន័យដែលជាព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើននៃការប្រោស
លោះនៃព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្ហាញនៅជុំវិញលេវីវិន័យ។ ចាប់តាំងពីការយាងមករបស់ព្រះគ្រី
ស្ទជាលើកដំបូងទៅក្រសួងកិច្ចការរបស់គាត់និងការផ្ដាច់របស់គាត់បានសម្រេចប្រធានបទនៃ

លេវីនីយ៍។ ហើយការប្រោសលោះត្រូវសម្រេចសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណដោយកិច្ចការនៃការអនុវត្តនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នៅទីបំផុតវានឹងនាំមកនូវការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះដែលជាប្រធានបទរបស់យើង។ នៅលើផែនដីនេះដែលយើងដែលទទួលបានគុណធម៌របស់ព្រះសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់នឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជារូបភាពនៃព្រះតាមរយៈការបង្ហាញនៃការប្រោសលោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទហើយនឹងនៅជាមួយនឹងទ្រង់អស់កល្បជានិច្ច។

1 ។ ប្រធានបទនៃលេវីនីយ៍

- 1) លេវីនីយ៍ផ្ដោតទៅលើប្រព័ន្ធនៃការថ្វាយដង្ហាយដល់ព្រះ។
- 2) លេវីនីយ៍បង្ហាញថាយើងអាចជួបព្រះដែលមានជីវិតរស់នៅដោយបង្ហាញរូបភាព។
- 3) លេវីនីយ៍បង្ហាញពីនិមិត្តរូបនៃព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាវិធីតែមួយគត់ដែលប្រោសលោះម្តងហើយម្តងទៀត។

2 ។ ការផ្តល់ប្រាំដើម្បីគោលបំណងរបស់ពួកគេ

- 1) ការថ្វាយដង្ហាយដុតត្រូវធ្វើឡើងតាមសកម្មភាពដើម្បីដាក់ដៃលើដង្ហាយដើម្បីផ្ដោតលើដង្ហាយធួន។
- 2) ការថ្វាយដង្ហាយគឺថ្វាយដោយព្រះនៃសេចក្តីសញ្ញា។
- 3) ដង្ហាយមេត្រីភាពត្រូវបានផ្តល់ជូនសម្រាប់ការប្រកបរវាងព្រះនិងការផ្តល់ជូន។
- 4) ការថ្វាយដង្ហាយធួនគឺដើម្បីដកអំពើបាបចេញ។
- 5) ការថ្វាយយញ្ញបូជាល្មើសគួរតែត្រូវបានគេផ្តល់ជូននៅពេលដែលការប្រមាថមើលងាយខ្លះត្រូវបានគេចងចាំ។

3 ។ គោលការណ៍នៃការសង្គ្រោះនៅក្នុងលោកុប្បត្តិ 3:75 ត្រូវបានអភិវឌ្ឍទៅជាគោលការណ៍នៃជីវិតនៅក្នុងលេវីនីយ៍ 8: 4 “ហើយលោកម៉ូសេបានធ្វើដូចព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់

គាត់ហើយក្រុមជំនុំបានជួបប្រជុំគ្នានៅមាត់ទ្វារពន្លាតនៃកិច្ចប្រជុំ។

សំបុត្ររបស់ហេព្រើរបានសង្កត់ធ្ងន់ថាប្រព័ន្ធផ្តល់ជូននេះត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។
5 លេវីន័យផ្ដោតលើប្រធានបទពីរគឺការថ្វាយ (1-10) និងភាពបរិសុទ្ធ (11-27)

Theme of Leviticus

ស្បែកនៃលេវីន័យ

វិវរណៈប្រោសលោះនៅក្នុងលេវីន័យផ្ដោតទៅលើប្រព័ន្ធនៃការថ្វាយដង្ហាយដែលបានបង្កើតឡើងបន្ទាប់ពីពួកគេបានបង្កើតសេចក្តីសញ្ញាជាមួយនឹងព្រះ។ នេះបង្ហាញថាដើម្បីរក្សាផ្លូវនៃមនុស្សដែលបានសេចក្តីសញ្ញា។ អ័ដាមនិងអេវ៉ាដែលត្រូវបានគេដេញចេញពីសួនឡានអេដែនអាចជួបព្រះដោយការបង្ហូរឈាមកាន់តែច្បាស់នៅទីនេះ។ ក្នុងន័យថាលេវីន័យបង្ហាញពីវិធីនៃការប្រោសលោះតាមរយៈការហូរឈាមនៃការប្រោសលោះ។

ការពន្យល់:

7- ឈ្មោះ ឈ្មោះលេវីន័យត្រូវបានភ្ជាប់ទៅតាមសាររបស់ :Virgate និង LXX ។ ចំណងជើងនៃអត្ថបទដើមគឺជាអក្សរដំបូងនៃលេវីន័យ, "yiad" ហើយម្តងទៀតគាត់បានអំពាវនាវឱ្យ "។" ដោយសារលេវីន័យគឺជាស្ថានមួយដែលភ្ជាប់នឹងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ហើយសព្វថ្ងៃនេះវាត្រូវការការបកប្រែតាមនិមិត្តរូប។

រចនាសម្ព័ន្ធវាមានរចនាសម្ព័ន្ធសាមញ្ញនិងជាក់ស្តែង។

សារនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានបើកបង្ហាញនៅក្នុងលេវីន័យ

7) ភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ - ទោះជាយើងមិនអាចដឹងបានគ្រប់ប្រព័ន្ធនិងគោលគំនិតនៅកណ្តាលនៃភាពស្អាតស្អំនិងការលាងសំអាតដូចជាភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះយើងគួរតែក្លាយជាបរិសុទ្ធ។ (11:45, 19: 2, 20, 26)

2) ការផ្តល់ជូនប្រព័ន្ធ វាបានធ្វើឱ្យទំនាក់ទំនងសម្ព័ន្ធមេត្រីភាពត្រូវបានរក្សាទុកជាបីវិធីសាស្ត្រ។ (1) វាគឺជាវត្ថុមានដែលព្រះអម្ចាស់នៃសម្ព័ន្ធមេត្រីផ្តល់ឱ្យថ្វាយបង្គំ។ 2) វាបានចង្អុលបង្ហាញការទំនាក់ទំនងនិងការប្រកបគ្នា 3 ហើយវាបានព្យាបាលទំនាក់ទំនងសម្ព័ន្ធមិត្ត។ ដូច្នេះយើងឃើញពីលក្ខខណ្ឌជាច្រើននៃដង្វាយធួន "ថ្វាយ" -, "ថ្វាយយញ្ញបូជា", "ធ្វើឱ្យពួកគេបរិសុទ្ធជាដើម។ "អំពើបាបនិងអាក្រក់" "បានបន្សុត" "

3) នេះគឺជាគ្រឿងបូជាប្រាំ។

(1) ការថ្វាយតង្វាយដុត មានន័យថាដង្វាយដុត (ការក្រោកឡើង) ការថ្វាយតង្វាយដុត - ក្រោកឡើងហើយផ្ដោតលើដង្វាយធួន។ ដូច្នេះការដាក់ដៃលើដង្វាយត្រូវបានធ្វើតាម។

(2) ការថ្វាយដង្វាយម្សៅ វាបានបកប្រែជាងាយញ្ញបូជាដល់ព្រះនៃសេចក្តីសញ្ញាហើយត្រូវ - ញឹកញាប់។ (ចៅហ្វាយ 3:15, 17-18 // សាំ 8: 6)

(3) យញ្ញបូជាមេត្រីភាព 7: 17-38) ការថ្វាយដង្វាយនេះដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថា "Salom" (សន្តិភាពគឺជាការប្រកបរវាងព្រះនិងអ្នកថ្វាយបង្គំ។ (

(4) ការថ្វាយដង្វាយធួន វាគឺជាដង្វាយដើម្បីលាងសំអាតអំពើបាប។ -

(5) ការថ្វាយដង្វាយធួន វាជាដង្វាយដែលសង្ឃបានចងចាំពីភាពសៅហ្មងផ្ទាល់ -ខ្លួនរបស់គាត់។

៤ វាបង្ហាញពីគោលការណ៍នៃសេចក្តីសញ្ញាគោលការណ៍នៃសេចក្តីសញ្ញាដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណរបស់លោកម៉ូសេត្រូវបានបង្ហាញនៅទីនេះ។ លេវីវិន័យ 8: 4 បាននិយាយថា លោកម៉ូសេបានធ្វើតាមសេចក្តី"តិដែលព្រះអម្ចាស់បង្គាប់គាត់ហើយពួកជំនុំបានជួបជុំគ្នានៅមាត់ទ្វារពន្លាជួបជុំគ្នា។ បទបញ្ជាដែលនៅពេលដែលពួកគេអនុវត្តច្បាប់និងច្បាប់ដែលពួកគេបានរស់នៅគឺជាទំនប់ដើមដំបូងដែលទទួលបាន។ (លោកុប្បត្តិ 2:17, 3: 3) ។ ដើម្បីរក្សាសម្ព័ន្ធមេត្រីដោយគោលការណ៍នេះការប្រកបជាមួយអ្នកដទៃនឹងអាចទៅរួចប៉ុន្តែនៅពេលវាត្រូវបានខូចពួកគេនឹងត្រូវបានទម្លាក់ចេញពីព្រះគុណនៃព្រះ។

5)

5) បព្វជិតភាព - ការពិតដែលថាព្រះបានដាក់ក្រុមគ្រួសារដែលជាសង្ឃនៅក្នុងក្រុម គ្រួសាររបស់អើរ៉ុនបានគិតថាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់គួររស់នៅបូជាចារ្យរបស់ព្រះជា ប្រជាជាតិនៃសេចក្តីសញ្ញា។ ដូច្នេះការបើកបង្ហាញបទបញ្ជារបស់ពួកសង្ឃនៃក្រុមគ្រួសារអើរ៉ុ នគួរតែបង្ហាញថាព្រះតម្រូវឱ្យមានភាពបរិសុទ្ធនិងភាពស្អាតស្អំនៅក្នុងអ៊ីស្រាអែលដែលជាស ង្ឃ។ ជីវិតនិងការសោយទិវង្គតនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលពឹងផ្អែកលើជោគជ័យនិងបរាជ័យនៃ ការថ្វាយតម្លៃរបស់ពួកគេ។ នេះបានលើកឡើងនូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការស្តារឡើង វិញនៃអេដែន។ គោលការណ៍ដែលអាចទាក់ទងនឹងព្រះបានដោយការគ្របដណ្តប់នូវភាព អាម៉ាស់របស់ពួកគេដោយក្រណាត់នៅសួនច្បារអេដែននិងការទទួលយកគ្រឿងបូជានៅលើ អាសនាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់ដោយលេវីលេខ ១

នេះត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងថាប្រសិទ្ធភាពនៃដង្វាយធួននិងការថ្វាយសុភមង្គលដែលបាន បង្ហាញពីការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ បល្ល័ង្កដែលជឿលើគាត់គឺជាសង្ឃដ៏ពិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ (ពេត្រុសទី១/ 2: 9)ដែលអាចទៅជិតបល្ល័ង្ករបស់ព្រះដោយទំនុកចិត្តដោយគុណធម៌នៃព្រះ គ្រីស្ទដែលទ្រង់បានថ្វាយយញ្ញបូជាអស់កល្បជានិច្ច។ (ហេ 10:22 អេភេសូ 3:12) ។ ហេតុនេះហើយបានជាពួកបរិសុទ្ធដែលបានសង្គ្រោះជីវិតជាបរិសុទ្ធដែលបានថ្វាយរូបកាយ ទ្រង់ដល់ព្រះជាយញ្ញបូជាដែលមានជីវិត។ (រ៉ូម 12: 1-2)

6

6) ទំនាក់ទំនងរវាងលេវីនីយនិងហេព្រើរ - អ្នកនិពន្ធហេព្រើរសង្កត់ធ្ងន់ថាប្រព័ន្ធនៃការ ថ្វាយដង្វាយនៅក្នុងលេវីនីយត្រូវបានសម្រេចក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ បើទោះបីជាគាត់ត្រូវបានគេ ប្រៀបធៀបពីខាងក្រៅនេះប្រសិទ្ធភាពមិនដែលប្រៀបធៀបទេព្រោះវាត្រូវបានគេប្រៀបធៀប ជាមួយនឹងភាពជាក់ស្តែង។ ប៉ុន្តែយើងរៀនពីការពិតនៃបទបញ្ជារបស់លេវីដែលថ្វាយដល់ ហេព្រើរដែលបានបង្ហាញតាមរយៈវិវរណៈនៃសៀវភៅលេវីនីយ។ ដូច្នេះដោយព្រោះយើង

បានស្ទើរចូលសេរីនឹងព្រះគុណនៃការប្រោសលោះឱ្យបានពេញលេញនោះសៀវភៅលេវី
ន័យមិនមែនជាសៀវភៅដែលអស់កំលាំងទេតែជាសៀវភៅដែលមានអានុភាពខ្លាំងក្លាដែល
ដាក់ភ្លើងខាងវិញ្ញាណនិងការបំផុសគំនិតចូលទៅក្នុងបេះដូងរបស់យើង។

7)

7) មាតិកានៃលេវីន័យ:

(1) បទបញ្ជាដែលព្រះបានប្រទានដល់ម៉ូសេនៅភ្នំ។ ស៊ីណាយរួមមានជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់
ជាតិអ៊ីស្រាអែល។

(2) លេវីន័យដែលជាសៀវភៅថ្វាយបង្គំព្រះប្រជាជាតិថ្មីមួយបានចេញពីពិធីបុណ្យគោរព
បូជាដែលត្រូវបានថ្វាយដល់កុលសម្ព័ន្ធរបស់ព្រះនិងលេវីដែលគួរមើលថែរក្សាឧបករណ៍
តង្វាយដែលគួរតែត្រូវបានថ្វាយ។

3 លេវីន័យឆ្លើយតបនឹងសំណួរពីរដែលដំបូងគឺរបៀបដែលមនុស្សមានបាបអាចចូលមក
ជិតព្រះ (ដោយការបូជាសត្វនិងរបៀបដែលពួកគេនឹងរក្សាចំណង់មិត្តភាពជាមួយនឹងព្រះ (
(ដោយការស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ (

(4) ការថ្វាយបង្គំព្រះដែលអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានរំដោះចេញពីអេស៊ីបត្រូវបានសម្រេចដោយ
ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ យើងដឹងពីការពិតតាមរយៈវិវរណៈភាសាហេព្រើរ។ អ៊ីស្រា
អែលត្រូវបានសម្រេចចូលទៅក្នុងអ៊ីស្រាអែលថ្មីសាសនាចក្របូជាលេវី *Levi* ចូលទៅក្នុង
បូជាចារ្យរាជវង្សគ្រីស្ទនាជាការបូជានៃសត្វចូលទៅក្នុងការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិងប្រសិទ្ធិ
ភាពបណ្តោះអាសន្ននៃការផ្តល់ជូនទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចមានប្រសិទ្ធិភាព។

8)

8) ផ្នែកនៃលេវីន័យ:

1) ផ្នែក:

(1) ការផ្តល់ជូន)7-10) - ការថ្វាយដង្ហាយជូន)7-3), ការផ្តល់ជូនការបង់លុយ)4-7),

ការផ្តល់បទបញ្ជា)8-10)

ភាពបរិសុទ្ធ)11-15) បរិសុទ្ធភាពជាតិ)16-20) ភាពបរិសុទ្ធនៃបញ្ចូជិតភាព)21-23)
ភាពបរិសុទ្ធនៃអនាគត)24-27)

2) ប្រធានបទ (បញ្ចូជិតភាព) ការចូលទៅជិតតាមរយៈការបូជា :7-10), អាហារូបករ
ណ៍តាមរយៈដំណឹងល្អ) (ពិធីបុណ្យ)11-27)

3) ទីកន្លែងភ្នំស៊ីណាយ :

4) ពេលវេលា ប្រហែល :7 ខែ

8. Contents

8. មាតិកា

1) ការស្ទង់មតិអំពីលេវីនីយ (ទាំងអស់)

2) ការលះបង់បីដង)1-3)

3) ដង្ហាយសងបំណុលពីរ)4-7)

4) បទបញ្ជាសង្ឃនិងអំពើបាប)8-10)

5) បទបញ្ញត្តិនៃភាពបរិសុទ្ធផ្ទាល់ខ្លួន)11-15)

6) ជាថ្ងៃបរិសុទ្ធបំផុតក្នុងមួយឆ្នាំ)16-17)

7) បទបញ្ជារបស់ភាពបរិសុទ្ធនៃពួកសង្ឃ)21-23)

8) ភាពបរិសុទ្ធនៃអនាគតក្នុងដែនដីសន្យា)24-27)

លេខ

តួលេខដែលជាសៀវភៅទីបួនរបស់ម៉ូសេបានប្រកាសថាសេចក្តីបង្ហាញខាងសាច់ឈាម
របស់មនុស្សមិនអាចចូលស្រុកកាណានបានទេពីព្រោះវាបង្ហាញពីការបះបោរជាបណ្តោះ
អាសន្ន។ ជាពិសេសមនុស្សជំនាន់ដំបូងបានបំបែកកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ព្រះហើយត្រូវបាន

ស្លាប់យ៉ាងលំបាកនៅទីរហោស្ថានប៉ុន្តែមានតែមនុស្សដែលចេះស្តាប់បង្គាប់ប៉ុណ្ណោះដែល អាចចូលស្រុកកាណានដែលជាស្រុកសន្យា។ សូម្បីតែលោកម៉ូសេក៏មិនអាចចូលរួមក្នុងការ ប្រសិទ្ធករដោយសារតែកំហុសតូចតាចរបស់គាត់។ នេះបង្ហាញថាការប្រយុទ្ធខាងវិញ្ញាណ រវាងបំណងខាងវិញ្ញាណនិងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាមដែលបានកើតឡើងជាបន្ត បន្ទាប់នៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទាននៅរ៉ូមនិងកាឡាទី។ វាពន្យល់ពីការពិតដែលថាសេចក្តីសង្ឃឹម នៅក្នុងវាគឺពិតជាព្រះគ្រីស្ទចំពោះយើង។ ដូច្នេះលេខបានចាប់ផ្តើមដោយភាពងងឹតដែល បានបញ្ចប់ដោយពន្លឺនៃក្តីសង្ឃឹម។ សេចក្តីសង្ឃឹមនេះគឺជាសេចក្តីផ្តើមនៃសេចក្តីសង្ឃឹម របស់ព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ តួអង្គនៃជម្លោះខាង វិញ្ញាណរបស់យើងត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងលេខហើយដំណោះស្រាយរបស់វាក៏ត្រូវបានរក ឃើញដើម្បីរស់នៅជាប្រជាជននៃក្តីសង្ឃឹមរស់។

ការស្ទង់មតិ

លេខនេះបង្ហាញពីការហ្វឹកហ្វឺនជំនាន់អ៊ីស្រាអែលដំបូងអស់ 38 ឆ្នាំ។

2. លេខបង្ហាញពីចំណុចឆ្លងកាត់ដ៏សំខាន់នៃការប្រោសលោះ

- 1) ផ្នែកទី 7: -25: បង្ហាញពីការស្តាប់របស់ជំនាន់ដំបូង។
- 2) នៅសល់ 26: -36: បង្ហាញថាជំនាន់ទី 2 បានជំនួសវា។

អំពើបាបនៃភាពបរាជ័យរបស់ពួកគេគឺគួញភ្នែកនិងគួញភ្នែក។

ជំពូកដ៏សំខាន់នៃលេខ

- 1) លេខ 12,16-17 - ការបោះបង់នៃមនុស្សជំនាន់ដំបូងនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម។
- 2) ជំពូកជំពូក 13-14 បង្ហាញថាមនុស្សជំនាន់ដំបូងបានស្លាប់នៅវាលរហោស្ថានហើយកា លែបនិងយ៉ូស្វបានចូលស្រុកសន្យាគឺស្រុកកាណានជាមួយនឹងជំនាន់ទី 2 ។

3) ជំពូកជំពូក 22-24 បង្ហាញអំពីព្យាការីក្លែងក្លាយមួយ Baalam

5- វិវរណៈនៃរូបភាពបង្ហាញពីរបៀបដោះស្រាយជម្លោះខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកជឿ។

7- ប្រធានបទៈ ចំនួននេះបានចាប់ផ្តើមដោយការធ្វើដំណើរពីភ្នំស៊ីណាយដល់កាដាសែនអស់

រយៈពេល 77 ថ្ងៃហើយបានបញ្ចប់ជាមួយនឹងការបះបោររបស់ព្រះដ៏វិតដែលរង្វេងចេញ

សម្រាប់ទីរហោស្ថានអស់រយៈពេល 38 ឆ្នាំហើយតួលេខនៃមនុស្សជំនាន់ថ្មីដែលបានចូល

ទៅដល់ទឹកដីសន្យា។ ពួកអ្នកតួលេខប្រៀបធៀបសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ព្រះជាមួយនឹងភាព

មិនស្មោះត្រង់របស់មនុស្ស។ ថ្វីបើព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ទោសពួកគេចំពោះការមិនស្តាប់

បង្គាប់ព្រះទ្រង់បានដឹកនាំពួកគេឃ្លាំងស្មោះត្រង់អស់ 40 ឆ្នាំ។ ព្រះដែលបានធ្វើការតាមរ

យៈលោកម៉ូសេកាលែបនិងយ៉ូស្វបានបង្ហាញឆន្ទៈរបស់គាត់តាមរយៈអ្នកជឿ។

2- ពិពណ៌នាៈ

1) វិភាគលេខៈ

ជំនាន់ចាស់ ពីរខែ - ការហែក្បួន - ការរៀបចំ -

(1) រាប់មនុស្ស)7: -4 :)

(2) បោសសំអាតប្រជាជន)5: -8 :)

(3) ប្តឹងប្រជាជន)9: 12 :)

2- ការស្តាប់ ពន្យារពេលវាលរហោស្ថានវង់ -វង់ -38 ឆ្នាំ

(1) ចារិកនៃដី)13: 16:

(2) ការស្តាប់នៅវាលរហោស្ថាន)17: -20 :)

ជំនាន់ថ្មី ពី - វង់ចាំ - លើកកំពស់ -Kades ទៅម៉ូអាប៉េ ជាច្រើនខែ -

(1) ពស់និងព្យាការី)21: -25:

(2) ជំរឿនលើកទីពីរ)26: -30 :)

(3) ការបង្រៀនសម្រាប់ចូលទៅក្នុងទីក្រុង)31: -36 :)

3) សារលិខិតខាងសាសនា ផ្នែកទីមួយនៃជំពូក -25 នៃសៀវភៅនេះបាននិយាយថា ការស្លាប់នៃមនុស្សជំនាន់ដំបូងនិងផ្នែកដែលនៅសេសសល់ជំពូក 26-36 ជាការជំនួសជំនាន់ទី 2 ជាចំណុចអន្តរកាលនៃប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះ។ ហើយផ្នែកទី 7 បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបនិងការជំនុំជំរះហើយពួកមេដឹកនាំនិងពួកអ្នកដឹកនាំពួកសង្ឃបានបះបោរប្រឆាំងនឹងម៉ូសេដែលជាព្រះបង្កើត (ជំពូក 12,16-17) ។ ហើយប្រជាជនត្អូញត្អែរនិងអ្វីៗទាំងមិនពេញចិត្តចំពោះព្រះឡើយ។ រឿងនៃចារកម្មនៅក្នុងលេខ 13-14 បង្ហាញថាមនុស្សជំនាន់ដំបូងបានស្លាប់នៅទីរហោស្ថានហើយជំនាន់ទី 2 បានបង្ហាញពីបំណងដើម្បីចូលស្រុកកាណាន។ ថ្វីបើមានរឿងបែបនេះក៏ដោយក៏ព្រះទ្រង់ស្រឡាញ់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលជាពិសេសជាសេចក្តីស្រឡាញ់ពិសេសរបស់ទ្រង់ហើយបានប្រទានក្តីសង្ឃឹម។ ព្រឹត្តិការណ៍នៃបាឡាមនៃជំពូកជំពូក 22-24 បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់។ ដូច្នេះផ្នែកដំបូងនៃសៀវភៅនេះត្រូវបានបង្ហាញដោយការអន្ទះអន្ទែងផ្នែកចុងក្រោយដែលធ្វើឱ្យយើងឈានទៅរកក្តីសង្ឃឹមវិជ្ជមាន។

3) កម្មវិធីនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី សៀវភៅនេះត្រូវបានបង្ហាញវត្តមាននៃភាពបរិសុទ្ធ - នៃព្រះ។ វត្តមាននៃព្រះដល់មនុស្សដែលបះបោរបានបង្កើតសេចក្តីសុចរិតរបស់គាត់ដោយការជំនុំជំរះប៉ុន្តែចំពោះការគោរពចំពោះមនុស្សការការពារការល្ងង់លោម និងអំណាចត្រូវបានបង្ហាញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏មិនចេះចប់។ ខាងលើលេខទាំងអស់គឺជាសារនៃការញែកចេញដោយបង្ហាញពីរបៀបដើម្បីយកឈ្នះជម្លោះខាងវិញ្ញាណថេរនៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ដោយការវែកញែករវាងវិញ្ញាណនិងមនុស្សខាងសាច់ឈាមនិងការគិតពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឬគំនិតនៃរូបកាយនិងចម្លើលើភាពរៀបរយនិងភាពរាងវៃដោយវិវរណៈយើងត្រូវតែបញ្ជាក់ថាវិធីដើម្បីយកឈ្នះឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងព្រះ។

5. ចោទិយកថា

តាមរយៈបទចោទិយកថាដែលត្រូវបានគេហៅថាខ្លឹមសារនៃទ្រឹស្តីនៃ *Pentateuch* របស់លោកម៉ូសេយើងឃើញថាកូរ៉េវីស័យដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងដោយលោកម៉ូសេជាបុរសនៃព្រះហើយគិតពីទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ នៅពេលយើងទទួលយកថានៅក្នុងហេតុការណ៍ដែលព្រឹត្តិការណ៍នៃការបង្កើតព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់គឺជាដំណើរការនៃការបង្កើតសេចក្តីសញ្ញាយើងបានពិនិត្យមើលប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណដែលព្រះចង់បង្កើតថ្វីប្បាននៅអ៊ីស្រាអែលហើយឥឡូវនេះយើងពិនិត្យមើលសាជាថ្មីនូវប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងមូល នៅក្នុងចោទិយកថា។

នៅសម័យសហសម័យនៅសម័យបុរាណភាគខាងកើតទ្រង់ទ្រាយនៃកិច្ចសន្យារវាងមហេសីនិងសំពៅត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងលោកុប្បត្តិជំពូកទី 7-3 ហើយរចនាសម្ព័ន្ធ *Decalogue* ក្នុងនិក្ខមន៍ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងប្រព័ន្ធនៃចោទិយកថាយោងតាមលោកអ៊ឹម។ ហ្គា។ *Kline* ។ ដូចព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាត់បង្រៀនបង្ហាត់បង្រៀនចំពោះសាសន៍អ៊ីស្រាអែលទ្រង់បានប្រើទម្រង់នេះដើម្បីស្តាប់នាធិបតេយ្យដែលជាព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះនៅក្នុងលោកីយនេះ។

ជាការពិតណាស់វាមានអត្ថន័យជាងដោយបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីពីព្រោះកិច្ចព្រមព្រៀងដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងថាជាស្រមោលនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីវាងព្រះជាម្ចាស់បង្កើតនិងព្រះប្រោសលោះបានសម្រេចក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ យើងដែលរស់នៅក្នុងភាពពិតរកឃើញការពិតនៅក្នុងស្រមោល។ ដោយសារតែព្រះដែលជាកម្មវត្ថុនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីគឺជាស្តេចរបស់ពួកគេហើយពួកគេជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់បើសិនជាពួកគេស្តាប់តាមទ្រង់នោះពួកគេនឹងទទួលបានពរជ័យតែបើពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់ពួកគេនោះពួកគេនឹងត្រូវបណ្តាសា។ គោលការណ៍ដ៏

សាមញ្ញនេះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅនេះច្បាស់ណាស់ចំពោះយើង។ ជាការពិត ណាស់វាមានអត្ថន័យជាងដោយបង្ហាញពីលក្ខណៈនៃកិច្ចព្រមព្រៀងថ្មីពីព្រោះកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងថាជាស្រមោលនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីវ៉ាងព្រះជាម្ចាស់បង្កើតនិងព្រះ ប្រោសលោះបានសម្រេចក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ យើងដែលរស់នៅក្នុងភាពពិតរកឃើញការពិតនៅ ក្នុងស្រមោល។ ដោយសារតែព្រះដែលជាកម្មវត្ថុនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីគឺជាស្តេចរបស់ពួកគេហើយ ពួកគេជាកម្រិតរបស់ទ្រង់បើសិនជាពួកគេស្តាប់តាមទ្រង់នោះពួកគេនឹងទទួលបានជ័យជំនះ បើពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់ពួកគេនោះពួកគេនឹងត្រូវបណ្តាសា។ គោលការណ៍ដ៏សាមញ្ញនេះ ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសៀវភៅនេះច្បាស់ណាស់ចំពោះយើង។

ដូច្នេះយើងមានការស្ញើចណាស់នៅពេលយើងឃើញថាវិវរណៈនៃចោទិយកថាវិករាល ដាលនូវសេចក្តីសញ្ញាដែលបានបញ្ជាក់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងដោយភាពរុងរឿងនៅ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទដូចជាពួកសាវកបានធានានៅក្នុងចិត្តរបស់យើងពីព្រោះយើងជាគ្រីស្ទានដែល ជាមនុស្សពិតនៃសេចក្តីសញ្ញាអាចរៀនពីរបៀបរស់នៅក្នុងជីវិតថ្មីនៅក្នុង ពិតជាគោលការណ៍គឺ ជាព្រះគ្រីស្ទ។ នៅពេលយើងគិតដូចជារឿងដូចជាចោទិយកថាគឺដូចជាគ្រូបង្រៀនដែល បង្រៀនយើងជាមនុស្សនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីដើម្បីស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតថ្មី នៃមនុស្សនៃសេចក្តីសញ្ញា។

ពិភពលោកនៃចោទិយកថាធ្វើឱ្យយើងដាក់វិធីដើម្បីកាន់កាប់ពិភពលោកនិងដឹកនាំ ដើម្បីរស់នៅក្នុងវាហើយវិករាយជាមួយជ័យនៃប្រជាជនសេចក្តីសញ្ញានិងដើម្បីធ្វើឱ្យ បេសកកម្មឆ្ពោះទៅកាន់ពិភពលោកពីព្រោះនៅពេលយើងនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទយើងអាច វិករាយនឹងព្រះគុណនៃ ជំនាន់ថ្មីដែលត្រូវបានសន្យានៅក្នុងចោទិយកថា។

ប្រធានបទមួយនៃទ្រឹស្តីរបស់ខ្ញុំគឺ«ការជួសជុលរូបព្រះ»មិនមែននិយាយអំពីប្រព័ន្ធដ៏សាមញ្ញ មួយនោះទេតែមិនមែនគ្រាន់តែបង្ហាញពីសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះ

ត្រង់នៃព្រះនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងតាមរយៈការបណ្តុះនៃការរងទុក្ខវេទនាហើយក៏ក្រោយពី ការតាំងទីលំនៅអ៊ីស្រាអែល នៅស្រុកកាណាននៅសេសសល់ដែលចេញមកពីតំបន់ជា ច្រើនដើម្បីមានបន្ទុកខាងវិញ្ញាណដើម្បីសម្រេចបាននូវចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ ទោះជា យ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើពួកគេមិនបានឈានទៅដល់គោលដៅនេះពួកគេត្រូវបានគេ ព្រមានយ៉ាងខ្លាំងថាពួកគេអាចបង្ហាញរូបភាពនៃសាតាំង។

នៅពេលដែលយើងមើលឃើញវាតាមទស្សនៈនៃចោទិយកថាយើងអាចឃើញថាមួយផ្នែក នៃសៀវភៅបួនដំបូងក្នុង *Pentateuch* គឺដូចជាបួសអែកនិងស្លឹកនិងស៊ុមនៃផ្ទះដ៏អស្ចារ្យមួយ នៅម្ខាងទៀតដូចជាគ្រឹះ នៃពរជ័យទាំងអស់នៅក្នុងពិភពដ៏អស្ចារ្យដែលចោទិយកថាត្រូវបាន ស៊ីគ្នាជាមួយនឹងព្រះគុណនិងសេចក្តីពិតនៅក្នុងដំណឹងល្អដ៏បរិបូណ៌គ្នា។

ការស្ទង់មតិ

ការស្ទង់មតិនេះពឹងផ្អែកលើការណែនាំនៃចោទិយកថាដែលសរសេរដោយម៉ាហ្គីចខេនដែល ជាអ្នកប្រាជ្ញខាងកំណែទម្រង់នៃសញ្ញាចាស់។ ខ្ញុំបានទទួលយកការវិភាគរបស់គាត់ថាចោទិ យកថាត្រូវបានធ្វើតាមទម្រង់នៃកិច្ចសន្យារវាងស៊ីហ្គៀរនិងនាវានិងបានព្យាយាមបន្ថែមការ ធានាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំដើម្បីយល់ពីការស្ទង់មតិនៅក្នុងទស្សនៈនៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាព របស់ព្រះ។

7) ចំណងជើង - ចំណងជើងនៃសៀវភៅចោទិយកថាជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវបានគេមើល ឃើញដោយផ្អែកលើពាក្យខុសរបស់ *LXX* នៃឃ្លាច្បាប់ចម្លងនៃច្បាប់)*17:18*) ដូចជា *deuteronomion touto* ច្បាប់ទី 2 " ចោទិយកថាចាប់ផ្តើមដោយឃ្លាថា«នេះជាព្រះបន្ទូល ដែលលោកម៉ូសេបានផ្តេង» (*1: 1a, ASV*) ចាប់តាំងពីសន្និសីទសោយរាជ្យពីសម័យ បុរាណបានចាប់ផ្តើម តាមរបៀបនេះយ៉ាងច្បាស់ចំណងជើងដ្បិតរួចយកចិត្តទុកដាក់លើ

តម្រុយណាមួយដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណអក្សរសិល្ប៍នៃសៀវភៅនេះ។

2) កាលបរិច្ឆេទនិងការចរចា - ដើមកំណើតនៃចោទិយកថាគឺមានសារៈសំខាន់យ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងការសិក្សាដ៏សំខាន់ខ្ពស់ទំនើបនៃ

Pentateuch ហើយការពិតនៅក្នុងការសិក្សានៃអក្សរសិល្ប៍គម្ពីរសញ្ញាចាស់និងទ្រឹស្តីជាទូទៅយោងទៅតាមការសន្មតការអភិវឌ្ឍន៍ចាស់ខុនីយ៉ានបានចាប់កំណើតនៅសតវត្សទីប្រាំពីរ, ម។ គ (ហេប្រើ 22: 3-23: 5) ដែលត្រូវបានគេចោទប្រកាន់ថាជាប្រយោជន៍នៃការគោរពប្រណិប័ត្នថ្នាក់កណ្តាល (*Deu12: 4-14*) ទស្សនៈនោះនៅក្នុងទំរង់ដែលបានកែប្រែបានបន្តក្នុងចំណោមការរិះគន់អវិជ្ជមាន។ ប៉ុន្តែនឹងស្នើឱ្យមានថ្ងៃខែឆ្នាំប្រតិទិនមួយហើយអ្នកផ្សេងទៀតបានតាមដានច្បាប់ចោទិយកថាវហូតដល់សម័យរាជាធិបតេយ្យនិងសូម្បីតែមុនសម័យរាជាធិបតេយ្យ។ មានសារៈសំខាន់ចំពោះការណាត់ជួបឯកសារដែលបានចោទប្រកាន់ជាច្រើនរបស់ *Pentateuch* គឺទំនោរក្នុងការពន្យល់ពីជម្លោះដែលគេសន្មត់ថាមិនមានការប្រែប្រួលតាមកាលវិភាគនៃកាលវិភាគរបស់ពួកគេតែដោយការដាក់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រផ្សេងៗសម្រាប់ពួកគេ។ ជាទូទៅចោទិយកថាត្រូវបានរកឃើញនៅទីជម្រក *Shechemite* មួយ។ ជំនួសឱ្យការផ្សារភ្ជាប់សេនាធិឌីរជាមួយសៀវភៅបួនដំបូងនៃ *Pentateuch* វិធីសាស្ត្រទំនើបមួយគិតអំពីរឿង *Tetrateuch* និងសៀវភៅចោទិយកថា - ប្រពៃណីប្រវត្តិសាស្ត្រដែលមានសៀវភៅទាំងអស់ពីចោទិយកថាដល់ស្តេចទី 2 ។

អាហារូបករណ៍គ្រីស្ទបរិស័ទដែលមានដើមកំណើតជាគោរពបានចូលរួមជាមួយប្រពៃណីគ្រី

ស្លូបវិស័ទចាស់ៗនិងសាសន៍យូដាក្នុងការទទួលយកការព្រមានជាទូទៅនៃចោទិយកថាខ្លួន ឯងថាជាការលាគ្នាជាពិធីបុណ្យពិធីបុណ្យរបស់លោកម៉ូសេដល់ការប្រជុំរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រា អែលនៅវាលទន្លេម៉ូអាប៌។ ចោទិយកថា 37: 9 និង 22 បានកត់សម្គាល់ថាលោកម៉ូសេ បានសរសេរព្រមទាំងនិយាយ«តាមពាក្យនៃច្បាប់នេះ»។ អ្នកដឹកនាំខាងធម៌តេយ្យខ្លះអាច សរសេរឯកសារបានដោយការសរសេរអំពីការស្លាប់របស់ម៉ូសេ (ch34) និងបទចម្លែងរបស់ ម៉ូសេ (ch-32) និងមរតក)ch-33) ។ ប្រហែលគាត់ក៏បានបន្ថែមធាតុជាក់លាក់ខ្លះៗទៅ ក្នុងឯកសារច្បាប់នេះផងដែរ។

សាមគ្គីភាពនិងភាពត្រឹមត្រូវនៃចោទិយកថាក្នុងនាមជាផលិតផលរបស់ម៉ូស្ទីមត្រូវបាន បញ្ជាក់ដោយការអនុលោមតាមរបៀបគួរឱ្យកត់សម្គាល់នៃរចនាសម្ព័ន្ធរបស់វាទៅនឹងប្រភេទ នៃអធិបតេយ្យភាពឬសន្ធិសញ្ញាដែលមានភាពរឹងមាំនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍ទីពីរពាក់កណ្តាលទី ពីរ។ សំណុំបែបបទ។

3) ឱកាសប្រវត្តិសាស្ត្រ -

វាគ្រាន់តែនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងនៃកិច្ចព្រមព្រៀងប្រោសលោះរបស់ព្រះ ប៉ុណ្ណោះដែលចោទិយកថាអាចបកប្រែឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ការសន្យាដែលបានផ្តល់ដល់ពួក បុព្វបុរសហើយទីបំផុតហើយបានសម្រេចយ៉ាងពិតប្រាកដនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទមានការសម្រេច ជាបណ្តោះអាសន្ននិងជាការធម្មតានៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងដែលបានសម្របសម្រួលដល់អ៊ី ស្រាអែលតាមរយៈលោកម៉ូសេ។ នៅក្នុងសន្ធិសញ្ញាស៊ីណាស៊ីធីធម៌តេយ្យត្រូវបានបង្កើត ឡើងដោយលោកម៉ូសេជាអ្នកតំណាងនៅលើផែនដីនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអម្ចាស់លើអ៊ី ស្រាអែល។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលជំនាន់នៃការលេចឡើងនៃការបះបោរបានវិនាសនៅ ក្នុងទីរេហោស្ថានហើយការស្លាប់របស់ម៉ូសេបានកើតឡើងជាក់ស្តែងវាគឺជាការចាំបាច់ក្នុងការ

ធ្វើសេចក្តីសញ្ញាថ្មីដល់ជំនាន់ទីពីរ។ ទង្វើដ៏សំខាន់នៃពិធីនោះគឺជាការញែកជាអ្នកទទួលខុសត្រូវរបស់មេបញ្ជាការដោយស្បថចំពោះព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ។ ជាពិសេសរាជវង្សរបស់ព្រះដែលតំណាងដោយនិមិត្តរូបនៅក្នុងរាជវង្សនៅដែនដីនិងអព្យាក្រឹតត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយការធានាពីអ៊ីស្រាអែលនូវការប្តេជ្ញាចិត្តគោរពតាមយ៉ូស្វេដែលជាអ្នកស្នងរាជ្យរបស់លោកម៉ូសេនៅក្នុងរាជវង្សនោះ។

ផ្នែកមួយនៃនីតិវិធីស្តង់ដារបានអនុវត្តនៅភាគខាងកើតប្រវត្តិសាស្ត្រនៅពេលដែលស្តេចធំៗបានផ្តល់សេចក្តីសញ្ញាដល់ប្រជាជនសាមគ្គីជាការរៀបចំអត្ថបទនៃពិធីនិងឯកសារសន្និសញ្ញានិងសាក្សី។ សៀវភៅចោទិយកថាគឺជាឯកសារដែលបានរៀបចំដោយលោកម៉ូសេជាសាក្សីដល់កិច្ចព្រមព្រៀងរាជវង្សដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ពួកអ៊ីស្រាអែលនៅរាល់ទំនាបស្រុកម្តុំអាប៉ (ខ 37:36) ។

4)

4) វិភាគ (គ្រោង)

- 1- សេចក្តីអធិប្បាយ) អ្នកសម្រុះសម្រួលនៃសេចក្តីសញ្ញា -1: 1-5)
- 2- ពិពណ៌នាប្រវត្តិសាស្ត្រ :ប្រវត្តិសាស្ត្រសេចក្តីសញ្ញា)1: 6-4: 49)
 - (1) ពីហូរេរហូតដល់ហោម៉ា)1: 6-2: 1)
 - (2) បន្តទៅអាស្វន)2: 2-23)
 - (3) ការសញ្ជ័យនៃការឆ្លងហ្សឹកដានី)2: 24-3: 29)
 - (4) សេចក្តីសង្ខេបនៃសេចក្តីសញ្ញា)4: 1-49)
- 3- បទបញ្ជា) ជីវិតសេចក្តីសញ្ញា :5: 1-11: 32)
 - (1) បញ្ញត្តិដ៏អស្ចារ្យ។ 5: 1-11: 32
 - 1) សេចក្តីសញ្ញានៃកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ព្រះ 5: 1-33

- 2) គោលការណ៍នៃការឧទ្ទិស 6: 1-25
- 3) កម្មវិធីនៃការសញ្ញាយ 7: 1-26
- 4) ច្បាប់នាំម៉ាណា 8: 1-20
- 5) ការព្រមានអំពីគ្រាប់ដែលខូច។ 9: 1-10: 11
- 6) ការអំពាវនាវឱ្យមានការប្តេជ្ញាចិត្ត។ 10: 12-11: 32

(2) *Ancillary commandments 12:1-26:19*

1) *Cultic - ceremonial consecration 12:1-16:17*

- 1• *Allegiance to God's altar 12:1-32*
- 2• *Resistance to apostasy 13:1-18*
- 3• *Filial obligations 14:1-15:23*
- 4• *Tributary pilgrimages 16:1-17*

2) *Judicial- government righteousness 16:18-21:23*

- 1• *Judge and God's Altar 16:18-17:13*
- 2• *King and God's covenant 17:14-20*
- 3• *Priests and prophets 18:1-22*
- 4• *Guarantees of justice 19:1-21*
- 5• *Judgment of the nations 20:1-20*
- 6• *Authority of sanctuary and home 21:1-23*

(2) បទបញ្ជាឧបសគ្គ 12: 1-26: 19

1 - ធម្មការ ឧទ្ទិសពិធី -12: 1-16: 17

ការគោរពចំពោះអាសនៈរបស់ព្រះ 12: 1-32

ការទប់ទល់នឹងការបោះបង់ចោលព្រះ 13: 1-18

3• កាតព្វកិច្ចទារក 14: 1-15: 23

4• ការធ្វើធម្មយាត្រារងទុក្ខវេទនា 16: 1-17

2) តុលាការ សុចរិតភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល។ - 16: 18-21: 23

ចៅក្រមនិងអាសនៈរបស់ព្រះ 16: 18-17: 13

2· ព្រះមហាក្សត្រនិងសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះ 17: 14-20

3· បូជាចារ្យនិងព្យាករី 18: 1-22

ធានាការយុត្តិធម៌ 19: 1-21

ការជំនុំជំរះជាតិសាសន៍ 20: 1-20

6· សិទ្ធិអំណាចនៃទីជម្រកនិងផ្ទះ 21: 1-23

3) ភាពបរិសុទ្ធនៃការបញ្ជាពីព្រះ 22: 1-25: 19

ពិធីបរិសុទ្ធនៃពលកម្មនិងអាពាហ៍ពិពាហ៍ 22: 1-30

2· ក្រុមជំនុំនៃព្រះអម្ចាស់ 23: 1-18

ការពារដល់អ្នកទន់ខ្សោយ 23: 19-24: 22

4· ភាពបរិសុទ្ធនៃបុគ្គល 25: 1-19

4) សារភាពនៃព្រះជាព្រះប្រោសលោះ ស្តេច។ - 26: 1-19

ការដាក់ទណ្ឌកម្ម) ការផ្តល់សច្ចាប្រណិសញ្ញា :27: 1-30: 20)

(1) ពិធីផ្តល់សច្ចាប័ននៅស្រុកកាណាន)17: 1-26)

(2) ការប្រកាសទណ្ឌកម្ម 28: 1-68

1) ពរជ័យ)28: 1-14)

2) ពាក្យសម្តី)28: 15-68)

(3) ការកោះហៅចំពោះសម្បថនៃសេចក្តីសញ្ញា 29: 1-29

(4) ការស្តារឡើងវិញជាចុងក្រោយ)30: 1-10)

(5) សេចក្តីសម្រេចវាឌីកាល់)30: 11-20)

5· ការរៀបចំរាជវង្ស) ការបន្តសេចក្តីសញ្ញា :31: 1-34: 12)

(1) ការរៀបចំចុងក្រោយ)31: 1-29)

(2) ចម្រៀងនៃសាក្សី។ (31: 30-32: 47)

(3) គម្ពីរសញ្ញារបស់ម៉ូសេ។ (32: 48-33: 29)

(4) ស្នងរាជវង្ស (34: 1-12) [ចុងបញ្ចប់ *Sola Deo Gloria*]

// 1 ការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រ

សេចក្តីណែនាំ:

តើសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រចំនួន 12 ដែលមាននៅក្នុងវិវរណៈដែលបង្ហាញពីការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះមានអ្វីខ្លះ? យើងត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនូវគំនិតប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះដើម្បីដឹងពីខ្សែនៃប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះ។ នៅទីនេះយើងអាចរកឃើញគោលគំនិតប្រោសលោះប្រាំនៅក្នុងពួកគេដែលក្លាយទៅជាកូនសោដ៍សំខាន់សម្រាប់ការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ។

(1) ប្រាសាទ -

សង្គ្រាមដ៏បរិសុទ្ធបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងសួនអេដែនជាមួយនឹងស្វ័យភាព។ នៅពេលដែលយ៉ូស្វបានធ្វើការដើម្បីច្បាំងដណ្តើមស្រុកកាណានសង្គ្រាមបានបង្ហាញពីការពិតរបស់ខ្លួនដែលជាការប្រយុទ្ធគ្នារវាងព្រះនិងសាតាំងប្រឆាំងនឹងការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។

វាក៏ជាពេលវេលានៃរាជាធិបតេយ្យបានបន្តសង្គ្រាមដើម្បីសម្រេចគោលបំណងនេះ។

នៅពេលសហគមន៍ណាមួយត្រូវការការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះយ៉ាងឆាប់រហ័សពួកគេអាចយកឈ្នះសត្រូវ។

មិនធ្លាប់មានជ័យជំនះទោះបីពួកគេបានយកជ័យជម្នះក្នុងស្ថានភាពណាមួយក៏ដោយប្រសិនបើពួកគេនៅតែបន្តឆ្ពោះទៅរកការធ្វើដូច្នេះពួកគេនឹងត្រូវទទួលរងនូវអំពើពុករលួយដែលគួរ

ឱ្យសោកសៅ។

ចុងបញ្ចប់ទាំងគោលបំណងនិងវិធីសាស្ត្រនៃសង្គ្រាមគឺជាការស្ថាបនាឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ។

សង្គ្រាមនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទកាន់តែមានភាពរឹងមាំថែមទៀតដោយឡែកនិងកាន់តែជឿនលឿន។

ដូច្នេះប៉ុលបានដាស់តឿនពួកគេឱ្យយកព្រះទ័យស្រឡាញ់របស់ព្រះហើយដាក់ពួកគេក្នុងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណជាការដាស់តឿនចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ដើម្បីទទួលបានភាពបរិសុទ្ធនៃពួកជំនុំ។

(1) នៅក្នុងមរតកអ្នកប្រោសលោះដែលជាគំនិតទី 2

អំពីការស្តារឡើងវិញគឺជាមរតក។

មរតកមានន័យថាជាកេរ្តិ៍ឈ្មោះដែលចង្អុលប្រទេសកាណានដែលតំណាងឱ្យស្ថានសួគ៌ជាង្វាន់ចុងក្រោយនៃរាស្ត្ររបស់ព្រះ។

ទោះបីជាវាជាស្ថានសួគ៌ដែលមើលមិនឃើញវាត្រូវបានបង្ហាញឱ្យដឹងដោយពួកធិបតេយ្យនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងពិភពលោក។

សូម្បីតែវាជាធិបតេយ្យរបស់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានបង្ហាញវានៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ស្តេចដែលយើងមើលមិនឃើញដែលជាធិបតេយ្យភាពរបស់ព្រះ។

លើសពីនេះទៅទៀតមរតកបានលាតត្រដាងថាជាការប្រោសលោះនៅលើពិភពលោក។

នោះត្រូវបានបំពេញដោយការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែលជាស្តេចនៃស្តេច។

នៅក្នុងសៀវភៅនាងរស់ការប្រោសលោះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាសាច់សត្វ

-

អ្នកប្រោសលោះជានិមិត្តរូបនៃការប្រោសលោះតែមួយគត់ដែលព្រះយេស៊ូវ
គ្រីស្ទដែលត្រូវបានសម្តែងនៅក្នុងបូរូស។

លើកលែងតែគំនិតទាំងនេះពួកគេបានយកស្មារតីទម្លាប់នៃកេរ្តិ៍ដំណែលផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេជាជីវិតរបស់ពួកគេនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល។

ឧទាហរណ៍ព្រឹត្តិការណ៍ចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ណាបូតបានបង្ហាញពីចំណុចនោះ។ ហើយកូនស្រីពីរនាក់របស់ *Slobohat*

ស្វែងរកមរតករបស់ពួកគេចំពោះព្រះទោះបីឪពុករបស់ពួកគេគ្មានកូនក៏ដោយ។

វាមានន័យថានៅក្នុងបេតិកភណ្ឌគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។
លើសពីនេះទៀតជំនឿស្មោះត្រង់របស់ *Recap*

ដែលថាពួកគេបានហាមមិនឱ្យដឹកស្រាភ្នំក្នុងគ្រួសាររបស់គាត់ទោះបីជាគាត់ជាជនអន្តោរប្រវេសន៍ក៏ដោយវាបានបង្ហាញពីអត្ថន័យខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងកេរមតិកនៃសេចក្តីជំនឿ។

នៅទីបំផុតព្រះគ្រីស្ទដែលជាប្រភពនៃមរតកទាំងអស់បានចូលមកលោកីយហើយពិតប្រាកដគាត់បានស្លាប់ហើយបានលើកឡើងពីការស្លាប់របស់គាត់ចំពោះមរតកនៃការរំដោះដែលប្រជាជនរបស់គាត់ត្រូវយក។

ដូច្នេះប៉ុលបានអះអាងថាវាស្រួលសម្រាប់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទមានពរជ័យខាងវិញ្ញាណទាំងអស់ហើយព្រះគឺជាមរតករបស់ពួកគេ (អេភេសូរ)1: 13-14)

(4) ភាពជាធិបតេយ្យនិងភាពអាណាខេត្ត -

គំនិតមួយផ្សេងទៀតត្រូវបានបង្ហាញដោយធិបតេយ្យឬរាជាធិបតេយ្យ។

នេះគឺជាគោលបំណងនៃសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណដែលព្រះជាឪពុករបស់ពួកគេហើយពួកគេគឺជាប្រជាពលរដ្ឋរបស់ព្រះ។

នៅពេលដំបូងពួកគេត្រូវបានទទួលស្រុកកាណានក្រោយពីបានច្បាំងដណ្តើមយកដីថ្ងៃនៃពួក
ចៅក្រមអស់រយៈពេល 410 ឆ្នាំបានបង្ហាញពីលទ្ធិធិបតេយ្យនៅលើពិភពលោក។

ទោះបីជាថ្ងៃនោះត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញនៅក្នុងរដ្ឋភាពវិក័រនៅក្នុងទឹកដីព្រះដែលយើងមើល
មិនឃើញបានគ្រប់គ្រងលើពួកគេតាមរយៈអំណាចនៃពួកចៅក្រមថ្មីបើមេត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ
ទៅជារាជាធិបតេយ្យនៅថ្ងៃសំបូរអែលក្តីក៏គោលការណ៍មិនអាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរបាន
ឡើយព្រោះមានតែព្រះអម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវ

អធិបតេយ្យភាពដាច់ខាតព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងពិភពលោកដែលមើលឃើញនិងពិភពលោកដែល
មើលមិនឃើញ។

យ៉ាងណាក៏ដោយសាសន៍អ៊ីស្រាអែលបានបោះប្រឆាំងនឹងរាជ្យប្រកបដោយសុភមង្គលរបស់
ព្រះ។

ចុងបញ្ចប់នៃព្រះគ្រីស្ទបានបញ្ចប់ការសោយរាជ្យតាមរយៈសេចក្តីប្រោសលោះតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ដូច្នេះឥឡូវនេះក្រុមជំនុំបានភ្ញាក់ផ្អែលយើងបរិបូរនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះនៅក្នុងលោកីយនេះ
។

(5) ប្រាសាទនិងភ្នំខ្ពស់ចំណុចសំខាន់បំផុតក្នុងការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺ
ជាជោគជ័យឬបរាជ័យនៃការប្រកបគ្នា។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតតែអ្នកថ្វាយបង្គំពិតអាច
នាំមកនូវការស្តារឡើងវិញ។ ដូច្នេះគោលគំនិតនៃអាសនៈប្រាសាទនិងកន្លែងខ្ពស់ត្រូវតែ
ប្រមូលផ្តុំនៅថ្ងៃនោះ។ ថ្វីបើរោងឧបោសថត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធឬ
កន្លែងខ្ពស់ក៏ដោយសារៈសំខាន់នៃការថ្វាយបង្គំមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានទេ។ ការប្រកប
ជាមួយព្រះត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ វិធីសាស្ត្រនៃការបម្រើរបស់អ្នក
មិនជឿបានបង្ហាញពីរូបភាពរបស់សាតាំងនិងរូបភាពរបស់មនុស្សដែលជាអំពើទុច្ចរិតអំពើ
ហឹង្សានិងភាពមិនស្មោះត្រង់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើពួកគេប្រែចិត្តបាប។

ភ្លាមនោះពួកគេបានទទួលការលើកលែងទោសពីព្រះទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះ ហើយព្រះវិហារបានភ្ជាប់ទៅកន្លែងខ្ពស់ជាកន្លែងនៃការប្រកបដ៏ទេវភាព។ ប៉ុន្តែកន្លែងខ្ពស់ នៃមនុស្សពុករលួយត្រូវបានបង្កើតឡើងជាទីបញ្ជាការដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះមិនពិត។ ព្យាករី ដ៏ទេវភាពបានប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងព្យាករីក្លែងក្លាយ។ នៅទីបំផុតខាងផ្នែកគោរពបូជា នៃ ព្រះវិហារបរិសុទ្ធឬទីទួលខ្ពស់នឹងត្រូវបានបំពេញនូវការថ្វាយបង្គំស៊ីយ៉ូននិងការថ្វាយបង្គំ ព្រះស៊ីធុន។ ពួកគេនឹងបញ្ចប់ថាពួកគេត្រូវជ្រើសរើសរូបព្រះឬក៏រូបភាពរបស់សាតាំង។ (សំដៅទៅហាម៉ាហ្គោសុន(

(5) ទូកជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ - រូបរាងជាក់ស្តែងនិងជាក់ស្តែងបំផុតដែលគោលបំណង និងវិធីនៃការស្តារឡើងវិញត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញគឺជាហិបដែលមានន័យថាព្រះបន្ទូលនៃ ព្រះ។ ព្រះបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការសញ្ជឹងគិតពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះដល់មនុស្សដែលជាអ្នក សម្បូរមេត្រីរបស់ទ្រង់។ តាមពិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាខ្លឹមសារនៃរូបភាពរបស់ ព្រះ។ (យ៉ូស 1: 8) ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអាចផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងពិតប្រាកដមនុស្សរបស់ទ្រង់ទៅ ក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

2) ជីវិតរបស់ព្រះនៃបុរសម្នាក់របស់ព្រះ

ប្រធានបទការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះត្រូវបានប្រមូលផ្តុំដោយគំនិតព្រះ គម្ពីរក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រហើយបានអភិវឌ្ឍឆ្ពោះទៅរកប្រភេទទូលំទូលាយដោយបុរសនៃព្រះ បានជ្រើសរើស។ វាត្រូវបានបង្ហាញដោយអំណោយទានខាងវិញ្ញាណនិងជីវិតដ៏ទេវភាព របស់ពួកគេដែលបានធ្វើការនៅក្នុងការដឹកនាំរបស់ពួកគេដូចខាងក្រោម;

- (1) យ៉ូសេ -1: 1-8, 23: 1-16
- (2) ចៅក្រម -1:10, 6:34, 11:29, 14: 6, 19
- (3) សាំយ៉ូអែល -1 សាំ 1:15, 2: 1-10, 3: 1-21, 7: 5-10, 16: 12-13

(4) ជាវី អ៊ីស -16: 1-13, 24: 5-6, 11 សាំ 11-26,6: 16-23, 22: -23:

(5) សាឡូម៉ូន -1 ភូរិនថូស 3: 1-15, 22: 22-51, 10: 1-9,

(6) អេលីយ៉ា -1King17: 1-24, 18: -19:

(7) អែលស្សា -1IK 2: 1-25, 13: 20-21

(8) នេហេមា -1: 1-10,5: 1-19

(9) អែសរ៉ា នេ1 - 8: 1-18 អែសរ៉ា 9: 10:

(10) អេសធើរ -4: 14-16

យ៉ូស្វ

សេចក្តីណែនាំ:

សៀវភៅយ៉ូស្វគឺជាសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រមួយនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ការផ្តោត
អារម្មណ៍នៃសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រមានគោលបំណងដល់ការរំដោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងដំណើរ
នៃព្រឹត្តិការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបង្ហាញពីនិមិត្តរូបនិងគំរូជាច្រើន។ ពួកគេបានលាតត្រដាង
យ៉ាងបរិបូរនូវសេចក្តីសង្គ្រោះសំរាប់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានផ្អែកលើការ
ស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះទោះបីជាការស្ថាបនាឡើងវិញត្រូវបានបង្ហាញឱ្យ
ដឹងតាមរយៈនិមិត្តរូបនិងទម្រង់បែបបទក៏ដោយការពិតបានលេចឡើងច្បាស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

នៅពេលយើងពិនិត្យមើលនិមិត្តរូបនិងប្រភេទនៅក្នុងសៀវភៅយើងនឹងទៅដល់ភាពពិតនៃរូប
ភាព។ ទីបំផុតការពិតទាក់ទងនឹងគុណលក្ខណៈរបស់ព្រះសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណា
និងភាពស្មោះត្រង់។ ទាំងនេះគឺជាគោលបំណងនៃការប្រោសលោះនិងមធ្យោបាយនៃការ
ប្រោសលោះ។

នៅក្នុងសៀវភៅនេះយើងអាចរកឃើញរឿងរ៉ាវយ៉ាងក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ឆ្លងកាត់ហ្សឹកដានី (3:
1-77) មេបញ្ជាការយោធានិងការប្រយុទ្ធគ្នាដែលសម្ព័ន្ធប្រាំពីរនៃកុលសម្ព័ន្ធភាណាន។

1.

1/ សញ្ញានៃការឆ្លងទន្លេយ៉ែដាន់ យ៉ូស្យែ(3: 1-17)

អព្វតហេតុនៃបទគម្ពីរមានអត្ថន័យលើបាតុភូតដែលចង់ដឹងចង់ឃើញ។ អព្វតហេតុនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់វិវរណៈរូបភាពយើងអាចហៅវិវរណៈការពន្យល់នេះពីព្រោះព្រះបង្ហាញពីឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ដល់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់តាមរយៈអព្វតហេតុ។ តើអស្ចារ្យយ៉ាងណាទៅ? យើងអាចនិយាយបានថាអព្វតហេតុបានបង្ហាញថាព្រះរបស់យើងមានអំណាចអធិធម្មជាតិដើម្បីបង្កើតបង្កើតនិងផ្គត់ផ្គង់។

ហេតុអ្វីព្រះយេស៊ូបានបើកបង្ហាញអព្វតហេតុជាច្រើនដល់សាសន៍អ៊ីស្រាអែលនៅទីរហោស្ថាន? ជីវិតរបស់ពួកគេមានអព្វតហេតុជាច្រើនដែលបណ្តាលមកពីអំណាចអាត្មានិយម។ ក្នុងចំណោមការស៊ើបការដេកលក់ការដើរនិងការប្រយុទ្ធគ្នាដែលជីវិតប្រចាំថ្ងៃពួកគេបានឆ្លងកាត់ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យ។ អព្វតហេតុទាំងនោះបានបង្ហាញយ៉ាងជាក់ស្តែងថាអំណាចចេស្តារបស់ព្រះជាសញ្ញានៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

ក្នុងចំណោមពួកគេឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមបង្ហាញពីការប្រោសលោះដ៏អស្ចារ្យដែលក្រុមជំនុំត្រូវបានដោះលែងពីអំពើបាប។ នេះគឺជាការបកស្រាយរបស់សាវក)1 Cor-10: 1-2) ។ តាមពិតព្រឹត្តិការណ៍នៃការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមបានសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏សម្បូរបែបការសង្គ្រោះការរាប់ជាសុចរិតនិងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកជាសញ្ញានៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។

នៅក្នុងអត្ថបទយើងអាចរកឃើញច្រកផ្សេងទៀត។ វាឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែដាន់។ តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះការឆ្លងទន្លេយ៉ែដាន់? យើងត្រូវគិតអំពីវាជាមួយនឹងការពិតនៃព្រឹត្តិការណ៍នោះ។ តើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?

ទីមួយការឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ាងមានន័យថាទិដ្ឋភាពមួយផ្សេងទៀតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ ក្រុមជំនុំ។

1) ខ 13-16 ចែងថា “ហើយនៅពេលពួកបូជាច្បាប់ដែលសែងហិបនៃព្រះអម្ចាស់ព្រះអម្ចាស់ នៃផែនដីទាំងមូលបានកំណត់ជើងនៅទន្លេយ៉ាងទឹកដែលហូរចុះក្រោមនឹងត្រូវកាត់ផ្តាច់ ហើយឈរនៅលើគំនរ។ ដូច្នេះនៅពេលដែលប្រជាជនបានបោះជំរំដើម្បីឆ្លងទន្លេយ៉ាងពួក សង្ឃដែលកាន់ហិបនៃសេចក្តីសញ្ញាបានដើរនៅមុខពួកគេ។ ឥឡូវនេះទន្លេយ៉ាងកំពុង ស្ថិតនៅក្នុងទឹកជំនន់ទាំងអស់ក្នុងអំឡុងពេលប្រមូលផល។ ក៏ប៉ុន្តែពេលដែលពួកសង្ឃនាំ យកទូកធំទៅដល់ទន្លេយ៉ាងហើយជើងរបស់ពួកគេបានប៉ះទឹកសមុទ្រនោះទឹកទន្លេក៏លែង ហូរទៅ»។

វាជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យមួយដែលបង្ហាញពីការពិតនៃការសង្គ្រោះនៃរាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទៀតដូចជាការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម។ ដូច្នេះយើងអាចបកស្រាយពីព្រឹត្តិការណ៍និមិត្តរូប នេះជាផ្នែកមួយទៀតនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ 1 កូរិនថូស 10: 1-5 ពន្យល់ថាប៉ុលបានបកប្រែ ថាក្រុមជំនុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្រោមពពកនិងទឹក។ បងប្អូនអើយខ្ញុំចង់អោយបងប្អូន ជ្រាបថាបុព្វបុរសរបស់យើងសុទ្ធតែបានដើរក្រោមពពកនិងបានដើរឆ្លងសមុទ្រទាំងអស់គ្នា។ គ្រប់គ្នាបានទទួលពិធីជ្រមុជក្នុងពពកនិងក្នុងសមុទ្រព្រមទាំងបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកក្នុង ព្រះនាមព្រះជាម្ចាស់ផង។ ភេសជ្ជៈខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា។ ពួកគេបានជីកពីថ្មដែលដើរតាម ពួកគេហើយថ្មនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ក៏ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ជាច្រើនឥតគណនាព្រោះតែព្រះ អង្គមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរគេពន់ពេកណាស់។

3- តើវាមានន័យអ្វី? ការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមគឺជានិមិត្តរូបមួយឬក៏ជាវិវរណៈរូបភាព។ តើ អ្វីទៅជាការពិតនៃនិមិត្តរូប? វាគឺជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់រាស្ត្រទ្រង់ពីអំពើបាប។ នៅក្នុង ព្រឹត្តិការណ៍ដែលយើងអាចរៀនតួអក្សរនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងដែលត្រូវបាន

សង្គ្រោះចេញពីអំពើបាប។ នៅទីនេះឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់ដែលបានបញ្ជាក់សេចក្តីសង្គ្រោះ នៅក្នុងប្រជាជនរបស់គាត់ដែលអាស្រ័យលើសេចក្តីសង្គ្រោះជាមូលដ្ឋាន។ ជាការពិតបន្ទាប់ ពីយើងបានសង្គ្រោះចេញពីអំពើបាបរបស់យើងយើងអាចភ្នក់នូវព្រះគុណពិតប្រាកដក្នុងគ្រប់ ផ្នែកនៃជីវិតរបស់យើងដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បើនិយាយឱ្យចំទៅយើងនឹង បានសង្គ្រោះដោយសារអំពើបាបរបស់យើង។ គ្រាន់តែជាការពិតនៃការឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដា ន់។ ការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមបង្ហាញពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកយុត្តិកម្មប៉ុន្តែការឆ្លងកាត់ទន្លេ យ៉ែរដាន់គឺអំពីការបដិសេធខ្លួនឯងការឆ្លងកាត់; នោះគឺជាការរាប់ជាបរិសុទ្ធ។

បន្ទាប់ពីយើងទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទឹកយើងបញ្ជាក់ថាយើងបានសង្គ្រោះដោយសារ អំពើបាប។ ជាទូទៅការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាសញ្ញានៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងប៉ុន្តែ សំខាន់ជាងនេះទៅទៀតគឺការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាអ្វី? វាមានន័យថាត្រូវបានសំអាតដោយព្រះវិញ្ញាណ។ នៅក្នុងពាក្យ ផ្សេងទៀតវាគឺជាការបង្កើតឡើងវិញ។ “ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ឆ្លើយថា” ពិតប្រាកដណាស់ខ្ញុំប្រាប់ អ្នកថាបើអ្នកណាម្នាក់កើតពីទឹកនិងពីព្រះវិញ្ញាណនោះអ្នកមិនអាចចូលទៅក្នុងនគរព្រះបាន ទេ “(Jn 3: 6) ។ តើអ្នកមើលឃើញនគរឥឡូវនេះទេ? នគររបស់ព្រះ? ជាការពិតការ បង្កើតឡើងវិញមានន័យថាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទប រិស័ទរបស់យើង។ វាគឺជាការពិតនៃការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមដែលជានិមិត្តរូបមួយ។ និមិត្ត រូបនេះទាក់ទងនឹងនិមិត្តរូបមួយទៀតឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់។ តាមពិតនិមិត្តសញ្ញាទាំងពីរ ចង្អុលបង្ហាញយ៉ាងច្រើនអំពីចរិតលក្ខណៈនៃសេចក្តីសង្គ្រោះដូចគ្នាដូច្នេះយើងអាចគិតពីរឿង សំខាន់ពីរនៅក្នុងរូបភាពទាំងនោះ។ ដូចដែលយើងដឹងពីមាតិកាដែលរូបរួមនៅក្នុងគម្ពីរ 7 កូរិនថូស 12:13 ។ «ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជចូលទៅក្នុងរូបកាយតែមួយ គឺសាសន៍យូដាឬពួកក្រិចទាសករឬពួកអ្នកដែលមានសេរីភាព»ហើយយើងទាំងអស់គ្នាបាន

ត្រូវដឹកស្រាដោយព្រះវិញ្ញាណតែមួយ»។ យើងចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះ
 វិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយយើងក៏ទទួលបានបុណ្យជ្រមុជទឹកយ៉ាងបរិបូណ៌ដែរ ដឹកទឹកនិង
 បរិភោគបុណ្យជ្រមុជទឹក ព្រះគុណ។" សូមមើលវិវរណៈ 3:20 ដែលពន្យល់ពីការពិតនៃ
 សេចក្តីសង្គ្រោះដែលជាការប្រកបមិត្តជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះអម្ចាស់នៅលើតុមួយជាមួយការញ៉ាំ
 វា។ តាមពិតយុត្តិកម្មគឺជាការរាប់ជាបរិសុទ្ធហើយការរាប់ជាបរិសុទ្ធក៏ជាយុត្តិកម្មនៅក្នុង
 សេចក្តីសង្គ្រោះដែរ។

ដូច្នេះយើងយល់ថាការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទឹកនិងការដឹកទឹករស់ចេញពីថ្មមានន័យថាព្រះ
 គុណដ៏បរិបូណ៌នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងអង្គតហេតុដែលទន្ទេយ័រដាន់ត្រូវបានបំបែកមាន
 ន័យថាការប្រោសលោះចេញពីអំពើបាបដែលជាបំណងប្រាថ្នាដែលជារោងចក្រដែលតែងតែ
 បង្កើតអំពើបាប។ តើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?

ទីពឹងទន្ទេហ្សិកដានីគឺជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាខុសឆ្គងរបស់យើងដែលបង្កើតអំពើបាប
 ប។

ឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្អាតអំពើបាបទាំងអស់ម្តងទៀតជារៀងរហូត។ (កាឡាទី 5:24)
 «ហើយពួកអ្នកដែលជារបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានឆ្កាងសាច់ឈាមជាមួយនឹងសេចក្តីប៉ង
 ប្រាថ្នានិងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់គេ»។) ហើយអ្វីដែលយើងចង់ចាំត្រូវតែកើតឡើងតាមរយៈ
 ភាពបរិសុទ្ធនិងភាពស្អាតស្អំ។ យោងទៅតាមបទបញ្ជានេះ«ចូរថ្វាយខ្លួនដល់អ្នក» (5)
 នៅពេលយើងពិនិត្យមើលខ្លួនយើងតាមរយៈការប្រែចិត្តហើយជំនឿនឹងកើតមានឡើងនូវអ្វី
 មួយដ៏អស្ចារ្យ។ (3:11, 14, 16, 17) ។

«សូមទតមើលហិបនៃសម្ពន្ធមេត្រីរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃផែនដីទាំងមូលនឹងចូលទៅក្នុងទន្ទេយ័រ
 ដាន់ពីមុនអ្នករាល់គ្នា។ ដូច្នេះនៅពេលដែលប្រជាជនបានបោះជំរំដើម្បីឆ្លងទន្ទេយ័រដាន់ពួក
 សង្ឃដែលកាន់ហិបនៃកតិកាសញ្ញាបាននាំមុខពួកគេ ទឹកពីប្រភ ...ពទឹកបានឈប់ហូរ។ នៅ

ទីនោះមានអំបូរមួយឈ្មោះ «អាដាម» នៅជិតតំបន់សាថានហើយទឹកហូរចុះទៅសមុទ្រកក់ នៅសមុទ្រអាកាប៊ី។ ប្រជាជនក៏នាំគ្នាឆ្លងទន្លេនៅទល់មុខក្រុងយេរិទ្ធ។ ក្រុមបូជាចារ្យដែល សែងហិបនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីរបស់ព្រះអម្ចាស់បានឈប់នៅកណ្តាលទន្លេយ៉ាងដាច់ហើយឈរនៅ លើដីហូតហែងហើយប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់បានដើរកាត់ទាល់តែជាតិទាំងមូលបាន ឆ្លងកាត់លើដីគោក ។ ”

បើសិនជាព្រះអម្ចាស់សំអាតអំពើបាបរបស់យើងទាំងអស់អំពើអាក្រក់និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ទាំងអស់របស់យើងប៉ុន្តែរស់នៅក្នុងសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាខុសឆ្គងតើយើងអាចយកឈ្នះវាដោយ ប្រាជ្ញារបស់អ្នកបានទេ? បទគម្ពីរនិយាយថាយើងមិនអាចធ្វើបានទេ។ រ៉ូម 7: 27-25 ចែង ថា ដូច្នេះខ្ញុំឃើញថាវាជាច្បាប់មួយដែលនៅពេលដែលខ្ញុំចង់ធ្វើត្រូវនោះអំពើអាក្រក់គឺនៅជិត” តៗហើយ។ ខ្ញុំចូលចិត្តវិន័យរបស់វិសុទ្ធដែលជាសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំហើយខ្ញុំសរសេរក្រែងលោ ដោយពិសាពីក្រិត្យវិន័យរបស់ព្រះគ្រីស្តដែលនាំខ្ញុំអោយវិនាសអន្តរាយ។ មនុស្សរង្វេងអើយ! តើនរណានឹងដោះលែងខ្ញុំអោយរួចពីរូបកាយដែលរមែងតែងតែស្លាប់នេះបាន? សូមអរព្រះ គុណព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្តជាអម្ចាស់នៃយើង។ ដូច្នេះខ្ញុំបានបម្រើក្រិត្យវិន័យ របស់ព្រះដោយគំនិតរបស់ខ្ញុំប៉ុន្តែដោយសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំបម្រើច្បាប់នៃអំពើបាប ។ ”។ យើងមិនអាចយកឈ្នះសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាដែលមានបាបរបស់យើងបានទេ។ ការស្វិត្យរបស់ យើងការធ្វើសមាធិនិងអាកប្បកិរិយាល្អរបស់យើងមិនអាចជះឥទ្ធិពលដើម្បីដកវាចេញពីដួង ចិត្តរបស់យើងទេពីព្រោះវារឹងមាំខ្លាំងនិងមានប្រព័ន្ធ។

ព្រះយេស៊ូគ្រីស្តទ្រង់ជ្រាបយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ នៅឯ *Gethemane* គាត់ បានអធិស្ឋានជាមួយពួកសិស្សរបស់គាត់ទៅព្រះសម្រាប់ឈើឆ្កាងរបស់គាត់។ ពួកសិស្ស របស់លោកលង់ស្មារតី។ បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា រចាំយាមហើយអធិស្ឋានឱ្យរួច” កុំឱ្យធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីល្ងង់។ វិញ្ញាណមានឆន្ទៈប៉ុន្តែសាច់ឈាមខ្សោយ»។ ម៉ាថាយ(26:41)

តើអ្នកយល់អត្ថន័យនេះទេ? មនុស្សភាគច្រើនយល់ច្រឡំថាវាជារាងកាយធុញទ្រាន់រាង
កាយសម្រាប់ការអាណិតដល់ពួកគេ។ មិនមែនទេវាមិនមែនមានន័យបែបនេះទេ។ ពាក្យ
បំណងប្រាថ្នាខុសឆ្គង។ នេះមានន័យថា "សួរ" វាមិនអាចទៅដល់បទដ្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់
បានទេ។ វាមិនអាចទៅរួចទេក្នុងការស្នាក់នៅទីនោះ។ ដូច្នេះយើងត្រូវបោះវាទៅកន្លែង
អង្គុយនៃការស្លាប់និងការបំផ្លាញ។ នៅទីនេះព្រះអម្ចាស់បានចង្អុលបង្ហាញពីបញ្ហាចំបងនិង
វិធីសាស្ត្រដោះស្រាយចំពោះពួកគេ។

វិធីសាស្ត្រគឺត្រូវជឿលើកុសលនៃឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់របស់យើងគួរ
តែផ្ទុកឈើឆ្កាងដើម្បីយកអំពើបាបចេញ។ ប៉ុលបានប្រកាសថា«គ្បិតខ្ញុំមិនយល់ពីការប្រព្រឹត្ត
របស់ខ្ញុំទេ។ ដ្បិតខ្ញុំមិនយល់អ្វីដែលខ្ញុំធ្វើទេកិច្ចការណាដែលខ្ញុំចង់ធ្វើខ្ញុំមិនធ្វើរីកកិច្ចការណា
ដែលខ្ញុំស្អប់ខ្ញុំបែរជាធ្វើទៅវិញ។ ឥឡូវនេះប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំមិនចង់បានខ្ញុំយល់ស្រប
នឹងច្បាប់ដែលល្អ។ ដូច្នេះមិនមែនខ្ញុំទេដែលប្រព្រឹត្តកិច្ចការនោះគឺបាបនៅក្នុងខ្ញុំវិញទេតើ
ដែលប្រព្រឹត្ត។ ដ្បិតខ្ញុំដឹងថាអ្វីៗដែលល្អមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំទេពោលគឺមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំដែល
មាននិស្ស័យលោកីយ៍ទេ។ ខ្ញុំមានឆន្ទៈនឹងធ្វើអំពើល្អតែខ្ញុំគ្មានសមត្ថភាពនឹងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ
បានឡើយ។ ដ្បិតខ្ញុំមិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អដែលខ្ញុំចង់ធ្វើនោះទេតែបែរប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើទៅវិញ។ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំមិនត្រូវការវាមិនមែនជាខ្ញុំដែលធ្វើវាទេតែ
ជាអំពើបាបដែលនៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំ។ (រ៉ូម 7: 15-19) «នេះជាគន្លឹះសំខាន់ក្នុងការដកចេញ
បំណងប្រាថ្នាដែលមានបាបរបស់យើង។ នៅពេលដែលមានតែព្រះវិញ្ញាណអនុវត្តដូងចិត្ត
យើងយើងអាចយកឈ្នះការល្អៗនៅចំពោះព្រះ។ លោកប៉ូលក៏ថ្លែងទុកថា: យើងត្រូវឆ្លង
ទន្លេយ៉ាងជាន់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

ជាឧទាហរណ៍ពេលយើងទទួលការល្អៗឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលដោយលូចការបំភ្លេចចោលការស្អប់ការ
ច្រណែននិងការចង់បានផ្លូវភេទតើតាមរបៀបណាអាចយកឈ្នះពួកគេក្នុងជីវិតពិតរបស់

យើង? នៅពេលដែលសេចក្តីបំប្រាថ្នាខុសឆ្គងរបស់យើងកើនឡើងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង យើងមិនអាចគ្រប់គ្រងវាបានឡើយ។ យើងត្រូវទទួលស្គាល់ការពិតនោះ។ នៅពេលនោះ យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់អំណាចនៃឈឺឆ្កាង។ បន្ទាប់មកជីវិតរបស់យើងក្លាយជាការអព្រះ គុណសរសើរតម្កើងនិងលះបង់ខ្លួនយើងថ្វាយព្រះអម្ចាស់ជាយញ្ញបូជារស់នៅ។ (រ៉ូម 12: 7-2)

កុំធ្វើតាមអារម្មណ៍ប៉ុន្តែឆន្ទៈដែលអាស្រ័យលើព្រះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ នៅពេលយើងមើល ឃើញពន្លឺនៃព្រះអម្ចាស់នោះយើងអាចមើលឃើញពន្លឺខាងក្នុងរបស់យើង។ នៅពេលយើង មើលទៅសិរីល្អនៃព្រះកក្កដាយើងឃើញថាយើងនឹងត្រូវផ្លាស់ប្តូរដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។ (2 កូរិនថូស 3:18) នេះគឺជាការពិតនៃការឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់។

តើអ្នកបានឆ្លងសមុទ្រក្រហមទេ? តើអ្នករាល់គ្នាបានឆ្លងទន្លេយ៉ែរដាន់ចូលក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ដែរឬទេ? កាលដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមើលហឺបនៃសេចក្តីសញ្ញាហើយធ្វើតាមការផ្លាស់ប្តូរ រលូកគេនឹងដើរចូលក្នុងទឹកដូចដំឡាច់។ យើងអាចយកឈ្នះនូវសេចក្តីបំប្រាថ្នាខុសឆ្គង ដោយធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតពិតរបស់យើង។ បន្ទាប់មកយើងឃើញការពិត ផ្សេងទៀតនៃទន្លេយ៉ែរដាន់នៅក្នុងនិមិត្តរូបប្រោសលោះឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់។

ទីបីទន្លេយ៉ែរដាន់មានន័យថានិមិត្តរូបនៃអារក្សស្លាប់និងអំពើបាបនៅក្នុងពន្លឺនៃប្រវត្តិប្រោស លោះ។

នៅពេលដែលយើងសង្វេគិតពីព្រឹត្តិការណ៍នេះយើងគួរតែមើលឃើញភាពពិតនៃនិមិត្ត សញ្ញាចំពោះព្រះគុណដ៏សម្បូរបែបនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងដែលព្រះប្រទាននៅក្នុងព្រះ គ្រីស្ទ។

7) យើងបានឆ្លងកាត់អំពើបាបអំពើអាក្រក់និងការកាត់ទោសដែលជាមូលហេតុចម្បងនៃការ ដាក់ទោសរបស់យើង។

វាមានន័យថាវាល់អំពើបាបរបស់យើងត្រូវបានសម្អាតដោយគុណធម៌នៃព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គ
សង្គ្រោះរបស់យើង។ ដូច្នេះយើងអះអាងពីការសន្យាដ៏អស្ចារ្យដូចសាក្សីបានធ្វើនៅរ៉ូម ៨:
37-37 និងរ៉ូម 3: 27-22

ប្រសិនបើយើងបានសារភាពថាខ្ញុំជឿលើការពិត (ព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទ(ហើយសារភាព
ថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងរួចហើយយើងត្រូវបានសង្គ្រោះរួចហើយពីអំពើបាប
ទុក្ខវេទនាការអាក្រក់និងការជឿជាក់។ (យ៉ូហានទី 1 9) ដូចជាអ៊ីស្រាអែលបានឆ្លងទន្លេយ៉ា
ដាន់យើង បានឆ្លងកាត់ស្រ្តីមនៃអំពើបាបរបស់យើងដោយសេចក្តីជំនឿ។ យើងមានជីវិត
អស់កល្បជានិច្ចយើងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរចូលទៅក្នុងជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចហើយយើងនឹងមិន
ត្រូវបានផ្តោលទោសឡើយ យ៉ូន)5 24) ។

ព្រះពុទ្ធសាសនាបង្រៀនថាអំពើបាបគឺដូចជាស្ទឹងទន្លេពេញលិចភ្នំធំនិងភ្នំខ្សាច់។ ប៉ុន្តែពួកគេ
អះអាងថាអាកប្បកិរិយាល្អរបស់បុរសអាចឆ្លងកាត់អំពើបាប។ ដូច្នេះពួកគេដាស់តឿនថា
សេចក្តីសង្គ្រោះនឹងចេញពីកុសលរបស់មនុស្ស។ តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះវា? ការពិតការ
បង្រៀនបានបង្ហាញនៅក្នុងសាសនាណាមួយខុងដ៏សាសនាហិណ្ឌូមូស្លីមនិងវិញ្ញាណនិយម
លើកលែងតែគម្ពីរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញថាកុសលរបស់បុរសម្នាក់
មិនអាចស្អាតស្អំបានទេសូម្បីតែអំពើបាបមួយនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ក៏ដោយ។ នៅក្នុងពាក្យ
ផ្សេងទៀតគាត់មិនអាចស្ងប់ស្ងាត់សំលេងបាបនៃមនសិការ។ តាមពិតគឺយើងធ្វើឱ្យអំពើ
បាបរបស់យើងលាងសំអាតអំពើបាបរបស់យើងក្នុងជីវិតរបស់យើងដោយគុណធម៌របស់
យើងឬទេ? ពិតណាស់យើងអាចធ្វើបាន។ បន្ទាប់ពីស្តេចដាវីឌបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់និង
ឃាតកម្មនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់គាត់បានសារភាពថាគាត់ត្រូវបានតស៊ូដោយអំពើបាបរបស់
គាត់នៅក្នុងព្រលឹងភ្នាក់ដឹងខ្លួនរបស់គាត់។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតហើយអំពើបាប
របស់ខ្ញុំក៏នៅជាមួយខ្ញុំដែរ។ «មានតែព្រះអង្គទេដែលពិតជាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបមែនយើងខ្ញុំ

បានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតនៅចំពោះមុខព្រះករុណាដើម្បីអោយព្រះករុណាកាត់ក្តីទូលបង្គំដោយ
យុត្តិធម៌និងសុចរិតឥតសៅហ្មង។ ខ្ញុំបានកើតមកជាមនុស្សទុច្ចរិតហើយម្តាយខ្ញុំមានផ្ទៃ
ពោះ។ ឱព្រះអង្គអើយទ្រង់សព្វព្រះទ័យនឹងសេចក្តីពិតនៅក្នុងអង្គទ្រង់ហើយទ្រង់ប្រទាន
ប្រាជ្ញាឱ្យទូលបង្គំនៅក្នុងដួងចិត្តលាក់កំបាំង (ទំនុកដំកើង 57: 3-6) ។ ទ្រង់បានរកឃើញ
ឫសនៃអំពើបាបដ៏វៃវៃនៃអំពើបាបនិងអំណាចនៃអំពើបាប។ តាមរយៈដំណើរការនេះគាត់អាច
រកវិធីតែមួយគត់ដើម្បីលាងសំអាតអំពើបាបរបស់គាត់។ តើនេះជាអ្វី? វាគ្រាន់តែជាបរិសុប
តែប៉ុណ្ណោះដែលចង្អុលបង្ហាញអំពីកុសលរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាឧបករណ៍ដើម្បីអនុវត្តគុណ
ប្រយោជន៍របស់វាទៅក្នុងបេះដូង។ វាមានន័យថាព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទបរិសុទ្ធខ្ញុំដោយបរិ
សុបហើយខ្ញុំនឹងស្អាតស្អំ។ សូមសម្អាតទូលបង្គំហើយទូលបង្គំនឹងបានសង្វាក់ទៅទៀត
ទំនុកដំកើង)57: 7) ។

ថ្ងៃមួយជាវីឌបានសារភាពថា “មានពរហើយបុរសដែលគ្របបាំងអំពើបាបរបស់គាត់ដោយ
គុណធម៌របស់ព្រះគ្រីស្ទរួម” 4: 7-8) ។ ការប្រែចិត្តពិតធ្វើអោយយើងទៅជិតកន្លែងនោះ។
តើអ្នកបានឆ្លងកាត់ស្រ្ទីមនៃអំពើបាបនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកទេ? តើអ្នកបានប្រែចិត្តពីអំពើបាប
របស់អ្នកចំពោះព្រះទេ? តើអ្នកសារភាពអំពើបាបរបស់អ្នកនៅពេលណា? ជាថ្មីម្តងទៀត
យើងត្រូវឆ្លងទន្លេយ៉ាងដាន់ពីអំពើបាបដោយសេចក្តីជំនឿ«បើសិនជាយើងសារភាពអំពើបាប
របស់យើងនោះទ្រង់ស្មោះត្រង់ហើយសុចរិតហើយទ្រង់នឹងអត់ទោសយើងរាល់គ្នាហើយ
លាងសំអាតយើងពីភាពទុច្ចរិតទាំងអស់ (7 យ៉ូហាន 1: 9) »។ នឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជា
រូបភាពនៃព្រះសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់។

តាមការពិតយើងទទួលព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពីស្ថានសួគ៌ដូចជាអេលីសេ
បានធ្វើនៅក្នុងទន្លេយ៉ាងដាន់។ គាត់ត្រូវការដំណើរការនៅក្នុងការហៅរបស់គាត់។ គាត់ខំ
ស្វែងរកព្រះគុណនៃការបំផុសគំនិតពីរដងពីវិញ្ញាណរបស់អេលីសេ។ “តើអ្នកចង់បានអ្វី?

គាត់បានសារភាពទ្វេដងនៃព្រះវិញ្ញាណ ។ (អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ) វាពិបាកណាស់ ក្នុងការទទួលយកជីវិតរបស់គាត់។ មុននឹងត្រូវបស់គាត់បានទទួលមរណភាពគាត់មិនអាច ទទួលបានទេ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានលះបង់សេចក្តីត្រូវការរបស់គាត់ចំពោះព្រះទេ។ គម្ពីរមិន បានប្រាប់គាត់អំពីការពិតដែលថាគាត់បានទទួលអំណោយពីរដងនោះទេ។ វាស្ថិតនៅក្នុង វិទ្យាសាស្ត្រ។ ប៉ុន្តែវិវរណៈបានប្រើនិមិត្តរូបដើម្បីធ្វើឱ្យយើងយល់ពីវា។ គាត់បានឆ្លងទន្លេយ៉ាង ង៉ាន់ដោយបែងចែកស្រ្តីមួយដោយគ្រាន់តែចុចជាមួយនឹងសម្លៀកបំពាក់របស់គ្រូរបស់គាត់។ មុនពេលធ្វើសកម្មភាពគាត់បានផ្ទុះសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់។ មិត្តភក្តិរបស់ពួកគេបានឃើញ សកម្មភាពនោះហើយយល់ថាអេលីសេបានទទួលវិញ្ញាណពីរពីព្រះ។ នេះគឺជាក្រសួងរបស់ យើង។ យើងត្រូវឆ្លងកាត់ស្រ្តីមនៃស្ទឹងអំពើបាបរបស់យើងដោយការរៀបចំដាក់ដោយពេលវេ លា។

ថ្នាក់សិក្ខាសាលាគឺជាសូនច្បារនៃព្យាករណ៍ដែលបុរសនៃព្រះដែលមានការហៅរបស់ព្រះគួរតែ បំបែកសម្លៀកបំពាក់បាបខាងក្រៅរបស់ពួកគេដោយការប្រែចិត្តនិងជំនឿ។ ម៉្យាងទៀតយើង ត្រូវផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់យើងក្នុងដំណើរការវគ្គបណ្តុះបណ្តាលរបស់យើង។ យើងពិតជាគួរឱ្យ អាម៉ាស់ណាស់ក្នុងការស្តាប់ការដោះស្រាយបញ្ហាដែលគួរឱ្យសោកសៅគឺទំនាក់ទំនងរវាង បុរសនិងស្ត្រី។ យើងត្រូវឆ្លងទន្លេយ៉ាងង៉ាន់។ ព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងដើម្បីផ្តល់ ការសម្អាតដ៏អស្ចារ្យដល់យើង។

2) យើងត្រូវឆ្លងទន្លេយ៉ាងង៉ាន់។

ទន្លេយ៉ាងង៉ាន់បានចង្អុលបង្ហាញអំពីការស្លាប់ខាងរូបកាយនិងការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណនិងការ ស្លាប់អស់កល្បជានិច្ច វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់ដែលត្រូវស្លាប់នៅលើឈើឆ្កាងដើម្បីដោះ ស្រាយការស្លាប់ដ៏អស់កល្បនេះ។ មើលបុរសនៃព្រះគឺប៉ុល។ គាត់បានប្រកាសថា«ទីណា ដែលជាថ្នាំពុលនៃសេចក្តីស្លាប់?»។ សេចក្តីស្លាប់អាចជំនះជីវិតជាគ្រីស្ទានរបស់យើងនៅ

លើផែនដីបាន។ ដូច្នេះយើងជាមនុស្សខ្លាំងបំផុតនៅលើផែនដី។ នេះគឺជាឯកសិទ្ធិរបស់យើង។ យើងបានឆ្លងទន្លេយ៉ាងរុងរឿងហើយដោយសេចក្តីជំនឿ។

តាមការពិតយើងជួបស្ថានភាពស្លាប់ជាច្រើនក្នុងចិត្តរបស់យើងក្នុងក្រុមគ្រួសារក្នុងទំនាក់ទំនងនិងក្នុងកិច្ចបម្រើផ្សាយ។ បន្ទាប់មកយើងត្រូវតែអនុវត្តអំណាចរបស់ពួកគេ។ ដូចព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាត់ឱ្យ Nazaro «ចេញមកពីទីនោះ!» យើងគួរតែបង្គាប់ឱ្យស្លាប់ទៅដើម្បីបង្កើតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ថ្វីបើយើងជួបនឹងស្ថានភាពស្លាប់ក៏ដោយយើងបានជំទាស់នឹងពួកគេពីព្រោះព្រះបានរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់យើង។ ដូច្នេះគ្រីស្ទបរិសុទ្ធអាចរស់នៅក្នុងជីវិតដែលសកម្ម។ យើងត្រូវប្រាកដថាយើងបានឆ្លងទន្លេហ្វូកដានីដោយការរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទពីសេចក្តីស្លាប់ពីព្រោះយើងបានស្លាប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទនិងបានរស់ឡើងវិញជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ យើងក៏បានសង្ឃឹមលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែរដើម្បីអោយអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទបានរស់ឡើងវិញ។

ឧទាហរណ៍ អេសេគាល :37: បង្ហាញពីស្រ្តីម្នាក់ដែលហូរនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ តើវាហូរចេញពីប្រាសាទទៅណា? ទឹករស់ចេញមកពីបាតនៃលំហូរនៃប្រាសាទ។ ហើយហូរទៅខាងក្រៅនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធនិងសមុទ្រនៃសេចក្តីស្លាប់។ បន្ទាប់មកព្រឹត្តិការណ៍នៃជីវិតបានកើតឡើងនៅក្នុងរូបកាយស្លាប់ហើយដើមឈើស្ងួតក៏មានការរំព្យកឡើងវិញនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវដែរ។ នៅពេលយើងបម្រើក្រុមជំនុំដោយបន្ទាបខ្លួនយើងអាចរកឃើញជីវិតដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង។ កិច្ចការបានបង្ហាញពីការរស់ឡើងវិញថាការងារនៃការរស់ឡើងវិញបានកើតឡើងពីស្ថានភាពស្លាប់ការរងទុក្ខវេទនាបញ្ញាការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញនិងការតស៊ូនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ កិច្ចការនោះពឹងផ្អែកទៅលើអំណាចដែលបានត្រូវប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ថ្វីបើពួកជំនុំដំបូងបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងរដ្ឋដ៏គួរឱ្យសោកសៅក៏ដោយកិច្ចការនៃព្រះគុណដែលបានប្រោសឱ្យរស់ឡើងវិញបានកើតឡើងនៅក្នុងពិភពលោក។ នេះជាការពិតនៃការ

ឆ្លងកាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយរបស់យើងនៅចំពោះព្រះយើងត្រូវឆ្លងទន្លេយ៉ែរដាន់ យ៉ាងក្លៀវក្លាដើម្បីចូលទៅស្ថានសួគ៌។ បន្ទាប់មកយើងគួរតែដើរលើទឹកដោយសេចក្តីជំនឿ ដោយសារតែយ៉ូស្វេរបស់យើងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបើកទឹកនៃការស្លាប់ដាច់ខាតដើម្បីឱ្យ យើងរស់ឡើងវិញដើម្បីឱ្យបានជីវិតអស់កល្ប។ យើងជឿលើវា។

3) យើងយកឈ្នះអំណាចរបស់សាតាំងនិងសិទ្ធិអំណាចនៃហាដេស។

អត្ថន័យមួយទៀតនៃការឆ្លងទន្លេយ៉ែរដាន់គឺដើម្បីយកឈ្នះសាតាំងនិងអំណាចរបស់វា។ វា ពិតជាអស្ចារ្យណាស់ក្នុងការបង្ហាញពីការពិតដ៏សំខាន់ដោយប្រើរបៀបនិមិត្តសញ្ញា។ ឆ្លង កាត់ទន្លេយ៉ែរដាន់បានលាតត្រដាងឱ្យបានស្អាតស្អំនូវអំពើបាបទាំងអស់ហើយដើម្បីយកឈ្នះ ការល្អៗគ្រប់យ៉ាងវាមានន័យថាយកឈ្នះអំណាចរបស់សាតាំងនិងសិទ្ធិអំណាចនៃហាដេ ស។

តើសមុទ្រក្រហមមានន័យយ៉ាងណា? ទោះបីជាសមុទ្រក្រហមពិតប្រាកដក៏ដោយយើងអាច យល់ពីការពិតនៅក្នុងពន្លឺនៃការបកស្រាយរបស់ពួកសាវ័កយោងទៅតាមភូរិនថូសទី 1 10: 7-2 សមុទ្រក្រហមបានចង្អុលបង្ហាញអារក្សសេចក្តីស្លាប់និងអំពើបាបដែលជា«ជ្រៅ»នៅក្នុង ការនិមិត្តដំបូងរបស់សាការីធ្វើ (7: 8) ។ ដូច្នេះយើងគួរសង្កេតមើលការឆ្លងកាត់សមុទ្រ ក្រហមនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អ៊ីស្រាអែលដើម្បីយល់ពីការប្រោសលោះដ៏អស្ចារ្យ។ ដូច្នេះ យើងអះអាងថាវាបង្រៀនពីអត្ថន័យផ្នែកមួយនៃសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើងដែលជាដ្ឋាន ពេលដែលសេចក្តីសង្គ្រោះបណ្តាសានិងអំពើបាប។ តើយើងបានសង្គ្រោះពីកន្លែងណា? វា ជាដ្ឋានក្រក់។ នៅក្នុងស្ថានភាពដែលគួរឱ្យសោកសៅបំផុតយើងត្រូវបានសង្គ្រោះ។ ដូច្នេះនៅពេលដែលយើងធ្លាក់ចូលទៅក្នុងស្ថានភាពដែលគួរឱ្យអាណិតអាសូរយើងអាចមាន ក្តីសង្ឃឹមអស្ចារ្យពីព្រោះយើងត្រូវបានសង្គ្រោះចេញពីបណ្តាសា។ តើអ្វីទៅជាការបំផ្លាញ របស់អ្នកនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក? ទោះបីជាគំនិតរបស់អ្នកអះអាងថាខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង

ក៏ដោយអ្នកគួរតែមើលឃើញវិវរណៈដើម។ ឈើក្ដោងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទអាចធ្វើបាន។ តាមពិតព្រឹត្តិការណ៍ឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមនិងទន្លេយ៉ែដាន់បង្រៀនពីសេចក្ដីសង្គ្រោះដ៏អស្ចារ្យ។ តើអ្នកជឿលើវាទេ?

រកមើលមនុស្សពិការដែលបានធ្លាក់ទៅក្នុងស្ថានភាពដែលគួរឱ្យអាណិតណាស់វាដូចជាស្ថានភាពនៃភាពងឺតសាតាំងសាតាំងការដាក់ទណ្ឌកម្មអំពើបាបនិងឋាននរក។ នៅពេលពួកគេបានទៅជិតព្រះអម្ចាស់ដោយទឹកចិត្តនិងភាពរាបទាបទន្ទេយ៉ែដាន់របស់ពួកគេការលំបាករបស់ពួកគេបានបាត់ទៅដោយសេចក្ដីប្រកាសរបស់ព្រះគ្រីស្ទអំពីការប្រោសលោះ។ រំពេចនោះគាត់ក៏បានជាដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះដែរ។

នៅពេលយើងជួបនឹងការតស៊ូមួយចំនួនអំពីជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់យើងយើងគួរចងចាំជ័យជំនះរបស់គាត់ដែលលុបបំបាត់រាល់អំពើបាបទាំងអស់ដោយគុណធម៌របស់គាត់ហើយបានអនុវត្តវាចំពោះបញ្ហានោះ។ ដោយសេចក្ដីជំនឿបញ្ចប់បច្ចុប្បន្នរបស់យើងត្រូវបានបាត់នៅពេលយើងទទួលយកវាទៅជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់យើង។ តើអ្នកជឿលើវាទេ?

នៅក្នុងជីវិតសាលារៀនយើងត្រូវរៀនមុខវិជ្ជាជាច្រើនប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះគឺរៀនឆ្លងកាត់ទន្លេប្រិកដានីដោយការប្រែចិត្តពិតនិងជំនឿពិតនៅចំពោះព្រះ។ សូមប្រាកដថាអ្នកបានឈ្នះលើគ្រប់ទាំងអំពើបាបហើយរាល់ការស្លាប់ទាំងស្រុងនិងការល្អៗសាតាំង។ ក្នុងចំណោមពួកគេយើងមានភាពតានតឹងដើម្បីយកឈ្នះការល្អៗដែលបាត់បង់ភាពបរិសុទ្ធនិងភាពបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះប៉ុលបានដាស់តឿនដ៏ម៉ឺងថា៖ «តែពេញពីសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នានៃរដូវយុវវ័យ»។ ខ្ញុំបង្គាប់ឱ្យយកឈ្នះលើអំពើបាបដែលបានជំរុញដែលយើងត្រូវលះបង់ខ្លួនយើងដើម្បីសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តើយើងអាចយកឈ្នះសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាជាច្រើនយ៉ាងដូចម្តេច? វាគឺដើម្បីរីករាយនឹងសេចក្ដីពិតព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។

// ។ តើអ្នកណាជាមេបញ្ជាការយោធាអ៊ីស្រាអែល? (យ៉ូស្វេ 5: 13-15)

បទគម្ពីរផ្ដោតលើព្រះគ្រីស្ទដែលជាព្រះអម្ចាស់ប្រោសលោះនៃប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ លើសពីនេះទៀតគម្ពីរសញ្ញាចាស់ចង្អុលបង្ហាញអំពីព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកបង្កើតការប្រោសលោះទាំងអស់គឺជាប្រភពនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង។ តាមរយៈការសិក្សា ០.៧ យើងរកឃើញច្រើននិមិត្តរូបនិងប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទព្រះគ្រីស្ទបានប្រតិបត្តិដើម្បីសម្រេចបាននូវសេដ្ឋកិច្ចនៃព្រះដែលបានបង្កើតឡើងជាមួយនឹងការចាប់ផ្ដើម។ ក្នុងចំណោមនោះមានយ៉ូស្វេជាមេបញ្ជាការកងទ័ពអ៊ីស្រាអែល។ តើនរណាជាមេបញ្ជាការយោធា? យើងអាចសង្កេតឃើញថាសំណួរខាងក្រោមអាចផ្តល់ចម្លើយសំខាន់ៗទាំងនេះដល់យើង។

ទីមួយតើអ្វីដែលបង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទដែលបានចូលជាមុន?

ភស្តុតាងជាក់ស្ដែងពីរខាងក្រោមថាទ្រង់គឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលបានសោយរាជ្យ។

(1) គាត់បាននាំលោកយ៉ូស្វេដែលបានកាន់កាប់កាន់កាប់ស្រុកកាណានដោយឈរនៅមុខគាត់ហើយបានបញ្ជាឱ្យកាន់កាប់ពួកគេ។ មានតែព្រះអម្ចាស់ទេដែលអាចដឹកនាំពួកអ្នកបំរើទ្រង់ដើម្បីសម្រេចបាននូវសេដ្ឋកិច្ចនៃព្រះ។ យ៉ូស្វេគួរតែធ្វើតាមបង្គាប់របស់គាត់ពីព្រោះគាត់គឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលបានចូលជាមុន។

(2) យ៉ូស្វេត្រូវថ្វាយបង្គំដោយព្រះយ៉ាកុបជាព្រះគ្រីស្ទដែលមានអំណាចដូចព្រះយេហូវ៉ា។ លោកយ៉ូស្វេក្រាបថ្វាយបង្គំលោកអហាប់ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់។ បរិបទបង្ហាញពីហេតុផលភ្លាមៗនៅពេលដែលមេបញ្ជាការយោធាបានបង្ហាញនៅពេលភ្លាមៗ។ ព្រះអម្ចាស់បានបើកសម្ដែងអំពីសង្គ្រាមរបស់ព្រះយេហូវ៉ា។ ហេតុអ្វីបានជាមេបញ្ជាការផ្លាស់ប្តូរចូលទៅក្នុងព្រះអម្ចាស់? លក្ខខណ្ឌពីរគឺការកំណត់អត្តសញ្ញាណជំនួសគ្នា។ នៅក្នុងពាក្យមួយមេបញ្ជាការត្រូវតែជាព្រះអម្ចាស់។

នៅក្នុងយ៉ូស្វេ 6: 1-4 “ឥឡូវនេះក្រុងយេរិទ្ធ ត្រូវបានគេបិទនៅក្នុងនិងខាងក្រៅដោយសារតែជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោកយ៉ូស្វេថា៖ «យើងប្រគល់ក្រុងយេរិទ្ធទាំងស្តេចទាំងទាហានដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់គេមកក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់អ្នកហើយ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវដើរព័ទ្ធជុំវិញទីក្រុងហើយឱ្យទាហានទាំងអស់ដើរព័ទ្ធជុំវិញទីក្រុង។ ដូច្នេះអ្នកត្រូវធ្វើដូច្នេះរយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃ។ បូជាចារ្យប្រាំពីរនាក់ត្រូវកាន់ស្មែងចៀមប្រាំពីរនៅមុខហិប។ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរអ្នករាល់គ្នាត្រូវដើរព័ទ្ធជុំវិញទីក្រុងប្រាំពីរជុំហើយក្រុមបូជាចារ្យក៏ផ្គុំស្មែងដែរ»។

តើនរណាជាមេបញ្ជាការរបស់យើង? ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងហើយបានក្រោកឡើង។ ទ្រង់បានបង្ហាត់យើងថា «ចូរទៅឯសាសន៍ទាំងអស់ដើម្បីបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានសិស្សហើយបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ហើយធ្វើឱ្យគេរក្សាព្រះបន្ទូលនៅក្នុងលោកីយនេះ»។ ទ្រង់ជាមេបញ្ជាការរបស់យើង។ ម៉ាថាយ 28: 18 ចែងថា ហើយព្រះ” អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌និងនៅលើ ”យេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកនិយាយទៅពួកគេថា ផែនដីត្រូវបានប្រទានដល់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះចូរចេញទៅនាំមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍អោយធ្វើជាសិស្សហើយធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកអោយគេក្នុងព្រះនាមព្រះបិតាព្រះបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ត្រូវបង្រៀនគេអោយប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលខ្ញុំបានបង្ហាត់អ្នករាល់គ្នា។ យើងដឹងថាយើងស្ថិតនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃរហូតដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក»។ យើងជាមតិរបស់គេហើយគេជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ។ ដូច្នេះសព្វថ្ងៃនេះយើងគោរពតាមបង្គាប់របស់លោកដោយស្មោះត្រង់៖ ក្នុងការសិក្សាអំពីទំនាក់ទំនងព្រះគម្ពីរអង់គ្លេសនិងក្រសួងនេះគឺជាឯកសិទ្ធិរបស់យើង។

ទីពីរតើសេចក្តីបង្គាប់ជាលើកដំបូងរបស់យ៉ូស្វេមានអ្វី?

ក្នុងនាមជាអំណាចរបស់ម៉ូសេលោកយ៉ូស្វេគួរតែដោះស្បែកជើងរបស់គាត់នៅលើផែនដី

ដែលជាដីដ៏វិសុទ្ធដែលបានសន្យាថាស្រុកកាណានដែលបង្ហាញពីស្ថានសួគ៌ជាស្ថានភាពនៃ
ភាពពេញលេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ រឿងដ៏បរិសុទ្ធគួរតែត្រូវបានសម្រេចដោយបុគ្គលដ៏
ពិសិដ្ឋដែលបានសង្គ្រោះពីអំពើបាបរបស់គាត់។ លោកយ៉ូស្វេគឺជាប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទ។
ខ 75 ចែងថា :មេបញ្ជាការកងទ័ពរបស់ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកលោកថា" «ចូរដោះ
ស្បែកជើងចេញដ្បិតកន្លែងដែលអ្នកឈរនេះជាកន្លែងដ៏វិសុទ្ធ។ »លោកមេបញ្ជាការប្រគល់
លោកយ៉ូស្វេអោយទៅជាវិសុទ្ធ។ ភាពបរិសុទ្ធនៃដីគឺជាគោលបំណងនៃសកម្មភាពរបស់គា
ត់។ នៅពេលមេដឹកនាំគឺបរិសុទ្ធគាត់អាចសម្រេចគោលបំណងរបស់ព្រះចំពោះប្រជាជនអ៊ី
ស្រាអែលរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើងធ្វើការនៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធ
របស់រាស្ត្រទ្រង់ដោយកិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការប្រែចិត្តនិងសេចក្តីជំនឿទៅនឹងព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះគឺជាកិច្ចការចម្បងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងយើងសម្រាប់ភាពបរិសុទ្ធគឺជា
ដំណាក់កាលនៃកិច្ចបម្រើប្រោសលោះរបស់ព្រះ។

នៅក្នុងជីវិតសាលារៀនរបស់យើងគឺដូចជាសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។ បេសកកម្មចម្បងដែល
យើងត្រូវរក្សាគឺរក្សាខ្លួនយើងឱ្យបរិសុទ្ធ។ តើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? ភាពបរិសុទ្ធមានន័យ
ថារស់នៅក្នុងជីវិតដាច់ដោយឡែកពីការគិតខាងចិត្តគំនិតអាកប្បកិរិយាការដឹកនាំនិងវិធីសា
ស្ត្រ។ តើអ្នករក្សាភាពបរិសុទ្ធក្នុងជីវិតពិតរបស់អ្នកទេ? តើឥឡូវនេះអ្នកមិនតស៊ូជាមួយជីវិត
ពិតក្នុងជីវិតនៅសាលារបស់អ្នកទេ? ជាពិសេសយើងត្រូវរក្សាទុកពីពិភពលោក។ “យើងត្រូវ
ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអំពើបាបដែលរំញោចនៅថ្ងៃយុវវ័យ។ ជាទូទៅព្រះគម្ពីរគោរពដល់ទំនាក់
ទំនងរបស់ព្រះរវាងបុរសនិងស្រី។ (ចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់ព្រះគឺភាពស្និទ្ធស្នាលចំពោះ
ព្រះ) ប៉ុន្តែសាតាំងល្បួងយើងក្នុងទិដ្ឋភាពនៃជីវិតដ៏ស្រស់ស្អាតឆ្ពោះទៅរកកៅអីខាងលោកិ
យ។ ថ្វីបើការល្បួងណាមួយវាយប្រហារដល់យើងគ្រប់ពេលណាក៏ដោយយើងគួររក្សាខ្លួន
យើងដោយប្រាជ្ញារបស់ព្រះដូចយ៉ូសែបដែរ។ តើយ៉ូសែបអាចឈ្នះលើការល្បួងដោយរបៀប

ណាដោយសារគាត់ដឹងពីវិធីវិជ្ជមានដែលអាចគេចចេញពីកន្លែងដែលមានបាប៖ ក្នុងពេលនេះប្រសិនបើអ្នកផ្ដោតអារម្មណ៍ទៅលើការអានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះហើយអធិស្ឋានទៅព្រះដើម្បីទទួលព្រះគុណខ្លះអ្នកអាចទទួលបានអំណាចដើម្បីយកឈ្នះការល្អៗ។ រក្សាភាពបរិសុទ្ធរបស់អ្នកពីព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធ្វើឱ្យយើងបរិសុទ្ធ។ (1 កូរិនថូសទី 3:16) យើងគឺជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ។

ទីបីគឺតួនាទីរបស់មេបញ្ជាការកាន់កាប់ស្រុកកាណានដែរឬទេ?
តួនាទីរបស់គាត់គឺដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ប្រជាជនរបស់គាត់ដើម្បីរក្សាការភ័យខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់បន្ទាប់ពីបានកាន់កាប់ទីក្រុង។ ព្រះគ្រីស្ទដែលបានកើតជាមុនបានលេចមកក្នុងចំណោមជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ វាមានន័យថារូបរាងរបស់គាត់អមវត្តមាននៃសិរីល្អរបស់ព្រះ។ សកម្មភាពរបស់គាត់បង្ហាញពីកងទ័ពរបស់រាស្ត្ររបស់ព្រះ។ វាគឺជាប្រភេទនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកសម្រុះសម្រួលតែម្នាក់គត់រវាងព្រះនិងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់បានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងដើម្បីជំនួសមនុស្សរបស់ទ្រង់ដើម្បីលើកស្ទួយដល់ស្ថានសួគ៌។ ដូច្នេះយើងជឿថាការសុគតរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីស្លាប់របស់ខ្ញុំ។ ការរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ទ្រង់គឺជាការរស់ពីសុគតឡើងវិញរបស់ខ្ញុំហើយការកាន់កាប់របស់ខ្ញុំគឺការធំធាត់របស់ខ្ញុំ។ (អេភេសូ 2: 4-7) ក៏ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដ៏លើសលប់គឺព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យស្រឡាញ់យើងខ្លាំងបំផុតគឺព្រះអង្គបានសោយទិវង្គតនិងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញស្របតាមព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គបានប្រោសយើងអោយរស់ឡើងវិញរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវនិងអោយយើងអង្គុយលើបល្ល័ង្កនៅស្ថានបរមសុខរួមជាមួយព្រះអង្គដែរដើម្បីអោយយើងបានវិសុទ្ធនិងគ្រប់កិច្ចការដែលព្រះអង្គបានសំដែងអោយយើងឃើញក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។

ទីតាំងដ៏អស្ចារ្យនៃការបើកសម្តែងរបស់ពួកគេត្រូវបានគូរនៅក្នុងអត្ថបទនោះគឺព្រឹត្តិការណ៍ ដែលត្រូវកាន់កាប់ទីក្រុងយេរីកូ។ តើវិវរណៈប្រាប់យើងយ៉ាងដូចម្តេច? មានធាតុ។

(1) ការងាររបស់គាត់គឺសាមញ្ញណាស់។ អ្នកណាកាន់តាមបទបញ្ជារបស់ព្រះអង្គអ្នកនោះ មុខជានៅជុំវិញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សកម្មភាពដ៏វិជ្ជមានរបស់ពួកគេគឺការស្តាប់ បង្គាប់នៅពេលកូនក្មេងបានធ្វើតាមបង្គាប់របស់ឪពុកម្តាយដ្បិតព្រះយេស៊ូបានផ្សាយដំណឹង ល្អថាមានតែបុគ្គលដែលដូចជាកូនដែលស្តាប់បង្គាប់និងចិត្តរាបទាបអាចចូលទៅក្នុងស្ថាន សួគ៌បាន។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើតាមហើយធ្វើតាមធ្វើតាមការណែនាំរបស់យ៉ូស្វេ។ សព្វថ្ងៃនេះយើងគួរតែធ្វើតាមការណែនាំរបស់ព្រះយេស៊ូនៅក្នុងស្ថានភាពណាមួយដោយ ការបង្រៀនពីព្រះគម្ពីរ។

(2) ការងាររបស់គាត់ត្រូវបានគេផ្ដោតលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលហឺបនៃសេចក្តី សញ្ញាចំណុច។ នៅពេលដែលពួកគេបានមកដល់ក្រុងយេរីកូពួកគេគួរតែធ្វើតាមហឺបដែល មានន័យថាវត្តមានរបស់ព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ថ្ងៃមួយពួកគេគួរតែវិលជុំវិញក្រុងយេរី កូ។ ថ្ងៃទីប្រាំពីរនៃថ្ងៃទីប្រាំពីរពួកគេគួរតែវិលជុំវិញក្រុងយេរីកូ។ ហើយពួកគេគួរតែស្រែក ដោយសំឡេងមួយ !ស្រែក" ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រទានទីក្រុងដល់អ្នក! "ទោះយ៉ាង ណានេះគឺជាអាកប្បកិរិយានៃសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេចំពោះសេចក្តីសញ្ញាដោយសារតែព្រះ ប្រទានទីក្រុងដល់ពួកគេពួកគេអាចអះអាងថានេះជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ព្រះ។

(3) ពួកគេគួរធ្វើតាមការណែនាំរបស់ព្រះដើម្បីរក្សាគិតឱ្យធ្វើកិច្ចសន្យាដ៏ដែលបានសន្យា ទុក។ ពួកគេគួរទទួលស្គាល់ថាទីក្រុងនិងភោគីរបស់គេត្រូវបានថ្វាយទៅព្រះ។ ដូច្នេះអ៊ីស្រាអែ លមិនគួរប្រើអាវុធយោធាដោយខ្លួនគេទេ។ មេបញ្ជាការបានផ្ដោតអារម្មណ៍ទៅលើការ បំផ្លាញក្រុងយេរីកូនៅទីក្រុងកាណានជាលើកដំបូងក៏ដូចជាដើម្បីអរគុណដល់ជីវភាពរស់នៅ

របស់ប្រជាជន។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាអ្នកសម្រុះសម្រួលប្រកបដោយព្រះគុណតែមួយ គត់បានបំពេញបេសកកម្មទាំងពីរនេះជាសេដ្ឋកិច្ចនៃព្រះ។ យ៉ូស្វេដែលជាប្រភេទនៃព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទបានបំពេញបញ្ជារបស់គាត់ដោយមិនបានសម្រេច។ ក្នុងនាមជាព្រឹត្តិការណ៍ បែបនេះកិច្ចការប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវបានបង្ហាញជាប្រធានបទដ៏អស្ចារ្យម្តង ហើយម្តងទៀតដល់យើង។

នៅក្នុងជីវិតសាលារៀនរបស់យើងយើងដើរតាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ តើធ្វើដូចម្តេច? ដោយសេចក្តីជំនឿយើងអាចដើរតាមទ្រង់។ វាមានន័យថាយើងត្រូវទទួលយកគុណសម្បត្តិ របស់ទ្រង់ក្នុងជីវិតយើងហើយអះអាងថាដោយសេចក្តីជំនឿនិងការប្រព្រឹត្ត។ យើងធានាថា របស់យើងបានសង្គ្រោះសេចក្តីសង្គ្រោះសម្រាប់ "យ៉ូស្វេ" ពួកយើង 2014 ឆ្នាំមុន។ តើអ្នក ជឿទេ?

មេបញ្ជាការកងទ័ពគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលបានសុះសក់មុន។ ទ្រង់បានបើកសម្តែងនៅចំពោះ មុខយ៉ូស្វេថាជាប្រភេទព្រះគ្រីស្ទដែលបានបង្ហាញពីការសង្គ្រោះនៃសេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រះហើយ ទ្រង់បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់អំពីការជិះអាកប្បកិរិយានិងវិធីសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះដល់ ប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ យើងជាមនុស្សម្នាក់ដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនហើយគួរតែរៀនពី វិធីសាស្ត្រនិងគោលដៅហើយបំរើទ្រង់នៅក្នុងលោកីយនេះ។

/// ។ តើអ្វីជាការពិតនៃការកាន់កាប់ស្រុកក យ៉ូស្វេ(14: 6-15)?

យើងគិតថាការពិតខ្លះដែលទាក់ទងរវាងការកាន់កាប់ស្រុកកាណាននិងការប្រសូតរបស់ព្រះ គ្រីស្ទឬវត្តមាននៃព្រះគ្រីស្ទ។ មូលហេតុដែលខ្ញុំប្រៀបធៀបគ្នាទៅវិញទៅមកគឺការយល់ពីការ ពិតនៃការកាន់កាប់ស្រុកកាណាន។ តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះវា?

ការពិតការកាន់កាប់ស្រុកកាណានបានសម្រេចដោយគោលបំណងនៃការយាងមករបស់ព្រះ គ្រីស្ទ ម៉ាថាយ(7:27) ។ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់វាស្រូវរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបើកសម្តែងតាមទស្សនៈនៃការប្រោសលោះ។ ការកាន់កាប់ស្រុកកាណានចង្អុលបង្ហាញពីការពិតនៃការប្រោសលោះការអត់ទោសពីអំពើបាបអេម៉ាញែលនិងការធានានៃសេសកកម្ម។ ក្នុងន័យបែបនេះយើងរីករាយនឹងការពិតនៃស្រុកកាណានក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយយើងក៏ត្រូវរំពឹងថានឹងទទួលបានព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្នរបស់យើងដែរ។ ការពិតវាគឺជាការពិសោធន៍នៃជំពូកទីរួមប្រាំបីដែលប៉ុលបានភ្ញាក់រស់នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់«ខ្ញុំច្រើនជាងការសញ្ញា»និងជីវិតដ៏បរិបូរនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ តើអ្នករីករាយនឹងព្រះគុណនេះនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែរឬទេ?

ប៉ុលបានចូលចិត្តរស់នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់«ខ្ញុំច្រើនជាងការសោយទិវង្គត»និងជីវិតដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ តើអ្នករីករាយនឹងព្រះគុណក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដែរឬទេ? ទីមូយវាត្រូវមានការធានាពីការលើកលែងទោសរបស់ស៊ុន។ (ខ 10)

ខ 10 បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះដូចដែលព្រះអម្ចាស់បានសន្យាថាទ្រង់បានទុកឱ្យខ្ញុំមានជីវិតសែសិបប្រាំឆ្នាំចាប់តាំងពីពេលដែលគាត់បាននិយាយទៅកាន់លោកម៉ូសេខណៈពេលដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងវាលខ្សាច់។ ដូច្នេះនៅទីនេះខ្ញុំមានអាយុប៉ែតសិបប្រាំឆ្នាំហើយតើអ្នករកឃើញអ្វីក្នុងករណីដែលសង្គ្រាមនៅស្រុកកាណានកើត” ! ឡើង? ហេតុអ្វីព្រះចង់សម្លាប់ប៉ុលសម្ព័ន្ធភាពណានទាំងអស់? ព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់យើងខ្លាំងដល់ម្ល៉េះបានជាគ្មានមេត្តាដល់មនុស្សក្រីក្រទេមែនទេ? វាដូចជាអ្នកដែលធ្វើសង្គ្រាមជាមេដឹកនាំផ្តាច់ការដ៏យោធលោ *Jingiskan* ដែលជាមេដឹកនាំប្រទេសម៉ុងហ្គោលី។ វិធីកាន់កាប់របស់គាត់គឺដើម្បីកម្ទេចសត្រូវរបស់គាត់និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ទាំងស្រុង។ វិធីសាស្ត្រនេះត្រូវបានប្រើដោយអាស៊ីរ៉ីនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ បទបញ្ជារបស់ព្រះគឺអាក្រក់ជាងពាក្យផ្តាច់

ការ។ អ៊ីស្រាអែលគួរកំទេចកុលសម្ព័ន្ធភាពទាំងអស់។ តើវាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច?
យើងត្រូវការការបកប្រែត្រឹមត្រូវនៃព្រឹត្តិការណ៍នោះ។ វាមានន័យថាព្រះប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ «
បំណុលនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់»។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះបង្ហាញពីការពិតពិតប្រាកដដល់រា
ស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះយើងអាចយល់ពីការពិតមួយនៃការកាន់កាប់ស្រុកកាណានដែលជា
ការអត់ទោសបាប។

តាមពិតយើងអាចទទួលបានការធានាពីការលើកលែងទោសពីអំពើបាបដោយសារភាពការ
ជឿជាក់ពិតប្រាកដរបស់យើង។ ខ្ញុំយ៉ូហាន 7: 9 និយាយថា “បើយើងលន់តូបរបស់
យើងនោះទ្រង់ស្មោះត្រង់ហើយត្រឹមត្រូវក្នុងការអត់ទោសបាបរបស់យើងហើយសំអាតយើង
ពីអំពើទុច្ចរិតទាំងស្រុង” ។ ប៉ុន្តែបើយើងដើរក្នុងពន្លឺដូចដែលគាត់នៅក្នុងពន្លឺ យើងមាន
ទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមកហើយព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រា
ទ្រង់បានសំអាតយើងពីអំពើបាបទាំងអស់»។ យោងតាមខគម្ពីរទាំងនេះលោកចនបាន
រីករាយនឹងព្រះគុណដ៏ក្រៃលែងនៃការអត់ទោសបាប។ នេះជាការពិតមួយនៃកាណាន។ តើ
អ្វីទៅជាបញ្ហាដ៏អាក្រក់បំផុតរបស់អ្នកនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក? វាជាបញ្ហាបាប។ យើងត្រូវកាន់
កាប់បញ្ហានេះដោយព្រះចេស្ដានៃព្រះ។ ទោះបីជាអំពើបាបមានទុក្ខលំបាកណាស់នៅក្នុង
ជីវិតរបស់យើងយើងជឿថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានដោះស្រាយបញ្ហានេះដោយការសុគតរបស់
ទ្រង់។ យើងទទួលបានសេរីភាពចេញពីគ្រប់អំពើបាបទាំងអស់។ ដូច្នេះយើងអាចរីករាយ
ជាមួយការអភ័យទោសជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

របៀបដែលស្រ្តីជិតក្បត់អាចទទួលបានការអភ័យទោសពីអំពើបាបដ៏គួរឱ្យអាម៉ាស់របស់គាត់
នៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់? “ខ្ញុំមិនថ្កោលទោសអ្នកទេ។ កុំប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គង»។ តើលោក
យេស៊ូវអាចនិយាយយ៉ាងដូចម្តេចបាន? ដោយសារគាត់អាចដោះស្រាយបញ្ហាទាំងអស់ដែល
ជាកំហុសនៃបញ្ហារបស់បុរសហើយក៏ដោយសារតែគាត់បានសម្រេចគ្រប់ទាំងអំពើបាបរបស់

ប្រជាជនរបស់គាត់នៅពេលគាត់ស្លាប់ពីឈឺឆ្កាង។ ព្រះអម្ចាស់នៃយើងទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ យើងថា ត្រូវដឹងថាជួយឆ្លងនឹងអ្នក។ ខ្ញុំមិនថ្កោលទោសអ្នកទេដ្បី" រួចទៅហើយព្រះបានទទួល យកតម្លៃនៃការស្លាប់របស់គាត់ជាឈាមដ៏មានតម្លៃ។ យើងជឿលើវា។

5- ឧទាហរណ៍នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះមនុស្សជាច្រើនតស៊ូនឹងអារម្មណ៍ដែលមានគុណភាព : របស់ពួកគេនៅផ្នែកខាងក្នុងនៃជីវិតរបស់ពួកគេ។ គុណភាពធ្វើឱ្យយើងកាន់តែអាក្រក់នៅ ក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ថ្វីបើយើងបានព្យាយាមសងសំណុលនៃមនសិការដោយអាកប្បកិរិយា ដ៏ល្អនិងរបស់ល្អរបស់យើងក៏ដោយយើងមិនអាចធ្វើអោយស្ងប់ស្ងាត់ពីសំលេងតូចមួយបាន ទេ។ បន្ទាប់មកយើងគួរទុកចិត្តលើគុណធម៌ដាច់ខាតដើម្បីលាងសំអាតអំពើបាបរបស់យើ ង។ ហេតុអ្វី?

ទីពីរវាជាការធានារបស់អេម៉ាញូអែល ខ)12)

ការពិតទី 2 នៃការកាន់កាប់ស្រុកកាណានត្រូវតែជាបទពិសោធន៍របស់អេម៉ាញូអែល។ តាម ពិតអេម៉ាញូអែលមានន័យថាភាពពិតនៃភាពពោរពេញនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងវត្តមាននៃ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។

នៅពេលដែលយើងគិតអំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃការប្រយុទ្ធនៅស្រុកកាណានយើងអាចរកឃើញ មូលហេតុចម្បងនៃការទទួលជ័យជម្នះ។ តើវាគឺជាអ្វី? វាគឺជាអេម៉ាញូអែល។ តាមពិតអេម៉ា ញូអែលគឺជាការប្រោសលោះរបស់យើង។ តើអ្វីជាគោលបំណងចុងក្រោយរបស់អ្នកនៅក្នុង ជីវិតរបស់អ្នក? ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះហើយរីករាយនឹងទ្រង់គឺជាគោល បំណងនៃការប្រោសលោះរបស់យើងនិងជាមធ្យោបាយនៃការប្រោសលោះ។ គោលដៅចុង ក្រោយនៃកិច្ចបំរើរបស់យើងគឺអេម៉ាញូអែលមានន័យថាគង់នៅជាមួយព្រះការូបរួមគ្នា ជាមួយព្រះអម្ចាស់។

ការបរិភោគទឹកដោះគោនិងទឹកឃ្មុំគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់យើងប៉ុន្តែសំខាន់ជាងនេះទៅ

ទៀតដើម្បីរីករាយនឹងអេម៉ាញូអែលដែលជាការពិតនៃស្រុកកាណានតាមរយៈការគោរពព្រះ
បន្ទូលនៃព្រះនិងការសរសើរតម្កើងព្រះនៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់យើង។
វាងាយស្រួលណាស់ក្នុងការសំរេចការងារខ្លះនៅក្នុងក្រសួងការងារយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ប៉ុន្តែ
យើងត្រូវផ្ដោតអារម្មណ៍លើការគាំទ្រដល់ស្ថានភាពរបស់អេម៉ាញូអែលនៅក្នុងកិច្ចបំរើរបស់
យើងដើម្បីកសាងឆន្ទៈរបស់ព្រះ។

ទីបីវាគឺជាការធានានៃបេសកកម្ម។

ការពិតចុងក្រោយនៃកាណាន ការសញ្ញាតិគឺជាការធានានៃបេសកកម្ម។ - ជាទូទៅស្រុកកា
ណានគឺជាទឹកដីដែលបំផ្លិចបំផ្លាញដោយអំពើខុសឆ្គងធ្ងន់ធ្ងរនៃកុលសម្ព័ន្ធទាំង 7 ការ
ថ្វាយបង្គំប្រះនិងការជិតក្បត់។ បន្ទាប់មកព្រះបានបណ្ដេញពួកវាចេញពីខាងក្រៅហើយ
ប្រទានឱ្យពួកគេដល់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ជាដីប្រទានពរដែលចង្អុលទិសក្តារបូជាដើម្បីប្រកប
គ្នារវាងព្រះនិងប្រជាពលរដ្ឋរបស់ទ្រង់ដែលជាដ្ឋានដល់កំពូលនៃសេចក្តីសញ្ញា។ នៅក្នុង
គម្ពីរសញ្ញាថ្មីវាគឺជាដួងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ តើអ្វីជាស្រុកកាណានពិតប្រាកដ? វាគឺជាដួងនៅ
ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយអ្វីដែលជាការពិតនៃស្រុកកាណាន? វាគឺដើម្បីគោរពតាមសេចក្តី
បង្គាប់ដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ម៉ាត 28: 18-19 ចែងថា ហើយព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានយាងមកនិយាយទៅគេថា" <គ្រប់ទាំង
សិទ្ធិអំណាចនៅឯស្ថានសួគ៌និងលើផែនដីបានត្រូវប្រទានដល់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះចូរចេញទៅនាំ
មនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍អោយធ្វើជាសិស្សហើយធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកអោយគេក្នុងព្រះនាមព្រះ
បិតាព្រះបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ។" ហើយខ្ញុំក៏បានពោលទៅកាន់ពួកគេថា" នាំមកនូវ
ជីវិតមានសន្តិភាពនិងស្ងប់ស្ងាត់គោរពព្រះនិងថ្លៃថ្នូរតាមគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់»។ ពីមេ
រៀនពីរយើងអាចសង្ខេបពីរប្រភេទគឺការផ្សាយដំណឹងល្អនិងការអប់រំដែលធ្វើឱ្យសិស្សនៅ

គ្រប់ប្រទេសទាំងអស់។ នេះជាគោលបំណងរបស់ក្រុមជំនុំនៅលើពិភពលោក។ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំផ្ដោតលើមួយនេះនាងអាចរីករាយនឹងការពិតនៃស្រុកកាណាននៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ នៅប្រទេសកម្ពុជាយើងអាចរីករាយជាមួយការពិតនៃស្រុកកាណានទោះបីយើងជួបប្រទះទុក្ខវេទនាជាច្រើននៅក្នុងជីវិតរបស់យើងក៏ដោយ។

តើអ្នករីករាយនឹងឈ្នះស្រុកកាណានក្នុងជីវិតរបស់អ្នកទេ? តើអ្នករីករាយនឹងស្រុកកាណានពិតប្រាកដនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេច? នៅពេលដែលយើងរស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាដោយផ្ទាល់ខ្ញុំរីករាយនឹងស្ថានភាពធម្មជាតិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក្នុងដំណើររបស់ខ្ញុំខ្ញុំស្រឡាញ់វាប៉ុន្តែខ្ញុំស្រឡាញ់ស្រុកកាណានពិតប្រាកដនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនដឹងរឿងទាំងនេះទេជីវិតរបស់ខ្ញុំនឹងនៅទេទេ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន:

នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រពួកអ៊ីស្រាអែលមិនបានរីករាយនឹងការពិតនៃស្រុកកាណាននៅក្នុងសម័យកាលរបស់ពួកគេទេ។ ពួកគេមិនបានយល់ពីការពិតនៃស្រុកកាណានទាល់តែព្រះគ្រីស្ទយាងមកផែនដី។ ថ្ងៃនេះយើងស្ថិតនៅក្នុងករណីដដែល។ យើងគួរតែផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើការពិតនៃស្រុកកាណាននៅក្នុងកិច្ចបម្រើនិងជីវិតសាលារៀនរបស់យើង។ តើពួកគេជាអ្វី? ភាពពិតនៃស្រុកកាណានគឺការរំលាយអេម៉ាញូអែលនិងបេសកកម្ម។ នេះគឺជាការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់។ ចូរយើងរីករាយនឹងព្រះគុណដ៏បរិច្ឆេទនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

2. ចៅហ្វាយ

គោលគំនិតនៃការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្លុះបញ្ចាំងរបស់ព្រះទាក់ទងទៅនឹងគោលការណ៍នៃការប្រោសលោះដែរ។ នៅពេលដែលយើងកើតជាថ្មីម្តងទៀតដោយព្រះវិញ្ញាណនិងព្រះបន្ទូល នោះយើងត្រូវតែរៀនពីគោលការណ៍នៃការប្រោសលោះ ពីជីវិតរបស់គ្រីស្ទានពិតប្រាកដ ដោយការបើកសម្តែងពិសេសដើម្បីនឹងយកឈ្នះលើការទោរទន់

ទៅរកគោលការណ៍ជីវិតជាក់ស្តែងតាមបែបរបស់មនុស្ស។ ហេតុអ្វីទៅ? ពីព្រោះការធ្វើដំណើររបស់គ្រីស្ទានគួរតែជួបជាមួយនឹងសេចក្តីល្បងមួយចំនួន ពេលខ្លះមានការលេចមកលើផ្ទៃមុខរបស់ទេវតាដ៏ភ្លឺចែងចាំង ឬដោយការលេចមកនៅលើមុខរបស់អារក្សដ៏អាក្រក់។ យើងអាចត្រូវបានបង្ខំឱ្យខិតចូលជិតសេចក្តីល្បងទាំងនោះដោយវិធីរបស់មនុស្ស។ កណ្តុកម្លឹកចៅហ្វាយបង្ហាញពីគ្រោះថ្នាក់នៃគោលការណ៍របស់មនុស្ស និងសិរីល្អនៃគោលលិទ្ធិនៃសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្នុងជីវិតរបស់គ្រីស្ទាន ជីវិតពិតនៃនគរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំនឹងលើកយកនូវចំណងជើងមួយចំនួនចេញពីកណ្តុកម្លឹកចៅហ្វាយពីការស្តារឡើងវិញនូវបន្ទុះរបស់ព្រះ៖ អ្នកដឹងនាំដ៏នៅអស់កល្ប ទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវ ចម្រៀងនៃសេចក្តីប្រោសលោះរបស់ដេបូរ៉ា និងលទ្ធផលនៃគោលការណ៍របស់មនុស្សនៅក្នុងគេខាន។

1- អ្នកដឹកនាំនៅអស់កល្ប (ចៅហ្វាយ 1:1-10)

ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ មនុស្សផ្តោតទៅលើភាពជាអ្នកដឹកនាំដើម្បីដឹកនាំក្រុមជំនុះអោយបានត្រឹមត្រូវ។ តើអ្វីទៅជាភាពជាអ្នកដឹកនាំបែបបទគម្ពីរ? យើងអាចរៀនចេញពីកណ្តុកម្លឹកប្រវត្តិសាស្ត្រ។ នៅក្នុងចំណោមនោះ យើងអាចស្វែងរកឃើញគំរូមួយចំនួននៃភាពជាអ្នកដឹកនាំតាមបទគម្ពីរនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ ដំបូង យើងទទួលស្គាល់ថាអ្នកដឹកនាំដ៏ពិតប្រាកដនោះគឺជាព្រះ ដែលជាព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ មិនមែនជាមនុស្សឡើយ។ យ៉ាកុប 3:7 មានបន្ទូលថា “បងប្អូនអើយ កុំឱ្យធ្វើជាគ្រូច្រើនគ្នាពេកឡើយ ពីព្រោះដឹងហើយថា យើងនឹងត្រូវទោសធ្ងន់ជាងគេ។” តើនរណាជាអ្នកដឹកនាំពិតប្រាកដរបស់យើង? ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ យ៉ូស្វេជាអ្នកដែលកាន់កាប់ទឹកដីកាណាន គាត់បានស្លាប់ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់ជាអ្នកដឹកនាំដ៏នៅអស់កល្បរបស់អ៊ីស្រាអែលទ្រង់តែងតែធ្វើការជានិច្ច។ បន្ទាប់ពី 400 ឆ្នាំ សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេត្រូវបានធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីពុករលួយ ពីព្រោះពួកគេមិនបានបណ្តេញពូជសាសន៍ដែលនៅសេសសល់របស់ពួកកាណានឱ្យអស់ ហើយពួកគេជាប់អន្ទាក់ខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតពួកចៅហ្វាយនិងបានដឹកនាំរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ទៅកាន់គោលបំណងរបស់ទ្រង់។

តើអ្នកណាជាអ្នកដែលគ្រប់គ្រងចម្បាំងដោយបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទ?

ទីមួយ ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់ជាអង្គដែលគ្រប់គ្រងសង្គ្រាម

1) នៅពេលដែលពួកគេសួរថា “តើអ្នកណាជាអ្នកដែលត្រូវទៅវាយមុនគេនៅក្នុងចម្បាំង?” ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ពួកគេនូវទិសដៅដែលច្បាស់លាស់ (7-2)។ ព្រះអម្ចាស់ជាអង្គដែលបង្គាប់នូវការធ្វើសង្គ្រាម ទ្រង់បានគង់នៅជាមួយពួកគេ។ ទ្រង់ផ្ទាល់ជាអង្គដ៏មានជ័យជំនះទាស់នឹងសត្រូវរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់តែងតែឈ្នះចម្បាំង ដោយសារទ្រង់ផ្ទាល់គ្រប់គ្រងលើការចម្បាំង។ នៅក្នុង វិវរណៈ 6:2, យើងឃើញថាព្រះគ្រីស្ទនិងដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់យកឈ្នះគ្រប់ចម្បាំងនៅក្នុងជីវិតរបស់គ្រីស្ទាន “ខ្ញុំក៏ក្រឡេកទៅឃើញសេះស។ ឯអ្នកដែលជិះក៏កាន់ផ្លូវ ហើយមានគេឱ្យមកដល់អ្នកនោះ រួចអ្នកនោះចេញទៅទាំងមានជ័យជំនះ ហើយឱ្យបានឈ្នះតទៅ។” អ្នកជិះជាព្រះគ្រីស្ទនិងការធ្វើការរបស់ដំណឹងល្អរបស់ទ្រង់។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគ្រប់គ្រងគ្រប់សង្គ្រាមនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ គ្រប់ចម្បាំងនៅក្នុងកណ្តុរគម្ពីរចៅហ្វាយត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយព្រះគ្រីស្ទ។ វាមានន័យថាព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់បានមានតួនាទីជាអ្នកយកជ័យជំនះក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។

2) នៅក្នុងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណរបស់យើង ការវាយប្រឆាំងផ្ទាល់របស់យើងជាចំណុចចម្បងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ តើអ្វីទៅជាការវាយប្រឆាំងខាងវិញ្ញាណ? វាមិនមែនជាការវាយប្រឆាំងខាងសាច់ឈាមឡើយ ប៉ុន្តែជាការពង្រឹងការប្រកបជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យ៉ាងជិតស្និទ្ធ ដោយការស្តាប់ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់និងការអធិស្ឋានពីសេចក្តីត្រូវការរបស់យើងទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ ការផ្តល់ឱ្យនិងការទទួលយកជាសកម្មភាពធម្មតានៅក្នុងជីវិតរបស់គ្រីស្ទាន។ នេះជាសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។ បន្ទាប់មកយើងរកឃើញសត្រូវពិតរបស់យើងនោះជា សាតាំង លោកិយ និងបំណងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម (*Sarks*)។ នៅក្នុងចំណោមការទាំងនេះ *Sarks* ជាសត្រូវដ៏គ្រោះថ្នាក់បំផុតនៅក្នុងជីវិតរបស់គ្រីស្ទានរបស់យើង ពីព្រោះកិច្ចការរបស់សត្រូវពីរយ៉ាងទៀតធ្វើការនៅខាងក្រៅយើង ប៉ុន្តែជាកិច្ចការសត្រូវដែលនៅក្នុងព្រលឹង វិញ្ញាណ និងអារម្មណ៍ ប្រាថ្នានិងការតាំងចិត្ត។ យើងអាចរកឃើញចំណុចទាក់ទងរបស់សង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណរបស់យើង។ តើវានៅឯណា? វាជាផ្នែកនៃការគិត។ គម្ពីរមានបន្ទូលម្តងហើយម្តងទៀតយកកាន់យើង។ នៅក្នុង រ៉ូម 8:5-8, យើងអាចរកឃើញការបង្រៀនមកកាន់យើង “ពីព្រោះអស់អ្នកណាដែលតាមសាច់ឈាម នោះគិតតែខាងសាច់ឈាម តែអស់អ្នកណាដែលតាមព្រះវិញ្ញាណ នោះគិតតែខាងវិញ្ញាណវិញ។ ដ្បិតគំនិតខាងសាច់ឈាម នោះជាសេចក្តីស្លាប់ទេ ឯគំនិតនៃវិញ្ញាណ នោះទើបជាជីវិត និងសេចក្តីសុខសាន្តវិញ។ ពីព្រោះគំនិតខាងសាច់ឈាម នោះរំមែងទាស់ទទឹងនឹងព្រះ ដ្បិតមិនចុះចូលនឹងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះទេ ក៏ពុំអាចនឹងចុះចូលបានផង។ ពួកអ្នក

ដែលនៅខាងសាច់ឈាម នោះពុំអាចនឹងគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះបានឡើយ។” នៅពេលដែលយើងរក្សា គំនិតរបស់យើង នោះយើងអាចរីករាយនូវព្រះគុណដ៏វិសេសបាន។

3) នៅពេលដែលយើងសិក្សាព្រះគម្ពីរនិងសាសនៈវិទ្យា យើងគួរតែរក្សាការគិតរបស់យើងនៅចំពោះ ព្រះអម្ចាស់។ តួនាទីនៃគំនិតសំខាន់ណាស់ដើម្បីស្គាល់សេចក្តីពិតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ តើវាមានសារៈសំខាន់ប៉ុណ្ណា នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង? ព្រះគម្ពីរមានបន្ទូលថា “ព្រះគ្រឿងសស្ត្រាវុធពិជ័យសង្គ្រាមរបស់យើងខ្ញុំ មិនមែនជារបស់ខាងសាច់ឈាមទេ គឺជាឥទ្ធិបូមមកពីព្រះ សម្រាប់នឹងរំលំទីមាំមួនវិញ។ ដែលអាចនឹងរំលាយ អស់ទាំងគំនិតដែលវិះគិត និងគ្រប់ទាំងសេចក្តីយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលលើកខ្លួនឡើងទាស់នឹងចំណេះនៃព្រះ ព្រមទាំងនាំអស់ទាំងគំនិត ឱ្យចុះចូលស្តាប់បង្គាប់ព្រះត្រីសូវិញ។” (2កូរិនថូស 10:4-5)។ នៅទីនេះ តើអ្វីជា ការវិះគិត គំនិត និងការគិត? និយាយដោយខ្លី វាជាការគិត។ គំនិតរបស់យើងចង្អុលទៅកាន់ខ្លួនយើង។ តើអ្វីទៅជាវិធីសាស្ត្រនៃការគ្រប់គ្រងគំនិតរបស់យើងឱ្យបានល្អ? ជាការពឹងផ្អែកលើការគិតរបស់ព្រះ ដែលជាព្រះគម្ពីរឱ្យបានយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។ យើងត្រូវតែប្រាកដថានៅជាប់ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ តើអ្នកនិងគំនិតរបស់អ្នកនៅជាប់ក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ឬនៅក្នុងគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក? ការនេះកើតឡើងជាពិសេសប្រសិនបើយើងនៅជាប់នៅក្នុងគំនិតខាងលោកិយរបស់ចិត្តយើង។ បញ្ហាទាំងហ្វូងនិងគំនិតអាក្រក់ជាច្រើននឹងកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ព្រះអម្ចាស់បានព្រមានយើងឱ្យប្រយត្ននៅក្នុងជីវិតរបស់យើងទាស់នឹងការអាក្រក់ដែលចេញមកពីខាងក្នុងមកក្រៅ។ ម៉ាកុស 7:20-22 បានបង្ហាញថា “ទ្រង់ក៏មានបន្ទូលថា គឺជាសេចក្តីដែលចេញពីមនុស្សមកទេតើដែលធ្វើឱ្យស្មោកគ្រោកនោះ។ ដ្បិតនៅខាងក្នុង ពីក្នុងចិត្តរបស់មនុស្ស មានចេញអស់ទាំងគំនិតអាក្រក់យ៉ាងនេះ គឺសេចក្តីកំផិត សហាយស្មន់ កាប់សម្លាប់គេ លួចប្លន់ លោភ ខិលខូល ឧបាយកល អាសអាភាស ភ្នែកអាក្រក់ ជេរប្រមាថ ឆ្លើងឆ្លៃ និងសេចក្តីចំកូត។ គឺសេចក្តីអាក្រក់ទាំងនេះហើយដែលចេញមកពីខាងក្នុងមក ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សស្មោកគ្រោកវិញ។”

ទីពីរ ពួកគេយកឈ្នះគ្រប់ចម្បាំងតាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះអម្ចាស់

1) កុលសម្ព័ន្ធយូដានិងស៊ីមានបានបង្ហាញពួកកាណាន ពួកប្រីថាយ និងសម្លាប់អាដូនីបេសេក ហើយបានកាន់កាប់យេរូសាឡឹមនិងភ្នំនៅផ្នែកខាងត្បូង (5-10) ដោយការស្តាប់បង្គាប់ព្រះអម្ចាស់។ អាថ៌កំបាំងនៃជ័យជំនះរបស់ពួកគេជាការដើរតាមការបង្គាប់របស់ព្រះអម្ចាស់។ ប្រសិនបើពួកគេមិនបានទទួល

ស្គាល់នូវអំណាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ នោះពួកគេប្រាកដជាចាញ់ចម្បាំងជាពិត។ ការស្តាប់បង្គាប់ជាគន្លឹះយ៉ាងសំខាន់ដើម្បីយកឈ្នះសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។ ប៉ូលបានចង្អុលទៅកាន់ភាពពិតយ៉ាងសំខាន់នៃសង្គ្រាមនេះដូចតទៅ៖ អេភេសូជំពូក ៦ មានបន្ទូលថា ជាជាការវាយប្រឆាំងទៅនឹងវិញ្ញាណអាក្រក់ ហើយជាការឈរយ៉ាងរឹងមាំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ យើងត្រូវតែបំពាក់ដោយព្រះគ្រីស្ទជាមួយនឹង៖ ម្នាក់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ របាំងទ្រូងនៃសេចក្តីសុចរិត ខ្សែក្រវ៉ាត់នៃសេចក្តីពិត ជាវន្តព្រះវិញ្ញាណ និងខែលនៃសេចក្តីជំនឿ ព្រមទាំងស្បែកជើងនៃដំណឹងល្អនៃសេចក្តីសុខសាន្ត។ បំពាក់របស់ទាំងនោះជាធម្មតាទៅកាន់ការស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះអម្ចាស់។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃយើងត្រូវតែរៀនស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងចម្បាំងខាងវិញ្ញាណរបស់យើង។ នៅពេលដែលខ្ញុំអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំបានពន្យល់ពីដំណឹងល្អដោយប្រើប្រាស់រូបភាពទៅកាន់មនុស្សចាស់ម្នាក់។ គាត់មានការខ្វល់អំពីព្រះយេស៊ូវយ៉ាងខ្លាំង។ នៅពេលដែលខ្ញុំដឹកនាំគាត់ទៅកាន់ការយាងព្រះយេស៊ូវមកក្នុងជីវិតរបស់គាត់ មានរង្វាស់ជាច្រើនដង ហើយមានក្មេងពីរនាក់ទៀតនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា សាតាំងបានវាយប្រហារពួកយើងកំឡុងពេលដ៏សំខាន់របស់យើង។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំនៅតែស្តាប់តាមការចង្អុលបង្ហាញរបស់ព្រះអម្ចាស់សំរាប់តួនាទីរបស់ខ្ញុំ នោះជាការប្រកាសដំណឹងល្អ។ គាត់បានទទួលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់សង្គ្រោះរបស់គាត់។ គាត់បានក្លាយជាមនុស្សថ្មីនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់រួចហើយ។ នៅពេលណា និងកន្លែងណាក៏ដោយ យើងតែងតែត្រូវការការដើរតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់។ នេះជាការស្តាប់បង្គាប់។ ការប្រកាសដំណឹងល្អយ៉ាងជោគជ័យជាការអធិប្បាយពីព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់គាត់ ហើយជាការថ្វាយគ្រប់ទាំងលទ្ធផលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។

2) នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង បើទោះជាយើងដើរតាមជ្រលងដ៏ធំក៏ដោយ ប្រសិនបើយើងដើរតាមការបង្គាប់ នោះយើងអាចយកឈ្នះគ្រប់ការទាំងអស់។ យើងត្រូវតែរៀនរីករាយក្នុងការស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើងបានបង្គាប់នូវការបង្គាប់ដ៏ធំមកដល់យើង "ចូរចេញទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ហើយបង្កើតសិស្ស និងធ្វើពិធីជ្រមុជដល់ពួកគេនិងបង្រៀនពួកគេនូវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដើម្បីរក្សាការបង្រៀនរបស់ទ្រង់។" តើអ្វីទៅជាលក្ខខណ្ឌតែមួយដើម្បីទទួលបានព្រះពរដ៏អស្ចារ្យនោះ? វាជាការដើរតាមទ្រង់ដោយមិនមានការត្រឡប់ក្រោយ។ ការនេះនឹងចេញលទ្ធផលមកជាសេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

ទីបី ព្រះយេស៊ូវដឹកនាំនូវការចេញចូលរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែលតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ

- 1) ខ 2 មានបន្ទូលថា “ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា យូដាត្រូវចេញទៅ មើល អញបានឱ្យទឹកដីដល់គេហើយ” ម៉ូសេ យ៉ូស្វេ និងអ្នកដឹកនាំផ្សេងទៀតបានស្លាប់តាមកាលកំណត់របស់គេ។ ព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវផ្ទាល់បានបង្គាប់ផ្លូវរបស់ពួកគេនៅក្នុងជីវិតរបស់កាណាន ជីវិតនៃការធ្វើសង្គ្រាម។ ទ្រង់បានបង្គាប់ពីអាទិភាពនៃសង្គ្រាមដល់ពួកយូដា។ ហើយទ្រង់បានបង្ហាញពីការរួបរួមរបស់ពួកគេសំរាប់ចម្បាំងដ៏ជោគជ័យ។ អ្នកដឹកនាំរបស់យើងដឹកនាំយើងតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់។
- 2) ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។ ទ្រង់ជាទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់ត្រូវបានបង្ហាញមកនៅចំពោះយ៉ូស្វេ ទ្រង់បានដឹកនាំចម្បាំងដើម្បីកាន់កាប់យេរិទូ ហើយបានជួយអ៊ីស្រាអែលធ្វើចម្បាំងរហូតសម្លាប់អស់ពួកកាណាន។ ព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំយើងទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ទំនុកដំកើង 23: 1-3 “ព្រះយេស៊ូវជាអ្នកគង្វាលខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនខ្វះអ្វីសោះ។ ទ្រង់ឱ្យខ្ញុំដេកសំរាកនៅទីមានស្មៅខ្សែរខ្ចី ទ្រង់នាំខ្ញុំទៅក្បែរមាត់ទឹកដែលហូរច្រៀនៗ។ ទ្រង់កែប្រែលើខ្ញុំឡើងវិញ ទ្រង់នាំខ្ញុំទៅតាមផ្លូវសុចរិតដោយយល់ដល់ព្រះនាមទ្រង់។” ទំនុកដំកើង 126:1-6 ក៏មានបន្ទូលថា “កាលព្រះយេស៊ូវទ្រង់បាននាំពួកឈ្មើយមកឯក្រុងស៊ីយ៉ូនវិញ នោះយើងរាល់គ្នាបានដូចជាមនុស្សដែលយល់សប្តិទេ។ គ្រានោះ មាត់យើងបានពេញដោយការសើចសប្បាយ ហើយអណ្តាតក៏បានពេញដោយបទចម្រៀង នោះនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍មានគេថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានធ្វើការយ៉ាងធំសំរាប់ពួកនោះពិត។ ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការយ៉ាងធំសំរាប់យើងមែន យើងក៏អរណាស់ដែរ។ ឱព្រះយេស៊ូវអើយ សូមនាំពួកយើងខ្ញុំដែលជាឈ្មើយឱ្យត្រលប់មកវិញ ដូចជាទឹកជ្រោះនៅស្រុកខាងត្បូង។ អស់អ្នកដែលសាបព្រោះ ដោយស្រក់ទឹកភ្នែក នោះនឹងបានច្រូតវិញ ដោយច្រៀងអរសប្បាយ។ អ្នកដែលកណ្តៀតពូជ សំរាប់សាបព្រោះ ចេញទៅទាំងយំ នោះប្រាកដជានឹងចូលមកវិញដោយអំណរ ព្រមទាំងយកកណ្តាប់មកផង។” ហេតុអ្វីបានជាពួកគេសាបព្រោះដោយយំ ដោយស្រក់ទឹកភ្នែក និងដោយការលំបាក? ពីព្រោះពួកគេស្មោះត្រង់ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ឈររឹងមាំនៅក្នុងដីនៃសេចក្តីពិតនិងសេចក្តីស្មោះត្រង់។ បន្ទាប់មកយើងនឹងបង្កើតផលផ្លែដ៏ល្អនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។

សរុបសេចក្តី: សម្គាល់,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់កម្ពុជាបញ្ជាក់ថា អ្នកដឹកនាំល្អសំខាន់ណាស់សំរាប់ជីវិតដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងគ្រួសារ។ យើងដឹងថាប៉ុណ្ណា ជាអ្នកដែលសំលាប់រង្គាលនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់កម្ពុជា បានសម្លាប់មនុស្សជាច្រើន។ ឥលូវនេះពួកគេបានភ្ញាក់ឥទ្ធិពលនៅក្នុងជីវិតរបស់គេ។ ហើយការបង្រៀនរបស់ព្រះពុទ្ធមានឥទ្ធិពលស្ទើរតែគ្រប់ក្នុងជីវិតរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាទាំងអស់។ នៅពេលដែលខ្ញុំប្រកាសដំណឹងល្អទៅកាន់ពួកគេ នោះពួកគេតែងតែមានទំនោរទៅរកគំនិតបែបសាសនាជាច្រើនទៅវិញ។ នេះជាស្ថានភាពមួយដ៏អាក្រក់។ មានការសំខាន់ណាស់ក្នុងការមានអ្នកដឹកនាំតែមួយ ដើម្បីនឹងនាំក្រុមជំនុំនៅក្នុងលោកិយ។ តើអ្នកណាជាអ្នកដឹកនាំដ៏ពិតនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនិងនៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន? មានតែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះដែលជាអ្នកដឹកនាំដ៏ពិត (យ៉ូហាន 14:6)។ តើអ្នកណាជាអ្នកដឹកនាំដ៏នៅអស់កល្បរបស់អ្នក? យើងគួរតែដើរតាមការដឹកនាំរបស់ទ្រង់ដូចជាអ្នកគង្វាលដ៏ល្អនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ នៅក្នុងជីវិតសិក្សារបស់យើង យើងគួរតែមានការធានាអះអាងថា អ្នកដឹកនាំរបស់យើងជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយគួរតែបំរើទ្រង់ដោយបន្ទាបខ្លួន ហើយរៀនអាកប្បកិរិយារបស់ទ្រង់ គោលបំណង និងវិធីសាស្ត្ររបស់ទ្រង់។

1/- ទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវ (ចាហ្វាយ 2:1-10)

ទាំងអ្នកចាប់ផ្តើមនិងអ្នកដែលបញ្ចប់នៃការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញអត្តសញ្ញាណរបស់ទ្រង់យ៉ាងច្បាស់ថែមទៀតទៅកាន់យើងនៅក្នុងកណ្តគម្ពីរចាហ្វាយដោយតួអង្គជាទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវ។ បញ្ហាដែលព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងសញ្ញាចាស់សំខាន់ណាស់ដើម្បីឱ្យបានយល់ពីលំនាំនៃសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ប្រភពដ៏សំខាន់នៃការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។ 1 កូរិនថូស 10:1-2 បានមានមតិមកកាន់យើងយ៉ាងច្បាស់លាស់ពីលំនាំដ៏សំខាន់ “បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នករាល់គ្នានៅល្ងង់ពីដំណើរពួកព្វយុកាយើងទេ ថាគេបាននៅក្រោមពពកទាំងអស់គ្នា ហើយគ្រប់គ្នាបានដើរកាត់សមុទ្រ។ គ្រប់គ្នាបានទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងពពក ហើយក្នុងសមុទ្រនោះ ឱ្យបានទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងពពក ហើយក្នុងសមុទ្រនោះ ឱ្យបានយតាមលោកម៉ូសេ។ គ្រប់គ្នាបានបរិភោគចំណីអាហារដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណ។ ហើយគ្រប់គ្នាបានផឹកទឹកដដែលខាងព្រលឹងវិញ្ញាណដែរ ដ្បិតបានផឹកពីថ្នដាខាងព្រលឹងវិញ្ញាណដែលតាមគេ ឯថ្នដានោះ គឺជាព្រះគ្រីស្ទ។” ព្រះគ្រីស្ទ ថ្មជា

ដើរតាមពួកគេហូត។ អត្ថបទនេះគួរតែអនុវត្តនៅក្នុងគ្រប់ព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ រូប
 តំណាងនិងប្រភេទនេះគួរតែបកស្រាយដោយទស្សនៈនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ នៅក្នុងចំណោមការនោះ
 ទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងអត្ថបទមាននៅក្នុងលំនាំនោះដែរ។
 ទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបានធ្វើការនៅបូមីម ហើយបានស្តីបន្ទោសអ៊ីស្រាអែលជាទេវតាដែលប្លែក
 ពីគេ ទ្រង់ត្រូវបានហៅថាជាព្រះគ្រីស្ទមុនពេលចាប់កំណើតជាមនុស្ស។ វាជាសេចក្តីពិតយ៉ាងអស្ចារ្យ
 ដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើការនៅក្នុងសម័យសញ្ញាចាស់សម្រាប់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ តើអ្វីទៅជាកត្តាស្តុកានៃការ
 នេះ?

ទីមួយ ទ្រង់បានបង្ហាញពីអង្គដែលរំដោះអ៊ីស្រាអែលដោយទ្រង់ផ្ទាល់

1) ខ 1-2 មានបន្ទូលថា “នៅគ្រានោះ ទេវតានៃព្រះយេស៊ូវ បានឡើងពីគីលកាល មកដល់បូគី
 មប្រាប់ថា អញបានធ្វើឱ្យដងរាល់គ្នាឡើងចេញពីស្រុកអេស៊ីធូមក ហើយបាននាំចូលមកក្នុងស្រុក ដែល
 អញបានស្អប់នឹងឱ្យដល់ពួកពូជយូកោង អញក៏បានសន្យាថា អញនឹងមិនក្បត់សេចក្តីសញ្ញារបស់អញ
 ចំពោះដងរាល់គ្នាទេ។ ដងរាល់គ្នា មិនត្រូវឱ្យតាំងសេចក្តីសញ្ញានឹងពួកអ្នកស្រុកនេះឡើយ គឺត្រូវរំលំ
 អស់ទាំងអាសនារបស់គេចេញ តែដងរាល់គ្នាមិនបានស្តាប់តាមបង្គាប់អញសោះ ហេតុអ្វីបានជាប្រព្រឹត្ត
 ដូច្នេះ?” ទ្រង់បានអះអាងថា ទ្រង់ផ្ទាល់បានសង្គ្រោះពួកអ៊ីស្រាអែលចេញពីប្រទេសអេស៊ីធូ។ និក្ខមនំ
 បង្ហាញថា ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ចេស្ដា ជាព្រះយេស៊ូវ បានរំដោះពួកគេចេញពីសភាពដ៏វេទនារបស់ពួក
 គេ។ ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានអំណាចចេស្ដាពេលនេះបានលេចមកដូចជាទេវតានៃព្រះយេស៊ូវ។

2) នៅក្នុងសម័យរបស់ចៅហ្វាយ ទ្រង់បានធ្វើការសម្រាប់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ដែលបានលេច
 ព្រះភ័ក្ត្រជាទេវតាដែលមិនមែនជាទេវតាទូទៅនោះទេ។ ទ្រង់បានធ្វើការជាព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់
 ចេស្ដា។ ទ្រង់ដូចជាមេទ័ព ដែលជាអ្នកដែលបានដឹកនាំពួកអ៊ីស្រាអែល ហើយលេចមកនៅមុខយ៉ូស្វ
 ដើម្បីចូលទៅកាន់ទឹកដីកាណាន។ តើទ្រង់ជានរណា? ទ្រង់ពិតជាព្រះគ្រីស្ទមុនពេលទ្រង់ចាប់កំណើត។
 បើទោះជាយ៉ូស្វបានស្លាប់ក៏ដោយ ក៏គាត់បានដឹកនាំរាស្ត្ររបស់គាត់ដោយគ្មានបង្គាប់តាមរយៈជីវិតនៅ
 ក្នុងអេស៊ីធូ ជីវិតនៅវាលហេស្ដាន និងនៅក្នុងទឹកដីកាណាន។

3) នៅក្នុងពន្លឺរបស់សញ្ញាថ្មី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅជាមួយយើងអស់កល្បជានិច្ច (ម៉ាថាយ 28:18-19)។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលត្រូវបានដំកើងឡើងធ្វើការនៅក្នុងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ក្រុមជំនុំ និងគ្រីស្ទានដោយចេតនានៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើទ្រង់ធ្វើការអ្វីនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង? ទ្រង់សម្រេចសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្នុងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់និងជាសកល។ សព្វថ្ងៃនេះ ទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវធ្វើការនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងដើម្បីសម្រេចបំពេញសេចក្តីប្រោសលោះ។

ទីពីរ ទ្រង់បានបង្កើតការតាំងសញ្ញានិងរក្សាដោយស្មោះត្រង់

1) ក្នុងនាមជាដៃគូផ្ទាល់នៃការតាំងសញ្ញា ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់បានអះអាងថាទ្រង់ជាអ្នកបង្កើតតាមក (7)។ ទេវតាបានអះអាងពីអំណាចបែបដូចគ្នាទៅនឹងព្រះ។ ដូចដែលយើងដឹងហើយថា ទេវតាទូទៅមិនអាចទទួលបានការលុតជង្គង់ពីអ្នកផ្សេងទេ។ ពួកគេតែងតែបដិសេធការថ្វាយបង្គំរបស់ពួកគេ ដោយសារពួកគេជាអ្នកបម្រើ ជាអ្នកដែលបម្រើរាស្ត្រដែលរើសតាំងរបស់ព្រះដែលជាក្រុមជំនុំ។ (ហេប្រើរ 1:74)

2) ប៉ុន្តែអត្ថបទនេះអះអាងថាទ្រង់ផ្ទាល់ជាព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់មានអំណាចរបស់ព្រះ។ នេះជាការបង្ហាញមួយយ៉ាងច្បាស់។ ទ្រង់ជាទេវតាដែលបានលេចនៅចំពោះគឺខាន និងម៉ានូអា ឪពុកម្តាយរបស់សាំសុន។ ពួកគេបានលុតចុះនៅចំពោះទ្រង់ ហើយត្រង់បានបង្គាប់ដល់ពួកគេ។ ត្រង់ត្រូវបានបង្ហាញមកដល់ហាហ្គានៅក្បែរអណ្តូងនិងអំប្រាហាំដែលអង្គុយនៅម្លប់នៃដើមឈើនៅមាមេវ និងទៅកាន់យ៉ាកុបនៅក្បែរទន្លេចាបុក។ បើទោះជាការលេចមកនៅក្នុងរូបរាងខុសគ្នាជាច្រើនក៏ដោយ ក៏ទ្រង់ជាទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវតែមួយ ដែលទ្រង់នឹងសម្រេចបំពេញដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បង្ហាញអង្គទ្រង់ទៅកាន់រាស្ត្រទ្រង់នៅពេលខ្លះ? និយាយដោយខ្លី ទ្រង់បង្កើតសេចក្តីសញ្ញាដោយស្មោះត្រង់។ ចម្បាំងបរិសុទ្ធមិនមែនជាការវាយគ្នាដោយសាមញ្ញដើម្បីកាន់កាប់ទឹកដី ឬដើម្បីនឹងការពារមរតកនោះទេ។ វាមានគោលបំណងដែលសំខាន់ជាងនោះទៀត គឺដើម្បីនឹងកាន់កាប់ទឹកដីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីនឹងបង្កើតក្រុមជំនុំសកលនៅក្នុងលោកិយ។ ដូច្នេះសង្គ្រាមតូចរបស់អ៊ីស្រាអែលនៅក្នុងទឹកដីកាណានជាកម្មសិទ្ធិនៃសេចក្តីប្រោសលោះយ៉ាងអស្ចារ្យរបស់ក្រុមជំនុំ។

ទីបី ទ្រង់បានសារភាពថាការមានបន្ទូលរបស់ទ្រង់ពិតជាការបង្គាប់របស់ព្រះអម្ចាស់

ព្រះពររបស់គេនិងបណ្តាសាពីងលើឥរិយាបថនៃការស្តាប់បង្គាប់ទៅកាន់ការបញ្ជារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់។ វាជាសេចក្តីពិតគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលដែលព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងសញ្ញាថ្មីបានសង្គ្រោះក្រុមជំនុំនៅវាលរហោស្ថានចេញពីអំពើបាបនិងបានដឹកនាំពួកគេហើយផ្តល់ព្រះគុណដល់ពួកគេ។ ដូច្នេះ យើងត្រូវតែមានការធានាអះអាង ដែលមានតែអ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ ដែលទ្រង់ជាអ្នកដែលសម្រេចបំពេញនូវគ្រប់អស់ទាំងទីសម្គាល់និងគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ទ្រង់នឹងសង្គ្រោះពួកគេចេញពីអំពើបាបដ៏អាក្រក់។

សរុបសេចក្តី៖

ទង្វើបែបនេះបានរៀបចំនូវគ្រឹះនិងប្រវត្តិ ដែលព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើការសម្រេចនូវគោលការណ៍នៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលបានរីកសាយដោយគោលការណ៍នៃសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មកយើងត្រូវតែពិនិត្យចំណុចវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមានតាមរយៈការរំលឹកឡើងវិញនូវកិច្ចការរបស់ដេបូរ៉ា គឺខាននិងសាំសុន។

//• ចម្រៀងរបស់ដេបូរ៉ា(រាចាហ្វាយ5:7-18)

ព្រះអម្ចាស់នៃសេចក្តីប្រោសលោះដែលបានធ្វើការដោយមនុស្សមួយចំនួននិងនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនទ្រង់មិនបានដឹកនាំទៅកាន់គម្រោងបែបមនុស្សនោះទេ ប៉ុន្តែសម្រេចនូវគោលការណ៍របស់ព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចវិញនៅក្នុងការចាប់ផ្តើម សេចក្តីប្រោសលោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ការព្រមព្រៀងគ្នារវាងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់និងការស្តាប់បង្គាប់របស់រាស្ត្រទ្រង់ គោលការណ៍នៃសេចក្តីប្រោសលោះត្រូវបានពង្រាយដោយចម្រៀងរបស់ដេបូរ៉ានៅក្នុងទឹកដីអ៊ីស្រាអែល។ អ្វីដែលដេបូរ៉ានិងបារ៉ាក់បានធ្វើ ជាអ្នកដែលបានភ្ជក់ជ័យជំនះរបស់ព្រះបានសរសើរដំកើងព្រះអម្ចាស់ ជាគំរូនៃសិរីល្អនៃគោលការណ៍នៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ តើមានចំណុចអ្វីខ្លះដែលគេពួកគេបានបង្ហាញនៅក្នុងការសរសើររបស់ពួកគេ?

ទីមួយ អ្នកដែលមិនថ្វាយខ្លួនរបស់គេផ្ទាល់ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះនឹងត្រូវបំផ្លាញជាប្រាកដ (2)

សត្រូវរបស់ព្រះយេស៊ូវ ជាសត្រូវនៃសេចក្តីសុចរិតនិងជាសត្រូវនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មិនអាចជួយខ្លួន គេ ប៉ុន្តែរស់នៅក្នុងជីវិតមួយនៅក្នុងសេចក្តីងងឹតជាដើមឈើនៅខាងក្រោយព្រះអាទិត្យ។ នៅពេលយើង ថ្វាយខ្លួនយើងទៅក្នុងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ ពីពេលមួយទៅពេលមួយ យើងអាចរីករាយនឹងជីវិតដែល ថ្វាយទៅដល់ព្រះអម្ចាស់។

ទីពីរ ការសម្រេចចិត្តរបស់ចាត់អលដែលបដិសេធទំនាក់ទំនងរបស់មនុស្សសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់នោះមានតម្លៃ ណាស់

ចាត់អលជាអ្នកគោរពព្រះផ្សេងបានសម្លាប់សីសេរ៉ា ដែលជាមិត្តរបស់ប៊ីនាង ពីព្រោះនាងបានឃើញពីនគរ របស់ព្រះ។ ដូចជាភាព ឬនាងរស់បានធ្វើ នាងអាចឈរនៅក្នុងត្រសាលរបស់ព្រះ ពីព្រោះនាងអាច មើលឃើញពីសិរីល្អរបស់ព្រះ។ អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ខ្លាំងនឹងមានសង្ឃឹមនៅអនាគត ហើយ យើងនឹងពេញដោយសង្ឃឹមជ័រស។

ទីបី តើការធានាអះអាងអ្វីដែលដេបូរ៉ាមាន? (ចាហ្វាយ 5:19-31)

ដេបូរ៉ាដែលបានឃើញព្រះអម្ចាស់បំផ្លាញសត្រូវរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានទទួលការអះអាងថា មានតែព្រះយេស៊ូវ វ៉ាទេដែលអាចសម្រេចការដែលបានទាយទុកដែលមេស៊ីនឹងត្រូវទទួលបណ្តាសាដោយសេចក្តីជំនួយ របស់ព្រះយេស៊ូវ (23)។ តើនាងអាចមានការអះអាងដូចនេះដោយរបៀបណា? នាងបានឃើញព្រះ អម្ចាស់បំផ្លាញសត្រូវរបស់ទ្រង់ដោយការអង្រួនផែនដីដែលចង្អុលទៅកាន់វត្តមានរបស់ព្រះ (4-5)។ ដោយសារជ័យជំនះនៃចម្បាំងខាងវិញ្ញាណនឹងត្រូវបានសម្រេចដោយការបំពាក់នូវស្រ្តីយ៉ាងពេញ លេញ។ ដេបូរ៉ា បារក់ ចាត់អល និងអ៊ីស្រាអែលបានស្តាប់បង្គាប់ការបង្គាប់របស់ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ជ័យ ជំនះ។ គោលការណ៍នៃជ័យជំនះនៅក្នុងសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណជាការស្រឡាញ់ព្រះបន្ទូលរបស់អម្ចាស់ ជាមួយចិត្តដែលជ្រាលជ្រៅ។ ផ្នែកទាំងប្រាំពីរនៃស្រ្តីយ៉ាងពេញលេញរបស់ព្រះដូចដែលបានចង្អុលបង្ហាញដោយប៉ូ លះ សេចក្តីសង្គ្រោះ សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីពិត ការថ្វាយដំណឹងល្អ សេចក្តីជំនឿ ព្រះបន្ទូល និងការអធិ ស្ឋាន។ យើងត្រូវឈរមាំជាមួយចិត្តដែលជឿជាក់ច្បាស់ (អេភេសូ 6:14-18)។ ចូរយើងក្លាយជាគ្រីស្ទាន

ដូចជាសន្សំមនាពេលព្រឹកព្រលឹមមកកាន់ជំនាន់របស់យើងនេះ។

III- គោលការណ៍នៃការប្រោសលោះនិងគោលការណ៍របស់មនុស្ស(ចាហ្វាយ6:11-24)

7- គោលការណ៍នៃការប្រោសលោះរបស់គេខាន

1) ការត្រាស់ហៅដល់គេខាន (ចាហ្វាយ 6:11-24)

នៅក្នុងជីវិតរបស់គេខាន ចម្រៀងនៃសេចក្តីប្រោសលោះត្រូវបានបើកបង្ហាញមកដូចជាបុរាណមួយទៀត ។ បើទោះជាគាត់ក្លាយជាប្រព័ន្ធមួយដែលព្រះប្រើក៏ដោយ ក៏កូនចៅរបស់គាត់បានក្លាយជាឧបករណ៍ មួយដ៏អាក្រក់ទាស់នឹងគោលការណ៍នៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ តើអ្នកណាជាអ្នកដែលត្រាស់ហៅគេខាន ឱ្យធ្វើជាចាហ្វាយ? តើគាត់បានឆ្លើយតបយ៉ាងណាទៅកាន់ការត្រាស់ហៅនោះ?

ទីមួយ ព្រះអម្ចាស់ជាប្រធានដែលបានត្រាស់ហៅគាត់មកធ្វើជាចាហ្វាយ

ទេវតារបស់ព្រះយេស៊ូវដែលត្រូវបានហៅថាទេវតានៃព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះគ្រីស្ទមុនពេលចាប់កំណើត។ ព្រះអម្ចាស់បានអនុញ្ញាតកិច្ចការដោយមានកម្រិតស្តង់ដារនៃការត្រាស់ហៅរបស់ទ្រង់ដូចដែលទ្រង់បាន ត្រាស់ហៅដល់ពួកសាវ័កដែរ។ គោលការណ៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះគួរតែពឹងផ្អែកលើព្រះអម្ចាស់។ យើងគួរតែ គិតពីការត្រាស់ហៅពីរប្រភេទ៖ ការត្រាស់ហៅសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនិងការត្រាស់ហៅសម្រាប់ការ បំពេញកាតព្វកិច្ច។

ទីពីរ តើគាត់មានការឆ្លើយតបយ៉ាងណាទៅកាន់ការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ?

គាត់ចង់បានការអះអាងពីការត្រាស់ហៅរបស់គាត់ឱ្យបានច្បាស់។ អ្នកដែលមិនមានសេចក្តីសង្ស័យ នោះមិនអាចមានការធានាអះអាងពិតប្រាកដទេ (*Herman Bavinck*)។ ពីព្រោះគាត់បានឃើញព្រះ វត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើអាសនាបស់ព្រះយេស៊ូវ នោះគាត់បានដាក់ឈ្មោះថា សាឡូមរបស់ព្រះ យេស៊ូវ (សេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះយេស៊ូវ)។

2) លក្ខខណ្ឌនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ (ចាហ្វាយ 6:25-40)

ម្តងទៀត ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបង្ហាញពីភាពជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ ជាសភាពនៃគោលការណ៍សេចក្តីសង្គ្រោះ។

ទីមួយ ការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះត្រូវការការធានាអះអាងនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ បើទោះជាគេខានផ្ទាល់ខ្សោយក៏ដោយ ក៏ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសគាត់ជាអ្នកចម្បាំងដ៏ខ្លាំងដែរ (12)។ នៅពេលដែលយើងច្បាស់ពីការត្រាស់ហៅដែលមកពីព្រះហើយ ច្បាស់ណាស់យើងអាចធ្វើកិច្ចការនោះដោយអំណរហូតដល់ទីបញ្ចប់ ដោយសារអ្នកដែលដាក់ការងារមកដល់យើងជាព្រះ ដែលទ្រង់ជាព្រះលើគ្រប់របស់ទាំងអស់។

ទីពីរ គាត់ត្រូវការការស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដូចដែលគេខានបានកាត់បំបាត់រូបឆ្លាក់ឈើចោលដោយការស្តាប់បង្គាប់នោះ នោះគាត់បានទទួលពិសោធពីព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាញ់រំល។ ការស្តាប់បង្គាប់ប្រសើរជាងការអស្ចារ្យ (Luther)។ ជីវិតជាអ្នកដឹកនាំគួរតែផ្ដោតលើការស្តាប់បង្គាប់។

ទីបី គាត់គួរតែទទួលភាពពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ខ.33-40, ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះយេស៊ូវបានយាងមកលើគេខាន ហើយគាត់អាចរកឃើញការធានាអះអាងនៅក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះនិងការឆ្លើយតបរបស់ព្រះតាមរយៈការអធិស្ឋាន។ ពីព្រោះកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរតែបន្តដោយបំណងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (កិច្ចការ 1:8)។ អ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណបង្កើតគោលការណ៍ប្រោសលោះ។ គោលការណ៍សេចក្តីប្រោសលោះរបស់គេខានជា សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់ដោយការដើរតាមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលជាអង្គព្រះវិញ្ញាណនៃគោលការណ៍ប្រោសលោះដែលត្រូវបានបង្កើតនៅក្នុងទឹកដីកាណាននិងនៅអ៊ីស្រាអែល។

បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបានបង្ហាញពីកម្រិតនៃការកាត់សេចក្តីដើម្បីនឹងសម្រេចសេចក្តីប្រោសលោះនៅក្នុងក្រុមជំនុំនៅកាណាន។

3) កម្រិតនៃការកាត់សេចក្តី (ចាហាយ 7:1-14) ដើម្បីនឹងយកឈ្នះ ទាហានទាំងរូបរួមគ្នា

និងមានគ្នាជាច្រើនរាប់មិនអស់ នោះគ្រប់គ្រាន់ត្រឹមតែអ្នកចម្បាំង 300 ប៉ុណ្ណោះ។ គោលការណ៍ ក្នុងការប្រមូលអ្នកចម្បាំងសំខាន់ៗទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញមកដូចខាងក្រោម៖

ទីមួយ ព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់មកថា អ្នកដែលកំសាកគួរតែត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់ពួកគេវិញ។ ព្រះអម្ចាស់ធ្វើ ការតាមរយៈមនុស្សដែលមានជំនឿ ហើយធ្វើឱ្យគេក្លាយជាបុរសខាងសេចក្តីជំនឿ (ហេប្រើរ 11:6)។ ទី ពីរ ព្រះអម្ចាស់ដកមនុស្សដែលធ្លាក់ចុះនៅក្នុងឥរិយាបថបែបបណ្តែតបណ្តោយដោយការអានចុះទៅដី ហើយផឹកទឹក ដូចដែលចម្ការដែលត្រូវដុះបន្លា អ្នកដែលធ្លាក់ចុះនៅក្នុងសេចក្តីល្អងរបស់លុយ សេចក្តី ខ្វល់ខ្វាយរបស់លោកិយ និងសេចក្តីអំណរខាងលោកិយមិនអាចប្រើដោយសារព្រះនោះទេ។ នៅក្នុង ពាក្យគោលការណ៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះជាកម្រិតនៃការពិចារណាទាំងអស់។ ទីបី មានតែមនុស្សដែលភ្ញាក់ ខ្លួនប៉ុណ្ណោះដែលជាអ្នកដែលមើលឃើញនូវអនាគតនៅក្នុងអត្ថបទដែលអាចប្រើនៅក្នុងចម្បាំងខាងវិញ្ញា ណ។ គោលការណ៍នៃសេចក្តីប្រោសលោះត្រូវការការពិចារណាខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ មានតែ មនុស្សដែលមានគោលការណ៍សេចក្តីសង្គ្រោះប៉ុណ្ណោះដែលពួកគេត្រូវបានត្រៀមខ្លួនដែលមានលក្ខណៈ ស្មោះត្រង់ទៅកាន់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលអាចបំរើអាណាចក្ររបស់ព្រះ។ និងពន្លឺកិច្ចរបស់ព្រះក៏បានបង្ហាញមកពីវិធីសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះជាប្រាកដ។

4) វិធីសាស្ត្រនៃកិច្ចការរបស់ព្រះ (ចាហ្វាយ 7:15-25) តើគេខាន

បានយកឈ្នះដោយរបៀបណា? ទីមួយ ព្រះអម្ចាស់មិនដែលធ្វើការតាមរយៈមនុស្សជាច្រើននោះទេ។ វាបញ្ជាក់ថា ព្រះអម្ចាស់ធ្វើការនៅក្នុងមនុស្សបន្តិច ដែលទ្រង់បានកាត់បន្ថយពីមនុស្ស 32000 នៅត្រឹមតែ 300 នាក់ដើម្បីបង្រៀនពួកគេពីចិត្តដែលបន្ទាបចុះ។ ការអស្ចារ្យនៃនំប៉័ងប្រាំដើម និងក្រីពីរនិងការផ្លាស់ប្តូរនៃគ្រាប់ពូជដ៏ល្អិតនិងមេដំបែរ បង្ហាញពីវិធីសាស្ត្រនៅក្នុងការពង្រីកអាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ចំនួនមនុស្សតិចដែលមានសេចក្តីជំនឿ នោះខ្លាំងជាងទាហ្វានជាច្រើនដែលបំពាក់ដោយសស្ត្រាវុធច្នៃទៅទៀត។ មនុស្សបន្តិចដែល ថ្វាយខ្លួនដាច់ដល់ព្រះអាចផ្លាស់ប្តូរពិភពលោកនេះបាន (John Wesley)។ ទីពីរ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យគាត់ ធ្វើការជាអ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ។ គេខានជាអ្នកចម្បាំងជាបុរសដែលស្តាប់បង្គាប់។ ពីព្រោះពួកគេបានស្គាល់ថាព្រះទ្រង់ជាច្បាំងទាស់នឹងសត្រូវ ពួកគេក៏បានស្តាប់បង្គាប់ទៅកាន់

ការបង្គាប់របស់គេខានដូចជាកូនក្មេង។ គោលការណ៍ដែលបំផ្លាញទីក្រុងយេរូសាឡេមនេះជាការស្តាប់បង្គាប់។ ទីបី យើងគួរតែជឿថាគ្រប់យ៉ាងពឹងផ្អែកលើព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ខ 7-9 សម្គាល់អំពីព្រះបន្ទូល “អញបានប្រគល់វាទៅក្នុងដៃរបស់ឯងហើយ ប្រាកដណាស់។ នៅពេលដែលយើងកោតខ្លាចដល់ ព្រះដ៏គ្រប់ចេស្ដា នោះយើងអាចយកឈ្នះពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់យើងបាន។ យើងគួរតែដើរតាម ព្រះអម្ចាស់។

2. គោលការណ៍របស់មនុស្សរបស់គេខាន

1) ជ័យជម្នះពិត (រាចាហ្វាយ ៩:1-17) -ជ័យជម្នះខាងក្នុងសំខាន់ជាងជ័យជម្នះខាងក្រៅ។ ដំណោះស្រាយនៅការញែកចេញសំខាន់ជាងការយកឈ្នះលើទាហ៊ានដែលរូបរាងយ៉ាងច្រើន។ ទីមួយ កុលសម្ព័ន្ធអេប្រាអ៊ឹម (1-5), ប្រជាជននៅសាក៌ខូស (5-7), ការអ្វិរទាំរបស់ពេនីអែល (8-9) បានបំបែកបំបាក់ការព្រមព្រៀងគ្នារបស់អ៊ីស្រាអែល។ កិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរតែជាការចូលរួម នៅក្នុងភាពតែមួយនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាជាការដែលធ្វើឱ្យព្រះទ្រង់ សព្វព្រះហឫទ័យ (អេសាយ 3:4)។ យើងគួរតែទុកដាក់ចិត្តរបស់យើងនៅក្នុងការខាងក្នុងជាជាង។ អ្នកដែល គ្រប់គ្រងខ្លួនឯងនោះពួកគេជាអ្នកដែលមានជ័យជម្នះទៅទៀត ហើយប្រសើរជាងអ្នកដែលកាន់កាប់ ទីក្រុង ប្រាំពីរដង។ ទីពីរ ឧបសគ្គត្រូវបានដោះស្រាយដោយប្រាជ្ញារបស់គេខាន។ បើទោះជាគាត់បាន ធ្វើឱ្យសេចក្តី កំហឹងរបស់ពួកគេស្ងប់ក៏ដោយ ក៏គាត់បាន ស្ថិតនៅសល់ប្រជាជនសាក៌ខូសនិងពេនីអែល ជាអ្នកដែលបដិសេធការសូមឱ្យជួយវាយរបស់គាត់។ អ្នកដែលមិនថ្វាយខ្លួនទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់មានបញ្ហាអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់។ ដូច្នេះប៉ុល បានព្រមានថាអ្នកដែលមិនស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់នឹងត្រូវបណ្តាសាមកពីព្រះ ។

2) អន្ទាក់នៃសេចក្តីជំនឿ (រាចាហ្វាយ ៩:18-28)- បើទោះជា

គេខានបានចេញពីជ័យជំនះនៅក្នុងចម្បាំងក៏ដោយ ក៏គាត់នៅតែមានបញ្ហាធំនៅក្នុងការរៀបចំ ជ័យជំនះរបស់គាត់។ កិច្ចការដែលសម្លាប់ស៊ីបាននិងសាលម៉ូណា ដែលជា សត្រូវរបស់ព្រះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ។ នៅពេលដែលប្រជាជនសូមឱ្យព្រះអម្ចាស់គ្រប់

គ្រងលើពួកគេ នោះគាត់ធ្វើបានយ៉ាងល្អនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង។ ប៉ុន្តែដោយសារគាត់មិនបានដើរតាម
 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គាត់ត្រូវបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងអន្ទាក់។ គាត់ព្យាយាមបង្កើតសំលៀកបំពាក់
 នៃបំណែកមាសដែលប្រជារាស្ត្រដែលបាន ថ្វាយមក។ ជាបញ្ចប់អ៊ីស្រាអែល
 ហាជ័យនៅក្នុងការរក្សាការថ្វាយបង្គំដោយសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះ ពីព្រោះដោយសារការ
 បំរើព្រះក្លែងក្លាយ (27)។ បើទោះជាគាត់ធ្លាប់រស់គាត់នោះបរិសុទ្ធក៏ដោយ ពីព្រោះដោយសារ
 ការមិនអើពើរបស់គាត់ទៅលើវិធីសាស្ត្រនៃការថ្វាយបង្គំ នោះគាត់បានហាជ័យ។
 បើទោះជាយើងជឿត្រឹមត្រូវក៏ដោយ ប៉ុន្តែវាសំខាន់ ណាស់ដែលយើងត្រូវធ្វើត្រូវដែរ។
 ដើម្បីបង្កើតឱ្យមានការស្របគ្នារវាងការពិរោះ យើងគួរតែព្យាយាមបង្កើតទំនាក់ទំនង
 ផ្ទាល់ជាមួយនឹងព្រះ។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់បានសង្កត់ធ្ងន់
 ថាឱ្យយើងពិនិត្យមើលអ្នកដោយការយកទំនាក់ទំនងដែលត្រឹម ត្រូវ។

3) គ្រួសាររបស់គេខាន (ចាហ្វាយ 8:29-35) - ការទាមទាររបស់ព្រះ ដែលអ្នកធ្វើការសម្រាប់
 ព្រះគួរតែមានគ្រួសារមួយត្រឹមត្រូវ ដើម្បីនឹងបង្កើតគ្រួសារមួយដែលពេញលេញ។ គេខានបានហាជ័យ
 នៅក្នុងការរៀបចំក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់បើទោះជាគាត់បានយកឈ្នះលើសង្គ្រាមក៏ដោយ។
 តើគាត់បានហាជ័យនៅចំណុចណា? ទីមួយ គាត់ហាជ័យនៅក្នុងជីវិតអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់គាត់។
 មានប្រពន្ធច្រើននោះមិនបានដើរតាមគោលការណ៍នៃការបង្កបង្កើតនោះទេ។ បើទោះជាព្រះអម្ចាស់បាន
 មើលរំលងការពិតនោះក៏ដោយ ក៏បំណងព្រះហឫទ័យសំខាន់របស់ព្រះអង្គមិនដូចនោះដែរ។
 ពន្លឺថ្ងៃដ៏ភ្លឺចែងចាំងនៅសញ្ញាថ្មីគួរតែរក្សាគោលការណ៍នៃការបង្កបង្កើតឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដោយសារ
 ព្រះអម្ចាស់ប្រើយើងដូចគ្នារហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ទីពីរ
 គាត់ហាជ័យនៅក្នុងផ្តល់អាហារគ្រប់គ្រាន់ដល់កូនៗរបស់គាត់។ ភាពមិនចុះសម្រុងគ្នារវាងកូនៗ៧០នាក់
 បានក្លាយជាតម្រុយដែលធ្វើឱ្យមានការសម្លាប់ដ៏សាហាវចេញមក (9:5)។ ការបោះបង្គោលដីសាហាវរបស់
 អាប៊ីម៉ាលេកបាននាំមកនូវមហន្តរាយយ៉ាងធំមកដល់អ៊ីស្រាអែល។ ទីបី លក្ខណៈស្មោះត្រង់របស់គាត់
 ត្រូវបានបែកបាក់។ វាត្រូវបានបង្ហាញមកដោយសេចក្តីសន្យារបស់គាត់ ដែលថាគ្រួសាររបស់គាត់នឹង
 មិនគ្រប់លើអ៊ីស្រាអែលនោះទេ ហើយសភាពដែលធ្លាក់ចុះរបស់គាត់បានធ្វើឱ្យអ៊ីស្រាអែលថ្វាយបង្គំ

ព្រះក្លែងក្លាយ (33-34)។ គំរូនៃភាពជាអ្នកដឹកនាំមានសារៈសំខាន់ណាស់។

សរុបសេចក្តី៖

ដូចទៅនឹងការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៅក្នុងយ៉ូស៊ែបានបើកសំដែងមក នោះការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៅក្នុងកណ្តុតម្ចីរចាហាយក៏បង្ហាញពីលំនាំដូចគ្នាដែរ ប៉ុន្តែបង្ហាញមកបែបដែលច្បាស់លាស់ជាង ដោយបង្ហាញពីសមាសភាគនៃគោលការណ៍នៃការប្រោសលោះនៅក្នុងជីវប្រវត្តិនៃភាពច្របូកច្របល់យ៉ាងងងឹតនៅក្នុងជ្រលងភ្នំ ដំណើរនៃការបះបោរទ្វេជាប្រាំអាក្រក់ថែមទៀត សេចក្តីពុករលួយ វិន័យ សេចក្តីសង្គ្រោះ និងសេចក្តីសុខសាន្ត។ លំនាំនេះពិតជាបង្ហាញពីជីវិតពិតរបស់យើងជាគ្រីស្ទាននៅក្នុងលោកិយ។ ដើម្បីសម្រេចគោលការណ៍នៃការប្រោសលោះនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ដូច្នេះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានព្រមានឱ្យពួកគេថ្វាយខ្លួនរបស់ពួកគេឱ្យបានស្មោះត្រង់និងទុកចិត្តព្រះដោយផ្ទាល់។ “តែងអ្នកកាលណាអធិស្ឋាន នោះត្រូវចូលទៅក្នុងបន្ទប់ហើយបិទទ្វារ រួចអធិស្ឋានដល់ព្រះបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅទីលាក់កំបាំងចុះ នោះព្រះបិតានៃអ្នកដែលទតឃើញក្នុងទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកនៅទីប្រកបច្បាស់។” (ម៉ាថាយ 6:6) បើទោះជាការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះបានបើកសំដែងនៅក្នុងយ៉ូស៊ែជាលំនាំដូចគ្នាក៏ដោយ តែវាកាន់តែច្បាស់ថែមទៀតនៅក្នុងចាហាយ។

7. នាងរស់

7) កណ្តុតម្ចីរមានជីវៈប្រវត្តិនៃទំនាក់ទំនងដែលកើតឡើងរវាងអ៊ីស្រាអែលនិងសាសន៍ម៉ូអាប។ សាសន៍ម៉ូអាបមានកំណើតពីដើមបង្កើតមកដោយទំនាក់ទំនងរវាងឡូតនិងកូនទីពីររបស់គាត់។ ពួកគេបានកាន់កាប់ទឹកដីផ្នែកខាងកើតនៃទន្លេក្រហមហើយមានវាលស្មៅយ៉ាងបរិបូណ៌សម្រាប់ហ្វូងចៀមរបស់ពួកគេ។ នៅពេលមួយម៉ូអាបមានកំលាំងខ្លាំងជាងអ៊ីស្រាអែលទៅទៀត។ ទឹកដីរបស់ម៉ូអាបជាពិសេសនៅក្នុងទឹកដីពីដើម ជាទីដែលជំនាន់ទីពីរបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅចំកណ្តាលទឹកដីកាណាន។

ណាអូមីដែលជាកុលសម្ព័ន្ធរបស់យូដាបានធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ទៅកាន់ទឹកដីម៉ូអាប ជាកន្លែងដែលពួកគេ បានទៅកាន់ដោយសារមានគ្រោះទុរភិក្ខុខ្លាំង (7:1)។ នៅពេលនោះ ម៉ូអាបជាទឹកដីមួយដែលបរិបូរ ណ៍។ ពួកគេបានរស់នៅទីនោះ អស់រយៈពេល១០ឆ្នាំ ប៉ុន្តែកូនប្រុសពីរនាក់របស់គាត់បានស្លាប់ ដោយសារមានជម្ងឺហើយបន្ទាល់ទុកនូវម៉ែម៉ាយបីនាក់។ ណាអូមីបានត្រឡប់ទៅកាន់ជាតិសាសន៍របស់ នាងនៅទឹកដីអ៊ីស្រាអែលវិញ គឺនៅបេឡេហ៊ីមជាមួយកូនប្រុសស្រីៈរបស់នាង។ រស់ដែលជាស្រ្តីម៉ែម៉ាយ ជាកូនប្រុសត្រូវជាប្រពន្ធនៃកូនទីពីររបស់គាត់បានសារភាពថា៖ “តែនាងឆ្លើយថា សូមកុំទទួលខ្ញុំទៅ ចោលអ្នកម្តាយ នឹងវិលទៅវិញ លែងតាមអ្នកម្តាយនោះឡើយ ដ្បិតនៅកន្លែងណាដែលអ្នកម្តាយអញ្ជើញ ទៅ នោះខ្ញុំនឹងទៅតាម ហើយកន្លែងដែលអ្នកម្តាយស្នាក់នៅ នោះខ្ញុំក៏នឹងនៅដែរ សាសន៍របស់អ្នកម្តាយ នឹងបានជាសាសន៍របស់ខ្ញុំ ហើយព្រះរបស់អ្នកម្តាយនឹងបានជាព្រះរបស់ខ្ញុំដែរ។ អ្នកម្តាយស្លាប់នៅ កន្លែងណា នោះខ្ញុំក៏ចង់ស្លាប់នៅកន្លែងនោះដែរ ព្រមទាំងឱ្យគេកប់ខ្ញុំនៅទីនោះផង...” (7: 16-17) ។ នៅទីនោះ នាងរស់ដែលជាមនុស្សស្មោះត្រង់បានបម្រើម្តាយក្មេករបស់នាងដូចដែលនាងបានសារភាព នោះ។ ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំឱ្យនាងរៀបការសាច់ញាតិដែលជាអ្នករំដោះម្នាក់ឈ្មោះបូអាស់ នៅក្នុងការ រៀបចំរបស់ព្រះ។ នាងជាម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាស្តេចទាំងនាងជាស្រ្តីសាសន៍ដទៃ។ កណ្តុគម្ពីរ រស់ផ្តោតលើអ្នករំដោះដែលជាសាច់ញាតិ (4:14-17)។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះសម្រេចកិច្ចការរបស់ទ្រង់ ផ្ទាល់តាមរយៈលក្ខណៈពិសេសដូច្នេះទៅវិញ? ប្រវត្តិសាស្ត្របានបង្ហាញពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ អម្ចាស់ត្រូវបានសម្រេចមិនមែនដោយសារបំណងរបស់មនុស្សនោះទេ ប៉ុន្តែដោយប្រាជ្ញានិងព្រះគុណ របស់ទ្រង់ផ្ទាល់វិញ។ ដូច្នេះយើងអាចរកឃើញការកំណត់ទុករបស់ព្រះនៅក្នុងសកលលោកនោះអស្ចារ្យ តាមរយៈកណ្តុគម្ពីរនេះ។

2) ការស្តារឡើងវិញនូវបន្ទុះរបស់ព្រះនៅក្នុងកណ្តុគម្ពីររស់មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធទៅកាន់ តំណែងពីរ៖ ការកំណត់ទុកមុនរបស់ព្រះ និងភាពជាសកលនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។

1- ព្រះហស្តដែលកំបាំងនៃ Providence របស់ព្រះ

ព្រះអាទិការជាអង្គដែលផ្គត់ផ្គង់ ទ្រង់ជាព្រះនៃ *providence* និងជាព្រះនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ បន្ទាប់ពី ទ្រង់បានបង្កើតគ្រប់របស់ទាំងអស់ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មក ទ្រង់បានគ្រប់គ្រងលើរបស់ទាំងនោះ ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីនឹងសម្រេចការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ ដែលជាការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះ របស់ព្រះ មានសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់។ កណ្តាតម្ចីរបស់ទ្រង់បានផ្តល់ពន្លឺយ៉ាងច្បាស់ មកលើ *providence* មកកាន់យើង។ ការលំបាករបស់គ្រួសារណាមួយ ជាជីវិតដែលបំប្លែងដោយស្ម័គ្រស្មោះ របស់ទ្រង់ទៅកាន់ម្តាយក្មេករបស់នាងនិងជាប្រកបចូលទៅកាន់វង្សានុវង្សនៃព្រះមេស៊ីដែលរួមបញ្ចូលក្នុង *providence* របស់ព្រះ។ ពាក្យមួយទៀតថា ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់បានគ្រប់គ្រងលើមនុស្សម្នាក់ លើគ្រួសារ មួយ និងក្រុមជំនុំមួយដោយព្រះហស្តកំបាំងរបស់ទ្រង់។ ព្រះហស្តនោះជាចុងក្រោយនឹងសម្រេចនូវការ ស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។

ទីមួយ *providence* ជាការអស្ចារ្យដែលខ្លាំងនិងធំជាង

1) យោងទៅតាមការបង្កើតរបស់លោក *John Calvin*, ដែលយើងបានយល់ពីសេចក្តីជំនឿនៃ *providence*, នោះយើងអាចទទួលបានការកំសាន្តចិត្តជាច្រើន។ ការអស្ចារ្យកើតឡើងដោយអារម្មណ៍ កន្ត្រាក់និងការកំសាន្តនៅក្នុងរាស្ត្រ ជាអ្នកដែលរំពឹងការណាមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ គ្រួសាររបស់ ណាអូមីដែលបានរស់នៅស្រុកម៉ូអាប៍មិនបានឃើញការអស្ចារ្យបែបដូច្នេះឡើយ ដូចជាការដែលព្យាបាល ជម្ងឺនិងការដោះស្រាយបញ្ហាថវិការបស់គេ។ ពួកគេបានរស់នៅក្នុងជីវិតសាមញ្ញអស់រយៈពេល 10 ឆ្នាំ ដោយមិនបានទទួលឥទ្ធិពលនៃនគរបស់ព្រះសោះក្នុងស្រុកម៉ូអាប៍។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះអម្ចាស់បាន រៀបចំការមួយយ៉ាងអស្ចារ្យសម្រាប់គ្រួសារដ៏លំបាកនេះ ដើម្បីនឹងសម្រេចកិច្ចការដ៏អស់កល្បសំរាប់ការ ប្រោសលោះរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដូចជាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់អ៊ីស្រាអែលដែលទ្រង់បានសង្គ្រោះចេញពី ប្រទេសអេស៊ីរ៉ាដែរ។ បន្ទាប់ពី 50 ឆ្នាំមក ស្តេចជាវីតដែលត្រូវជាចៅរបស់បូអាស៍និងរស់បានក្លាយជាស្តេច នៃអាណាចក្រ ដែលជាសញ្ញារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាសាច់ញាតិដែលជាអ្នកសង្គ្រោះ។

នាងរស់មានបញ្ហាមួយចំនួននៅក្នុងការដែលច្រៀតចូលទៅកាន់សាច់ញាតិជាអ្នករំដោះដូចជា៖ 1) អូជា ជាកូនប្រសារទីមួយបានបោះបង់ចោលសិទ្ធិរបស់ខ្លួននាង 2) បូអាស៍ជាសាច់ញាតិអ្នករំដោះទីពីរ 3) សាក្សីអាចនឹងបដិសេធ កាលដែលនាងរស់ជាស្រ្តីមកពីសាសន៍ផ្សេងហើយជាអ្នកគោរពព្រះផ្សេងទៀត

4) បូរាស់អាចជាបដិសេធមិនទទួលរស់ជាប្រពន្ធ។ មិនថាមានបញ្ហាសល់នៅក្នុងស្ថានភាពនេះក៏ដោយ ក៏ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំរស់ទៅចូលរួមជាមួយនឹងសាច់ញាតិដែលជាអ្នកដោះដោយ *providence* របស់ព្រះ។ អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ ជាផ្នែកនៃការអស្ចារ្យ។ បំណងជ្រើសរើសដោយសេរី និងការដៅទុករបស់ព្រះមិនមានការបញ្ជ្រាស់គ្នានៅក្នុង អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ នោះទេ។ វាស្រួលរបស់ព្រះអម្ចាស់គួរតែកាន់ព្រះហស្តរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៃ អំណាចគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរម៉ាក្រាហ្វេរលីម។

ទីពីរ វាស្រួលរបស់ព្រះត្រូវតែផ្តោតលើមរតក

1) មរតកមានន័យថាជាផលផ្លែដ៏បរិបូណ៌ដែលចេញមកពីសេចក្តីសង្គ្រោះ។ វាជាគោលការណ៍នៃសេចក្តីសង្គ្រោះ។ វាជាព្រះគុណនិងសេចក្តីសុខសាន្តដែលព្រះអម្ចាស់គ្រប់គ្រងនិងផ្គត់ផ្គង់វាស្រួលរបស់ទ្រង់ដូចជាទឹកដោះនិងទឹកឃ្មុំនៅទីកន្លែងកាណាន។ ព្រះពរវិបូលដ៏លើសជាងភាពចម្រងចម្រើនរបស់យ៉ូសែប កើនរហូតដល់ស្ថានសួគ៌ផង។ ដូច្នេះវាជាមរតកដែលនៅអស់កល្ប។ ចេញពីទស្សនៈ សាវ័កប៉ូលបានអធិស្ឋានសូមឱ្យព្រះអម្ចាស់បើកភ្នែកក្រុមជំនុំរបស់អេភេសូឱ្យបានស្គាល់មរតកដែលនៅអស់កល្បនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ (អេភេសូ 1:78)។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យគ្រីស្ទាននៅកូឡុសថែរក្សាមរតកទៅដល់អ្នកជិតខាងនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ (កូល៉ុស 1:72)។ សាវ័កក៏បានបង្ហាញអ្នកចាស់ទុំនៅអេភេសូពីព្រះអម្ចាស់និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដើម្បីបានចូលរួមនៅក្នុងមរតកដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច (កិច្ចការ 20:32)។ ហើយមរតកដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងជីវិតរបស់ក្រុមជំនុំដើមនៅក្នុងការថ្វាយខ្លួនរបស់គេ ដើម្បីទទួលបានការបង្រៀនរបស់សាវ័ក ការប្រកបគ្នា ការអធិស្ឋានដោយខ្លាំងក្លា ការផ្សាយដំណឹងល្អនិងការបរិភោគដោយអំណរនិងភាពបរិសុទ្ធ (កិច្ចការ 2:42-47)។

2) តើញាតិសន្តានជាអ្នកលោះក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ជាអ្វី? ញាតិសន្តានគឺជាមរតកដែលតំណាងឱ្យទ្រព្យសម្បត្តិនៅកាណានសម្រាប់កុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗនិងគ្រួសារនីមួយៗ។ អ្នកលោះមានន័យថាអ្នកដែលទទួលបន្ទុកមរតកនៅពេលម្ចាស់ដើមទទួលមរណភាពដោយហេតុផលខ្លះដូចជាបូអូស។ មរតករបស់អេលីម៉ាលេកត្រូវបានផ្ទេរទៅបូអូសជាញាតិសន្តាន ដែលប្រោសលោះ។ កាតព្វកិច្ចរបស់គាត់ចំពោះមរតក

រួមមានប្រពន្ធរបស់គាត់ឈ្មោះរស់។ ដូចជាប្អូនអូសបានរស់នៅកណ្តាលមរតកប្រជាជននៃព្រះត្រូវតែរស់នៅកណ្តាលសេចក្តីសង្គ្រោះ (ការប្រោសលោះ) ។

7) ទោះបីជានាំអូមី (វីរកាយ) ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាម៉ាក (ភាពផ្ទុះចត់) នៅក្នុងព្រះគុណនៃព្រះនាងបានស្តារឡើងវិញតាមរយៈដំណើរការនៃការដំណើរការក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។ រស់ជាដីដូនរបស់ស្តេចគឺគ្រិស្តយេស៊ូវ (ម៉ាថាយ 1 :) ។

ទីបី យើងត្រូវតែដើរតាមលំនាំនៃភាពជាស្តេចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

7) ព្រះបានប្រើជីវិតស្មោះត្រង់ដែលនាងរស់មាន។ នាងដែលជាស្ត្រីម្នាក់ដែលមានប្រាជ្ញាគឺជាគំរូនៃការបដិសេធខ្លួនឯងការឆ្លងទន្លេ និងជីវិតដ៏ស្មោះត្រង់ ទោះបីជានាងបានរៀនពីឪពុកម្តាយក្មេកនាងណាអូមីក៏ដោយ។ ជាពិសេសការបម្រើ ម្តាយក្មេករបស់នាងគឺជាគ្រាប់ពូជដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងជីវិតលះបង់របស់នាង។ ពីជីវិតនេះនាងបានរៀនពីគុណធម៌ដ៏

អស្ចារ្យដូចតទៅនេះ៖

(7) សេចក្តីគោរពកោតខ្លាចដល់ព្រះ - ក្រឹតក្រមនៃការប្រោសលោះត្រូវការបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃការប្រោសលោះ។ នាងបានទទួលយកព្រះរបស់ណាអូមីជាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួន។ បុគ្គលិកលក្ខណៈនៃការប្រោសលោះរបស់រស់ពីងផ្អែកលើការប្រោសលោះចំពោះការគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។ ជំនឿរបស់នាងគឺមានលក្ខណៈដូចគ្នានឹងអំប្រាហាំ ដាវីឌ និងមនុស្សនៅគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដែរ ព្រោះនាងឈរយ៉ាងរឹងមាំនៅលើក្នុងជំរុំរបស់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះរបស់ណាអូមី។ កណ្តគម្ពីរហេព្រើរបង្ហាញថាទង្វើរបស់នាងគឺជាជំនឿ។

ជំនឿគឺជាជំងឺសមួយ។ ជម្រើសខុសរបស់ទុក្ខបានធ្វើឱ្យគាត់បំផ្លាញជីវិតរបស់គាត់ ប៉ុន្តែជម្រើសរបស់អំប្រាហាំនិងលោកម៉ូសេបាននាំឱ្យពួកគេក្លាយជាគិរិយសម្បត្តិនៅឯស្ថានសួគ៌។ យើងត្រូវប្រាកដពីក្រឹតក្រមរបស់មនុស្សគឺវាជាពិភពលោកដ៏វេទនា។

(2) ភាពស្មោះត្រង់ - សេចក្តីពិតនៃការប្រោសលោះរបស់រស់ត្រូវបានបង្ហាញដោយក្រឹតក្រមនៃការប្រោសលោះ។ យើងអាចកំណត់លក្ខណៈពិសេសពីរនៅក្នុងនោះ។

លក្ខណៈទីមួយគឺភាពស្មោះត្រង់។ នាងបានទ្រទ្រង់ស្ថានភាពដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាននៅក្នុងជីវិតរបស់នាង។ នាងស្មោះត្រង់នឹងក្រុមគ្រួសារនិងអ្នកជិតខាង។ ភាពស្មោះត្រង់របស់នាងបានគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់នាង។ វិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតបានធ្វើការនៅក្នុងជីវិតរបស់នាង ទោះបីជានាងមិនសំខាន់នៅក្នុងប្រទេសម៉ូអាបក៏ដោយ។ តាមរយៈការប្រោសលោះរបស់នាងព្រះវិញ្ញាណបានបង្ហាញពីលក្ខណៈជាសកលនៃការប្រោសលោះ ហើយបានបើកផ្លូវដល់មនុស្សដែលបានជ្រើសរើសក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃអាចខិតជិតការប្រោសលោះ។ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតមកសណ្ឋិតលើយើងនោះទ្រង់នឹងនាំយើងទៅរកសេចក្តីពិត (យ៉ូហាន 16:13)។

ករណីជីវិតរបស់នាងគឺដូចគ្នានឹងការប្រោសលោះរបស់យើងដែរ។ ព្រះវិញ្ញាណយាងមកដល់ពួកជំនុំ។ ត្រូវបានទទួលដោយព្រះអង្គជារៀងរហូតនិងនៅគ្រប់ផ្នែករហូតដល់សំរេចការប្រោសលោះ។ ព្រះវិញ្ញាណបានបង្កើតក្រឹត្យក្រមនៃការប្រោសលោះនៅក្នុងជីវិតរបស់នាង។ នៅក្នុងយុគសម័យនេះ ពិភពលោកយើងត្រូវតែស្មោះត្រង់ក្នុងរឿងតូចតាចណាមួយនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ វាជាផ្លូវនៃជ័យជំនះ។ ភាពស្មោះត្រង់របស់រស់ គឺជាឧទាហរណ៍មួយនៃជំនុំរបស់យើង។

(3) ភាពឧស្សាហ៍ព្យាយាម - ហើយភាពស្មោះត្រង់របស់នាងបានសហការជាមួយភាពឧស្សាហ៍ព្យាយាមរបស់នាង។ ភាពស្មោះត្រង់ទាក់ទងនឹងភាពឧស្សាហ៍ព្យាយាម ប៉ុន្តែការខ្ជិលច្រអូសជាភាពឆោតល្ងង់វិញ។ ភាពស្មោះត្រង់និងការឧស្សាហ៍ព្យាយាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺជាចរន្តដើម្បីសំរេចនូវការប្រោសលោះក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ នាងមានភាពឧស្សាហ៍ខាងវិញ្ញាណបម្រើម្តាយក្មេករបស់នាង (2: 2-23) ។ ភាពឧស្សាហ៍ខាងវិញ្ញាណនាំមកនូវប្រាជ្ញានិងការយល់ដឹង ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាដែលកើតឡើងនៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ តាមរយៈភាពស្មោះត្រង់និងឧស្សាហ៍ព្យាយាមនាងបានជួបប្រទះដែលជាបុព្វបុរស។

ជាពិសេសនៅក្នុងថ្ងៃរបស់កកម្មពិភពលោក យើងត្រូវការឧទាហរណ៍នៃក្រឹត្យក្រមនៃការប្រោសលោះរបស់រស់។ ដូចពេត្រុសបានបង្រៀនយើងអោយក្លាយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អដែលមានគុណធម៌នៅក្នុង 1ពេត្រុស 2:9 យើងត្រូវតែខិតខំព្យាយាមដើម្បីបង្កើតគុណធម៌នៅក្នុងកិច្ចបំរើរបស់យើង។ អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អគួរតែក្លាយជាមនុស្សម្នាក់ដែលបង្កើតគុណធម៌នេះដើម្បីបង្កើតនគរព្រះ។

2) ក្រឹត្យក្រមនិងសកម្មភាពរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការសម្រេចបំពេញសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ យើង។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការកាត់ទោសលើបល្ល័ង្កពណ៌ស គឺជាជំនឿដែលមានសកម្មភាពនិងសីលធម៌។ នោះគឺជាក្រមសីលធម៌នៃការប្រោសលោះ (ម៉ាថាយ 25)។

2• ភាពជាសកលនៃការប្រោសលោះ

ការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះផ្តោតទៅលើមនុស្សដែលបានកំណត់ ដែលជារាស្ត្រជ្រើសរើស ប៉ុន្តែជាការប្រោសលោះបែបជាសកល។ ដូចដែលយើងបានឃើញពីមុនហើយអំពីនាងរស់ ដែលភាពជាសកលត្រូវបានបើកបង្ហាញមកនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើន។ បើទោះជាព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសអ៊ីស្រាអែលជារាស្ត្រនៃការតាំងសញ្ញានៅក្នុងលោកិយក៏ដោយ តែព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីការត្រាស់ហៅរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ចេញពីផែនដីទាំងមូល។ ឧទាហរណ៍ សង្ឃមេគីសាដែកបានប្រទានពរដល់អំប្រាហាំ “ហើយមីលគីស្សាដែកជាស្តេចក្រុងសាឡិម ក៏នាំយកនំប៉័ង និងស្រាទំពាំងបាយជូរមក ពីព្រោះទ្រង់ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត។ ទ្រង់ប្រទានពរដល់គាត់ថា សូមឱ្យអាប់រ៉ាមបានពរពីព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ ហើយសូមព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតបានប្រកបដោយព្រះពរ ជាព្រះដែលបានប្រគល់ខ្មាំងសត្រូវ មកក្នុងកណ្តាប់ដៃឯង រួចគាត់ក៏ថ្វាយមួយភាគក្នុងដប់ពីរគ្រប់របស់ទាំងអស់ដល់ទ្រង់។” (លោកុប្បត្តិ 75:18-20)។ វាហាបបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះ ដោយសារសេចក្តីកោតខ្លាចរបស់នាងទៅចំពោះព្រះ។ “តែនាងបាននាំយកមនុស្សពីរនាក់នោះទៅលាក់ទុក រួចប្រាប់ថា មានមនុស្សមកឯខ្ញុំមែន តែខ្ញុំឥតបានដឹងជាមកពីណាទេ។ លុះជិតដល់ពេលបិទទ្វារក្រុង កាលងងឹតហើយ នោះស្រាប់តែគេចេញបាត់ទៅ ខ្ញុំឥតបានដឹងថាគេទៅឯណាទេ ដូច្នេះចូរដេញតាមគេជាបញ្ជាប់ទៅ ដ្បិតមុខជានឹងតាមគេទាន់។ តែនាងបាននាំយកអ្នកទាំងពីរនោះឡើងទៅលើដំបូលផ្ទះវិញ ហើយលាក់ទុកនៅក្នុងគំនរដើមខ្លូតទេស ដែលនាងបានបញ្ជូរនៅលើដំបូលនោះ។ ដូច្នេះគេក៏ដេញតាមអ្នកទាំងពីរតាមផ្លូវទៅឯទន្លេយ៉ាដាន់ រហូតដល់កន្លែងឆ្លង កាលពួកអ្នកដែលដេញតាម បានចេញទៅផុតហើយ នោះក៏បិទទ្វារក្រុង” (យ៉ូសេ 2:4-7)។ នាងរស់បានចូលរួមនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះមេស៊ីដោយសារព្រះហស្តនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ៖ “សាលម៉ូនបានយកនាងវាហាប បង្កើតបានបូរស្រព័ន្ធរបស់ បង្កើតបានអូបិ

ឧបសគ្គអីសាយ។ អីសាយបង្កើតជាវីឌីជាស្តេច ស្តេចជាវីឌីយកប្រពន្ធរបស់អ្វី បង្កើតបានសាឡូម៉ូន
។ សាឡូម៉ូនបង្កើតហេតុប៉ោយឧបសគ្គអីបីយ៉ាងបង្កើតអេសា (ម៉ាថាយ 1:5-7)។ ការទាំងនេះបញ្ជាក់
ថាការប្រោសលោះមានលក្ខណៈបែបជាសកល។ នៅក្នុងសញ្ញាថ្មី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានទៅកាន់រាស្ត្រ
ដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសដោយមានបំណង និងអ្នកជាសាសន៍ដទៃ។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់
ស្ត្រីសាសន៍សាម៉ាវី? ហើយហេតុអ្វីបានជាព្រះគ្រីស្ទបានសរសើរដល់មេទ័ពរ៉ូមថាដោយសារសេចក្តីជំនឿ
ដ៏ធំរបស់គាត់? ការនេះចង្អុលទៅកាន់លក្ខណៈនៃការប្រោសលោះជាសកល។

1) នៅក្នុងថ្ងៃច្របូកច្របល់របស់ពួកចោហាយ ស្ត្រីជនជាតិម៉ូអាប្លាក់ឈ្មោះរស់ត្រូវបានព្រះហោមក
ដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចការនៃការប្រោសលោះ។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធសង្កត់ធ្ងន់លើការ
ចូលរួមរបស់នាងក្នុងការប្រោសលោះ? ពីព្រោះការប្រោសលោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានចរិតលក្ខណៈ
សកល។

2) ពិតជាការប្រោសលោះជាសកលបានឈានដល់ចំណុចកំពូលនៃថ្ងៃចុងក្រោយ។
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានប្រសូតនៅឯភូមិបេឡេហិម ហោរាបានស្វែងរកទ្រង់ដើម្បីគោរពថ្វាយបង្គំទ្រង់
(ម៉ាថាយ 2: 1-6)។ នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការយើងអាចឃើញថាពួកជនភៀសខ្លួនបានត្រឡប់មកក្រុងយេរូសា
ឡឹមដោយការរៀបចំរបស់ព្រះ។ ពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយរស់នៅជាបន្ទាល់នៃដំណឹង
ល្អ។

សរុបសេចក្តី:

គ្រីស្ទបរិសុទ្ធត្រូវកាន់ជំហររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះការកំសាន្តនៃស្ម័គ្រចេញមកពីសេចក្តីជំនឿលើ
ផែនការរបស់ព្រះ។ ទោះបីជាពួកគេកំពុងរងទុក្ខក្នុងស្ថានភាពជាក់ស្តែងក៏ដោយ ព្រះហស្តដែលមើលមិន
ឃើញរបស់ព្រះបានរៀបចំអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយផ្គត់ផ្គង់ដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គតាមពេលវេលាត្រឹមត្រូវ ប
ណ្តុះបណ្តាលពួកគេដើម្បីឱ្យបានសំរេចគោលបំណងនៃការប្រោសលោះក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ករណីរបស់
នាងរស់បានជះពន្លឺភ្លឺងភ្លឺបំផុតមួយមកដល់យើង ឱ្យមើលឃើញពីប្រវត្តិនៃការប្រោសលោះជាសកល។
នេះជាមូលហេតុចម្បងដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អដល់ពិភពលោកទាំងមូលដើម្បីយកឈ្មោះអ្នកបាត់បង់។

4. សំយុង្គិវិវល

ផ្ដើមសេចក្ដី

7. ក្រោមពន្លឺនៃការស្ដារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ យើងបានពិនិត្យលើកណ្ដាតម្កឹរប្រវត្តិសាស្ត្រចំនួន 3 ក្បាលរួចហើយគឺយ៉ូស្វេ ចៅហ្វាយ និងនាងរស់។ ក្នុងចំណោមកណ្ដាតម្កឹរទាំងនោះ យើងអាចមើលឃើញ លំនាំនៃការប្រោសលោះដង្កង

រឿង។ ជាបន្តយើងអាចពិនិត្យមើលកណ្ដាតម្កឹរសំយុង្គិវិវលតាមទស្សនៈនៃការស្ដារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ ព្រះ ដែលជាត្រឹមត្រូវនៃការប្រោសលោះ។

សត្រូវនៅក្នុងសង្គ្រាមរបស់យ៉ូស្វេគឺសាតាំងនិងលោកីយ ដែលជាតថភាពពិតនៃនិមិត្តរូបនោះ ប៉ុន្តែកណ្ដា តម្កឹរចៅហ្វាយហាក់ដូចជាផ្ដោតសំខាន់ទៅលើបំណងប្រាថ្នានៃអំពើបាប។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ សំយុង្គិវិវល បានចង្អុលបង្ហាញចំណុចកណ្ដាលនៃសេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខុសឆ្គងនោះ ជាខ្លួនឯងដែលបង្ហាញពីអំនួត ភាពក្រអឺតក្រទម និងលោភលន់ជាដើម ជាសត្រូវដ៏សំខាន់ដែលគ្រប់គ្រងជីវិតរបស់គ្រិស្ដាន តាមរយៈ លក្ខណៈជាច្រើនប្រភេទនៅលើពិភពលោក។

2. កណ្ដាតម្កឹរខាងលើបានសង្កត់ធ្ងន់ថារបបរាជានិយមត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាលទ្ធិធិបតេយ្យ។ សំខាន់ លទ្ធិធិបតេយ្យគឺជាគោលបំណងនៃផែនការរបស់ព្រះ ជាផលផ្លែនៃការប្រោសលោះនិងកម្រិតខ្ពស់បំផុត នៃនគរព្រះ។ ការបើកសម្ដែងជាប្រភពជាច្រើនបង្ហាញពីប្រធានបទតាមរយៈនិមិត្តសញ្ញានិងប្រភេទ។ នៅពេលយើងបកស្រាយការទាំងនោះតាមពន្លឺនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី យើងអាចយល់ពីតម្រុយនៅក្នុងរូបភាព។ តើពួកគេជាអ្វី? តាមពិតយើងអាចរកឃើញពូជដែលត្រូវប្រោសលោះដោយនិមិត្តរូប។ ឧទាហរណ៍យើង អាចរកឃើញបញ្ហានៃអំពើបាបនៅក្នុងសមរភូមិអ៊ីស្រាអែលដែលព័ទ្ធជុំវិញដោយការប្រៀបធៀបជាច្រើន។ សេចក្ដីប៉ងប្រាថ្នាខុសឆ្គងរបស់ពួកគេគឺជាបញ្ហាចម្បងដូចគ្នានៅក្នុងជីវិតគ្រិស្ដបរិស័ទ។ ដូច្នេះនៅពេល ដែលយើងជួបប្រទះបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងជីវិតគ្រិស្ដបរិស័ទ យើងរៀនដឹងដើម្បីដោះស្រាយវាដោយគម្ពីរ សញ្ញាចាស់។ ក្នុងករណីនគរព្រះនៅក្នុងសំយុង្គិវិវល យើងអាចរកឃើញចម្លើយជាក់ស្ដែងនៃនគររបស់

ព្រះ។

3- ដូច្នេះនៅពេលដែលយើងពិនិត្យទៅលើកណ្តុរនៅក្នុងទស្សនៈរបស់ *RGI*, នោះយើងនឹងកំណត់ បញ្ហាឱ្យបានច្បាស់លាស់នៅក្នុង 1 សំឡេងអែល មាន 1) ចំណេះដឹងពីព្រះរបស់នាងហាណា 2) បំណងប្រាថ្នាបាបដែលចង់ក្លាយជាស្តេចដូចជាអីដាម 3) ការឆ្លើយតបរបស់ព្រះទៅកាន់ការទាមទារ របស់ពួកគេដែលសូមស្តេច ដែលជាព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងនគរបស់ព្រះ។

1- ចំណេះដឹងរបស់ហាណាអំពីអាណាចក្ររបស់ព្រះ

ត្រង់ចំណុចដែលបត់ដែលបានផ្លាស់ប្តូរអាណាចក្រពីអាណាចក្រនៅក្នុងប្រវត្តិរបស់អ៊ីស្រាអែល ដែល អម្ចាស់បានប្រើគ្រួសារមួយនិងស្រ្តីម្នាក់ដែលមានសេចក្តីគោរពកោតខ្លាចដល់ព្រះឈ្មោះហាណា។ បើ ទោះជាការរៀបរាប់ពីនាងខ្លីក៏ដោយ (1 សំឡេងអែល 1:1-2)។ គំនិតនិងជីវិតរបស់នាងត្រូវបានបង្ហាញពី របៀបដែលគោលលិទ្ធិបទគម្ពីរនៃអាណាចក្ររបស់ព្រះមកនៅក្នុងផែនដីនេះក្នុងរបៀបណា។ យើង ប្រាកដថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលបានដឹកនាំលំនាំនៃសេចក្តីប្រោសលោះបានចាក់បង្ហូរព្រះគុណមិន ធម្មតារបស់ទ្រង់មកលើនាងនៅក្នុងវេលារងទុក្ខវេទនារបស់នាង។ បន្ទាប់ពីនាងបានឆ្លងកាត់ជ្រលងនៃ សេចក្តីស្លាប់ នោះនាងអាចច្រៀងចម្រៀងពីគោលការណ៍នៃសេចក្តីប្រោសលោះនិងរស់នៅក្នុងតាមបែប នោះផង នៅក្នុងកាលដែលមានសេចក្តីងងឹតងងុលខាងវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំចូលចិត្តនឹកទៅរកចំណេះដឹង អំពីព្រះរបស់នាងហាណា ដូចជាលោក *Jung Am, Yun Sun Park* បានអោយនិយមន័យនៅក្នុង ការអធិប្បាយរបស់គាត់ពីជំនឿរបស់នាងហាណា។

1- អំណាចរបស់ក្រុមគ្រួសារ (1 សំឡេងអែល 1:1-14)

នៅពេលដែលមានការផ្លាស់ប្តូរដែលតភ្ជាប់ពីសម័យរបស់ចៅហ្វាយ រហូតដល់ពេលដែលមានស្តេច ព្រះ អម្ចាស់បានធ្វើការតាមរយៈក្រុមគ្រួសារមួយនិងស្រ្តីម្នាក់។ ដូចជាគ្រាប់ពូជយ៉ាងល្អិតដែលលូតលាស់ រហូតដល់វាអាចផ្តល់ជំរកដល់សត្វស្លាប នោះការអធិស្ឋាននិងការថ្វាយបង្គំរបស់ស្រ្តីម្នាក់ គឺនាងហាណា អាចបង្កើតអាណាចក្ររបស់ព្រះ។ គ្រួសារមួយ មនុស្សម្នាក់និងការថ្វាយបង្គំដ៏ស្មោះត្រង់របស់នាងនៅ ក្នុងការដ៏តូច មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការសម្រេចបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សេចក្តី

ជំនឿរបស់នាងហាណាបានបង្រៀនយើងពីចំណុចនេះ។

ទីមួយ វាជាព្រឹត្តិការណ៍មួយដែលគួរឱ្យគិតពិចារណា ដែលគ្រួសារមួយបានជួបប្រទះសេចក្តីរងទុក្ខវេទនា។ ពិភពលោកជាញឹកញាប់ផ្ដោតលើការដែលធំៗ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ផ្ដោតទាំងលើបញ្ហាតូចៗ មិនថាតូចដូចជាគ្រាប់ពូជដ៏ល្អិតនោះទេ។ ការខ្វល់ខ្វាយដ៏តូចរបស់ក្រុមគ្រួសាររបស់លោកអែកាណា ជាភ្នាក់ងារមួយដែលសម្រេចបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ទីពីរ នាងបានយំស្រែកទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ប្រាប់ពីការដែលនាងមិនមានកូន ជាបញ្ហាមួយដែលមនុស្សជាទូទៅថាមកពីព្រហ្មលិខិតកំណត់។ ការអធិស្ឋានដែលនាងបានចាក់បង្ហូរព្រលឹងរបស់នាងចេញមកនោះជាឧបករណ៍ដែលអាចធ្វើទៅបានដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់។ នាងមានបំណងប្រាថ្នាខ្លាំងក្លាទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ ដែលព្រះអង្គនឹងបង្កើតអាណាចក្ររបស់ទ្រង់នៅក្នុងកាលដែលពេញដោយភាពងងឹត។

ទីបី នៅពេលដែលនាងបានថ្វាយកូនប្រុសរបស់នាង សាំយ៉ូអែល ជាកូនដែលនាងបានបង្កើតដោយសារការឆ្លើយតបរបស់ព្រះតាមរយៈការទូលអង្វររបស់នាងទៅកាន់ទ្រង់ ជាពន្លឺនៃសេចក្តីសង្ឃឹមដែលចាំងចែងតាមរយៈនាង។ វាមានន័យថា បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ “ការបើកសម្តែងការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះដោយការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេច”។ នេះជាវិធីសាស្ត្រដ៏ល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់។

2. ការអធិស្ឋានដែលចាក់បង្ហូរវិញ្ញាណរបស់នាងមក (1 សាំយ៉ូអែល 1:15-28)

នាងអាចរកឃើញចម្លើយរបស់ព្រះអម្ចាស់ទៅកាន់ការអធិស្ឋានដ៏ស្មោះត្រង់របស់នាង ដោយទ្រង់បានទតទៅកាន់នាងហាណា។ តើនាងបានអធិស្ឋានដូចម្តេចទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់?

ទីមួយ នាងបានអធិស្ឋាននៅក្នុងបន្ទប់ដែលបិទជិតតែឯងនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។ បើទោះជានៅជំនាន់របស់នាងបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងភាពពុករុក្ខក៏ដោយ តែនាងបានអធិស្ឋាននៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។ ការអធិស្ឋានដែលនាងបានសូមតែទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ នោះជាយញ្ញបូជាដ៏រស់ទៅកាន់ទ្រង់។ “តែឯអ្នកកាលណាអធិស្ឋាន នោះត្រូវឱ្យចូលទៅក្នុងបន្ទប់ហើយបិទទ្វារ រួចអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទ្រង់គង់នៅទីលាក់កំបាំងចុះ នោះព្រះវរបិតានៃអ្នក ដែលទតឃើញក្នុងទីលាក់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ ដល់អ្នកនៅទីប្រេចក្សច្បាស់។” (ម៉ាថាយ 6:6)

ទីពីរ នាងបានចាក់បង្ហូរព្រលឹងរបស់នាងទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ ទាំត្រូវលោកអេលីស្ដីបន្ទោសក៏ដោយ នោះនាងនៅតែថ្វាយខ្លួននាងផ្ទាល់ទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ដោយញឹកញាប់ (75)។ ហេតុដែលព្រះអម្ចាស់ សព្វព្រះហឫទ័យជាមួយការអធិស្ឋានរបស់នាងនោះ ដោយសារនាងបានចាក់បង្ហូរវិញ្ញាណរបស់នាងមក ដែលនោះជាដាក់នាងពេញមួយជីវិតនៅកណ្តាលអាសនារបស់ព្រះអម្ចាស់ (រ៉ូម 12:7-2)។ ព្រះអម្ចាស់ សព្វព្រះហឫទ័យការបើបគ្នារវាងសេចក្តីពិតនិងសេចក្តីពិត (យ៉ូហាន 4:24)។

ទីបី នាងបានអធិស្ឋានដោយសេចក្តីជំនឿទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ កាលដែលលោកអេលីមានការកកោត សរសើរដោយព្រះឆ្លើយដ៏ប្លែករបស់នាង នោះគាត់បានប្រទានពរដល់នាង ហើយនាងក៏បានពិសោធន៍ ការដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងជីវិតរបស់នាង (17-19)។ នាងជឿសេចក្តីសន្យានៃបទគម្ពីរដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ យ៉ាងអស់ពីចិត្តរបស់នាង ដែលនាងចូលចិត្តគ្រប់ទាំងព្រះបន្តិចបន្តួចទៅ។ នេះជាវិធីមួយរបស់ព្រះ អម្ចាស់នៅក្នុងការសម្រេចបំពេញអាណាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់។ បើទោះជាព្រះអម្ចាស់បានសន្យាពីការ សម្រេចបំពេញអាណាចក្ររបស់ទ្រង់ក៏ដោយ ទ្រង់ក៏ស្វែងរកការអធិស្ឋានដែលស្មោះត្រង់របស់រាស្ត្រទ្រ ង់។ ការបើកសម្តែងពីការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះតាមរយៈការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេច គួរតែបានសម្រេចដោយការ អធិស្ឋាននៃរាស្ត្រនៃការតាំងសញ្ញានៅក្នុង 1 សាំយ៉ូអែល។ គោលការណ៍នេះបានអណ្តែតនៅក្នុងប្រវត្តិនៃ សេចក្តីប្រោសលោះនៅក្នុងសញ្ញាចាស់ ដែលពួកអ៊ីស្រាអែលបានអធិស្ឋានសូមអស់ពេលយ៉ាងយូរ ដើម្បី ដោះពួកគេចេញពីប្រទេសអេស៊ីរីយ៉ូនិងបាប៊ីឡូន។

3-បទពិសោធន៍ខាងវិញ្ញាណរបស់នាងហាណា(1សាំយ៉ូអែល2:7-10)

ហាណាបានទទួលព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យដែលបានផ្តល់កំណើតដល់កូនប្រុសរបស់នាងមកពីព្រះអម្ចាស់។ តើព្រះគុណនោះជាអ្វីខ្លះ?

ទីមួយ នាងបានដឹងថាមានតែអម្ចាស់ទេដែលជាសេចក្តីសង្គ្រោះ។ នាងបានឃើញព្រះយ៉ាងពេញលេញ ថែមទៀត ដែលបានសង្គ្រោះដោយព្រះយេស៊ូ។ ដូច្នេះនាងអាចនិយាយថា មានតែអម្ចាស់ទេដែលជា សេចក្តីសង្គ្រោះនាងចេញពីខ្មាំងសត្រូវ (7-2)។ ទីពីរ នាងបានខិតចូលបណ្តឹងដែលស្រឡាញ់តែព្រះ អម្ចាស់មួយប៉ុណ្ណោះ។ នាងបានសរសើរដំកើងព្រះអម្ចាស់នៃគ្រប់ប្រាជ្ញា ដែលទ្រង់អាចវាស់នូវទង្វើនិងជា ព្រះអម្ចាស់ដែលមានគ្រប់អំណាចចេស្តា ជាអង្គដែលអាចបំបាក់ផ្ទះរបស់អ្នកចម្បាំង ហើយទ្រង់អាច

បង្កើតអ្នកដែលបានធ្លាក់ទៅក្នុងដីមកម្តងទៀត (ហេប្រើ 3:78)។ ទីបី នាងបានឃើញថាព្រះអម្ចាស់ បានការពារពួកគេចេញពីកណ្តាប់ដៃរបស់ខ្មាំងសត្រូវ ហើយទ្រង់បានបំបែកពួកគេ ហើយទ្រង់នឹងធ្វើជា ព្រះនៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់។ នាងបានឃើញការសម្រេចបំពេញនៃការតាំងសញ្ញារបស់អំប្រាហាំ។ បើទោះជាបានរស់នៅក្នុងសញ្ញាចាស់ក៏ដោយ នាងបានប្រាកដថាសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ បានបើកសម្តែងមកប៉ុន្មានពាន់ឆ្នាំមកហើយ។ ប្រសិនបើយើងជាអ្នកដែលរស់នៅក្នុងពេលដែលមានថ្ងៃ ភ្លឺច្បាស់អាចរៀនពីសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ហាណា តើនឹងមានបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងណាទៅដែល នឹងកើតឡើងនៅក្នុងសម័យរបស់យើង? យើងត្រូវតែទៅកាន់ទីដែលមានព្រះពរ។

4. ចូរយើងពិចារណាការថ្វាយបង្គំទុកជាការដ៏មានតម្លៃ (1 សាំយ៉ូអែល 2:77-21)

តើព្រះអម្ចាស់បានផ្ដោតទៅលើអ្វីនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃសេចក្តីប្រោសលោះ ដែលមានទាក់ទងទៅនឹងអំ ប្រាហាំ យ៉ូសែប ម៉ូសេ យ៉ូស្វេ និងសាំយ៉ូអែល?

ទីមួយ ទ្រង់បានឃើញការស្តាប់បង្គាប់ដោយបន្ទាប់នៃការបម្រើ។ សាំយ៉ូអែលជាអ្នកដែលបានថ្វាយមក ពីហាណា មិនបានចាកចេញពីទីបំរើសុទ្ធឡើង ហើយបានបម្រើដល់ព្រះយេហូវ៉ាយ៉ាងស្មោះត្រង់។ ព្រះ យេហូវ៉ាបានទទួលការបម្រើពីក្មេងម្នាក់ (77)។ ព្រះអម្ចាស់ភាពស្មោះត្រង់នៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ ទីពីរ ទ្រង់ផ្ដោតលើយញ្ញូបូជារស់។ វាបានបង្ហាញពីចិត្តដែលបន្ទាប់ចុះរបស់គាត់ (77)។ ព្រះគុណរបស់ព្រះ អម្ចាស់សម្រាប់នឹងមកលើចិត្តដែលស្តាប់បង្គាប់។ សាំយ៉ូអែលបានស្គាល់នូវអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យ ដែល នឹងត្រូវបានសម្រេចនាពេលអនាគត។ នៅសម័យរបស់យើង ដែលបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងការនិយមបែប ចរិយាមាយាទនៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ យើងត្រូវតែថ្វាយខ្លួនរបស់យើងទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ដោយការ ថ្វាយបង្គំនៅក្នុងវិញ្ញាណនិងសេចក្តីពិត។

5. ការកំណត់របស់ព្រះអម្ចាស់ (1 សាំយ៉ូអែល 2:22-36)

ការនៅតែបន្តរឿងរ៉ាវនោះគួរឱ្យភ័យខ្លាចណាស់ ដែលកូនប្រុសពីរនាក់របស់សម្តេចសង្ឃរោកអេលីមា ន។ តើព្រះអម្ចាស់បានផ្តល់ការកាត់ទោសដោយរបៀបណា?

ទីមួយ ព្រះអម្ចាស់បានសងទៅកាន់ពួកគេតាមទង្វើរបស់ពួកគេទៅកាន់ព្រះយេហូវ៉ា។ នៅពេលអេលី

មើលងាយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ នោះព្រះអម្ចាស់បានបោះបង់គាត់ ហើយបានតែងតាំងអ្នកបម្រើថ្មីទៀត។ ទីពីរ ជម្រើសរបស់មនុស្សត្រូវពឹងផ្អែកលើការកំណត់របស់ព្រះអម្ចាស់។ ការកាត់ទោសរបស់ព្រះអម្ចាស់ ទាល់នឹងអំពើបាបរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេបានមើលងាយការថ្វាយដង្ហាយ និងបានប្រព្រឹត្តការកំផិត ជាមួយស្រ្តីដែលបំរើនៅទីបរិសុទ្ធ បានបង្ហាញពីការកំណត់របស់ព្រះដល់ពួកគេ (25)។ ក្រោយមកពួកគេត្រូវបានសម្លាប់នៅក្នុងសង្គ្រាម (34)។ ទីបី ព្រះអម្ចាស់បានបង្កើតផ្ទះមួយយ៉ាងរឹងមាំដោយអ្នកដែលទ្រង់បានចាក់ព្រេងតាំង។ កិច្ចការថ្មីរបស់សាំយ៉ូដែលបានបង្ហាញពីសេចក្តីសង្គ្រោះយ៉ាងពេញលេញ របស់ព្រះគ្រីស្ទនៅពេលអនាគត។ យើងមិនគួរទទួលព្រះគុណយ៉ាងអស្ចារ្យនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដោយគ្មានអត្ថន័យនោះឡើយ ហើយយើងគួរតែប្រាកដថា វាជាការមួយដ៏សំខាន់បំផុត។

ម្យ៉ាងទៀត ផ្ទុយទៅនឹងការយល់របស់ហាណាពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នោះលោកអេលីនិងក្រុមគ្រួសារត្រូវបានព្រះអម្ចាស់បោះបង់យ៉ាងសោកសៅ ដើម្បីនឹងបង្កើតលំនាំនៃសេចក្តីប្រោសលោះសម្រាប់រាស្ត្រនៃការតាំងសញ្ញារបស់ទ្រង់។ ពួកគេមិនអាចរំលងបានពីព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ពីការស្តារឡើងវិញនូវបន្ទុះរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងពួកអ៊ីស្រាអែល។ ហេតុអ្វីបានជាលោកអេលីជាមហាសង្ឃត្រូវបានបោះបង់? ពីព្រោះបំណងប្រាថ្នាបាបរបស់គាត់ដែលបានបំផ្លាញភាពបរិសុទ្ធរបស់ព្រះនៅក្នុងគាត់។

សរុបមក បើទោះជាហាណាជាស្រ្តីម្នាក់នៅក្នុងសម័យដ៏តក់ដោយ តែដោយព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់ នោះនាងអាចស្គាល់ពិភពលោកនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះនៅក្នុងទុក្ខលំបាក។ ពាក្យម្យ៉ាងទៀតថា នាងបានរីករាយនឹងព្រះគុណនៃការគ្រងរាជរបស់ព្រះដូចដែលអំប្រាហាំនិងស្តេចដាវីឌបានភ្ញាក់នៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ បើទោះជានាងបានរស់នៅសម័យសញ្ញាចាស់ក៏ដោយ តែនាងបានរីករាយព្រះគុណនៃដំណឹងល្អនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វិញ្ញាណនៃការគ្រងរាជរបស់ព្រះតាមរយៈការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេចបង្ហាញនៅក្នុង 1 សាំយ៉ូដែល ដែលបានលេចមករួចហើយមកដល់ស្រ្តីម្នាក់នោះ ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធតែមួយដែលបានធ្វើការនៅក្នុងជីវិតរបស់នាង។

//• បំណងប្រាថ្នាបាបដែលចង់ក្លាយជាស្តេចដូចដែលអាដាមមាន

ព្រះគុណពិតប្រាកដនៃការគ្រងរាជរបស់ព្រះ ការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេចត្រូវតែបង្ហាញនៅក្នុងប្រវត្តិនៃជ្រលង ដឹងដឹក ដូចសាក្សីបានឃើញនៅក្នុងនិមិត្តទីមួយរបស់គាត់។ ដូចការកឃើញរបស់ហាណាពីការប្រោស លោះដីអស្ចារ្យដែលបានចេញមកពីភាពងងឹតបណ្តោះអាសន្ន នោះការប្រោសលោះដីពេញលេញ ជាការ ស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានសម្រេចដោយការយកឈ្នះបំណងប្រាថ្នានៃបាប ជាប្រភពនៃ គ្រប់អំពើបាប។ នៅក្នុងចំណោមសេចក្តីជំនឿដ៏ស្រស់ស្អាតហើយស្មោះត្រង់ នោះសេចក្តីប្រាថ្នានៃបាប បានធ្វើការទាស់នឹងព្រះអម្ចាស់។

1- អំពើបាបរបស់អេលី (1 សាំយ៉ូអែល 3:1-21)

អំពើបាបរបស់អេលីធ្ងន់ធ្ងរណាស់ ពីព្រោះគាត់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាបដែលមិនអាចអត់ទោសបាននៅក្នុង ជីវិតរបស់គាត់។ តើអំពើបាបចេញមកពីណា? ទីមួយ វាចេញមកពីចិត្តដែលមិនមានការបើកសម្តែង។ ការផ្ទុយគ្នារវាងចិត្តរបស់សាំយ៉ូអែលក្មេងនិងចិត្តរបស់លោកអេលីជាមនុស្សចាស់ បានបង្ហាញពីសារៈ សំខាន់នៃចិត្តដែលបង្ហាញមកយ៉ាងច្បាស់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលជាការបើកសម្តែងពិសេស (ព្រះគម្ពីរ) សំខាន់ណាស់ ពីព្រោះមានតែចិត្តដែលបង្ហាញមកទេដែលអាចយកឈ្នះសេចក្តីល្អៗនៃអំពើ បាបបាន (ទំនុកជំរើង 119:9)។ ទីពីរ វាចេញមកពីសេចក្តីកំពុត។ ការអង្គុយចុះរបស់អេលីបង្ហាញថា អេលីផ្ទាល់បានមើលងាយតំណែងដ៏គួរឱ្យគោរពរបស់គាត់ (1:9 4:13, 18)។ មានតែចិត្តដែលស្តាប់ បង្គាប់ដោយស្មោះត្រង់ទេដែលអាចឈ្នះសេចក្តីល្អៗនៃសេចក្តីកំពុតបាន។ ទីបី គាត់ជាបាបប្រើនៃ បំណងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម (13-14)។ អេលីមិនអាចយកអំពើបាបរបស់គាត់ដោយម៉ឺងម៉ាត់នៅ ចំពោះព្រះ ដោយសារគាត់ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយបំណងប្រាថ្នាបាប (14-15)។ បំណងប្រាថ្នាខាង សាច់ឈាមតែងតែទាស់នឹងព្រះ (រ៉ូម 8:7)។ ចូរយើងរក្សាចិត្តដែលបានកើតជាថ្មីដើម្បីយកឈ្នះលើសេ ចក្តីប៉ងប្រាថ្នាបាប។

2- សេចក្តីពិតនៃសេចក្តីពុករលួយ (1 សាំយ៉ូអែល 4:1-11)

ភាពពុករលួយរបស់គ្រីស្ទានចេញមកពីការលាក់ពុត។ តើអត្ថបទនេះប្រាប់យើងអ្វីខ្លះអំពីរឿងនោះ? ទីមួយព្រឹត្តិការណ៍មួយបានកើតឡើងដោយបញ្ជូនហិបសញ្ញាទៅក្នុងសមរភូមិ ដើម្បីកម្ចាត់សត្រូវ

របស់ពួកគេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានយកទៅដោយប៉ាឡេស្ទីន(3)។ ហិបសញ្ញាត្រូវបានចាប់យកទៅដោយសត្រូវ ហើយមនុស្សបីពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់នៅទីនោះ។ យើងដែលបានធ្លាក់ចូលក្នុងការលាក់ពុត គួរតែរៀន ថាព្រះគ្រីស្ទនឹងខានជាងអ្វីៗខាងក្រៅ ហើយការប្រកបខាងវិញ្ញាណប្រសើរជាងចំនួន។ ទីពីរ លុះត្រាតែយើង ដឹងអំពីធាតុពិតនៃហិបសញ្ញា ហើយយើងរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ នោះយើងនឹងបាត់បង់សេចក្តីស្ងប់ស្ងួន នៃការប្រកួតប្រជែង ហើយធ្លាក់ចូលក្នុងសេចក្តីពុតពុត (4-5)។ និមិត្តសញ្ញានេះត្រូវបានសម្រេចដោយ ព្រះគ្រីស្ទ។ បើគ្មានការបើកសម្តែងទេ ភាពល្ងង់ខ្លៅនៃការពិតនឹងកើតឡើង ហើយជាលទ្ធផលនៃការ ថ្វាយបង្គំប្រព្រះ។ វាមានន័យថា ជំនឿពិតត្រូវបានប្តូរទៅជាជំនឿមិនពិត។ ចាត់ទុកគ្រីស្ទសាសនាជា សាសនាចេញមកពីការយល់ច្រឡំនៃវិវរណៈ។ យើងត្រូវតែប្រែចិត្តនៅក្រោមពន្លឺនៃកណ្តុរ 66 កណ្តុរនៃ បទគម្ពីរ ហើយត្រូវឈរលើវា។

3. អ៊ីកាបូឌ (1 សាំយ៉ូអែល 4:12-22)

ការចាញ់សង្គ្រាមរបស់ពួកអ៊ីស្រាអែលបង្ហាញថាផ្ទះរបស់អេលីនឹងត្រូវបំផ្លាញដោយសារព្រះអម្ចាស់។ តើមានអ្វីកើតឡើងនៅថ្ងៃនោះ? ទីមួយ ការស្លាប់របស់កូនប្រុសទាំងពីររបស់គាត់ (77): ព្រះអម្ចាស់បាន ដាក់ទោសដល់ ហិបនី និង ភីនេហាស ដោយការដែលដឹកជញ្ជូនហិបសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាមាន ការផ្ទុយទៅនឹងព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើង ពេលដែលសង្ឃតូលទៅក្នុងទឹក (យ៉ូសូ 3:75)។ ហើយដូចជាការស្លាប់របស់អ៊ីសា ពួកគេបានទុកចិត្តលើហិបសញ្ញាជាជាងលើព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះពួកគេ ស្លាប់ដោយសារព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទីពីរ ការស្លាប់របស់អេ (78): អេលីដែលបានឮព័ត៌មានប ន្ទាន់ៗនោះ គាត់បានធ្លាក់ពីលើកៅអីរបស់គាត់ហើយក៏ស្លាប់ដោយសារព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាត ព្រោះ ដោយសារការទំនាក់ទំនងខាងវិញ្ញាណដែលអាក្រក់។ គាត់មិនបានធ្វើកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនធ្វើជា ចៅហ្វាយអស់រយៈពេល40ឆ្នាំ (1 សាំយ៉ូអែល 3:73)។ ទីបី ការស្លាប់នៃកូនប្រុសស្រីរបស់គាត់ ដោយសារការពិបាកនៅក្នុងការឆ្លងទន្លេ (19-20): ប្រពន្ធរបស់ប៊ីនហាសដែលបានឮដំណឹង អាក្រក់ បន្ទាប់ទំនាយដែលថាសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់បានចាកចេញពីអ៊ីស្រាអែល (អ៊ីកាបូឌ) (3:74)។ គោលបំណងរបស់យើងដើម្បីថ្វាយសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់ គួរតែចាប់ផ្តើមជាមួយការដែល ខ្លាចបាប។

យ៉ាងណាក៏ដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់អ្នកដឹកនាំខាងវិញ្ញាណ បានធ្វើឱ្យពួកគេធ្លាក់ចុះទៅកាន់ការបំផ្លាញប្រឆាំងរបស់ព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់បានធ្វើការនៅក្នុងភាពងងឹត ពេលខ្លះដោយសេចក្តីសង្គ្រោះ ឬពេលខ្លះដោយការកាត់ទោស ដើម្បីសម្រេចព្រះហឫទ័យដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ ដូចជាកិច្ចការ មេរ៉ាហាផេត *merahaphat* (លោកុប្បត្តិ 1:2)។

III- ចម្លើយរបស់ព្រះអម្ចាស់នោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាស្តេចនៃអាណាចក្ររបស់ព្រះ

នៅក្នុងស្ថានភាពដែលងងឹតសូន្យសុង គោលបំណងនៃការស្តារឡើងវិញនូវបន្ទុះរបស់ព្រះ សេចក្តីប្រោសលោះ មិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានដោយកិច្ចការរបស់សត្រូវនោះឡើយ។ គម្រោងដ៏នៅអស់កល្បរបស់ព្រះដ៏មានគ្រប់ចេតនា នឹងត្រូវបានសម្រេចដោយចេតនារបស់ព្រះអម្ចាស់ និងប្រាជ្ញារបស់ទ្រង់តាមរយៈព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើន។ ប៉ុន្តែមានព្រឹត្តិការណ៍ជាច្រើនដែលមានគោលបំណងទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដែលជាអង្គដែលបង្កើតសារជាថ្មី និងជាស្តេចនៃអាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ព្រះហស្តដែលកំបាំងរបស់ព្រះបានធ្វើការយ៉ាងឧស្សាហ៍ហើយត្រឹមត្រូវនៅក្នុងការទាំងនោះ។

7- ព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ (1 សាំយ៉ូអែល 5:7-12)

ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញព្រះហស្តដ៏ធ្ងន់របស់ទ្រង់តាមរយៈការមកដល់របស់ហិបសញ្ញានៅផ្ទះលេស្ទីន។ ទីមួយ ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញថា ព្រះដាក់នូវខ្សោយខ្លាំងណាស់ដល់ពួកជាលេស្ទីន (4)។ មានព្រឹត្តិការណ៍មួយចំនួនបង្ហាញពីការអសមត្ថភាពរបស់ព្រះក្លែងក្លាយ។ ការដែលសំខាន់ជាងនេះទៀត គឺមិនមែនជាហិបសញ្ញាទេ ប៉ុន្តែជាវត្តមានរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅទីនោះ។ វាជាការព្រមាននៃការដាក់ទោសរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងការប្រៀបធៀបព្រះអម្ចាស់ទៅនឹងព្រះក្លែងក្លាយរបស់ពួកគេ។ មេដឹកនាំនៃគ្រប់សាសនានាពេលបច្ចុប្បន្ននឹងត្រូវវិនាសដោយសារសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទីពីរ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានគ្រោះយ៉ាងអាក្រក់ (9)។ ដូចកាលដែលចិត្តរបស់ហេរ៉ូឌបានរឹងចេតស នោះព្រះអម្ចាស់បានដាក់គ្រោះទៅដល់ប្រទេសអេស៊ីរ៉ុ ទោះពួកគេក៏នឹងមានពិសោធន៍ពីចេតនារបស់ព្រះអម្ចាស់ដោយការទទួលបាននូវគ្រោះដ៏ធ្ងន់នេះដែរ។ ដោយសារព្រឹត្តិការណ៍បែបនេះ ការជួបជុំរបស់អ្នកដឹកនាំបានហៅមក ហើយ

បានស្វែងរកវិធីសាស្ត្រដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានោះ។ ជាលទ្ធផល អំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងផែនដីយ៉ាងទូលាយថែមទៀត។

2· គោលបំណងរបស់ព្រះអម្ចាស់ (1 សាំយ៉ូអែល 6:1-7:2)

ហិបសញ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានចូលទៅជាលេស្ទីនធ្វើការមួយ ដែលជាភ្នាក់ងាររបស់ព្រះអម្ចាស់ដើម្បីសម្រេចគោលបំណងរបស់ព្រះអម្ចាស់។ តើជាគោលបំណងអ្វី? ទីមួយ ដើម្បីបង្ហាញថាមានតែព្រះអម្ចាស់ទេជាព្រះ ហើយដើម្បីលើកដំកើងមហិទ្ធិបូជនីរបស់ព្រះអម្ចាស់ (5)· ស្រដៀងទៅនឹងជីវិតដែលជាប់ជាលើយនៅអេស៊ីរ៉ូនិងបាប៊ីឡូនដែរ ការនេះបង្ហាញពីចេស្តាដ៏ខ្លាំងរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងលោកិយនេះ។ ដូច្នេះព្រះអម្ចាស់បានធ្វើឱ្យរាស្ត្រទ្រង់ប្រាថ្នាចង់បានតែព្រះជាម្ចាស់ថែមទៀត។ ការរងទុក្ខធ្វើឱ្យយើងប្រាថ្នាចង់បានព្រះអម្ចាស់អស់ពីចិត្ត។ ទីពីរ បើទោះជាមនុស្សព្យាយាមយកឈ្នះលើគ្រោះនានា តែព្រះអម្ចាស់ធ្វើការលើសនោះទៅទៀត (79)។ ភ្នាក់ងារដែលមានតែមួយគត់នោះគឺជាព្រះអម្ចាស់។ ទីបី កិច្ចការរបស់យើងដែលយើងបានសង្គ្រោះចេញពីបាប គឺជាការប្រើដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរចុះនោះ ជាគោលបំណងរបស់ព្រះអម្ចាស់មកកាន់យើងដែលព្រះអម្ចាស់នឹងត្រូវបានដំកើងឡើងមកពីយើង។ អ្នកនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលជាមនុស្សដែលមានពរបំផុត (ទំនុកដំកើង 7:1-3)។

តាមរយៈដំណើរនៃការកំណត់របស់ព្រះដូច្នេះ នោះជាចុងក្រោយពួកអ៊ីស្រាអែលបានចាប់ផ្តើមការលូតលាស់ជាបណ្តោះអាសន្ននៅក្នុងការស្តារឡើងវិញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះជា សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់។ នេះជាស្ថានភាពដូចគ្នាដែលពួកចៅហ្វាយជួបនៅក្នុងសម័យខ្មែរដ៏តអស់410 ឆ្នាំ។ វិញ្ញាណនៃការផ្លាស់ប្តូរប្រែបានធ្វើការនៅក្នុងពួកគេ។

3· អង្គប្រជុំបរិសុទ្ធរបស់មីសបាស (1 សាំយ៉ូអែល 7:3-17)

ហេតុអ្វីបានជាយើងហៅថាជាអង្គប្រជុំរបស់មីសបាសថាជាគំរូនៃក្រុមជំនុំ? ទីមួយ ពួកអ៊ីស្រាអែលបានស្តារឡើងវិញជាធម្មតាដោយទទួលបានការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ (3)។ ការផ្លាស់ប្តូរប្រែជាការទទួលថាព្រះអម្ចាស់ជាស្តេចនៅក្នុងសម័យនោះ។ ការបម្រើព្រះដោយមនុស្សនិងវិធីរបស់គេជាការផ្លាស់ប្តូរ។ ទីពីរ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ដោយការលន់កូបាបចេញពីចិត្តរបស់ពួក

គេទៅកាន់ (4)។ ការលន់តូបនិងសេចក្តីជំនឿត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយព្រះ។ ការសារភាព “យើង បាបប្រព្រឹត្តិអំពើបាប” ជាភស្តុតាងនៃការលន់តូពិត។ ការផ្លាស់ប្តូរប្រែជាការលន់តូបនិងការត្រឡប់មករក ព្រះអម្ចាស់វិញឱ្យអស់ពីចិត្ត។ ដើម្បីបង្ហាញពីការលន់តូដ៏រស់ និងរស់នៅក្នុងជីវិតនោះជាការផ្លាស់ប្តូរ។ ទី បី គេស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ជាទីមួយ នៅក្នុងកាលដែលមានសេចក្តីអន្តរាយ (6-10)។ ដំបូងបង្អស់ នៅ ពេលដែលពួកគេបញ្ចប់ការថ្វាយដង្វាយដុតទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ហើយអធិស្ឋានទៅកាន់ទ្រង់ នោះព្រះ អម្ចាស់បណ្តាលឱ្យមានផ្លូវលាន់និងផ្លែកបន្ទោរមកបំផ្លាញពួកគេ។ ទីមួយ នៅពេលដែលយើងស្វែងរក នគរបស់ទ្រង់និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ទ្រង់ ការព្យាបាលរបស់ព្រះនឹងកើតឡើង (ម៉ាថាយ 6:33)។ សេ ចក្តីពុតត្បូតបានបរាជ័យ ប៉ុន្តែភាពស្មោះត្រង់របស់សំយ៉ូអែលនិងរាស្ត្ររបស់គាត់យកឈ្នះវិញ។

យើងបានពិសោធន៍ពីរបៀបនៃការផ្លាស់ប្តូរ ហើយបានចាប់ផ្តើមដោយគ្រួសារមួយនិងមនុស្សម្នាក់ ត្រូវ បានធ្វើឡើងនៅក្នុងពេលដែលមានការផ្លាស់ប្តូរ ដែលចេញពីការសោយរាជ្យរបស់ព្រះទៅជាការគ្រប់គ្រង របស់ស្តេច។ បើទោះជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សមានការផ្លោះរង្កើតនៅក្នុងការច្របូកច្របល់ក៏ដោយ តែ គម្រោងការរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃការប្រាសលោះមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបានឡើយ។ ជាពិសេសយើងអាចរក ឃើញប្រាជ្ញាដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលសម្រេចគោលបំណងនៃការតាំងសញ្ញា ដោយប្តូរពីការ អាក្រក់ទៅជាល្អ។

បន្ទាប់មក យើងគួរតែរំលឹកពីការចាប់ផ្តើមនៃបំណងប្រាថ្នាបាប ដែលបានស្វែងរកស្តេច (ជាមនុស្ស) ហើយនឹងភាពជាអ្នកដឹកនាំដោយប្រាជ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងការបង្កើតអាណាចក្ររបស់ព្រះនៅក្នុងអឺ ស្រាអែលតាមរយៈការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេច។

// បំណងប្រាថ្នាបាបដែលចង់ក្លាយជាស្តេចដូចជាអ៊ីដាម

1- រាស្ត្រដែលស្វែងរកស្តេច (8:1-22)

ការពុករលួយខាងសាច់ឈាមនៅជំនាន់របស់ចោហ្វាយ ត្រូវបានបន្តនៅក្នុងជំនាន់របស់សាំយ៉ូអែល។ តើ វាបានលេចមកយ៉ាងដូចម្តេច?

ទីមួយ ការពុករលួយខាងសាច់ឈាមរបស់កូនៗត្រូវបានលេចមក (3)។ សម្លេងរបស់កូនៗរបស់គាត់ ទាស់នឹងសាំយ៉ូអែល បានផ្តល់លទ្ធផលចេញជាចំណង់ខាងរូបកាយរបស់មនុស្ស។ វាជាបរាជ័យនៅក្នុង ការរៀបចំចិត្តរបស់ពួកគេ។ ដូចដែលប៉ូលបានចង្អុលថា ការស្រឡាញ់លុយជាបូសគល់នៃគ្រប់សេចក្តី អាក្រក់ *sarks* របស់យើងធ្វើឱ្យយើងបានធ្លាក់ចុះទីមួយដែលមានការអួតខ្លួន ដែលទាស់ប្រឆាំងនឹង ចេស្តានៃថ្វាយបង្គំ ជាការខាងក្រៅដែលត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយមនុស្ស។

ទីពីរ បំណងប្រាថ្នាដែលស្វែងរកស្តេចខាងលោកិយត្រូវបានលេចមក។ បើទោះជាបំណងដែលចង់បាន កិត្តិយសដូចនេះជាសេចក្តីពិតមួយដែលកំបាំង វាជាការបញ្ជាក់ពីការមិនមានជំនឿដែលពួកគេមិនចង់ បានព្រះអម្ចាស់ជាស្តេចរបស់គេ។ ជីវិតរបស់គ្រីស្ទាន ជាការវាយប្រឆាំងទាស់នឹងអំពើបាបដែលកើត ឡើងដែលបង្កើតជាអំពើបាប (រ៉ូម 7:21-22)។

ទីបី ការស្តាប់បង្គាប់ដែលទទួលស្គាល់ថាមានតែព្រះទេដែលជាស្តេចរបស់ខ្ញុំ ដែលជាផ្លូវនៃការស្តាប់បង្គាប់ ប៉ា។ ស្ថានសួគ៌ជាសភាពបច្ចុប្បន្ន ដែលយើងសារភាពថាព្រះអម្ចាស់ជាស្តេច ហើយយើងស្តាប់បង្គាប់ តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

2. មនុស្សដែលព្រះអម្ចាស់ស្វែងរក (1 សាំយ៉ូអែល 9:1-14)

បើទោះជាវាស្រួលបានសំចង់បានស្តេចអាក្រក់ក៏ដោយ ព្រះអម្ចាស់បានអនុញ្ញាតផ្តល់ប្រព័ន្ធនៃភាពជាស្តេច ដល់អ៊ីស្រាអែល។ នៅក្នុងអត្ថបទ យើងរកឃើញគុណភាពដែលមនុស្សរបស់ព្រះមានយ៉ាងច្បាស់។ ទី មួយ គាត់បម្រើឱ្យម្តាយរបស់គេដោយការគោរព (7-4)។ ការពិតដែលសូលបានស្វែងរកលាបរបស់ឪពុក ខ្លួន បញ្ជាក់ថាគាត់ជាមនុស្សដែលនៅផ្ទះ។ កម្រិតស្តង់ដាររបស់សាវ័កដូចនៅក្នុងសញ្ញាចាស់ដែរ (1 ធម្ម 3:4-5)។ ទីពីរ គាត់បានបើកត្រចៀករបស់គាត់ទៅកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (70)។ គាត់បង្ហាញពី ចរិតលក្ខណៈដែលបន្ទាបខ្លួន ដោយទទួលយកការជម្រុញពីអ្នកបម្រើរបស់គាត់នៅក្នុងការស្វែងរកហោ រា។ គាត់មានតម្លៃដូចនឹងសេចក្តីពិតដែលបានបដិសេធភាពក្រអឺតក្រទម ប៉ុន្តែបានផ្តល់ព្រះគុណទៅកា

អ្នកដែលបន្ទាបខ្លួនវិញ។ ទីបី គាត់បានគិតឱ្យតម្លៃដល់ហោរាជាខ្លាំង (7-10)។ ឥរិយាបថនៃការស្វែងរកហោរានៅក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាជាលក្ខខណ្ឌមួយដែលសំខាន់ខ្លាំងណាស់។

3. ព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ (1 សាំយ៉ូអែល 9:15-27)

ព្រះអម្ចាស់ដែលគ្រប់គ្រងគ្រប់ការទាំងអស់ ទ្រង់តែងតែរៀបចំគ្រប់របស់ដែលចាំបាច់សម្រាប់វាស្រូវរបស់ទ្រង់។ បើទោះជាវាខុសដែលស្វែងរកស្តេចរបស់អ៊ីស្រាអែល តែព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំប្រាជ្ញាមួយយ៉ាងអស្ចារ្យដល់ពួកគេ ដោយសារព្រះគុណយ៉ាងឥតខ្ចោះ។

ទីមួយ ទ្រង់បានរៀបចំស្តេច (76)។ នៅពេលដែលយើងឃើញថា គម្រោងការរបស់ព្រះបានសម្រេចជាបន្តបន្ទាប់ នោះយើងអាចរៀនថាព្រះអម្ចាស់របស់យើងទ្រង់តែងតែរៀបចំការដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់យើង។ ដូចជាសាំយ៉ូអែលបានឃើញការបើកសម្តែង នោះវាជាព្រះគុណរបស់ព្រះក្នុងការមកជួបគាត់និងជាអ្នកដឹកនាំដែលបន្ទាបខ្លួន (20-21)។ ទីពីរ ទ្រង់បានរៀបចំជង្វាយជាអធិស្ឋាន។ បើទោះជាអ៊ីស្រាអែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសេចក្តីលោភលន់ បានស្វែងរកការខាងអំពើបាបក៏ដោយ នៅតែព្រះដែលមានពេញដោយសេចក្តីមេត្តាបានឆ្លើយតបដល់ពួកគេ ដែលទ្រង់ជាអ្នកដែលបានស្វែងរកដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកគេចេញពីគ្រោះថ្នាក់របស់ជាលេស្ទីន។ ព្រះអម្ចាស់ចង់ឱ្យពួកគេអធិស្ឋានរហូតដល់ទទួលបានសេចក្តីសន្យា។ នៅពេលដែលមានការអធិស្ឋានពិសេសបានថ្វាយដល់ទ្រង់ នោះព្រះអង្គនឹងធ្វើការ (76)។

4. ការបើកសម្តែងរបស់ព្រះវិញ្ញាណ (1 សាំយ៉ូអែល 10:1-16)

ការតែងតាំងសូលជាអ្នកដឹកនាំលើមរតក ជាអំណររបស់សូលនិងវាស្រូវរបស់ទ្រង់។ នៅទីនេះ យើងឃើញថាលក្ខខណ្ឌដែលចាំបាច់នៃអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើយើងទទួលវាដោយរបៀបណា?

ទីមួយ វាចេញមកពីចិត្តនៃការស្តាប់បង្គាប់។ នៅពេលដែលពួកគេស្តាប់បង្គាប់ដល់ការដឹកនាំរបស់សាំយ៉ូអែល ពោះពួកគេអាចទទួលបានព្រះគុណ (70) ពីព្រោះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមកលើចិត្តដែលស្តាប់

បង្គាប់ ហើយធ្វើឱ្យពួកគេដើរតាមទ្រង់ជាព្រះបន្តទៀត។ អ្នកបរិសុទ្ធគួរតែប្រឈមមុខនឹងការស្តាប់បង្គាប់ ព្រះវិញ្ញាណ (អេភេសូ 2:7-2)។ យើងត្រូវតែមានបំណងចង់អធិស្ឋានរហូត ហើយថើបម្រាមដៃរបស់ ព្រះវិញ្ញាណ។

5• ព្រះអម្ចាស់ជាស្តេច (1 សាំយ៉ូអែល10:17-27)

តើយើងបានរៀនអ្វីចេញពីព្រឹត្តិការណ៍នៃការផ្លាស់ប្តូរបស់ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការប្រោសលោះ? ទីមួយ ការ អះអាងនៃភាពជាស្តេចរបស់ព្រះមិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ។ សាំយ៉ូអែលបានប្រាប់ពីគម្រោងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយ ការបង្ហាញថាមានតែព្រះអម្ចាស់ទេជាស្តេចពិតប្រាកដ (79)។ បើទោះជាពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅក៏ ដោយ តែទ្រង់នៅតែជាស្តេច។

ទីពីរ ព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចបំណងព្រះហឫទ័យទ្រង់តាមរយៈការអះអាងដ៏ល្អឬរូបរបស់ពួកគេ។ បើ ទោះជាការរឹងចម្រើនរបស់ពួកគេជាការបះបោរក៏ដោយ ទ្រង់នៅតែអាបក្រសោបពួកគេ ហើយអនុញ្ញាត ឱ្យគេមានស្តេចជាមនុស្ស ពីព្រោះទ្រង់ចង់ឱ្យភាពជាស្តេចរបស់ទ្រង់បើកសម្តែងទៅដល់ពួកគេតាមរយៈ ភាពជាស្តេចរបស់មនុស្ស។ វាជាការអស្ចារ្យដែលបើកសម្តែងនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ពិតនេះ។ ដូច្នេះ យើង ត្រូវតែបើកដំកើងភាពជាស្តេចដោយស្មោះត្រង់ថែមទៀត។ យើងដែលរស់នៅក្នុងចិត្តដែលបន្ទាបគួរតែ រីករាយនឹងការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេច។

សរុបសេចក្តី៖

សញ្ញាសម្គាល់មួយដែលរាប់បញ្ចូលពូជនៃភាពពិតប្រាកដ។ សត្រូវដ៏គ្រោះថ្នាក់បំផុតនៅក្នុងសេចក្តី ប្រោសលោះជាអំពើបាប។ ដែលជាបំណងប្រាថ្នាបាប។ សញ្ញាចាស់បានបង្ហាញពីធាតុពិតនៅក្នុងសញ្ញា សម្គាល់ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសញ្ញាថ្មីបង្ហាញពីភាពពិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងច្បាស់ថែមទៀត។ បើទោះជាការ គ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអម្ចាស់ អាណាចក្ររបស់ព្រះ អាចនឹងធ្លាក់ចុះទៅក្នុងសេចក្តីងងឹតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រង របស់ស្តេចក៏ដោយ តែដោយប្រាជ្ញារបស់ព្រះអម្ចាស់ វានឹងត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ។ អាណា

ចក្ររបស់ព្រះតាមរយៈការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេច ជាគម្រូនៃអាណាចក្ររបស់ព្រះ ដែលជាការស្តារឡើងវិញ យ៉ាងពេញលេញនូវរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ ជាសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តា និងភាពស្មោះត្រង់។ នៅទីនេះ ក្រុម ជំនុំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទរីករាយនឹងព្រះគុណនៃអាណាចក្ររបស់ព្រះ ជាអម៉ាញ៉ូអែលតាមរយៈកិច្ចការរបស់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការវាយទាស់នឹងបំណងប្រាថ្នាបាបបានលាក់នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ស្តេច នោះ ជាសត្រូវមួយដ៏ធំបំផុត នៅពេលដែលវាស្រ្តនៃការតាំងសញ្ញាថ្មីគួរតែយកឈ្នះឱ្យបានជានិច្ចលើ *sarks* នៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។ [*Book I the end*]

Author- White Young Jeon, CEMF & CRFI president

- Biblical Theology (O.T), Expository Preaching and Puritanism
- D. Min., Westminster Theological Seminary, CA, USA (1996)
- M.Div., Hapdong Presbyterian Theological Seminary, South Korea (1981)
- B.A., Chong Shin Theological Seminary, South Korea (1978)
- Taught in International Theological College and Seminary in Cambodia (Chairman of Old Testament)
- Taught in International Reformed Theological College & Seminary, USA (Preaching Professor)

Published date: February 16 2020 in Cambodia

Published place: Cambodia Reformed Faith Institute

Editor: Mrs Mary Lu, Family Counselor in USA